

MITÄ TAPAHTUU ELÄMÄN JÄLKEEN

MITÄ TIEDE SANOO

**MITÄ TUTKIMUKSET
OSOITTAVAT**

Saara Nousiainen

Saara Nousiainen

Mitä tapahtuu elämän jälkeen

1 painos

Suomi

Allan Kardecin opin ystävät ry

2020

Tekijänoikeudet © 2020:

Saara Nousiainen

Suomenkielisen teoksen kustantaja:

Allan Kardecin opin ystävät ry

Ojatie 5, 15860, Hollola

www.allankardec.fi | info@allankardec.fi

Kirjamyynti: kirja@allankardec.fi

Kaikki oikeudet tämän kirjan jäljentämiseen, kopioimiseen, julkiseen esittämiseen ja taloudelliseen hyödyntämiseen omistaa Saara Nousiainen. Tämän kirjan osittainenkin jäljentäminen tai hyväksikäyttö missään muodossa tai tarkoituksessa, elektronisesti, mekaanisesti, kuten valokuvaamalla, nauhoittamalla tai millään muulla tiedon taltiointi- ja muokausmenetelmällä on kielletty ilman kirjan tekijänoikeuksien haltijan kirjallista lupaa.

ISBN: 978-952-7134-12-2

Käännöksen lähde: O que Acontece Depois da Vida 1. painos – 2020

Kääntäjä: Tarja Härkönen

Avustajat: Cristina Costa-Rijskamp, Mikko Kyöstilä, Pekka Kaarakainen

Julkaisija: Allan Kardecin opin ystävät ry

Taitto: Saara Nousiainen

Kansi: Saara Nousiainen

Kannen kuva:

Painettu Puolassa:

OFICyna WYDAWNICZA RIVAIL Konrad Jerzak vel Dobosz ul. Walbrzyska
11/85, 02-739 Warszawa, Poland

Allan Kardecin opin ystävät ry on kustantanut ja julkaissut tämän kirjakäännöksen
Brasilian Spiritistisen Liiton luvalla.

NIMI

Mitä tapahtuu elämän jälkeen

KIRJAILIJA

Saara Nousiainen

SUOMENTAJA

Tarja Härkönen

SISÄLLÖN NEUVONTA

Cristina Costa-Rijskamp

TIETOTEKNINEN NEUVONTA

Irene Nousiainen Sampaio

KIRJAN ASETTELU

Saara Nousiainen

KANSI

Saara Nousiainen

KIITOKSET

Kiitän ennen muuta Luojaa ja valon henkiä siitä, että he ovat uskoneet tämän työn eteenpäin viemisen minulle. Kiitän heitä heidän läsnäolostaan ja jatkuvasta ohjauksestaan työn eri vaiheissa.

Kiitän Cristina Costa-Rijskampia hänen ohjauksestaan ja ehdotuksistaan tämän kirjan kirjoitusprosessin aikana.

Kiitos Tarja Härkösellesitä suurenmoisesta työstä, jonka hän teki suomentaessaan tämän aiheeltaan paikoin vaikeatajuisen ja toiselle kielelle hankalasti välittyvän teoksen.

Haluan myös välittää tässä rakkauteni tyttärelleni Irene Nousiainen Sampaiolle ja kiitollisuuteni hänen loistavasta tietoteknisestä osaamisestaan, jonka ansiosta monet tämän työn aikana eteen tulleet vaikeudet ratkesivat.

Kiitos Pekka Kaarakaiselle hänen jatkuvasta tuestaan ja kannustuksestaan tämän työn aikana. Haluan samalla ilmaista kunnioitukseni sitä pyyteetöntä työtä kohtaan, jota hän osoittaa välittäessään tietoa spiritismistä sen alkuperäisessä merkityksessä ja siihen liittyvästä vapaaehtoistyöstä täällä Suomessa. Hän tietää, kuinka paljon ne auttavat ihmisiä ulkomailla.

Ja lopuksi tahdon lausua kiitollisuuteni Allan Kardecin opin ystävät ry:lle tämän kirjan julkaisemisesta Covid19-pandemian aiheuttaman kriisin keskellä.

ENSIMMÄINEN OSA

Johdanto	7
1. Kysymyksiä	11
2. Henkien maailma	23
3. Jälleensyntyminen	35
4. Jälleensyntyminen - tieteellisiä tutkimuksia	51
5. Taivas ja helvetti	59
6. Meediokyky	67
7. Meediokyky - tieteelliset tutkimukset	75
8. Meediokyky - fysikaaliset ilmiöt	85
9. Meediokyky - Scolen kokeet	99
10. Meediokyky - Zé Arigó	103
11. Meediokyky - Chico Xavier	111
12. Instrumentaalinen transkommunikaatio (ITK).....	119
13. Kuolemanraajakokemukset	127
14. Kuolemattomuuden tutkijoita	133
15. Henkinen obsessio	147

TOINEN OSA

16. Entä unet?	157
17. Rukous	165
18. Kristinusko	173
19. Lohduttaja	177
20. Kuka Jeesus oli	183
21. Golgata ja Taabor	193
22. Raamattu	199
23. Jumala	217
24. Taudit	231
25. Abortti	241
26. Itsemurha	247
27. Mitä maapallolle tapahtuu?	253
Epilogi	262

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla.

ENSIMMÄINEN OSA

JOHDANTO

Isäni oli Seitsemännenten päivän adventtikirkon pastori synnyinmaassani Suomessa, mutta muutti perheineen Brasiliaan, kun olin vielä vauva.

Aina siitä lähtien kun opimme lukemaan, minun ja sisarusteni velvollisuuksiin kuului lukea päivittäin muutama luku Raamattua aina Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Johanneksen ilmestykseen. Koska opin lukemaan hyvin varhain, tulin lukeneeksi tuon kirjan muutaman kerran, ja käydessäni läpi Vanhaa testamenttia sen jotkin kohdat herättivät uteliaisuuteni, kun jotkin toiset taas kauhistuttivat, mutta yritin olla välittämättä niistä, olla kiinnittämättä niihin huomiota, jottei sisäinen rauhani häiriintyisi.

Kun olin yhdeksän tai kymmenen ja kuuntelin isän ja muiden pastorien saarnoja, ihmettelin itsekseni:

Miksi Jumala, joka on niin oikeudenmukainen, hyvä ja kaikkivaltias, panee ihmiset syntymään niin erilaisiin olosuhteisiin: niin monet äärimäiseen köyhyyteen ja kurjuuteen vailla mahdollisuuksia elämässään ja toiset taas keskelle rikkautta ja yltäkylläisyyttä? Miksi hän luo yhdet älykkäiksi tai lukemattomin tavoin taitaviksi, toiset vaille älyä ja taitoja; yhdet terveiksi ja täydellisiksi ja toiset sairaalloisiksi, sokeiksi, kuuroiksi, raajarikoiksi jne.

Mutta Raamattu sen paremmin kuin pastorien saarnatkaan eivät antaneet uskottavia ja hyväksyttävissä olevia vastauksia.

Ihmettelin myös, miten erilaisia sisarukset ovat luonteeltaan jo lapsuudesta asti. Toisten ollessa hyväkäyttöksisiä ja jaloluontoisia toiset osoittavat taipumusta turmiollisuuteen ja epärehellisyyteen tai käyttäytyivät epäkunnioittavasti ja moraalittomasti. Niinpä ajattelin, että ne, joilla on jo maailmaan tullessaan negatiivisia taipumuksia, ovat luontevasti ehdolla helvettiin, kun taas toiset ovat luontevasti ehdolla taivaaseen, ja lapsen ymmärrykselläni kuvittelin, miten Jumala on taivaassa enkelten ympäröimänä ja valitsee valtavalla voimallaan henkiä, jotka syntyvät maan päälle. Kuvittelin, miten hän joitakuita sormellaan osoittaen sanoo: ”Te synnytte ja elätte maan päällä ja sen jälkeen palaatte taivaaseen minun tyköni.” Mutta joitain toisia hän osoittaa sormellaan ehkä vihanpuuskassa ja sanoo raivoissaan: ”Te synnytte ja elätte maan päällä ja sen jälkeen... menette helvettiin ikuisen kadotukseen... ettekä koskaan pääse sieltä.”

Entä sitten äitini, joka oli niin rakastava ja syleili meitä hellästi – ”minun pieni kultanmuruni” – miltä hänestä tuntuisi taivaassa, jos joku meistä hänen lapsistaan eksyisi väärälle tielle elämässään ja joutuisi helvettiin, ja hän näkisi kultanmurunsa kärsivän hirvittävästi vailla toista mahdollisuutta elää ja tulla paremmaksi? Se olisi kidutuksista kamalin hänen kaltaiselleen olennot, joka oli niin hyvä ja rakastava ja täynnä syvää, palavaa uskoa.

Se kaikki piinasi minua, vaikka sisimmässäni tiesin, että täytyi olla jokin uskottava selitys, joka osoittaisi, ettei Jumala ollut se Jumala, jota minulle tarjottiin. Ja kun sitä vähiten odotin, selitykset tulivat tuoden mukanaan valtavan helpotuksen, onnen ja hengellisen rauhan.

Veljeni Aaro tuli nimittäin São Paulosta viettämään kesälomaa luoksemme sisämaahan ja puhuin hänelle ahdistuneista mielteistäni. Silloin hän sanoi, että hänelle oli käynyt samalla tavalla, mutta sitten hän oli päättänyt perehtyä näihin kysymyksiin, pääasiassa tutkimalla, mitä tiedemiehet ovat niistä sanoneet eri

puolella maailmaa, ja todennut, että kaikki tämä saatu tieto oli täysin linjassa järjen kanssa, ihmiskunnan tämänhetkisen ymmärryskyvyn mukaista.

Veljeni selitykset tekivät tuosta hetkestä elämäni onnellisimman, sillä sen tuoma valo toi minulle sisäisen rauhan.

Ja heti aikuiseksi tultuani aloin syventää tietämystäni siitä kaikesta, tutustua myös tieteellisiin tutkimuksiin, joita oli jo olemassa, ja löysinkin niistä johdonmukaisia, uskottavia ja hyvin järjestyneitä selityksiä, todellisen tiedon universumin, joka uskotavalla ja täydellisen tyydyttävällä tavalla valaisee elämämme ja kehityksemme kaikkein monimutkaisimpia lainalaisuuksia. Oli juuri tämän tiedon ansiota, että minussa kehittyi tiedostava, rationaalinen usko, joka tuki ja kannatteli minua myöhemmin, vaikeiden koettelemusten täyttämänä pitkinä vuosina.

Olin sielussani tästä kaikesta suunnattoman onnellinen, mutta toisaalta tunsin surua ajatellessani niitä tuhansia ihmisiä, jotka ryhtyvät ateisteiksi, koska eivät kykene sovittamaan älyään ja tervettä järkeään siihen ideaan, jota kristinuskko edelleen ja aina vain Jumalasta tarjoaa; tai ajatellessani sitä hirvittävää piinaa, jota niin monet äidit tuntevat uskoessaan, että heidän ”kullanmurunsa” joutuvat helvettiin karmeisiin kärsimyksiin vailla toista tilaisuutta elää ja tehdä parannusta... Ja silloin päätin, että elämäntehtävänäni olisi tarjota näitä vastauksia kaikille, joita ne voisivat kiinnostaa.

Nyt Suomessa, synnyinmaassani, tarjoan jokaiselle kiinnostuneelle nämä perustiedot asiasta, joka on niin tärkeä ja olennainen nykyisyydellemme ja ennen muuta tulevaisuudellemme.

Vähän sen jälkeen kun äitimme kuoli, veljeni, jonka luona vanhemmamme asuivat, kuoli isän puhuvan huoneessaan aivan kuin hän olisi keskustellut jonkun kanssa. Kun häneltä kysyttiin asiasta, hän sanoi, että melko pian menehtymisensä jälkeen äitini oli alkanut vierailla hänen luonaan ja keskustella tuntikausia hänen kanssaan. Sen myötä hän oli

hiljalleen vakuuttunut sielun henkiin jäämisestä. Kyseessä ei voinut olla valepukuinen pabolainen. Hän oli ehdottoman varma, että nimenomaan äitini rikkoi tuolla tavalla kuoleman rajat palatessaan keskustelemaan hänen kanssaan, lohduttamaan häntä ja auttamaan häntä elämään ne vuodet, jotka hänellä vielä oli maan päällä.

Hän sanoi myös, että tuon ilon keskellä hän tunsi suurta surua siitä, että oli viettänyt pastorina koko ikänsä ”saarnaten kuolemaa” sen sijaan että olisi ”saarnannut elämää”.

Hän puhui siitä, miten hän oli aina tuntenut itsensä avuttomaksi ihmisten kääntäytyä tuskissaan hänen puoleensa jonkun rakkaansa menetettyään. Eritoten äidit lähestyivät häntä. Niinpä jos vainaja, jonkun häneltä lohtua ja helpotusta hakevan äidin poika tai tytär, oli täyttänyt uskonnolliset velvoitteensa, hän saattoi lohduttaa äitiä puhumalla jälleentapaamisesta taivaassa, mutta jos vainaja oli ateisti, tai mikä pahempaa, jos tämä oli viettänyt huonoa elämää... uskonnon olettamusten mukaan lapsi joutuisi helvettiin kärsimään ikuisia tuskia...

Hänellä ei ollut edellytyksiä lohduttaa noita äitejä. Hän ei tiennyt, miten olisi tehnyt sen. Ja kaikki nuo lukemattomat kärsimykset, joihin hän ei ollut osannut tarjota huojennusta, ahdistivat häntä.

1. LUKU

KYSYMYKSIÄ

Elämän, kuoleman ja kaiken sen jälkeen tulevan pohdiskelu on aina kuulunut ihmisen elämään, mutta tieteiden ja yleissivistyksen tason kehittyessä ja kristinuskon ja järjen yhteentörmäysten kasvaessa sen myötä ovat monet päätyneet ateismiin, koska eivät ole kyenneet sovittamaan uskontonsa lukuisia opinkappaleita terveen järjen vaatimuksiin.

Lisäksi tiede on julistanut, ettei Jumalaa ole olemassa, ilman mitään tieteellistä todistetta, esitettyään pelkästään useita tieteellisiä teorioita maailmankaikkeuden ja elämän synnystä. Mikään niistä ei kuitenkaan vastaa sellaisiin kysymyksiin kuin:

a) Miten kemialliset reaktiot voivat luoda älyllistä elämää, kun pienimmätkin elementit, kuten molekyylit ovat korkeaa älyä vaativan prosessin seurausta? Vai onko ajateltava, että esimerkiksi sellainen suurenmoinen, monimutkainen kokonaisuus kuin DNA-molekyyli on luonut itse itsensä tai syntynyt pelkkien kemiallisten reaktioiden seurauksena?

b) Miksi maailmankaikkeudessa ja elämässä evolutiivinen muodonmuutos on muutos eteenpäin? Miksi se ei käy kohti kaaosta, kohti involuutiota, surkastumista? Kuka tai mikä loi tämän käsikirjoituksen ja pitää sitä yllä?

c) Miksi kosmoksessa ja luonnossa tapahtuneessa muutoksessa ja maan päällä vallitsevan elämän kehityksessä ei voisi nähdä ennalta määrättyä ohjelmaa, joka tukeutuu kaikkeutta sääteleviin lakeihin?

d) Ellei kosmoksessa kaikki toimisi älyllisten lakien mukaan, eikö siinä vallitsisi täydellinen kaaos? Ovatko nämä niin

monisyyset, ihmeelliset ja väkevät, kaikkeen vaikuttavat ja kaikkea määräävät lait syntyneet ihan vain sattumanvaraisten tapahtumien tuloksena ja sattumako niitä edelleenkin kuljettaa?

Se että hyväksyy nykyiset maailmankaikkeuden ja elämän syntä koskevat tieteelliset teorit, jotka kiistävät ihmisen järjen ja mielikuvituksen ulottumattomissa olevan älyn tai voiman luoman organisaation ja ohjauksen, on verrattavissa siihen, että uskoo että on olemassa tietokone, joka kykenee itse ohjelmoimaan itsensä ilman älyn, ohjelmoijan, väliintuloa.

Tiede on tavoittanut uskomattomia horisontteja mutta jäänyt kompuroimaan niille rajamaille, missä aine päättyy ja tieto siirtyy toisille, fyysisen maailman tavoittamattomissa oleville tasoille, sinne minne meillä evolutiivisesti alemmissa piireissä räpikäivinä ei ole menemistä.

Ihminen ei kykene pääsemään luoksepääsemättömään, tuntemaan sellaista mikä ei antaudu tunnettavaksi, ylittämään äärettömyyden rajoja tutkiakseen ikuisuutta tai tutustuakseen maailmankaikkeuden ja elämän lainalaisuuksiin. Hän ei kykene kuvittelemaan ”mikä” perusti tai loi pikkuisesta pisteestä kaiken kosmoksessa nykyään olevan materian johdattaakseen Big Bangin jälkeen ”sattumanvaraisia tapahtumia” niin, että koko kosminen kokonaisuus ja elämä jne. järjestyivät - edes tällä pienellä planeetalla nimeltä Maa. (Ks. 1. luku – Kysymyksiä)

1900-luvun viimeisinä vuosikymmeninä syntyi **älykkään suunnittelun** teoria, joka toi esiin vahvoja ja johdonmukaisia tieteellisiä ja loogisia perusteluja sille, ettei yksinkertainen ”sattuma” tai tilanteiden konvergenssi voineet mitenkään olla vastuussa maailmankaikkeuden luomisesta ja elämän synnystä maapallolla.

Mutta valitettavasti tämän teorian luojat yrittivät osoittaa, vaikkakin rivien välissä, että tämä suunnittelija oli kristinuskon Jumala, ja tämä yksityiskohta vähensi radikaalisti sen hyväksyttävyyttä tieteellisissä piireissä, joiden oli mahdotonta hyväksyä ajatusta, että tämä ymmärryskykymme ylittävä Suurenmoinen

Suunnittelija, voima ja äly, voisi olla Raamatun esittelemä Jumala (Ks. 23. luku, Jumala)

Toisentyypinen, paljon järkeenkäyvämpi selitys elämän synnystä maan päällä löytyy näistä Emmanuelin sanoista: ”Ja kun syntyvän maailman elementit rauhoittuivat... Luojan ajatuksen jumalalliset tulkit kokoontuivat korkeuksissa. Silloin näkyi, miten maan päälle laskeutui kosmisten voimien muodostama pilvi, joka peitti tuon valtavan, nyt jo aloilleen asettuneen planetaarisen laboratorion. Jonkin ajan päästä siitä saattoi Maan jähmettyneellä kuorella katsella jotain tahmeaa ainetta, joka peitti planeetan kokonaisuudessaan. Ensimmäiset askelet järjestäytyneen elämän tiellä oli otettu. Tästä hyytelömaisestä massasta syntyi maapallon alkulima ja sen myötä elämän pyhä alkio.” (Kirjasta ”Valon tiellä”, Emmanuel-henki brasilialaisen Francisco Cândido Xavierin automaattikirjoituksen välityksellä.)

Voimme siis kuvitella, miten ”sanoin kuvaamattomat älykkyydet” työstivät tätä hyytelömaista massaa kosmisten lakien ja tuntemattoman voiman ohjauksessa. Ja niin vuosituhannet kuluivat tässä valtavassa planetaarisessa laboratoriossa, jossa elämä kehittyi, ensin vedessä, sitten hiljalleen lujalla maalla kasvillisuuden ja yhä hienostuneemman, lopulta suureen evolutiiviseen harppaukseen yltyvän eläimistön alkaessa peittää sen.

Emmanuel sanoi, että tämän ”evolutiivisen hyppäyksen” takana oli erittäin kehittyneitä henkiä, jotka operoivat lopullisen siirtymän alkuihmisten henkikehoihin. Nämä ”operaatiot” tapahtuivat henkisessä ulottuvuudessa heidän jälleensyntymistensä välissä. Alkuihmisten aivoissa tapahtuneiden muutosten seurauksena heidän ennen sirpaleiset ajatuksensa alkoivat muuttua yhtäjaksoisiksi, mikä mahdollisti ensimmäiset järkeilyn välähdykset. Se oli älyn sarastuksen aikaa.

Eikö tämä ajatusmalli tunnukin hyväksyttävämmältä ja järkeenkäyvämmältä kuin uskomukset siitä, että ”kaikki syntyi TYHJÄSTÄ”, tai että Jumala sellaisena kuin kristitty maailma

hänet näkee, Vanhan testamentin tarjoamassa antropomorfisessa muodossa, ihmisen kaltaisena ja ihmisten syntejä harteillaan kantavana, olisi maailmankaikkeuden ja elämän luoja, joka vei evoluutiota eteenpäin joka taholla, kaikkia sen erikoispiirteitä ja monimutkaisia yksityiskohtia myöten?

Eikö ole paljon loogisempaa ajatella, että maan päällä on ollut sen elämän ensi hetkinä jokin käsityskyvyillemme vieras äly viemässä evoluutiota eteenpäin kehittämällä ensi alkuun kaikkien elävien olentojen vaistoja ja myöhemmin älyä siinä eläinhaarassa, josta ihminen lopulta kehittyi? Ja sama pätee kaiken evoluution ja elämän säilymisen kannalta välttämättömän muotoihin ja vastavaan.

Miksi nykyihmisen on niin vaikea hyväksyä sellainen mahdollisuus, että on olemassa jotain vahvempaa, viisaampaa, älykkäämpää ja täydellisempää kuin hänen oma käsityskykynsä ja ymmärryksensä?

Jos luomistyötä ajatellaan Vanhan testamentin 1. Mooseksen kirjan symboliikan pohjalta, voimme kuvitella siitä jotain tämän suuntaista:

Kaikki alkoi nähtävästi Luojan (Jumalan tai Älykkään Suunnittelijan) INTENTION, tahdosta luoda maailmankaikkeus. Sen jälkeen tuota rakentamistyötä ja sen kaikkia suuria projekteja saattoi kyllä parantaa sitä mukaan kuin ne tulivat luoduiksi ja kehittyivät erilaisten henkisten hierarkioiden valvomina ja ohjaamina, aina meidän päiviimme asti.

Tämän INTENTION, **alkuperäisen projektin ja kaiken sen toteutumiseen tarvittavan** on täytynyt tapahtua **ennen** alkuräjähdystä, “Big Bangiä”, sillä kaikki sisältyi jo tuohon pikku-ruiseen alkuperäiseen elementtiin.

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa kuvataan, miten Jumala sanoi, että tulkoon sitä... ja tulkoon tätä, ja niin tapahtui. Minkä

jälkeen hän heti vahvistaa, että kaikki oli niin kuin hän oli suunnitellut.

Raamatun symboliikkaa on välttämättä luettava niin, että tämä on tapahtunut alkuräjähdyksen aikana ja sen jälkeen. Silloin kun maailmankaikkeus, maa ja elämän alku muotoutuivat ja kehittyivät koko ajan henkimaailman johdolla hierarkkisesti niin, että mukana oli henkiä Suurista Arkkitehdeista niihin, jotka toimivat inhimillisillä tasoilla ja luonnossa, yhtä kaikki aina jumalallisen inspiraation alaisuudessa.

Miten ilman tätä INTENTIOTA, alkuperäistä projektia, henkien johdatusta ja manipulaatiota tässä valtavassa maanpäällisessä evolutiivisessa laboratoriossa voisi vallita näin suurenmoinen harmonia, kaikessa siinä, mihin ihminen ei ole kädellään koskenut? Ei olisi ilman sitä yhtäkään ruusua eikä kaikkea sitä, mikä tekee siitä kauniin, sen rakennetta, terälehtien täydellistä järjestystä, tuoksua jne.

Siksi monet kutsuvat häntä “Maailmankaikkeuden Ylimmäksi Arkkitehdiksi”.

Laskeudumme kuitenkin näistä maailmankaikkeuden luomista, elämän alkuperää, ketä tai mitä... koskevista korkealentoisista pohdiskeluistamme ja yritämme tutkia teemoja, jotka ovat meitä lähempänä ja vaikuttavat päivittäiseen arkeemme...

KUOLEMAN JÄLKEEN

Jatkuuko elämä kuoleman jälkeen vai katoaako, päättyykö kaikki, mitä olemme ja olimme? Kaikki mitä elimme ja opimme, ilomme ja kokemuksemme, tunteemme... lakkaavatko ne olemasta olemassa?

Lukemattomat tieteelliset tutkimukset osoittavat, että elämä jatkuu kuoleman jälkeen, ja myös uskonnot ovat lujasti sitä mieltä, että se jossain muodossa jatkuu taivaassa, helvetissä tai kiirastulella, tai ainakin piilevässä tilassa kuolleiden ylösnousemusta odottaen.

Mutta tämä poikii kysymyksen, johon ei ole kiinnitetty asiaan-kuuluvaa huomiota: meidän kaikkien on kuoltava, mutta millaisia me tässä kuolemanjälkeisessä tilassa olemme?

Jos vältymme helvetiltä tai kiirastulelta, varastoidaanko meidät johonkin taivaalliseen makuusuojaan odottamaan viimeistä tuomiota? Vai istummeko palvoen jumalallisen valtaistuimen juurella läpi ikuisuuden? Vai nautimmeko taivaan iloista, niin ikään ikuisesti?

Voisiko niin dynaaminen luonne kuin ihminen mitenkään kestää tuollaista harmitonta ja tyhjää toimettomuuden tilaa koko ikuisuuden ajan?

Tai mitä pitää tehdä tai mihin uskontoon pitää liittyä, jotta tulisi lähetetyksi taivaaseen eikä heitetyksi helvettiin tai kiirastuleen?

Henget ovat itse valaisseet kaikkein selvimmin tätä elämän toista puolta.

1800-luvulla, kun ihmiskunta oli jo kykenevä ottamaan vastaan ja omaksumaan uuden siivun totuudesta kristinuskon alkaessa menettää mahtiaan ja otettaan ihmisistä, henget alkoivat viestiä itsestään eri puolilla maapalloa toteuttaen Jeesuksen lupausta totuuden hengen tulemisesta ihmisten luo: ”Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden.” (Joh. 16:12-13).

Yhdysvalloissa kommunikaatio alkoi äänillä, joita voidaan pitää kristillisen maailmanhistorian tärkeimpinä, ja nämä tosiasiat kaikkine yksityiskohtineen meille kertoo itse Sir Arthur Conan Doyle kirjassaan *The History of Spiritualism* (Spiritualismin historia).

Doyle kertoo, että ääniä alkoi kuulua Hydesvillen pikkukylässä New Yorkin osavaltiossa talossa, jossa asui Foxin perhe, isä, äiti ja kaksi tyttärelä, Margaret, 14 vuotta ja Kate, 11 vuotta. Perhe tunnusti metodistista uskontoa.

Foxien talossa kuului useiden päivien ajan outoja ääniä. Kuulosti aivan kuin jossain olisi raavittu jotain. Toisinaan äänet kuulostivat tavallisilta koputuksilta, toisinaan tuntui kuin huonekaluja olisi raahattu pitkin lattiaa. Tytöt pelästyivät niin että menivät vanhempiensa huoneeseen nukkumaan.

Maaliskuun 31. päivänä 1848 öiset äänet kajahtelivat kovemmin kuin koskaan. Rohkeuden puuskassaan Kate-tytär uhmasi tuota näkymätöntä voimaa pyytämällä sitä toistamaan kuulemansa sormien koputukset. Tähän haasteeseen vastattiin heti, ja aina tytön pyytäessä jotain, siihen vastattiin koputuksin.

Niin syntyi koputusten määrään perustuva salakieli. Esimerkiksi yksi koputus tarkoitti KYLLÄ, kaksi EI, ja niin edelleen alkeellisen kommunikaation mukaisesti.

Edellä mainitussa kirjassaan Sir Artur kirjoittaa rouva Margaret Foxin lausunnon tapahtumista, joista tämä kertoo seuraavaa:

”Niinpä ajattelin tehdä testin, johon kukaan ei kykenisi vastaamaan. Pyysin koputtamaan lasteni iät peräjälkeen. Heti ilmoitettiin tarkkaan heidän jokaisen ikä niin, että kunkin välissä pidettiin tauko, aina seitsemänteen asti, jolloin seurasi pitempi tauko ja kolme entistä äänekkäämpää koputusta, jotka kertoivat jo kuolleen kuopuksen iän.

Silloin kysyin: ’Ihminenkö minulle vastaa noin virheettömästi?’ Vastausta ei kuulunut. Kysyin: ’Oletko henki? Jos olet, koputa kaksi kertaa.’ Kuului kaksi koputusta niin kuin pyydetty oli. Silloin sanoin: ’Jos olet murhattu henki, koputa kahdesti.’ Nämä koputukset kuuluivat saman tien niin että koko perhe kohautti. Kysyin: ’Murhattiinko sinut tässä talossa.’ Vastaus oli sama kuin edellä. ’Vieläkö ihminen joka murhasi sinut elää?’ Kuului sama kahden koputuksen vastaus. Samaa kaavaa käyttäen todensin, että henki oli ollut mies, että hänet oli murhattu siinä talossa ja että hänen jäännöksensä oli haudattu viinikellariin. Sitten kysyin: ’Jatkatko koputtamista, jos kutsumme naapurit, jotta hekin kuulisivat sen.’ Myöntävä vastaus kuului kovaa.”

Nämä ilmiöt herättivät runsaasti huomiota ja uteliaita virtasi Foxien kotiin niin sankoin joukoin, että he saivat lopulta tarpeekseen koko jutusta, ja koska vaikutti siltä kuin tapahtumat olisivat yhteydessä tyttäriin, heidät erotettiin toisistaan. Mutta David Foxin talossa, jonne Margaret lähetettiin veljensä luo, ja Leah Fishin talossa, jossa Kate asui sisarensa kotona, samat äänet kuuluivat edelleen. Perhe teki kaikkensa, jotta ihmiset unohtaisivat nämä manifestaatiot, mutta sana oli levinnyt. Rouva Fish, joka oli musiikin opettaja, ei kyennyt enää pitämään tuntejaan, koska ihmisiä tunki satamäärin hänen kotiinsa kokeakseen tuon kaiken.

Näitä manifestoitumisia ei kuitenkaan tapahtunut yksin Foxin perheessä. Samanlaisia ääniä kuului kunnianarvoisan A. H. Jervisin, Rochesterissa asuvan metodistipapin kotona. Voimakkaita fyysikaalisia ilmiöitä nähtiin myös diakoni Halen perheessä Greecessa, Rochesterin naapurikaupungissa. Hieman myöhemmin auburnilaisrouville Sarah A. Tamlinille ja Benedictille kehittyi huomattava meediokyky. Nopeasti kävi siis ilmi, etteivät nämä näkymättömät voimat olleet sidoksissa Foxin sisaruksiin. Turhaan perhe rukoili metodistiveljensä ja -sisartensa kanssa toivoen helpotusta asiaan. Turhaan useiden eri uskontojen pastorit manasivat pahoja henkiä pois. Paitsi että heidän aamenensa peittyivät äänekkäisiin koputuksiin, näkymättömän maailman läsnäolo ei riippunut mitenkään näistä uskonnollisista toimituksista.

Tuolloin alkunsa saanut henkisyyden aalto jatkoi sitten matkaansa pitkin maailmaa, kuten yhdessä ensimmäisistä Foxin sisarusten välittämässä viesteissä vakuutettiin. Nuo näkymättömät voimat itse pysyivät järjestämään julkisia kokouksia, joissa he voisivat ilmentyä näyttävästi. Se oli henkimaailmasta tullut viesti, joka patisti ihmisiä uudelle filosofis-uskonnolliselle kannalle.

Melko pian henkisistä ilmiöistä muodostui Euroopassa osa yleistä ajanviettotapaa, yksi niistä monista seurapeleistä, jotka olivat suuressa suosiossa aikana, jolloin ei ollut samanlaisia huvituk-
sia kuin nykyään. Näissä peleissä ihmiset huvittelivat esittämällä hengille kysymyksiä, joihin nämä vastasivat vakiintuneilla

koodeilla, nostamalla ilmaan kolmijalkaisen sohvapöydän yhtä jalkaa ja kopauttamalla sitä lattiaan.

Se, että jokin näkymätön äly vastasi mitä moninaisimpia aiheita koskeviin kysymyksiin, sai erään ranskalaisen tiedemiehen tutki-
maan näitä ilmiöitä tarkoituksenaan paljastaa tuo huijauksena pi-
tämänsä asia. Hän oli Hippolyte Léon Denizard Rivail, kemian,
fysiikan, matematiikan ja tähtitieteen opettaja, joka oli kirjoittanut
monta paikallisen yliopiston oppimateriaalikseen hyväksymää te-
osta ja oli usean tiedeakatemian, muiden muassa Arrasin Kunin-
kaallisen Akatemian jäsen.

Niinpä Rivail alkoi vierailla tiistaisin rouva Boudinin kotona
Pariisissa. Julie, 14-vuotias tyttö ja hänen 16-vuotias sisarensa Ca-
roline toimivat meedioina, jotka välittivät viestit automaattikirjoi-
tuksella. Julie oli passiivinen meedio eikä siten ollut tietoinen siitä,
mitä kirjoitti. Hänestä oli vain hupaisaa, että ihmiset pitivät häntä
niin tärkeänä hahmona. Kokoon tumiset, joita tyttöjen vanhem-
mat johtivat, eivät olleet salaisia, mutta vieraiden lukumäärä pi-
dettiin pienenä. Viestejä kirjoittaessaan Julie ja Caroline käyttivät
pientä, läpimitaltaan 15-20-senttistä pajukoria ja siihen eräänlai-
sen linnunnokan avulla kiinnitettyä lyijykynää.

”Meedion asettaessa sormensa korin reunaan koko vehje alkaa
täristä ja kynä alkaa kirjoittaa”, Rivail selitti. Ajan myötä tytöt siir-
tyivät käyttämään suoraa automaattikirjoitusta pidellen vain kä-
dessään kynää, joka kirjoitti kuumeisesti heidän tietämättä mitään
siitä, mitä tekstissä luki.

Rivail istui heidän edessään ja esitti mitä moninaisimpia kysy-
myksiä, ja henget vastasivat niihin. Kysymykset käsittelivät san-
gen monimutkaisia aiheita, kuten sielun kuolemattomuutta, hen-
kien luonnetta ja heidän suhdettaan meihin, jälleensyntymistä,
moraalisia lainalaisuuksia jne.

Tällä tavalla hän pikkuhiljaa, henkiä tentaten, kysellen ja kaiken
muistiin kirjoittaen alkoi vakuuttua siitä, että toisella puolen oli
vaikuttava todellisuus.

Näitä manifestoitumisia tapahtui myös muiden meedioiden välityksellä eri puolilla maailmaa. He eivät tunteneet toisiaan eivätkä tienneet mitään siitä, mitä oli meneillään. Mutta tieto, jonka henget antoivat sisarusten Julien ja Carolinen ja muiden Rivailin kanssa työskennelleiden meedioiden välityksellä, muodosti ainutlaatuisen tietopaketin, joka antoi selityksen ihmisten välisille eroille, heidän kärsimystensä syille ja lukemattomille muille asioille niiden lisäksi.

Tuo tiedon ja selitysten universumi tuli helpottamaan abdistustamme ja rauhoittamaan meitä suhteessamme elämään ja Jumalaan.

Rivail teki yli kaksikymmentä kuukautta töitä tämän valtavan projektinsa parissa esittämällä hengille kysymyksiä, haastattele-malla heitä, vertaamalla vastauksia muiden meedioiden kautta saatuihin vastauksiin ja järjestelemällä ne aiheittain, kunnes hänen ensimmäinen, 501 kysymystä sisältävä kirjansa valmistui ja julkaistiin 18. huhtikuuta 1857 Pariisissa nimellä Henkien kirja (Le Livre des Esprits), ja toinen, jota pidettiin lopullisena ja johon nykyiset käännökset perustuvat, ilmestyi vuonna 1860. Myöhemmin hän kirjoitti myös muita kirjoja, kuten Evankeliumi Spiritismin Mukaan (jossa hän keskittyy Jeesuksen opetuksiin), Meedioiden Kirja, Taivas ja Helveti, Genesis jne., aina tätä samaa metodia käyttäen.

HUOM. Spiritististä oppia koontaessaan Rivail omaksui kirjailijanimen Allan Kardec, jota hän oli käyttänyt eräässä inkarnaatiossaan kelttien pappina, druidina, kuten henget olivat hänelle kertoneet.

Tässä huikeassa työssään Kardec osoitti kauttaaltaan aidon tiedemiehen mielenlaatua tekemällä kaiken avoimesti ja ehtoja asettelematta, siinä määrin että hän opasti näin: ”Jos tiede jonain päivänä kumoaa jonkin näistä henkien väittämistä, uskokaa tiedettä.” Aivan niin, tiedemiehen henki joko on, tai sitä ei ole, ja niin monilla ei ole, sillä he tutkimuksen aloittaessaan eivät

suinkaan pyri tuntemaan totuutta vaan yrittävät löytää jonkin todisteen, jolla voisivat kumota sen.

Syntyä, elää, kuolla, syntyä uudestaan ja kehittyä jatkuvasti,

SELLAINEN LAKI ON.

Allan Kardec

Englannissa erittäin arvostettu tiedemies Sir William Crookes, muun muassa katodisten säteiden ja talliumin löytäjä, Kuninkaallisen Tiedeakatemian jäsen (Fellow of the Royal Society - FRS, huomattaville tiedemiehille myönnettävä arvonimi), ryhtyi tutkimaan näitä ilmiöitä tarkoituksenaan vetää verho niiden yltä, koska uskoi niiden olevan mystifiointia tai silmäkääntötemppeja.

Neljän vuoden tutkimusten jälkeen Crookes julisti näiden asioiden paikkansapitävyyden todetessaan: ”En sano että ne ovat mahdollisia; sanon, että ne ovat todellisia.”

Tämä kannanotto maksoi Crookesille kollegoiden enemmistön arvostuksen näiden valitessa mieluummin ”tieteellisen valheen” kuin epämukavan totuuden.

Tästä hyvästä hänen ylleen myös sateli vastalauseita jos joltakin taholta. Mutta ei tarvitse kuin lukea kirja *Researches in the Phenomena of Spiritualism* (Tutkimuksia spiritualistisista ilmiöistä), niin ymmärtää hänen tutkimustensa vakavuuden ja niiden tulosten aitouden. Kirjassaan Crookes kuvaa yksityiskohtaisesti, miten tutkimukset tehtiin ja miten Katie Kingin hengen materialisoitumiset tapahtuivat nuoren, tutkimusten alkaessa vain 15-vuotiaan Florence Cookin meediokyvyn välityksellä.

Lukuisat maineikkaat tiedemiehet epäröivät asettua totuuden kannalle jopa kaikkein ilmeisimpien tosiasioiden edessä pelätesään, miltä se näyttäisi kansan silmissä ja mitä seurauksia siitä voisi heille olla. Crookes ei kuitenkaan toiminut näin. Hän astui tälle tutkimuskentälle tarkoituksenaan löytää mahdolliset huijaukset, kunnes vuosien tutkimusten jälkeen, todettuaan että ilmiöt

olivat todellisia ja kiistämättömiä, antautui ja kumarsi näytön ja totuuden edessä ja vakuutti ilmiöiden olevan todellisia.

Lukuisat muut tiedemiehet ja tutkijat eri puolilla maailmaa seurasivat ja seuraavat edelleen hänen kannoillaan tutkimalla henkisiä ilmiöitä (nykyään myös uusinta teknologiaa hyödyntäen) ja tulokset ovat vain vahvistaneet entisestään jo syntynyttä käsitystä ja laajentaneet ja syventäneet tietoaamme niistä. (Ks. 4. ja 6.-14. luku).

KYSYMYKSET – Mutta kristillisten uskontojen edustajat ja johtajat väittävät, että spiritismi on pahalaisesta, että Saatana ja sen apurit ovat manifestoitumalla antaneet kaiken sen informaation, josta spiritistinen oppi koostuu.

VASTAUS – Jos näin olisi, meidän pitäisi sopia, että Saatana on tehnyt parannuksen ja muuttunut itsensä Vanhan testamentin Jumalaa paremmaksi, sillä SPIRITISMI EI kehoita mihinkään sellaiseen raakalaismaisuuteen kuin mitä Jahve siinä tekee (Ks. 22. luku, Raamattu). Päinvastoin, se kehottaa hyvän tekemiseen, nöyryyteen, anteeksiantoon, rauhan rakentamiseen, rakkaudentekoihin ja kaikkeen muuhun, mitä Jeesus opetti. Sen opetukseen kuuluu, ettei hyvän tekemisestä saa itse hyötyä mitenkään, hyvä vain tehdään. Periaatteena on, että ihminen elää sopusoinnussa Luojan kanssa ymmärtäessään, että hänen kokemansa kärsimykset ovat sovitusta edellisissä elämissä tehdyistä virheistä ja pahoista teoista, jotka painavat syvällä hänen omassatunnossaan; että kärsimykset helpottavat sitä mukaa kuin omatunnon taakka kevenee; että ei ole olemassa ikuista helvettiä eikä taivasta, jonne olisi pääsyt jollain muulla keinoin kuin omatunnon taakkaa edellä mainitulla tavalla keventäen, muuttumalla itse sisimmässään niin, että varjot muuttuvat valoksi, jne.

2. LUKU

HENKIMAAILMA

Tuolla nimellä kutsuttu substanssi josta henkimaailma ja hengelliset ulottuvuudet koostuvat, ovat ymmärryskymme tavoittamattomissa, sillä aivomme ovat muodostuneet fyysisestä aineesta eivätkä siten kykene hahmottamaan sellaista, mikä ei ole niiden havaittavissa. Siksi meidän vaikea ymmärtää puheena olevaa asiaa, mutta se ei tarkoita, ettei se olisi olemassa.

Vastaavasti emme kykene sisäistämään ajan ja tilan ideaa. Jos ajattelemme aikaa muutama miljardi vuotta eteenpäin... mitä sen jälkeen tulee? Tai jos ajattelemme tilaa ja matkustamme siinä tiettyyn suuntaan miljardeja valovuosia ja saavumme kosmoksen äärimmäiselle rajalle, niin mitä sen takana on?

Siksi tuntuu silkalta ylimielisyydeltä väittää esimerkiksi, ettei muita ulottuvaisuuksia tai henkimaailmoja ole olemassa, vain siksi ettemme kykene havaitsemaan niitä, koska elämme ja liikumme vain yhden ”kosmisen aspektin” sisällä.

Tiede on puhunut ”rinnakkaisista universumeista” hapuillen siten kohti jotain sellaista, mikä jonain päivänä selittää henkimaailman olemassaolon.

Hengetkin sanovat, että spiritualististen asioiden selittäminen meille Maan asukkaille on vaikeaa, koska heillä ei ole sanoja eikä kuvia eikä muita keinoja vertailujen tekoon. Eikä meillä täällä maan päällä taas ole parametreja ymmärtää heitä paremmin.

Sen perusteella, mitä he ovat kertoneet meille, nämä Maata ympäröivät ”henkiset ulottuvuudet” ovat vähän kuin kaistoja tai vyöhykkeitä, joiden värähtelytaajuus on toinen kuin meillä.

Niistä maankuorta lähimpänä ovat energisesti karkeimmat, Umbralina tai Umbraleina tunnetut vyöhykkeet, jotka sijaitsevat, niin sanoaksemme, sekä ihmisiksi inkarnoituneiden henkien että henkimaailmaan siirtyneiden ihmisten ajatusten ja tunteiden emanaatioiden alueella. Sellaisten ideoiden, ajatusten, tunteiden, asenteiden ja tekojen ”energia”, joka ei ole sopusoinnussa korkeimpien tasojen henkisen ylevyyden ja valon kanssa, jää näille alemmille tasoille muodostaen värähtelevän massan, jossa samalla taajuudella olevat henget asustavat. Ne ovat alueita, joissa erilaiset tasapainottomuudet ja ahdistukset jylläävät asukkaidensa paheiden ja pahojen tekojen, vihan, kateuden, laiskuuden ja muiden negatiivisten arvojen heijastuksina.

Ja joidenkin henkien kertoman mukaan Umbralin alapuolella sijaitsee maankuoren lävistävä Pimeys, joka on edellistäkin synkempi vyöhyke ja josta tiedetään tuskin muuta kuin että siellä asuvat yksinomaan pahuudelle omistautuneet henget.

Mutta, kuten henget selittävät, mitä korkeammalle vyöhykkeet tai tasot ulottuvat, sitä ylevämpiä, kauniimpia, valoisampia ja onnellisempia paikkoja ne ovat, sillä siellä asuvat henget, jotka ovat jo kehittyneet henkisiltä kyvyiltään sellaiselle rakkauden, rauhan ja viisauden tasolle, että elämä on kaiken hyvän ja mitä moninaisimpien tietojen ja taitojen vaalimista.

Niinpä kannattaa huomata, ettemme voi syyttää Jumalaa noiden puhdistumisen ja kärsimyksen tyyssijojen luomisesta – saati että hänen voitaisiin sanoa luoneen helvetin – koska nuo paikat ovat niiden omien asukkaiden luomuksia. Liioin kauneimmat ja onnellisimmat ulottuvuudet eivät ole osoituksia hänen hyvydestään tai armeliaisuudestaan, vaan niissä asuvien henkien oman voitokkaan kilvoittelun tulosta.

Tiedetään, että kuoleman jälkeen monet tuntevat lopulta hoututusta asettua tälle alimmalle tasolle samalla tavalla virittyneiden henkien luo. Näissä tapauksissa murhaajat tuntevat olonsa kotoisaksi kaltaistensa seurassa, samoin kuin saiturit,

omaneduntavoittelijat ja muiden mitä moninaisimpien paheiden harjoittajat; poliitikot tuntevat vetoa sellaisten henkien pariin, jotka ovat olleet poliitikkoja maan päällä jne.

Nämä ryhmät jatkavat useinkin maan päällä aloittamiaan toimia ja lietsovat käytöksellään ihmisiä, jotka ovat samalla taajuudella heidän kanssaan.

Koska nämä henget eivät, esimerkiksi paheiden kyseessä ollen, saa kyllikseen tupakasta, alkoholista, huumeista tai muusta vastaavasta houkutuksesta, he ovat yhteydessä samoista paheista täällä fyysisessä maailmassa riippuvaisiin henkilöihin ja tekevät heistä kumppaneitaan kytkeytymällä heihin kiinni ja johdattamalla heitä hellittämättä näihin paheisiin, himoiten aina tyydytystä ja haluten aina vain lisää. He saavat nautintonsa tästä yhteydestä imemällä itseensä tupakan, alkoholin, huumeen ja jopa seksuaalisen aktin energiasta sen eteerisen osan. He ovat varsin materiaalisia henkiä, joiden *henkinen keho* on hyvin tiheä, ja tarvitsevat siksi tämäntyyppistä energiaa, mutta myös muunlaista energiaa, jota he imevät itseensä eri tavoin.

Kuolema ei muuta ihmistä. Joka on ollut paha täällä meidän fyysisessä tilassamme, on paha myös kuoltuaan; joka on saita, ylpeä tai moraaliton, jatkaa samaa rataa henkimaailmassakin; joka on antautunut paheille, vaikkapa edellä mainituille, tuntee edelleen tarvetta niihin. Kukaan ei muutu pyhimykseksi siksi että kuolee eikä myöskään vapaudu paheista, joihin on kiintynyt.

KYSYMYS – Mikä on henkinen keho?

VASTAUS – Sen mukaan mitä henget ovat selittäneet spiritistisen opin koonnoksessa, koostumme materiaalisesta ruumiista eli kehosta, henkisestä kehosta eli perispiritistä ja itse hengestä.

Tätä syvällisemmässä tai yksityiskohtaisemmassa tutkimuksessa, kirjassa *Fourteen Lessons in Yogi Philosophy* (Joogan filosofian neljätoista oppituntia) joogi Ramacharaka puhuu siitä,

kuinka ihminen koostuu seitsemästä osasta, joista kolme on materiaalista ja neljä henkistä:

Materiaaliset osat karkeimmasta alkaen olisivat: fyysinen keho, eetterikeho (fyysisen ja henkisen kehon välinen osa, joka tuhoutuu materiaallisen kehon kuollessa), ja henkinen keho eli perispirit, kuten Kardec sanoo.

Henkiset osat olisivat: vaistomainen mieli (ohjaa olentoja vais-toihin pohjautuvan elämän tasolla); älyllinen mieli (kun se herää, se alkaa opastaa vaistomaista mieltä ja edistää vuosisatojen mit-taan hänen kehitystään ihmiseksi); henkinen mieli (kun se herää, se alkaa puolestaan opastaa älyllistä mieltä; se tapahtuu kun ihmi-nen alkaa tuntea tarvetta henkistymiseen), ja henki (jumalainen kipinä, jota on mahdotonta sanoin kuvata; se on Jumala meissä tai meidän jumalallinen ytimemme).

KYSYMYKSET – Voiko käydä niin että näillä alemmilla alueilla asuvat henget, tai ne, jotka tuntevat vetoa pahuuteen, liittyvät yhteen tunkeutuakseen näille korkeammille vyöhykkeille?

VASTAUS – Se on mahdotonta, sillä ne, jotka elävät ylem-millä tasoilla, koska heidän värähtelytaajuutensa on korkeampi, sama kuin heidän asuinpaikallaan, voivat havaita ja jäljittää kaikki alempien tasojen henget, mutta nämä alemmissa kerroksissa asu-vat eivät kykene virittäytymään itseään korkeampien henkien taa-juuteen. Aivan kuten me täällä aineellisessa ulottuvuudessa olevat emme pysty havaitsemaan henkimaailman taajuutta, paitsi erityis-ten ehtojen täytyessä.

Alempien tasojen yläpuolisilla vyöhykkeillä ei ole toimetto-muutta tai pysähtyneisyyttä. Siellä on kaikkea mikä voi auttaa hen-keä hänen henkisessä kasvussaan, alkaen maapallon ihmisten elä-män seuraamisesta ja huonoa elämäänsä katurvien alempien

henkien auttamisesta uudelle tielle aina kaiken tasoisiin kouluihin ja kursseihin, tieteellisiin tutkimuslaitoksiin, uusien inkarnaatioiden suunnitteluun ja moneen muuhun.

Henget sanovat, että uudet ideat ja ihmisten, Maan hyvinvoinnin, luonnon jne. hyvään tähtäävät keksinnöt ovat alkujaan henkien aikaansaannoksia, jotka on sittemmin tuotu tänne meille. Se selittää, miksi monet uudet aatteet ja tieteelliset innovaatiot putkahtavat esiin monessa paikassa yhtä aikaa.

Nämä tiedot ja selvitykset henkisistä tasoista ja henkien elämästä ja toimista ovat peräisin heiltä itseltään ja saatu pääasiassa automaattikirjoituksella, lukuisten meedioiden toimittua heidän välikätenään maapallon eri puolilla ja eri aikakausina.

Viesteissä, jotka on osoitettu osittain tänne jääneille sukulaisille ja ystäville, henget kertovat, millainen heidän ”matkansa” henkimaailmaan, tai toiselle tasolle, oli ja millainen tuo uusi todellisuus on.

Henget ovat viestineet itsestään myös instrumentaalisen transkommunikaation (ITK) kautta, toisin sanoen elektronisten laitteiden kautta, ja tuoneet vastaavanlaista tietoa. (Ks. 9. luku, Meediokyky – Scolen kokeet, ja 12. luku, Instrumentaalinen transkommunikaatio.)

Henki André Luiz on niitä, jotka ovat välittäneet monipuolista ja yksityiskohtaista tietoa henkimaailmasta. Vuonna 1944 hän saneli automaattikirjoituksella brasilialaisen Francisco Cândido Xavierin meediokyvyn kautta kirjan *Nosso Lar*¹, yksitoistaosaisen Elämää henkimaailmassa -sarjan ensimmäisen osan. (Ks. 11. luku, Meediokyky – Chico Xavier).

¹ *Nosso Lar* – Tämä kirja on käännetty suomeksi ja sen löytää täältä:

<https://allankardec.yhdistysavain.fi/tutustu-kirjoihin/francisco-xavier/nosso-lar/>

Niin André Luiz kuin monet muutkin henget ovat osoittaneet, että tämä ”elämän toinen puoli” muistuttaa suuresti ”tätä puolta”. On monia yhtäläisyyksiä. Kukaan ei vaella ”kadotetun sielun” lailla pitkin avaruutta soittaen harppua pilven reunalla tai pala helvetissä koko ikuisuuden. Henkimaailma on hengille yhtä toime-
lias ja todellinen paikka kuin meidän fyysinen maailmamme meille. Tämän takia monet henget eivät tiedä tai eivät millään usko, että he ovat kuolleet. He ovat niitä, jotka ajattelevat kuollessaan menevänsä taivaaseen, kiirastuleen tai jopa helvettiin tai kuoleman tekevän heistä kerralla lopun. Mutta sen sijaan he huomaavatkin olevansa melkein kuin ennen. Monet palaavat kotiin, työpaikalleen tai harrastuksensa pariin, katselevat ihmisiä ja puhuvat heille, mutta nämä eivät kiinnitä heihin mitään huomiota, mikä saa heidät uskomaan, että he ovat tulleet hulluiksi tai näkevät loputonta painajaista.

Monet katsovat omia ruumiinvalvojaisiaan ja hautajaisiaan, mutta eivät hyväksy ajatusta, että ne ovat heidän maahanpanijaisensa.

KYSYMYS – Mitä heille sitten tapahtuu?

VASTAUS – Hyvät tai huonot olot kuoleman jälkeen eivät kerro rangaistuksesta tai siunauksesta, ne ovat yksinkertaisesti luonnollisia seurauksia siitä, miten ihmiset ovat eläneet maan päällä.

Monet näistä hengistä ovat niin kiinni ympäristössä, jossa ovat eläneet, ja tavaroissa, jotka ovat omistaneet, että eivät kykene irtautumaan niistä. Heistä käytetään nimitystä ”kärshivät sielut”, samoin kuin niistä toisista hengistä, jotka kuoleman jälkeen tuntevat vetoa alempiin henkisiin tasoihin, missä olemassaolo on kovin tuskantäyteistä. Näin siksi, ettei heillä ole korkeampaa henkistä kapasiteettia tai ansioita, joiden avulla he voisivat päästä korkeammille henkisille vyöhykkeille. Huolet, murheet ja sairaudet, jotka vaivasivat heitä täällä maan päällä ja jotka ovat pysyneet

ennallaan heidän mielessään, heijastuvat heidän perispirititiinsä, henkiseen kehoonsa. Sen vuoksi he tuntevat yhä samat tuskat ja ahdistukset kuin fyysisessä kehossaan elämänsä viime hetkillä.

Ihmiset, jotka elävät ristiriidassa Jumalan lakien kanssa, sortuvat väkivaltaan tai ahneuteen, vahingoittavat lähimmäistään, ovat ylpeitä ja ylimielisiä tai kannattavat muita negatiivisia arvoja, kuten jos jonkinlaisia paheita tai pahoja tekoja, tuntevat kuoleman jälkeen vetoa alueille, joiden värähtelytaajuus vastaa heidän omaa henkistä tilaansa.

Asemalla, joka ihmisellä on ollut maan päällä, ei ole mitään arvoa henkimaailmassa, eivätkä liioin ”uskonnolliset teot”, olivatpa ne mitä tahansa, merkitse mitään, sillä kaikki ihmiset vastaavat teoistaan, eikä tästä laista pääse yli eikä ympäri. Ellei näin olisi, ei todelliseen kotiin, henkimaailmaan, paluuseen vakavasti suhtautuvien maallisella matkalla olisi mitään arvoa.

Brasiliassa on tuhansia spiritistisiä keskuksia, joissa vierailijoilta tai keneltäkään ei peritä pääsymaksua, joissa meediat, johtajat ja muut työntekijät voivat auttaa tai olla auttamatta talon ylläpidossa ja joissa kaikki vain tekevät työtä rakkauden nimissä oppinaan Jeesus ja Allan Kardecin kokoaman spiritistisen opin opetukset ja ohjeet.

Yksi näiden keskusten lukuisista tehtävistä on neuvoa näitä edellä mainittuja ”kärsiviä sieluja”. Se tapahtuu erityisissä, mediokykyä harjoittavissa kokouksissa, joissa tätä työtä ohjaavat henget lähestyvät tätä kärsivää henkeä asettamalla tämän meedion rinnalle. Tässä kontaktissa henki pystyy ilmaisemaan itseään meedion fyysisten ominaisuuksien kautta. Maanpäällinen ohjaaja keskustelee tämän kanssa selittäen tälle asioiden todellisen laidan. Koko mukana oleva ryhmä ympäröi tuon kärsivän veljen tai sisaren rauhan ja rakkauden *värähtelyin*. Näin hänen olonsa helpottuu ja hän voi parantaa värähtelytaajuuttaan. Se on edellytys sille, että hän voi ottaa avun vastaan ja hänet voidaan viedä asianmukaiseen paikkaan hoidettavaksi – niin juuri! – asianmukaiselle henkisel-

vyöhykkeelle, missä tuhannet henget lukemattomissa siirtokunnissa, laitoksissa ja turvakodeissa tekevät työtä rakkauden nimessä huolehtimalla Maasta saapuneista ja alemmilta tasoilta pelastetuista, jos he ovat avun tarpeessa. Näissä paikoissa on töissä myös lääkäreiden, sairaanhoitajien ja muiden asiantuntijoiden henkiä, psyykkisen tietämyksen ja ”henkisen lääketieteen” osaajia hoitamassa näitä kärsiviä sieluja, jotta nämä parantuisivat ja pääsisivät tasapainoon.

Niitä, jotka ovat tehneet hyviä tekoja täällä fyysisessä maailmassa ja siten hankkineet ansioita, on henkimaailmassa vastassa joukko hyväntekijähenkkiä ja lähes aina myös rakkaita henkiä, jotka ovat lähteneet heitä ennen tuolle ”pitkälle matkalle”. Monet heistä ovat kertoneet meedioiden välityksellä siitä suunnattomasta onnesta, jota he ovat tunteneet avatessaan silmänsä kuoleman tuolla puolen ja nähdessään äitinsä, isänsä, isovanhempiansa ja muiden maan päällä suuresti rakastamiensa olentojen kasvot.

Heidät johdatetaan korkeammille vyöhykkeille, johonkin Nosso Larin tapaiseen laitokseen tai siirtokuntaan, kuten edellä mainitussa samannimisessä kirjassa niin hienosti kuvataan. Nuo yhdyskunnat ovat todellisia kaupunkeja, kauniita ja lumoavia, ja sijaitsevat upeassa ympäristössä, missä kaikki tekevät työtä tai opiskelevat ja tuntevat universaalia rakkautta, rauhaa, iloa jne.

Mitä henkimaailmaan lähteneen perheeseen ja ystäviin tulee, useat henget ovat kertoneet henkilökohtaisesta draamastaan, siitä tuskasta ja kärsimyksestä, jota ovat tunteneet näiden epätoivon ja tasapainottomuuden vuoksi. He sanovat, että Maahan jääneiden rakkaiden kyynel, näiden ahdistusten värähtelyt tulevat heidän luokseen erittäin voimakkaina ja tuottavat heille sanomatonta tuskaa. Tästä syystä läsnä olevien asenteen tulee aina olla kuoleman edessä kunnioittava, tyyni, tasapainoinen ja ennen muuta harras. ”Pitkälle matkalle” lähtevä tarvitsee paljon rauhaa, levollisuutta ja rukousta.

KYSYMYŚ – Sanoit, että henkimaailmassa on siirtokuntia, laitoksia, turvakoteja. Kuka ne on rakentanut, vai ovatko ne olleet aina olemassa?

VASTAUS – Korkeampien vyöhykkeiden tai värähtelytaajuuksien rakennukset ja myös Umbralin hoitolaitokset ovat henkisiä luomuksia. Esimerkiksi henki André Luiz kertoo Nossos Larissa, että tuo henkien siirtokunta on älyllisesti kehittyneiden portugalilaisten henkien kauan sitten rakentama paikka, ja samaan tapaan kuin sen he pystyttivät kaikki rakennuksensa.

KYSYMYŚ – Mikä on värähtelytaajuus?

VASTAUS – Ajatukset, tunteet ja emotiot tuottavat sitä, mikä tunnetaan värähtelynä, ja sen taso heijastelee sitä mitä sielussamme on ja määrittelee sen taajuuden aina pohjalukemista korkeimpaan määrään, jonka oloilamme voi tuottaa.

Kirjailija Francisco Carvalho esittää kirjassa *Influências Energéticas Humanas* (Ihmisen energettiset vaikutukset) nollasta sataan menevän kuvitteellisen asteikon, jossa lukemat menevät seuraavasti: asteessa nolla meillä on viha, värähtelyltään matalin tunnetila; asteessa kymmenen on kostonhimo; kahdeskymmenessä kateus ja mustasukkaisuus; kolmessakymmenessä kauna, katkeruus, synkkämielisyys ja niin edelleen aina viidessäkymmenen asteen neutraaleihin tunteisiin. Asteessa seitsemänkymmentä, joka on jo myönteinen taajuus, tunnemme toivoa; kahdeksänkymmentä kertoo uskosta; yhdeksänkymmenessä ovat rukous ja ilo, lopulta asteessa sata rakkaus, voimakkaimmin positiivisesti värähtelevä tunne.

Matalien värähtelypitoisuuksien asteikkoon voimme lisätä myös lukuisia alhaisia ”iloja”, kuten kiusanteon monet muodot, julmuuden, ilkeyden, erilaiset kieroutuneisuudet, alimpien intohimojen ympärillä pyörivät keskustelut, monet monituiset paheet jne.

Vastaavasti värähtelymäärämme kasvaa, kun jalojen tunteiden määrä elämässämme kasvaa, kun luemme ja keskustelemme asioista, jotka käsittelevät hyvyttä, uskonnollisuutta, veljeyttä ja puhdasta rakkautta. Sama koskee tervettä iloa ja ylevien aiheiden mietiskelyä, lyhyesti sanottuna kaikkea, mikä voi virittää meidät elämän korkeimpiin voimiin.

Värähtelymielessä olemme kuin radio, joka lähettää ja vastaanottaa sanomaa jatkuvalla syötöllä. Niinpä houkuttelemme puoleemme henkiä sen mukaan, millä värähtelytasolla ajattelemme tai millaisia tunteita ja mielialoja vaalimme. Kun esimerkiksi vihaamme jotakuta, vedämme puoleemme henkiä, jotka värähtelevät vihaa ja aggressiivisuutta, ja he ovat hyvin onnellisia voidessaan tyydyttää noita alimpia vaistojaan yllyttämällä meitä koston ja auttamalla meitä toteuttamaan sen. Jos haluamme varastaa jotain, vedämme puoleemme varkaiden henkiä, jotka kannustavat ja auttavat meitä tekemään niin kuin haluamme. Ja kun suunnittelemme tekevämme jotain hyvää, houkuttelemme puoleemme henkiä, jotka niin ikään innoittavat ja auttavat meitä, ja niin edelleen.

Ja kun monet ihmiset jossain maassa värähtelevät vihan ja väkivallanhalun taajuudella, yhteen kokoontuneet henget sulautuvat heihin lietsoakseen ja auttaakseen heitä usein ennalta arvaamattomin seurauksin.

Mutta jos monet muut ihmiset värähtelevät samaan aikaan rauhaa ja rakkautta, myös henget, jotka värähtelevät heidän taajuudellaan, yhdistyvät heihin ja voivat estää siten paljon pahaa tapahtumasta.

Tästä syystä on tärkeää, että olemme tarkkana ajatuksistamme ja tunteistamme, jotta me luo maaperää pahantahtoisille hengille houkuttelevaksi. Ja jos haluamme seuraa hyvistä hengistä, riittää että värähtelemme ja toimimme hyvän, rauhan ja rakkauden jne. puolesta.

Edellä käsiteltävistä asioista on saatavissa runsaasti kirjallisuutta mm. suomeksi, portugaliksi ja englanniksi, ja siitä voi halutessaan hankkia lisätietoa. Kirjallisuutta on käännetty myös suomeksi ja saatavissa esimerkiksi Allan Kardecin Opin Ystävien kirjakaupasta: <https://allankardec.yhdistysavain.fi/kirjakauppa/>

Friedrich Jürgenson oli nauhoittamassa linnunlaulua Ruotsissa vuonna 1959, kun hän kuuli kesken kaiken kummia ääniä. Kun hän kuunteli tarkemmin, hän huomasi, että ne olivat ihmisten puhetta ja että siitä saattoi erottaa monikielisiä sanoja, mikä poisti sen oletuksen, että äänet olisivat tulleet joltain radioasemalta. Uusien huolella tekemiensä nauhoitusyritysten tuloksia kuunnellessaan hän hämmästyksekseen havaitsi, että äänet kutsuivat häntä nimeltä, sukunimenkin sanoivat, ja että ne osasivat vastata kysymyksiin, joita hän esitti niille siinä paikan päällä, mikä puolestaan sulki hypoteesin radioamatöörin tai vastaavan kaukaa yhteyttä ottavan tahon väliintulosta. Ja kun hän tiedusteli, kenen ääniä hän kuuli, vastaus tuli heti:

”Olemme vainajia...”

(Ks. 12. luku - Instrumentaalinen transkommunikatio (ITK))

3. LUKU

JÄLLEENSYNTYMINEN eli REINKARNAATIO

JOITAIN KYSYMYKSIÄ

Mistä tietyt taidot tulevat meille?

Miksi ihmisten välillä on niin monia ja niin suuria eroja?

Osoittaako Jumala sormella osaa lapsistaan näiden syntyessä ja sanoo: te tullette KÄRSIMÄÄN, kun taas toisille hän sanoo: teistä tulee TERVEITÄ JA ONNELLISIA?

Vai loppuuko ihminen kuollessaan, ja kaikki hänen elämyksensä, kokemuksena, rakkautensa, tietonsa ja voitokkaat kilvoittelunsa häviävät tyhjyyteen...?

Ja me sitten... pitääkö meidän hyväksyä näennäisten epäoikeudenmukaisuuksien ja tyhjyyteen päätyminen ”mysteeri” kulke-malla koko maanpäällinen elämämme kuin lehmät laitumella tai zombit kyseenalaistamatta, tutkimatta ja pohtimatta, uskoen so-keasti siihen mitä uskonnot sanovat huomaamatta sen ristiriitai-suuksia tai rupeamalla ateististeiksi?

Tarkastelkaamme muuatta selitystä, joka on järkeen-käypä, johdonmukainen, tutkittavissa ja tutkittu.

Jälleensyntymisen tai oikeastaan peräkkäisten elämien idea on hyvin vanha ja merkitsee, että synnymme, elämme ja kuollemme... ja synnymme uudestaan uuteen kehoon kokeaksemme uusia asioita, jotta kehittyisimme ja sopeutuisimme kosmiseen la-kiin.

Tämä idea löytyy useista maailman uskonnollisista järjestel-mistä ja toisistaan erillään asuvien alkuperäisheimojen parista

maapallon jokaisesta maanosasta ja myös vanhojen kansojen keskuudesta. Tämä osoittaa, ettei sitä ole keksitty. Aivan kuin oman hengen tunteminen olisi tullut tänne yhtä aikaa ihmisen kanssa.

Suuret ajattelijat, kuten Pythagoras, Sokrates ja Platon pohjaavat siihen filosofiansa.

Kaikki maailmankaikkeudessa on kehittynyt, vaikkakin hitaasti. Kaikki kulkee kohti Luoja.

Kun synnymme uudestaan, muistot menneistä elämästä arkitoituvat alitajuntaamme. Se säästää meidät karvailta muistoilta ja antaa meille kokonaan uuden mahdollisuuden kasvaa ja korjata sitä, minkä edellisissä elämissämme rikoimme. Mutta kaikki hankitut ansiot, niin positiiviset kuin negatiivisetkin, pysyvät meissä piilevinä ja vaikuttavat luonteeseemme enemmän tai vähemmän selvästi.

Jos muistaisimme entiset elämämmme, miten voisimme ottaa lapseksemme jonkun, jota olemme vahingoittaneet tai joka on aiheuttanut meille kärsimystä? Unohduksen ansiosta vihanpito kuitenkin loppuu isän tai äidin syliin.

On hyvin yleistä, että henget ruumiillistuvat uudestaan ympäristöihin tai perheisiin, joissa he ovat eläneet ennenkin. Monet rakkauden tai sukulaisuuden takia, toiset siksi *suuri laki* antaa heille tilaisuuden tehdä matkansa uudestaan, korjata virheensä tai hyvittää jonkin pahan teon, johon he ovat syylistyneet menneisyydessä, ja sulattaa vanhat vihat.

He voivat palata Maahan myös vieraaseen ympäristöön. Joka on ollut paha lapsi, voi syntyä uudestaan hylättynä lapsena oppiakseen antamaan arvoa perheelle; joka on ollut ylpeä, voi palata köyhyyteen tai alistettuun asemaan, jotta oppisi olemaan nöyrempi; joka on ollut laiska, palaa ehkä maan päälle ilman terveyttä, halukkaana tekemään töitä mutta ilman fyysisiä edellytyksiä siihen; joka on käyttänyt kieltä väärin ”antamalla väärän todistuksen”, yllättämällä moraalittomuuteen, väkivaltaan, pahuuteen tai

kieltämään Jumalan tai elämän, voi syntyä puhevikaisena tai jopa täysin mykkänä siksi, että on luonut tai lisännyt tietyn tyyppistä energiaa puhe-elimäänsä. Mitä tulee seksuaalisiin hairahtumisiin (prostituutioon ja mitä moninaisimpiin perversioihin), samoin kuin moniin erilaisiin henkisen kehon hyvinvointiin vaikuttaviin paheisiin, (huumeet, alkoholi jne.), ne heijastuvat niin ikään tuleviin ruumiillistumisiin (ts. inkarnaatioihin). Myös itsemurha vaikuttaa syvällisesti herkkään henkiseen kehoon, joka voi luoda mitä erilaisimpia poikkeavuuksia elimistöön hengen uudelleen ruumiillistuessa.

Itse asiassa me kaikki täällä kärsimme virheittemme seurauksista. Emme siksi että se olisi rangaistus, vaan siksi että se on välttämätöntä, jotta voisimme parantaa tapamme ja kehittyä henkinä.

Karkeimpien eli kehittymättömimpien henkien reinkarnaatiot tapahtuvat lähes automaattisesti niitä ohjaavien mekanismien puitteissa.

Kehittyneimpien henkien jälleensyntymiset suunnitellaan asiaankuuluvan huolellisesti. Siis niiden henkien, jotka tuovat mukanaan jonkin kokonaisuuden kannalta tärkeän, tieteeseen, ekologiaan, politiikkaan, uskontoon, kirjallisuuteen, elämäntapoihin, ympäristöön tai muuhun vastaavaan liittyvän, koko planeettaa koskevan elämäntehtävän. Heidän ruumiillistumisensa kartta laaditaan kaikkia yksityiskohtia myöten alkaen uuden kehon ominaisuuksista aina tulevaan elinpiiriin asti, päättämällä muun muassa maasta, perheestä ja ympäristöstä, elämäntavoista ja kaikesta muusta tehtävän täyttämisen kannalta välttämättömästä.

Korkeasti kehittyneet henget seuraavat näitä henkiä heidän inkarnaationsa jälkeen, mutta valitettavan usein käy niin, että he ruumiillistuttuaan unohtavat päivittäisten houkutusten keskellä ylevät pyrkimyksensä (jotka ovat yhtä kaikki painuneet alitajuntaan niin, että ne muistuttavat itsestään unen kääriessä ne auki ja henkioppaiden niistä alitajuisesti huomauttaessa) ja antavat periksi vallan, ylpeyden, turhamaisuuden, aineellisen hyvän ja

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. muiden kiusausten edessä eksyen lopulta sopimansa projektin parista.

Jälleensyntymät ovat tilaisuuksia, joita elämä tarjoaa, jotta kehittyisimme, sillä kehittyminen on kosminen laki. Mikään ei pysy paikallaan. Kaikki on liikkeessä, aina kastemadon huokauksesta – jos kastemato nyt huokailee – taivaankappaleiden liikkeisiin loputtomassa avaruudessa. Jos olemme kehittyneet apinasta ihmiseksi, niin nyt päämääränäemme on enkeliys, toisin sanoen kasvu, joka vie meidät yhä lähemmäksi korkeampia olentoja, niin tietojen, taitojen, lahjakkuuksien jne. kuin eettisten arvojen ja tunne-elämänkin puolesta, rakkautta hengen raaka-aineena käyttäen. Niinpä voi sanoa, että ylettyäksemme kehityksen korkeammille tasoille tarvitsemme näitä molempia siipiämme, päätä ja sydäntä, tietoa ja rakkautta samassa suhteessa kumpaakin, sillä jos esimerkiksi rakkauden siipi on heiveröinen, emme kykene nousemaan edes lentoon.

Jälleensyntymä on siten ainoa hyväksyttävissä oleva selitys ihmisten välisille eroille ja monille muille asioille. Se heijastaa kehityksen mekanismien viisautta ja tasapainoa. Kärsimykset, vaikeudet ja elämän taistelut ovat suuria opettajia, jotka opettavat meitä elämään yhdessä ja erikseen. Ne ovat vähän kuin hiekkapaperi, joka poistaa sielustamme rumentavat särmit, tai kuin kaiverrin taiteilijan käsissä tämän hioessa karkeaa timanttia tehdäkseen siitä hohtavan briljantin.

KYSYMYS – Mikä ero on jälleensyntymällä ja sielunvaelluksella eli metempsykoosilla?

VASTAUS – Ennen muinoin reinkarnaatiota opetettiin kahdesta eri näkökulmasta: toinen oli esoteerinen ja se kohdistettiin vain vihkiytyneille ja edistyneimmille oppilaille. Tämä opetus vastasi sitä, mikä nykyään tunnetaan spiritismin kautta ja myös useista tieteellisistä tutkimuksista. Se ei hyväksy mahdollisuutta

taantuviin ruumiillistumiin, kuten siirtymistä ihmisestä eläimeen tai varsinkaan kasvikuntaan.

Näiden opetusten toinen näkökulma oli suunnattu aloittelijoille kansalle, ja se hyväksyi idean ihmisen ruumiillistumisesta alempiin olentoihin. Tämä oppi tunnettiin sielunvaelluksena, ja sen kautta uskonnolliset johtajat voivat hillitä kapinoivia henkilöitä uhkaamalla, että he syntyvät seuraavassa elämässään eläimiksi tai jopa kasveiksi, elleivät muuta käytöstään.

Juutalais-kristillisissä uskonnoissa tämän itsensä hillitsemisen välineenä käytetään vieläkin helvetin pelkoa.

KYSYMYKSET – Miksi emme muista entisiä elämiämme?

VASTAUS – Ajattele, millaista olisi, jos muistaisimme kaikki ne tuskalliset tai hirvittävät asiat, jotka meille ovat tapahtuneet; jos muistaisimme kaiken sen pahan, jonka olemme tehneet ja kokeneet; kaikki vihat ja rakkaudet jne. Uskotko, että psyykemme kestäisi luhistumatta kaiken sen painon?

Siunatun unohduksen kautta kaikki ruumiillistumiseen liittyvä arkistoituu kuitenkin alitajuntaan, minkä ansiosta uusi elämä on täysin uusi mahdollisuus; uusi alku, jossa henki ei kärsi aikaisempien elämien aiheuttamista paineista vaan voi niistä vapaana rakentaa itsensä uudestaan. Kaikki taidot, moraaliset arvot ja muut yksilölliset kyvyt ovat kuitenkin piilevinä olemassa, mikä luo jatkuvuutta, ja ruumiillistunut henki voi tarpeen tullen ottaa jotkut muistot käyttöönsä unessa tai jopa jossain toisissa yhteyksissä niin, että ne edistävät hänen käytöstään johdattaen tai auttaen häntä hyväksymään vaikeudet ja koettelemukset elämässään.

Elämä väsyttää. Ruumiillistumisella on voima kuluttaa energiämme ja kykyämme elää ja iloita siitä, värähdellä. Kahdeksankymmentä- tai satavuotias ihminen, vaikka olisikin fyysisesti voimissaan, ei löydä elämästään samaa nautintoa ja samaa etsimisen ja saavuttamisen värähtelyä kuin nuorempana. Näin siksi että hän

on jo etsinyt, saavuttanut ja kokenut ja ehtinyt vaiheeseen, jossa tuntee väsymystä ja toisinaan jopa pettymystä kaikkeen. Kuin kaikki voimat vieneiden juhlien jälkeen.

Olisi hirveää, jos ihminen eläisi kaksi-, kolme- tai neljäsataa vuotta. Kenenkään psyyke ei kestäisi (tässä modernissa maailmassa) sellaista taakkaa. Ajatelkaa siis, millaista olisi, jos muistaisimme vielä entiset elämämmeikin.

KYSYMYS – Miksi yhdellä lapsella on taipumus hyvään ja toinen osoittaa jo pienestä pitäen olevansa paha, ilkeä ja epärehellinen luonne.

VASTAUS – Joka on syntynyt hyvänä, on hankkinut tämän luonteenpiirteensä menneiden elämiensä mittaan. Sama pätee erilaisiin taitoihin, taipumuksiin, älykkyyteen jne. Myös ne, jotka osoittavat jo pienenä olevansa luonteeltaan poikkeavia, aggressiivisia tai älyltään tai taidoiltaan vähälahjaisia, ilmentävät vain sitä, mihin ovat entisessä elämässään jääneet, tai vielä vähäistä kokemustaan henkenä. He ovat toisin sanoen aika nuoria henkiä.

On mahdotonta uskoa, että Jumala, jos hänellä on vähänkään tasapuolisuutta tai oikeudentuntoa, voisi luoda olentoja, joista jotkut syntyvät kurjiin oloihin ja kyvyiltään vajavaisina sokeuden, kuurouden, halvaantumisen, erilaisten epämuodostumien tai monien muiden julmien kärsimysten tähden, ja toiset täydellisen terveinä, älykkäinä, lahjakkaina ja jopa kultalusikka suussa.

Mikään teologinen oppirakennelma ei kykene selittämään tyydyttävästi, miksi Luoja kohtelee luomiaan olentoja niin eri tavalla, ellei se pohjaa vankasti jälleensyntymiseen.

KYSYMYS – Rakkauden laki on suuri universaali laki, mutta miten kukaan pystyy antamaan anteeksi viholliselleen ja rakastamaan häntä?

VASTAUS – Jumalalliset lait eli kosmiset lait ovat viisaita ja täydellisiä. Ne ohjaavat ihmisiä vääjäämättömästi kohti täydellisyyttä.

Vihanpidon tapauksille on tyypillistä, että juuri jälleensyntyminen muuttaa sen rakkaudeksi, koska vanhemmat eivät näe vauvastaan, kuka hän on ollut entisessä elämässään. Rakkaus, jota he tuntevat luomaansa lasta kohtaan, mitätöi tai pyyhki pois negatiivisen energian, joka saattaa ”nousta” heidän alitajunnastaan.

Samoin käy lapselle. Mutta joskus käy niin, että hänen tullessaan isommaksi ja perispiritin (henkisen kehon) ottaessa yliotteen lihallisesta kehosta, vanhat vihautunteet tulevat pintaan, vaikkakin entistä lievempinä. Noiden tunteiden syvyys myös vaihtelee sen mukaan, miten paljon rakkautta on ollut mukana hänen uudessa elämässään sen ensihetkistä alkaen.

Tämä selittää vanhempien ja lasten väliset yhteenotot ja jopa vihan, joita olisi mahdotonta käsittää muuten kuin jälleensyntymän lainalaisuuksilla.

Mutta menneisyyden pahimmatkin vihanpidot loppuvat anteeksiantoon ja sovinnontekoon peräkkäisten elämien pitkinä rupeamina.

KYSYMYS – Entä syntien anteeksianto?

VASTAUS – Jotta voi antaa anteeksi, pitää suuttua tai loukkaantua jostain, eikä ole mitään järkeä uskoa Jumalan loukkaantuvan virheistämme, juuri siksi ettei hän luonut meitä virheettömiksi. Joten erehtyminen on meidän luonteessamme ja osa evolutiivista kehitystämme.

Sen sijaan että noin vain antaisi anteeksi virheemme, missä ei olisi mitään opetuksellista, hän tarjoaa meille jälleensyntymisen kautta uusia mahdollisuuksia nöyrytyä elämän edessä ja asettaa meille lakeja, jotka ohjaavat kehitystämme ja jotka on talletettu omantuntonne arkistoihin. Tämän vuoksi ihminen kantaa

sisällään tietoa hyvästä ja pahasta. Näin ollen minkäänlainen anteeksianto, edes jumalallinen, ei voi rauhoittaa kolkuttavaa omaatuntoa. Vain katuminen ja pahan teon hyvittäminen voi helpottaa sitä.

Huono omatunto, vaikka se johtuisikin menneissä elämissä tapahtuneiden ja alitajuntaan varastoituneiden asioiden vuoksi, toimii kuin energialähteen ydin, joka vetää parannusentekojä puoleensa.

Jumalallinen viisaus ei jyrää alleen henkistä pienuuttamme. Se suojelee meitä ja johdattaa meitä kehityksemme polkuja pitkin. Niinpä me jälleensyntymisestä ja syyn ja seurauksen laista tietoisina voimme rakastaa Jumalaa hänen viisautensa suuruuden, elämän ohjaamisessa osoittamansa oikeudenmukaisuuden ja sen rakkauden tähden, jonka läsnäolon voimme tuntea värähtelyinä sydämemme sopukoista eläinten ja jopa kasvien elämään asti.

KYSYMYS – Joidenkin mielestä ajatus jälleensyntymästä keksittiin torjumaan uskontoja, jotka uskovat Raamattuun.

VASTAUS – Jos teoria kehittämisestä syyn ja seurauksen lain ohjaamien jälleensyntymien kautta on jonkun keksimä juttu, niin kuka sen on keksinyt? Saatanako? Vaiko ihmiset itse? Jos Saatana tai peräti ihmiset olisivat sen keksineet, he olisivat paljon viisaampia kuin Jumala, ja heidän oikeudenmukaisuutensa ja rakkautensa taso olisi paljon korkeampi kuin hänen.

Miksi?

Siksi että jälleensyntymiseen pohjautuvat selitykset osoittavat, että elämää, universumia ja eläviä olentoja ohjaavat käsittämättömän viisaat ja oikeudenmukaiset mekanismit. Tämän teorian mukaan jokainen järjellinen olento on itse vastuussa itsestään ja kasvustaan kosmisena olentona ja elämän osasena, samoin kuin saamistaan älyllisistä, taiteellisista, kulttuurisista, tunne-elämäänsä liittyvistä ja muista vastaavista asioista. Ja sen mukaisesti hän saa

aina uusia ja taas uusia mahdollisuuksia hyvittää virheitään *suuren lain* edessä ja vapautua omaatuntoaan painavista taakoista sen mukaan kuin laki sanoo, ei ansaitsemattomana armonosoitukseksi.

Kun ymmärrämme Jumalan kaikkien asioiden ensimmäisenä syynä ja kaikkien asioiden täytenä täydellisyytenä, jota meidän on tapana kutsua Isäksi, emme voi olla uskomatta jälleensyntymiseen ja syyn ja seurauksen lakiin. Jos näin ei olisi, meidän pitäisi tehdä sellainen johtopäätös, että on häntä älykkäämpiä, pätevämpiä ja luovempia olentoja, joilla on suurempi oikeudentunto ja rakkaudentaju kuin hänellä, ja että he ovat keksineet nämä niin täydelliset ja oikeudenmukaiset mekanismit, jotka ihmisten elämää ja kehitystä ohjaavat.

KYSYMYS – Mitä toiminnan ja seuraamuksen laki tarkoittaa?

VASTAUS – Se on sama kuin syyn ja seurauksen laki, eli jokaisella seurauksella on syynsä ja jokaisella toiminnalla on vastaava seuraamus.

Joka päivä ja joka paikassa huomaamme tilanteita ja tapahtumia, jotka tuntuvat meistä erittäin epäoikeudenmukaisilta, mutta joihin uskonnoilla ei ole antaa hyväksyttävää selitystä. Kuitenkin kaikki heijastaa syyn vaikutusta, joka suurimman osan ajasta löytyy menneistä elämistämme.

Kurjuuden ja kärsimyksen piinaaman slummin vieressä on ylellinen kartano, jonka asukkailla on yllin kyllin kaikkea, mitä rahalla, vallalla ja maineella on tarjota. Joka hetki maapallon joka puolella syntyy terveitä lapsia ja toisia, jotka ovat sairaita, epämuodostuneita, poikkeavia ja vajavaisia. Samaan aikaan kun toinen osa ihmiskuntaa syntyy luonteeltaan hyvänä, kunnollisena ja rehellisenä, toinen osoittaa jo aivan varhaisimmasta lapsuudesta taipumuksia varastamiseen, valehteluun, tekopyhyyteen, julmuuteen, ilkeyteen jne.

Sama pätee älykkyyteen, sillä monet tieteen suurimmista ne-roista ovat olleet tavallisten ja jopa älyltään vaatimattomien van-hempien lapsia, kun taas henkisiltä lahjoiltaan huomattavat van-hemmat ovat saaneet heikkolahjaisia lapsia.

Lukuisat ja niin tuskalliset erot ihmisten välillä selittyvät täysin jälleensyntymisellä ja syyn ja seurauksen lailla tai toiminnalla ja reaktiolla, joita itämaiset kutsuvat "karmaksi".

Ymmärtäessämme sen meille käy selväksi, että **olemme tu-losta** siitä, mitä olemme olleet ja tehneet edellisissä elämissämme; että Jumala ei ole vastuussa hyvistä tai huonoista taipumuksis-tamme, älykkyydestämme ja kyvyistämme, menestyksistämme tai epäonnistumisistamme, vaan vastuussa olemme me itse, sen mu-kaan miten johdatimme itseämme menneissä elämissämme ja mi-ten tässä nykyisessä. Tärkeintä on tietää, että se miten ponniste-lemme kehittääksemme suhtautumistamme muihin, määrää mil-lainen matkamme kohti aina vain parempaa ja onnellisempaa elä-mää on ja vaikuttaa osaltaan koko ihmiskunnan kehittämiseen.

Mutta karma ei ole vain negatiivinen, se on myös positiivinen, sillä se kertoo elämämme käyttötilin saldon. Jos kärsimme teko-jemme seurauksista, hyödyimme vastaavasti tekemiemme hyvien tekojen heijastusvaikutuksista, ja negatiivista karmaa voi lieventää tekemällä hyvää, elämällä rakkautta todeksi. Se tarkoittaa, että voimme lievittää karmista kärsimystämme tarjoamalla lähimmäi-sellemme osan ajastamme ja mahdollisuuksistamme, kuten rak-kautta, työtä, sanoja tai aineellisia lahjoja, vähentääksemme siten hänen kärsimystään tai näyttääksemme hänelle tien kohti valoi-sampaa ja toiveikkaampaa tulevaisuutta.

Kaikki kärsimyksemme eivät kuitenkaan johdu karmasta, sillä usein ne heijastavat vain omia kehitystarpeitamme. Tuska on ju-malallinen viestintuoja, joka herättää meidät ajattelemaan hengen kuolemattomuutta. Se herättää meidät ja vetää meidät lamaan-nuksesta ja henkisiltä uriltamme, ja juuri se saa meidät lähesty-mään Jumalaa. Tämä lähestyminen on tärkeää, sillä se avaa

VALOLLE tilaa sisällämme, minkä ansiosta yhteydet elämän korkeammille tasoille käyvät mahdollisiksi, ja niiden kautta imemme itseemme uutta energiaa, tyyneyttä, rauhaa ja onnellista mielentilaa. Noina hetkinä saatamme tuntea aivan kuin koko taivas syleilisi meitä, ja siinä syleilyssä palaamme maan päälle uusin voimin, valmiina voittamaan minkä tahansa vaikeuden ja vastoinkäymisen.

On myös kärsimystä, jota vedämme puoleemme omalla käytöksellämme, teoillamme ja niiden seurauksilla, mielialallamme, joka negatiivisena vetää puoleensa negatiivisia asioita.

Ja on myös tapauksia, joissa henget tulevia ruumiillistumisia suunnitellessaan pyytävät ohjaajiltaan mahdollisuutta syntyä fyysisesti vammaisina tai muulla tavoin viallisina yrittäen siten välttää pahimmilta henkisiltä sudenkuopilta ja auttaa itseään henkisellä polulla.

Henki André Luiz kertoo Francisco Cândido Xavierin (Chico Xavierin) automaattikirjoituksen kautta, kuinka muuan nainen pyysi ruumiillistumista tietyllä tavalla fyysisesti vammautuneena, koska halusi suojata itseään seksuaalisilta houkutuksilta, sillä hän oli ollut edellisessä elämässään hyvin kaunis ja vajonnut moraalisesti ja henkisesti seksielämässään.

Jotkut henget taas suunnittelevat jälleensyntymänsä siten, että he joutuvat kohtaamaan monia erilaisia vaikeuksia, jottei heille jää aikaa eikä voimia harrastaa paheita tai vahingollisia kevytmielisiä iloja, jotka sekoittaisivat edellisissä ruumiillistumisissa hyvään vauhtiin päässeen henkisen kehityksen. Näin siksi, että oma henkinen kehitys on kirkkaimmille hengille kaikkein tärkeintä, ja sen vuoksi on tarpeen sopeutua *suureen lakiin*, sillä jos poikkeamme sen käskyistä emmekä halua jäädä polkemaan paikallamme, itse elämä kyllä johdattelee meidät näihin sovitustyön paikkoihin. Niinpä vain yrittämällä elää *suuren lain* mukaan alamme tietää, mitä on sisäinen rauha, mielentyyneys ja ilo matkatessamme kohti korkeampia tasoja ja ulottuvuuksia.

Virheemme ja kaikki paha mitä teemme jäävät itse asiassa talteen syvälle alitajuntaamme, ja kun henkimaailmassa pääsemme paremmin käsiksi näihin muistoihimme ja saamme paremman käsityksen elämän realiteeteista, tulee aina hetki, jolloin tunnemme tarvetta vapautua näistä taakoista ja ottaa jälleen uuden askelen kehityksemme tiellä. Alamme silloin tehdä työtä sen eteen, että ansaitsisimme uuden elämän maan päällä, joten yritämme hyvitää tekojamme ja elää *suuren lain* mukaan, ja päästä niin eteenpäin henkisessä kehityksessämme.

Kuten voi nähdä, peräkkäisiin jälleensyntymisiin yhdistyvä syyn ja seurauksen laki heijastaa Luojan täydellistä oikeudenmukaisuutta ja viisautta luomiaan olentoja kohtaan.

Ja muistamme hyvin, että Uudessa testamentissa on useita kohtia, jotka palautuvat jälleensyntymän ideaan.

Evangelista Johannes kertoo Jeesuksen ja Nikodemoksen, fariseuksen ja suuren neuvoston jäsenen, keskustelusta seuraavaa:

”Jeesus vastasi hänelle: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa. Nikodemos kysyi: ”Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran? Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä. Älä kummeksu sitä, että sanoin sinulle: ”Teidän täytyy syntyä uudesti.” Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita. ”Miten tämä kaikki on mahdollista?” Nikodemos kysyi. Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, Israelin opettaja, ymmärrä sitä.”” (Joh. 3:3-10)

Mestarin puhuessa vedestä ja hengestä on järjenmukaista ymmärtää vesi aineeksi, sillä maa on noussut vedestä ja myös elimistöstämme noin 75 % on vettä. Niinpä on luonnollista ajatella näiden sanojen tarkoittavan jälleensyntymistä, toisin sanoen hengen

syntymistä uudestaan, uudessa materiaalisessa kehossa, jonka muotoutuminen alkaa hedelmöityksestä.

Jotkin uskonnot sanovat, että mainittu vedestä ja hengestä syntyminen tarkoittaa kastetta, mutta eihän tuo teko, tuo rituaali, tee ihmisistä parempia, ei se tee heistä kykeneviä näkemään Jumalan valtakuntaa, puhumattakaan, että se avaisi heille ovet sinne, sillä he veisivät mukanaan kaikki pahat tekonsa, ahdistuksensa ja negatiiviset ajatuksensa ja tekisivät tuosta valtakunnasta lopulta samantapaisen paikan kuin maapallo. Siihen, että ihminen pääsee korkeammille tasoille, symboliseen ”Jumalan valtakuntaan”, ei millään ulkoisella toimituksella ole mitään merkitystä. Oma henkinen kehitys on ainoa, mikä merkitsee.

Matteuksen evankeliumin jakeessa 5:48 Jeesus sanoo: ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.” Suhteellinen täydellisyys (sillä vain Jumala on täysin täydellinen, totaali) on kuitenkin mahdollista saavuttaa vain lukemattomien ruumiillistumien kautta. Luonto ei tee hypähdyksiä ja muutokset tapahtuvat siinä hitaasti, mutta me voimme kiihdyttää sitä yrittämällä enemmän tässä mielessä. Kenestäkään ei tule täydellistä sormia napsauttamalla eikä pelkästä Jumalan armosta, sillä luonnonlait eivät törmää toisiinsa vaan ohjaavat elämää järjestelmällisesti.

Mat. 17:10-13, kirkastumisjakso, kertoo, että Jeesuksen keskusteltua Mooseksen ja Elian kanssa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen läsnä ollessa, nämä kysyivät häneltä: ”Miksi lainopettajat sanovat, että Elia pitää tulla ensin?” Mihin hän vastasi: ”Elia on jo tullut. Ihmiset vain eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle mitä tahtoivat. Samoin he tulevat tekemään Ihmisen Pojalle. Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän oli puhunut Johannes Kastajasta.”

Mutta jos Elia oli myös Johannes Kastaja, se on voinut tapahtua vain reinkarnaation kautta, sillä Jeesuksen edessä hän näyttäytyi vanhassa asussaan, Vanhan testamentin profeettana.

Jeesus vahvistaa tämän vakuutuksen (Mat. 11:14), kun hän Johannes Kastajaan viitaten sanoo: ”Juuri hän on Elia, jonka on määrä tulla. Jolla on korvat, kuulkaan!”

Nikodemoksen kanssa, joka oli lainoppinut ja suuren neuvoston jäsen ja siten paremmin perillä asioista, Mestari oli selväsana-empi: ”Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt hen- gestä, on henkeä. Älä kummeksu sitä, että sanon sinulle: ”Teidän täytyy syntyä uudesti.”” (Joh. 3:6).

Jälleensyntymisen idea ilmenee myös muualla evan- geliumeissa. Esimerkiksi Mat. 16:13-14 kertoo seuraavaa: ”Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: ”Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hä- nestä sanovat?” He vastasivat: ”Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista.”” Mutta miten muuten Jeesus voisi olla joku näistä Vanhan testamentin profeetoista kuin jälleensyntymän kautta?

Tiedetään myös, että kristinuskon alkuaikoina jälleensyntymi- sen idea hyväksyttiin kyllä, joskaan ei kovin selvästi, ja jotkut kirk- koisat opettivat sitä, kuten Origenes, Plotinos ja Klemens Alek- sandrialainen. Jopa pyhä Augustinus kirjoittaa *Tunnustuksissaan* (I luku, VI kpl) näin: ”Etten vain ole elänyt toisessa ruumiissa tai missä vain muualla ennen kuin menin äitini vatsaan?”

Mutta moiset ideat oli hylättävä kristinuskon institutionaalis- tuessa. Sen omaksuessa katolisen kirkon muotokaavat ja mukau- tuessa roomalaiseen pakanuuteen, josta se lainasi joitain käytän- töjä, rituaaleja, hierarkioita, kuvia, se samalla etääntyi Jeesuksen opetusmallista, joka perustui yksinkertaisuuteen, köyhyyteen ja ennen muuta rakkauteen. Ellei kirkko olisi tehnyt sitä, se olisi lo- pulta murentanut koko rakennelmansa ja menettänyt valtansa pe- ruspilarit, myös paratiisin avaimet, sillä jälleensyntyminen on va- pauttava oppi. Kirkon valta olisi haihtunut savuna ilmaan, ellei se olisi voinut enää pelotella uskovaisia uhkaamalla heitä helvetin

tulella tai houkutella heitä luokseen tarjoamalla heille taivaan iloja ja kunniaa.

Niinpä kaikkien kristittyjen oli pakko hyväksyä oppilause hengen luomisesta hedelmöityksessä, tai muuten he olisivat joutuneet syytteeseen kerettiläisyydestä ja inkvisition eteen. Tuo kristittyjen mieliin vuosisatojen mittaan iskostettu usko (mitä seurasi aina pelko synninteosta ja sitä seuraavista hirvittävästä kärsimyksistä) kahlitsi ajatuksia voimallisesti ja kiteytyi yhä tiiviimmäksi dogmiksi jokaisen kristittyyn maailmaan suuntautuneen jälleensyntymisen myötä. Siinä määrin, että jos vielä nykyäänkin uskova ihminen yrittää kyseenalaistaa jotain katolisen tai evankelisen kirkon oppilausesta, hän joutuu olemaan huolissaan tai pelkäämään, että tekee siinä hirvittävän synnin ja joutuu vielä maksamaan siitä.

Mutta on vielä muuan hämmäntävä asia, joka pyörii monien ihmisten päässä. Nimittäin se seikka, että jokainen sadoista kristillisistä uskonnoista vakuuttaa olevansa itseoikeutetusti ainoa todellinen Jumalan edustaja maan päällä. Niinpä jos joku tunnustaa uskontoa X ja uskoo lujasti, että hänen uskontonsa on se oikea, miten on niiden ihmisen laita, jotka kannattavat toista uskontoa ja niin ikään uskovat vuorenvarmasti ja vilpittömästi aivan samaa? Entä ne, jotka etsivät uskontoa itselleen... mistä he löytävät sen oikean? Jos rajalinja niiden välillä on niin hämärä, mistä voi tietää, mikä niistä on parempi muita?

Jeesus **ei perustanut** nimittäin mitään uskontoa. Hän vain opetti, että suurin käsky on tämä: ”Rakasta Herraa, Jumalaa, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi... Ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.” (Mat. 22:37-40). Hän toisin sanoen opetti vain elämisen etiikkaa ja vakuutteli monta kertaa, että **jokaiselle annetaan ansionsa mukaan.**

Me onneksemme nykyään jo tunnemme yhden äärettömän tärkeän siivun elämän suuren lain mekanismeista. Siitä saamme kiittää Totuudeksi itseään kutsuvaa henkistä entiteettiä, joka kertoi niistä meille yhdessä muiden korkeatasoisten henkien kanssa. Tämän tiedon kokoamista on seurannut tieteellisiä tutkimuksia, jotka ovat pohjautuneet pitkäaikaiseen tiedonkeruuseen, tieteellisiin selvityksiin, mitä erilaisimpiin kokeisiin ja arkisiin ilmiöihin.

Kaikki tämä tieto, tämä tutkimusten ja selvitysten informaatio on ollut omiaan huojentamaan eksistentiaalista ahdistustamme ja auttamaan meitä elämään rauhassa itsemme, elämän lakien ja Jumalan kanssa. Se on avannut meille myös uusia horisontteja, missä pilkkottaa onnellisempi tulevaisuus, niin huolestuttavalta kuin planeettamme tilanne tällä hetkellä tuntuukin.

4. LUKU

JÄLLEENSYNTYMINEN – tieteellisiä tutkimuksia

Pyydän arvoisaa lukijaa pitämään mielensä avoimena, kaikista ennakkoluuloista riippumattomana, olivatpa ne uskonnollisia tai eivät, sillä tieteen kyseessä ollen ei hypoteeseja voi jättää huomiotta. On päinvastoin tärkeää tutkia niitä kaikkia antamatta teorioiden ja ennakkoluulojen sotkeutua johtopäätöksiin. Ellei hypoteesia ole, ei tehdä tiedettä, vaan manipuloidaan.

TÄRKEÄ KYSYMYS:

Miksi jälleensyntymisen idea on kohdannut niin kivenkovaa vastustusta kristillisessä maailmassa huolimatta kaikista olemassa olevista todisteista ja sen huomattavasta, luojansa täydellistä viisautta ja oikeudenmukaisuutta kuvastavasta loogisuudesta?

Vastaus on yksinkertainen: jälleensyntymisen idea panee meidät kohtaamaan oman vastuumme elämästämme ja vie kirkoilta niiden ”oikeudekseen ottaman” vallan avata taivaan portit uskovalisille tai lähettää helvettiin ne, jotka eivät sovi niiden pirtaan.

Kuitenkin tätä asiaa on tutkittu perinpohjaisesti eri puolilla maailmaa.

Yksi huomattavimmista tutkijoista oli tohtori Ian Stevenson (1918-2007), joka 1960-luvulla Virginian yliopiston Lääketieteellisen korkeakoulun psykiatrian ja neurologian osaston johtajana tutki ja luetteloi yhdessä työryhmänsä kanssa yli kuusisataa

tapausta, joista julkaisi kaksikymmentä 520-sivuisessa kirjassaan *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation* (Kaksikymmentä jälleensyntymiseen viittaavaa tapausta). Näistä seitsemän sijoittui Intiaan, kolme Ceylonille, kaksi Brasiliaan, seitsemän Kaakkois-Alaskan tlingit-heimon pariin ja yksi Libanoniin.

Kirjan esipuheessa C. J. Ducasse kertoo: ”Vuonna 1860 oppinut unitaaripappi, kunnianarvoisa W. R. Alger julkaisi valtaisan työn tuloksena kirjan ”Critical History of the Doctrine of a Future Life” (Kuolemanjälkeistä elämää koskevan opin kriittinen historia), jossa hän muiden tuonpuoleista elämää koskevien ajatusten lisäksi pohtii sitä, ”kuinka hengen jättäessä ruumiin ja syntyessä uudelleen toisessa ruumiissa sen asema, luonne, olotila ja kokemukset kussakin perättäisessä elämässä riippuvat aiemmissa elämissä hankituista ominaisuuksista, tiedoista ja taidoista”. Hän sanoo myös, että ”teoria henkien siirtymisestä kehosta toiseen sopii loistavasti selittämään moraalisen epätasa-arvoisuuden, epäoikeudenmukaisuuden ja erilaisten ihmiselämään kuuluvien ikävien tapahtumien aiheuttaman kaaoksen”.

Kirjan viimeisessä, 86-sivuisessa osassa tohtori Stevenson esittelee yksityiskohtaisesti otsikolla ”Yleistä keskustelua” kaikki mahdolliset vaihtoehdot, joita ”tutkijat” ovat tarjonneet selitykseksi jälleensyntymiselle yrittäessään kieltää sen – näitä ovat huijaus, muistivirhe, geneettinen muisti, yliaistillinen havainto, personifikaatio, kuvien projisointi, possessio, jne. – mutta jokaisen tapauksen perin pohjin tutkien ja kaikki vaihtoehdot huomiioon ottaen hän osoittaa kerta toisensa jälkeen, ettei niille ole muuta selitystä kuin jälleensyntyminen.

Myöhemmin tohtori Stevenson tutki yli neljänkymmenen vuoden ajan yli kolmen tuhannen eri puolilla maailmaa asuvan lapsen tarinoita. Nämä olivat tarinat kertoessaan 2–4 vuotta vanhoja, ja tutkijan mukaan suurimpaan osaan lasten muisteloita sisältyy se, miten he ovat entisessä elämässään kuolleet väkivaltaisesti. Vuoden 1992 tutkimuksessaan Stevenson vertailee 49 lapsen kertomusta paikannettuihin lääketieteellisiin dokumentteihin

henkilöistä, joita he ovat sanojensa mukaan entisessä elämässään olleet. Vastaavuus näiden henkilöiden kuoleman aiheuttaneiden haavojen ja heidän oletetuissa inkarnaatioissaan näkyvien merkien välillä oli vähintään tyydyttävä 43 tapauksessa noista 49:stä.

Näistä kehoissa näkyvistä merkeistä tohtori Stevenson julkaisi 1997 kaksiosaisen, 2500 sivua käsittävän kirjan nimeltä *Reincarnation and Biology* (Jälleensyntyminen ja biologia), jossa esitellään yli kaksisataa selvitettyä ja **dokumentoitua tapausta** syntymämerkkeihin ja fyysisiin vajavuuksiin liittyvistä spontaaneista muistoista. Jokaisessa tapauksessa lapsella on ollut syntyessään syntymämerkki tai fyysinen vika, ja hän on sanonut olleensa edellisessä elämässään ihminen, jolla on sittemmin todettu olleen täsmälleen samassa kohdassa kehoaan yleensä kohtalokkaaksi osoittautunut haava.

Huom. Jos jotain näistä kirjoista on vaikea saada kirjakaupoista, ne voi tilata suoraan yliopistosta: University Press of Virginia, Charlottesville, VA.

Ja jotta saisi edes pienen käsityksen näiden tutkimusten tulokista, kerron tässä yhteenvedon yhdestä niistä tapauksista, jotka on luetteloitu, kirjattu ja analysoitu Ian Stevensonin kirjassa *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation*.

”William George oli vanha alaskalainen kalastaja. Hän sanoi pojalleen ja miniälleen, että jos jälleensyntymä oli totta, hän palaisi maan päälle heidän lapsenaan, toisin sanoen pojanpoikanaan. Hän ojensi heille vanhan kultakellonsa ja pyysi heitä säilyttämään sen häntä varten. Hän sanoi myös, että he tunnistaisivat hänet syntymämerkeistä, jotka hänellä oli, yksi hartiassa ja toinen kyynärvarressa, ja vakuutti että lapsella olisi samanlaiset merkit. Kuului jotain kuukausia, ja hän katosi merellä myrskyssä.

Jonkin ajan päästä Suzan-miniä tuli raskaaksi ja sai yhdeksännen lapsensa, ja pojalla oli kaksi täsmälleen samanlaista syntymämerkkiä kuin vaarillaan ja juuri samoissa paikoissa. Mutta tuo seikka vaipui unohduksiin, kunnes poika neljän vanhana näki

sattumalta tuon vanhan kellon, jonka hänen äitinsä oli pannut talteen korujensa joukkoon. Hän nappasi sen heti käteensä ja sanoi ”Hei, tämä on minun kello”. Vasta itkun ja parkumisen jälkeen vanhemmat saivat hänet päästämään otteensa esineestä, jonka hän edelleen väitti olevan hänen.

Tohtori Stevenson kirjasi kaikki tapauksen jälleensyntymästä kertovat todisteet, muun muassa sen, että poika oli jo varhaisesta vaiheesta alkanut osoittaa huomattavaa samankaltaisuutta vaarinsa kanssa, niin mieltymysten, taipumusten ja pikku pakkomieli- teiden kuin osaamisenkin suhteen. Hän osoitti suurta tietämystä kaikesta kalastukseen liittyvästä ja kertoi jopa, missä olivat kalaisimmat lahdet. Ja jopa käveli samalla tavalla viallisesti oikeaa jalkaa ulospäin heittäen, täsmälleen niin kuin vanha George, jonka reisi oli ruhjoutunut nuorena.

Ja aivan kuin kaikissa näissä esitetyissä todisteissa ei olisi ollut kylliksi, sillä lisääkin ilmaantui. Kun hän ensimmäinen kerran näki vaarinsa siskon, hän huusi onnensa kukkuloilla: ”Katsokaa, minun sisko!!!” Lisäksi hän puhui pojistaan viitatessaan isäänsä ja setiinsä ja oli hyvin huolissaan, jos he joivat liikaa.”

Nämä ”spontaanit muistot” heräävät lapsissa yleensä puhumaan opettelemisen vaiheessa. He viittaavat hyvin luonnollisella tavalla aiemman ruumiillistumisensa asioihin ja tapahtumiin, aivan kuin nykyinen elämä olisi sille vain jatkoa. Jotkut heistä tosin kapinoivat nykytilannettaan vastaan, kuten oli sen pojan laita, joka oli syntynyt yhteen Intian köyhimmistä kasteista mutta sanoi olevansa jalosukuisen perheen poika. Tutkijat jäljittivät pojan perheen hänen antamiensa vihjeiden perusteella ja menivät käymään siellä, satojen kilometrien päässä, ja totesivat että kaikki hänen kertomansa oli totta, hänen vanhempiensa ja tuttaviansa nimet, elinaikansa ja se, miten hän oli kuollut.

Tällaisiin muistoihin ja syntymämerkkeihin törmää silloin, kun uusi ruumiillistuminen tapahtuu pian kuoleman jälkeen.

Toinen tutkija, yksi huomattavimmista, oli professori, tohtori Hemendra Nath Banerjee (1929-1985), Rajasthanin yliopiston parapsykologian laitoksen johtaja. Kirjassaan *The Once and Future Life* (Entinen ja tuleva elämä) hän kertoo kaksikymmentä-viisi vuotta kestäneestä tutkimustyöstään jälleensyntymisen parissa. Hän kuvaa tutkimustuloksia, joihin hän on päätenyt yli 1100 tapauksen perusteella paitsi Intiasta, myös useista muista maista hankitun aineiston perusteella. Hän vakuuttaa, että ”tässä kirjassa kuvatut tapaukset eivät perustu kuulopuheeseen eikä lehtijuttuihin; ne perustuvat tutkimuksiin, jotka tein ankarien tieteellisten metodien pohjalta. Jälleensyntymää koskeva tutkimus syntyi useiden hypoteesien valossa tarkistamalla mahdolliset huijaukset, muistojen syntyminen normaaliin tapaan ja yliaistillinen havainto”.

Tohtori *Hernani Guimarães Andrade*² puolestaan kuvaa kirjassa *Reencarnação no Brasil* (Jälleensyntyminen Brasiliassa) tunnon-tarkasti erään tämänkaltaisen, syntymämerkkeihin keskittyvän tutkimuksen kaikki vaiheet. Kysymyksessä on Patrícia (nimi keksitty), joka alkoi kaksi ja puolivuotiaasta lähtien puhua viimeisimmästä ruumiillistumisestaan Ranskassa Le Havren lähellä. Hän ilmoitti muun muassa silloisen nimensä, vanhempiansa nimet ja loputtoman määrän muita yksityiskohtia, paikkojen ja ihmisten nimiä, joita hän ei voinut mitenkään tietää. Hän kertoi kuolleen viisitoistavuotiaana. Hän sanoi, että oveen oli koputettu, ja hän oli mennyt avaamaan ja nähnyt edessään sotilaan kivääri kädessä, jolloin tämä oli ampunut hänet.

² **Tohtori Hernani Guimarães Andrade** (1913-2003) oli arvostetuimpia brasilialaisia paranormaaleiden ilmiöiden tutkijoita. Hän perusti Brazilian psykiofysiikan instituutin (IBPP, São Paulo), kirjoitti yhdeksäntoista kirjaa ja monografiaa, mukaan lukien tutkimukset jälleensyntymästä, poltergeististä, instrumentaalisesta transkommunikaatiosta, parapsykologisista ilmiöistä jne.

Nähdessään kerran kolmivuotiaana sotilaan pitävän kivääriä kädessään hän alkoi huutaa kauhuissaan ja rintaansa osoittaen: ”Hän tappoi minut, hän tappoi minut, ampui minua tähän!” Kiinnostavaa oli, että hänellä oli kaksi syntymämerkkiä, yksi rinnassa ja toinen, isompi selässä, vähän alempana, ikään kuin luodin sisäänmeno- ja poistumisaukkojen kohdalla, asiantuntijoiden mukaan täydellisessä linjassa. Itse kuolinhetken on täytynyt painua syvälle hänen mieleensä, kun hän kerran oli saanut nuo syntymämerkit uuteen kehoonsa ja muisti nuo tapahtumat.

Jotkut tutkijat ovat sillä kannalla, että tällaiset muistot nousevat kollektiivisesta alitajunnasta, mutta Jungin mukaan tämä alitajunta ”on psyykkinen perintö, jonka jokainen ihmislapsi saa syntymässä. Tämä perintö on muodostunut alttiuksista, jotka säätelevät havaintoa, ymmärtämistä, symbolien syntyä ja myöhemmin tunne-elämän ja ajatusten rakennetta. Siten kollektiivinen alitajunta muodostuu **perinnöllisestä alttiudesta** luoda tiettyjä kuvia, symboleita ja ideoita, mutta ei **näiden kuvien, symbolien ja ideoiden perintöä**”.

Tutkijoiden käsittelemissä tapauksissa entisistä elämästä on niin paljon yksityiskohtaisia muistoja ja myös selvää tietoa ihmisistä, tilanteista, paikoista jne., ettei niitä ole voinut noin vain ”onkia” kollektiivisesta alitajunnasta. Lisäksi ne ovat selvästikin elettyjä muistoja viitatessaan yhden ja saman ihmisen kehityskaareen.

Sama pätee käsialatutkimuksiin. Niin käy jonkun muistaessa, kuka hän on ollut entisessä elämässään, ja asiantuntijoiden vertaillessa hänen käsialaansa sen ihmisen käsialaan, joka hän muistaa olleensa, ja ne todetaan samanlaisiksi. Olisi liiallista yksinkertaistamista selittää sitä jotenkin muuten kuin jälleensyntymällä.

Londrinan valtiollisen yliopiston (UEL, Paraná-Brasil) professori ja tutkija, Carlos Augusto Perandréa, kriminologian tohtori, on tutkinut lähes neljäntoista vuoden ajan 400 Chico Xavierin automaattikirjoituksella kirjoittamia kirjeitä hyödyntäen tutkimuksissaan graphoscopiaa eli oikeudellista käsialavertailua,

samaa tekniikkaa, jota käyttää vertaillaan allekirjoituksia pankkeja, poliiseja ja tuomioistuimia varten. Hän on vertaillut vainajien käsialoja automaattikirjoituksella kirjoitettujen kirjeiden käsialoihin ja tuli siihen johtopäätökseen, että henkien sanelemien kirjeiden käsialat vastasivat kauttaaltaan heidän maan päällä kirjoittamiensa kirjeiden käsialoja.

Tutkimusten eräässä toisessa haarassa on iso liuta lääketieteen ammattilaisia, kuten tohtorit Morris Netherton, Bryan Weiss, Edith Fiori, Denys Kelsey ja monet muut, jotka ovat keränneet vastaanotoillaan satoja todisteita jälleensyntymästä potilaidensa muistiregressioiden kautta.

Niitä, jotka haluavat tutustua lähemmin henkiin liittyviin teollisiin tutkimuksiin, kehotamme etsimään tietoa erittäin laajasta aiheeseen liittyvästä lähdeluettelosta, varsinkin uusimmista tutkimuksista (Ks. 14. luku, Kuolemattomuuden tutkijat).

Hyvin monet palavat halusta tietää, keitä he ovat olleet menneissä elämässään toivoen aina, että he olisivat olleet joitain kuuluisia ja tärkeitä. Mutta mitä väliä on tietää, keitä olemme olleet? Tärkeää on osata kunnioittaa sitä mitä olemme nyt, jotta tulevassa elämässämme olisimme parempia.

*Ihmiskunnan eriytyessä kahteen vastakkaiseen suuntaan yhtäältä ateismin, toisaalta päälle-
käyvän ”pseudouskonnollisen” fanatistisen kas-
vaessa, tarve kiireelliseen suunnanmuutokseen
on huutava. Se on herättänyt tarpeen saada vi-
ralliseksi kutsuttu tiede tulemaan mukaan hen-
kiin liittyvään tutkimukseen. Tutkimukseen,
joka ei pohjaudu uskonnollisiin dogmeihin,
mutta ei liioin ole skeptistäkään. Tutkimuk-
seen, joka ei lähtökohtaisesti halua painaa sitä
alaspäin vaan haluaa sen kautta laajentaa
omaa näkökulmaansa ja auttaa ihmisiä, sen
sijaan että yrittää puskea sitä kohti ateismia ja
sen kaikkia vahingollisia seurauksia.*

(Ks. Epilogi)

5. LUKU

TAIVAS JA HELVETTI

Eräässä radio-ohjelmassa, jossa puhuttiin kuolemanjälkeisestä elämästä, muuan kuuliija sanoi yhtään epäröimättä: ”Minä asuin paratiisissa, aivan ihmeellisessä paikassa, missä oli vain hyviä ihmisiä ja lintuja, jotka sirkuttivat jumalaisesti, ja kaikki olivat ääretömän onnellisia. Sitten Jumala käski minun syntyä tänne maapallolle, ja kun kuolen, palaan sinne Jumalan luo.”

Vastaavat uskomukset ovat muodostaneet kristillisen käsityksen taivaasta.

Mutta kuvitelkaamme taivas, jonka asukkaat ovat asuneet maan päällä. Vaikka Jumala miten olisi antanut heille synnit anteeksi ottaakseen heidät asumaan taivaallisille niityille, ajan mitaan naapurusten välille alkaisi ilmaantua eripuraa, entiset poliitikot alkaisivat kehittää toimia voidakseen käyttää jonkinlaista valtaa ainakin osaan asukkaista ja seksiriippuvaiset alkaisivat katsella naisia yrittäen hillitä himonsa, ja niin taivaasta tulisi Maan kaltainen paikka, koska ihmisluontoa ei kuolema muuksi muuta.

Joku voi väittää tähän vastaan sanomalla, että taivaassa Jumala muokkaa ihmisen luonnetta. Se kuulostaa oudolta, sillä herää kysymys: miksei hän sitten tehnyt sitä meille täällä Maassa, jotta kaikki täällä olisi paremmin? Tai jopa: miksi hän loi jotkut hyviksi ja toiset pahoiksi, jos kerran tekee parannuksen tehneistä pahoista täydellisiä ja lähettää loput helvettiin?

Kaikki kristilliset uskonnot käyttävät Raamattua uskon vahvistamisessa huomaamatta, että Raamattua ei pidä lukea ”kirjaimellisesti”, sillä niin henkien inspiroima kuin onkin, se on ihmisten

kirjoittama, ja vielä monta tuhatta vuotta sitten ja kehityksessään vielä melko alkuvaiheessa oleville ihmisille. Epäilemättä juuri tästä syystä siinä on niin paljon ristiriitaisuuksia ja epäjohtonmu-kaisuuksia, ja jos sellaisia jossain teoksessa on eikä se ole linjassa älyn tai terveen järjen kanssa, ei sitä pidä niellä sellaisenaan, soke-asti ja yhtenä möhkäleenä. (Ks. 22. luku, Raamattu).

Mitä kristilliset uskonnot sitten ajattelevat helvetistä?

Ehkä sen pelon tai kauhun vuoksi, jota tuo paikka ihmisissä herättää, kirkko on yrittänyt laimentaa mielikuvaa kadotetuista, jotka kärvistelevät läpi ikuisuuden helvetintulessa siihen kuiten-kaan kuolematta – oijoi... miten kammottavaa! Mutta pitää yhtä kaikki yllä uskoa sen olemassaoloon... noin vain, tarjoamatta sen kummempia selityksiä tai yksityiskohtia.

Mutta sen mukaan mitä henget ovat kertoneet, ei taivasta eikä helvettiä ole siinä muodossa kuin uskonnot esittävät. Mutta hen-kimaailma eri vyöhykkeinen ja värähtelytaajuuksineen on ole-massa. Mitä korkeampi vyöhyke ja värähtelytaajuuus, sitä valoi-sampi ja onnellisempi. Mitä matalampi, sitä synkempi ja pi-meämpi.

Kuitenkin kun lähdemme tältä pikkuruiselta kosmiselta kol-kalta, missä Maa sijaitsee, ja katselemme ikuisuudessa kimaltele-vien galaksien toiselle puolen, emme osaa edes kuvitella, mitä siellä on, edes onko se näkyvää tai muuten aistein havaittavaa vai ei.

Täällä Maassa meillä on kuitenkin kylliksi mietittävää niissä henkimaailmoissa tai värähtelytaajuuksissa, jotka vaikuttavat sii-hen.

Henget ovat kertoneet, ettei kuoleman jälkeen kukaan pääse henkimaailman korkeimmille tasoille, ellei ole täyttänyt velvolli-suuksiaan menneessä elämässään ja oppinut täällä maan päällä an-tamaan anteeksi, olemaan rauhallinen, nöyrä, veljellinen, oikeu-denmukainen, vapaa materiaalisesta hyvästä ja ennen muuta

rakastamaan ja palvelemaan. Lisäksi hänen on pitänyt hankkia älyllisiä, tiedollisia, taidollisia valmiuksia ja viisautta opiskelun, työnteon ja arkisten asioiden ja vaikeuksien kautta. Tämä kaikki ei käy noin vain sormia napsauttamalla. Tarvitaan hyvin elettyjä inkarnaatioita ja myös elämää henkimaailmassa, siitäkin kaikki hyöty irti ottaen, jotta voi nousta uusiin kerroksiin kohti suurempia ulottuvuuksia.

Mitä tulee alempiin kerroksiin, missä epätasapaino, tuska ja kärsimys vallitsevat, niin nekään eivät ole ikuisia. Aina kun joku sinne päätynyt henki kärsimykseen väsyneenä ja vilpittömän nöyrin mielin katuu pahoja tekojaan maan päällä Jumalalta apua anoen ja siten värähtelytasoaan nostaen, häntä voidaan auttaa, jolloin henget, jotka tekevät työtä näillä puhdistautumisalueilla rakkauden nimessä, huolehtivat hänestä. Silloin hänet johdatetaan johonkin niistä monista terveysasemista, joita noilla vyöhykkeillä on, tai jopa samanlaisiin henkisiin siirtokuntiin kuin Nossos Lar, jota henki André Luiz samannimisessä kirjassaan niin hienosti kuvaa. Siellä hän oppii arvostamaan elämää opiskelun ja työn avulla osallistumalla johonkin niistä monista toimista, joita henget siellä harjoittavat. Jotkut johdatetaan oitis ruumiillistumaan uudelleen. Sellaisissa korkeatasoissa henkisissä siirtokunnissa kuin Nossos Lar on laitoksia, jotka vastaavat ruumiillistumisista ja joissa tutkitaan ja analysoidaan materiaaliseen elämään palaamisen prosesseja, samoin kuin seurataan henkien matkaa maan päällä.

Valaisevana esimerkkinä siteeraan joitain katkelmia yllä mainitusta kirjasta Nossos Lar, jossa André Luiz kuvaa, miten häntä autettiin, kun hän kuoltuaan saapui Umbraliin:

”Minusta tuntui kuin olisin kadottanut ajantajuni. Tilantajuni oli kadonnut ajat sitten. Olin varma, etten ollut enää lihaa ja verta, mutta keuhkoni vetivät edelleen syvään henkeä.

Kuinka kauan jokin vastustamaton voima oli vienyt minua kuin pässiä narussa?

Sitä oli mahdoton sanoa. Itse asiassa tunsin olevani menninkäinen pimeiden kaltereiden takana kauhusta kankeana ja karvas maku suussa. Tukka pystyssä, sydän hakaten ja hirvittävän peloisani ulvahtelin kuin hullu armoa anoen ja huutaen yrittäessäni vastustaa sitä tuskaa ja epätoivoa, joka vääjäämättä piti minua otteessaan.

Mutta jos läpitukenivat huutoni eivät hävinneet armottomaan hiljaisuuteen, niihin vastattiin vaikerruksiin, jotka peittivät alleen omani.

(...) Ahdistuneet ajatukset hiersivät mieltäni. Ensimmäisen kerran muuan uskonnollinen kysymys putkahti kirkkaana eteeni. Puhtaasti filosofiset, poliittiset ja tieteelliset periaatteet tuntuivat nyt täysin toisarvoisilta ihmisen elämässä. Ne edustivat minulle arvokasta maanpäällistä perintöä, mutta nyt minut valtasi pakottava tarve tunnustaa, ettei ihmiskunta koostunut katoavaisista sukupolvista, vaan ikuisista hengistä matkalla kohti loistokasta määränpäätä. Tajusin että puhtaasti älyllisen ajattelun yläpuolella oli vielä jotain muuta. Se jokin oli usko – jonka kautta Jumala näytettyi ihmiselle. Moinen kysymys putkahti mieleeni kuitenkin liian myöhään.

(...) Olin elänyt maan päällä sen hedelmiä korjaten, mutta en ollut lyhentänyt penniäkään valtavasta velastani. (...) Olin nauttinut oman perheen tuottamista iloista mutta unohtanut jakaa tuon taivaallisen siunauksen valtavan ihmisperheen kanssa, kuurona veljeyden pikku velvoitteille.

Nyt en sitten ansarikukan lailla kestänyt ikiaikaisten realiteettien ilmanalassa. En ollut vaalinut jumalallisia siemeniä, joita Elämän Herra oli kylvänyt sieluuni. Olin anteeksiantamattomalla tavalla tukahduttanut ne kyltymättömällä halullani vaalia omaa hyvinvointiani. En ollut harjoituttanut elimiäni uutta elämää varten. Siksi oli vain oikein, että heräsin täällä kuin raajarikko, joka räpiköi ikuisuuden äärettömässä vuossa kykenemättömänä myötäilemään sen vääjäämättä virtaavaa vettä.

(...) Voi ystävät maan päällä! Kuinka moni teistä on valmistellut maaperää sydämensä sopukoissa välttyäkseen joutumasta kivikkoiselle tielle? Sytyttäkää lamppunne ennen kuin ylitätte suuren pimeyden. Etsikää totuutta ennen kuin totuus yllättää teidät.

(...) Vahvimmallekin miehelle tulee raja vastaan hänen vastustaessaan omia tunteitaan. Olin ollut aluksi tiukka ja määrätietoinen, mutta aloin vaipua pitkiksi toveiksi toivottomuuteen, ja sen sijaan että olisin pitänyt yllä taisteluhenkeäni, minulle alkoi olla se ja sama, miten minun kävisi, ja tunsin, miten pitkään padotut kyynelvet tulvahtivat sydämestäni yhä useammin. Kehen turvautua tuollaisella hetkellä? Niin suuri kuin maan päältä tuomani intellektuaalinen osaamiseni olikin, siitä ei ollut nyt muuttamaan elämän tosiasioita.

(...) Aloin lannistua yhä enemmän. Silloin minulle alkoi muis-tua mieleen, että oli oltava olemassa Elämän Luoja, missä ikinä hän sitten olikin. Tämä ajatus lohdutti minua. Minä, joka olin in-honnut kaikkia maailman uskontoja, tunsin nyt mystisesti lohdu-tuksen tarvetta. Lääkärinä olin juurtunut tiukasti sukupolveni ni-hilismiin, mutta nyt uudenlainen asenne alkoi kasvaa minussa. Tuntui välttämättömältä tunnustaa, että ylpeänä vaalimani itse-keskeisyys oli ollut erehdys. Ja kun voimani ehtyivät täysin ja tun-sin olevani pelkkää maan mutaa vailla voimia nousta ylös, en tuossa niin katkerassa tilanteessa kyennyt kuin anelemaan Kor-keinta Luoja ojentamaan minulle isälliset kätensä. Kuinka kauan lienenkään ollut siinä apua anellen? Kuinka monta tuntia mah-doin pyhittää rukoukselle kädet ojossa kuin toivonsa menettänyt lapsi? Tiesin vain, että kyynelvet valuivat kasvojani pitkin ja ahdis-tunut rukous oli ainoa, mitä tunsin. Oliko minut täysin unoh-dettu? Enkö ollut yhtä kaikki Jumalan lapsi, vaikken ollut koskaan vaivautunut tutustumaan hänen jalouteensa maallisten turhuuk-sien viedessä kaikki ajatukseni? Miksi Iankaikkinen Isä ei antanut minulle anteeksi, vaikka hän antoi pesän yksinkertaisille linnuille ja suojeli rakkaudella herkkiä kedon kukkia?

Ah! Pitää kärsiä valtavasti ymmärtääkseen rukouksen koko salaperäisen kauneuden; pitää oppia tuntemaan, mitä ovat katumus, nöyryys ja kova kohtalo tietääkseen, miltä toivon suurenmoinen eliksiiri maistuu! Sillä hetkellä sakea sumuvaippa hälveni ja näkyviin tuli joku hahmo – lähettiläs taivaasta. Ystävällinen vanha mies hymyili minulle isällisesti. Sitten hän kumartui, katsoi minua keskittyneesti suurilla kirkailla silmillään ja sanoi:

– Rohkeutta, poika! Herra ei ole sinua hylännyt.

Katkerat kyyneleet tuntuivat puhdistavan koko sieluni. Yritin liikuttuneena ilmaista iloni ja puhua siitä lohdusta, jota hänen tuloinsa minulle merkitsi, mutta voimieni rippeet kerättyäni kykenin kysymään vain:

– Kuka sinä olet, jalo Jumalan lähettiläs?

Odottamaton hyväntekijä hymyili ystävällisesti ja vastasi:

– Nimeni on Clarencio, ja olen vain veljesi.

Ja huomattessaan uupumukseni hän lisäsi:

– Nyt sinun pitää olla vain hiljaa ja rauhallinen. On tärkeää levätä, jotta voimat palaavat.

Sitten hän kutsui kahta seuralaistaan, jotka näyttivät olevan uskollisia palvelijoita, ja käski:

– Ystävämme on nyt ensiavun tarpeessa.

Valkoinen lakana levitettiin maahan ikään kuin paareiksi ja avustajat valmistautuivat kantamaan minut siinä pois.

Heidän nostaessaan minua varovasti Clarencio jäi hetkeksi mietteisiinsä ja havahtui sitten kuin jonkin kiireellisen velvoitteen muistaen:

– Lähdetään viipymättä. Minun on päästävä Nosso Lariin mahdollisimman pian."

Kirjasta *Nosso Lar*, jonka Francisco Cândido Xavier on kirjoittanut meediokykynsä välityksellä André Luiz-nimisen hengen sanelusta. Saatavissa täältä:

<https://allankardec.yhdistysavain.fi/tutustu-kirjoihin/francisco-xavier/nosso-lar/>

Siksi on tärkeää tajuta elämä koko laajuudessaan, poistua pienistä ympyröistä, missä ei ole sijaa Luojalle hänen kaikessa suuruudessaan eikä kykyä käsittää hänen pohjatonta viisauttaan, ja mennä sinne missä oikeudenmukaisuus on laki, rakkaudella harjoitettu.

(...) Vastaavasti emme kykene sisäistämään ajan ja tilan ideaa. Jos ajattelemme aikaa muutama miljardi vuotta eteenpäin... mitä sen jälkeen tulee? Tai jos ajattelemme tilaa ja matkustamme siinä tiettyyn suuntaan miljardeja valovuosia ja saavumme kosmoksen äärimmäiselle rajalle, niin mitä sen takana on? Siksi tuntuu silkalta ylimielisyydeltä väittää esimerkiksi, ettei muita ulottuvaisuuksia tai henkimaailmoja ole olemassa, vain siksi ettemme kykene havaitsemaan niitä, koska elämme ja liikumme vain yhden ”kosmisen aspektin” sisällä.

(Ks. 2. luku – Henkimaailma)

6. LUKU

MEEDIOKYKY

Meediokyky kuuluu kaikkien kansojen historiaan.

Myös Raamattu kertoo tapahtumista, joissa meediokyky ja henget ovat läsnä, kuten esimerkiksi silloin, kun Mooses yli 3500 vuotta sitten sai tarinan mukaan Siinainvuorella kymmenen käskyä: Mooses lähti laskeutumaan vuorelta kantaen kahta liitontaulua, joihin oli kirjoitettu molemmin puolin. Taulut olivat Jumalan tekemät, ja niihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoittama (2. Moos. 32:15-16). Vaikka kyseenalaistaisikin Jumalan osuuden tähän tapahtumaan, kannattaa huomata, että kysymys on "suorasta kirjoituksesta" jonka Mooseksen meediokyky mahdollisti; ilmiötä testattiin ja tutkittiin usein ja laajalti 1800-luvulta lähtien.

Toisesta tärkeästä meediokyvyn ilmentymästä kerrotaan Matteuksen evankeliumin 17. luvussa, jossa Jeesus nousee vuorelle Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa ja jossa hänen ulkomuotonsa muuttuu ja hän keskustelelee täydellisesti materialisoituneiden Mooseksen ja Elia'n kanssa.

Ja hän itsekin ilmestyi lukemattomia kertoja materialisoituneena opetuslapsilleen kuolemansa jälkeen, ja kaikki viittaa siihen, että nämä järjestivät meediokykä harjoitettavia kokouksia, sillä Johannes opastaa: ”Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja.” (1. Joh. 4:1).

Mutta vasta 1800-luvun puolivälissä meediokyky alkoi varsinaisesti kukoistaa maan päällä ja synnyttää vaikuttavimmat ilmiönsä. Ne puolestaan ravistelivat ihmiskuntaa ja tutustuttivat sen

henkiseen todellisuuteen. Ja tämän meediokyvyn kukoistuksen Joel ennusti sanoessaan Vanhassa testamentissa: ”Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia.” (Joel 2:28).

Henkisten ilmiöiden tutkijat ymmärtävät, että elämme yhden evolutiivisen syklin loppua. Emme maailmanloppua vaan yhden sivilisaation tai ihmiskunnan kehityksen yhden kauden loppua. Ja tässä siirtymäprosessissa ihmisestä korkeammalle tasolle meediokyvyllä on perustavanlaatuinen rooli, sillä sen avulla ihmiskunta voi ottaa vastaan ohjeita, tietoa ja selityksiä, jotka tulevat meille meitä korkeammista lähteistä.

On totta, että myös meediokykyä käytetään pahaan. Niin kuin kaikkea elämässä, jonka voi käyttää hyvään ja pahaan. Näin tapahtuu, jotta ihmisellä olisi kaikki voima ja vapaus valita tiensä vapaasti. Ja muistakaamme että valitessamme tätä tietä meillä on käytössämme terve järki, ymmärrys ja sisäinen valo nimeltä omatunto.

Kaikilla ihmisillä on enemmän tai vähemmän meediokykyä, toisin sanoen kykyä kytkeytyä jollain tavoin henkiseen ulottuvuuteen. Kaikki ”kuulevat mielessään” henkien ehdotuksia, vaikkakin uskovat, että milloin mikäkin ajatus on syntynyt heistä itsestään. Niin käy, kun henkien ideat ja tunteet käyvät yksiin ihmisen omien ajatusten ja tunteiden kanssa. Esimerkiksi kun joku suunnittelee varkautta, hänen ajatustensa luonne houkuttelee henkiä, joilla on samoja taipumuksia. Nämä alkavat silloin opastaa häntä, puhua hänen korvaansa, ehdotella suunnitelmia, asennetta ja konsteja, jotka auttavat häntä toteuttamaan tuon suunnitelman. Kun joku puhkuu halua kostaa jollekulle, hänen tunteidensa luonne vetää puoleensa kostonhimoisia henkiä, jotka opastavat ja auttavat häntä toteuttamaan aikeensa. Toisaalta kun joku yrittää tehdä jotain hyvää, hän saa oppaikseen hyviä henkiä. Niinpä vaikkei ihminen kuule, mitä henget sanovat, hän saa mieleensä

ajatuksia, jotka ovat sopusoinnussa hänen omien ajatustensa kanssa, aivan kuin ne olisivat hänen omiaan.

Myös se, että me ilman mitään syytä tunnemme pelkoa, ärty-
mystä jne., voi merkitä, että lähellä on joku henki, joka haluaa
kiusata meitä tai ei pidä meistä (tällaisina hetkinä on tärkeää ru-
koilla tai kehitellä rauhan ja rakkauden tunteita ja siten luoda toi-
sella tavalla värähtelevä muuri meidän ja meitä häiritsevän hengen
välille). Tai kun yhtäkkiä tunnemme ilman mitään syytä tai seli-
tystä onnea, tyytyväisyyttä tai iloa, joku korkealle kehittynyt hen-
kiopas tai joku meille hyvin rakas henki on tullut tapaamaan
meitä, syleillyt meitä tai rukoillut puolestamme ja saanut meidät
värähtelemään ihmeellisesti, eri tavalla kuin tavallisesti.

Henget ovat kertoneet, että kaikkein laajakantoisimmilla pro-
jekteilla täällä Maassa on vastineensa henkimaailmassa ja että
usein ne suunnitellaan ennen kuin niiden vetäjät ruumiillistuvat
tänne uudestaan projekteista vastaavien henkien opastaessa heitä
herkeämättä.

Voimme kutsua "meedioiksi" niitä, joilla on tavanomaista voi-
makkaampi meediokyky. Sellaisia ovat esim. näkevät ja kuulevat
meediat, jotka voivat nähdä ja/tai kuulla henkiä. Heihin kuuluvat
myös *inkorporoituvat eli kehollistuvat*³ meediat, jotka antavat hengen
asettua vierelleen niin, että tämä voi käyttää hänen materiaalisia
resurssejaan, toisin sanoen hänen kehonsa osia käyttäen ilmaista
itseään, esimerkiksi puhua. Usein henki pystyy käyttämään mee-
dion kehoa tätäkin tehokkaammin, kuten tapahtuu esimerkiksi
henkien tekemissä leikkauksissa. (Ks. 10. luku - Zé Arigó)

³ *Inkorporaatio* eli kehollistuminen tapahtuu, kun meedion henkinen keho ir-
taantuu fyysisestä kehosta, jolloin hänen yhteyteensä hakeutuva henki voi
asettua hänen vierelleen ja käyttää joitain hänen fyysisiä resurssejaan, kuten
puhetta, liikkeitä, jne. Näissä tilanteissa medio voi kokea kaiken saman
kuin henki, tuntee hänen tuskansa ja mielialansa ja usein myös nähdä laajas-
sa perspektiivissä hänen elämänsä, kärsimyksen syyt jne.

On myös meedioita, jotka kykenevät olemaan fysikaalisten ilmiöiden välikappaleena, mutta he ovat hyvin harvinaisia. He toimittavat ektoplasmaa materialisoitumisia varten. (Ektoplasma on hidasjuoksuista ja valkoista, melkein läpinäkyvää ainetta, jota henget käyttävät muuttuakseen näkyviksi, kosketeltaviksi ja kuultaviksi aineellisessa ulottuvuudessa. Sen avulla he materialisoivat myös henkisestä ulottuvuudesta tuodut esineet. (Ks. 8. luku, Meediokyky, fysikaaliset vaikutukset.)

Tällaisen meedion vastuu on suurempi kuin ihmisillä yleensä, koska hänen vaikutusvaltansa ihmisiin on niin suuri, ja myös projektin itsensä vuoksi. Ja täyttääkseen tyydyttävästi tuon tehtävän, jonka hän on ottanut hoitaakseen ruumiillistumisensa aika, hänen tulee elää tavalla, joka mahdollistaa yhteydenpidolle välttämättömän värähtelytaajuuden henkioppaan kanssa ja suojautumisen negatiivisten henkien vaikutuksilta. Tästä syystä hänen tulee kehittää rakastavaisuuttaan, kärsivällisyyttään, eettisyyttään jne., lohduttaa tarvitsevia ja pyrkiä tekemään hyvää. Hänen tulee myös kunnioittaa lähimmäisiään, luontoa ja elämää niiden kaikissa ilmenemismuodoissa, jotta hän samalle taajuudelle henkioppaansa kanssa virittäytyneenä voi ottaa vastaan sen inspiraation, jota hän tarvitsee pystyäkseen antamaan neuvoja ja ohjeita niitä tarvitseville ja muuttumaan hyvyiden ja valon välikappaleeksi itselleen ja ympärillään eläville.

Mutta on niitä, ja heitä on paljon, jotka käyttävät meediokykyä tavoitellakseen voittoa, edistääkseen pahuuden sanomaan ja tehdäkseen pahaa.

Allan Kardecin teosten opetuksia noudattavat spiritistit pitävät ohjenuoranaan lausetta ”Anna ilmaiseksi se minkä olet ilmaiseksi saanut”, toisin sanoen: älä ota minkäänlaista korvausta meediokykysi käyttämisestä.

Minulla oli kahdeksantoista vuoden ajan tilaisuus toimia ”kehollistuvana meediona” istunnoissa, joissa hoidettiin kärsiviä ja vainoavia henkiä, ja tunsin ja ymmärsin silloin heidän tuskansa,

ristiriitansa, vihansa ja epätoivonsa koko väkevyydessään. Näihin istuntoihin tuotiin hyvin usein itsemurhan tehneiden henkiä, ja heidän olonsa oli aina yhtä kärsimystä, mutta toisaalta oli suurenmoista tuntoa, miten ryhmän apu helpotti heidän oloaan. Vainoavien henkien tapauksissa pystyin olemaan mukana seuraamassa, miten ryhmän johtaja veti keskustelua eteenpäin heidän vierellään, aina suurella rakkaudella ja henkimaailman auttajien opastamana, kunnes he lopulta jättivät uhrinsa rauhaan.

Nämä olivat niin liikuttavia ja jopa jumalallisia hetkiä, että niiden takia kannatti kestää kaikki ne ahdistukset, joista meedio tulee osalliseksi tämäntyyppisten yhteyksien aikana. Se että tuntee toisen suunnattoman tuskan ja täydellisen toivottomuuden, mutta huomaa hänen olonsa hiljalleen helpottuvan henkimaailman hyväntekijöiden ja läsnäolijoiden rukousten ja rakastavien värähtelyjen alkaessa vaikuttaa, on, kuten sanottu, yksinkertaisesti jumalallinen kokemus.

Mitä tulee kostonhimoisiin henkiin, oli upeaa huomata muutos heidän tunteissaan, kun läsnäolijoiden rakastavat värähtelyt ympäröivät heidät ja he kuulivat ohjaavan meedion selitykset ja kehotukset täyskäännöksen tekemiseen elämässä.

KYSYMYS – Miten automaattikirjoitus tapahtuu? Henki tarttuu meedion käteen ja alkaa kirjoittaa?

VASTAUS – Ei ihan näinkään. Kaikki meediokykyyn perustuva kommunikaatio tapahtuu meedion mielen kautta. Henki viirtäytyy meedion mielen taajuuteen, ympäröi hänet fluideillaan, eli henkimaailmassa käytössä olevalla energialla, vaikuttaa hänen henkiseen kehoonsa ja hallitsee sen kautta hänen fyysistä kehoaan tai pelkästään kättä, tai puhe-elimä, miten milloinkin.

On meedioita, jotka kanavoivat hengen sanelua yhtä aikaa molemmilla käsillään ja jopa eri kielillä. On selvää, ettemme voi tietää tai ymmärtää täysin tekniikoita, joita henget käyttävät, sillä

he toimivat taajuudella, josta tiedämme vielä vähän. Tämän lisäksi tieteemme suurimmat saavutukset ovat vielä lastentarhatasoa verrattuna henkimaailman korkeimpien tasojen tieteelliseen osaamiseen.

KYSYMYS – Mikä ero on mediaalisella näkemisellä (ts. näkevällä meediokyvyllä) ja selvänäöllä?

VASTAUS – Mediaalinen näkeminen on kykyä nähdä henkiä ja henkimaailmasta tulleita esineitä ja ympäristöjä.

Selvänäössä taas nähdään mentaalisesti, aineen kautta, esimerkiksi nähdään mitä tapahtuu kehon sisällä jossain elimessä; tai nähdään, mitä jossain toisessa paikassa tapahtuu, tai nähdään asioita, joita on tapahtunut menneisyydessä tai tapahtuu tulevaisuudessa. Yleensä mediaalinen näkeminen ja selvänäkö ovat yhteydessä mediaaliseen kuulemiseen ja selväkuuloon, toisin sanoen kykyyn paitsi nähdä, myös kuulla.

Mitä taas materialisoituneisiin henkiin tulee, niin kaikki paikalla olevat näkevät ja kuulevat heidät. Mediaalisesti näkevä meedio rikkoo henkisten ja fyysisten ulottuvuuksien väliset esteet ja näkee hengen hänen omassa ympäristössään. Materialisaatiossa fyysikaalisten ilmiöiden instrumenttina toimivan meedion keho tuottaa tietynlaista ainetta, ektoplasmaa, jota henki levittää ylleen, niin että kuka tahansa ihminen voi nähdä ja kuulla hänet ja koskea häntä käsillään.

Materialisaatiot ovat kuitenkin varsin harvinaisia. Niille on koko joukko ehtoja, joita on vaikea täyttää. Paitsi että tarvitaan harjaantunut meedio, joka kykenee erittämään ektoplasmaa, tuki-ryhmän tulee koostua ihmisistä, jotka ovat tietoisia työn vakavuudesta ja tarpeista, koska henkinen sopusointu ja kuri ovat olennaisen tärkeitä. Läsnä olevien ymmärrys meedion työn vaatimuksista, harmonia ja kurinalaisuus ovat ehdoton edellytys materialisaation onnistumiselle.

Mitä tulee spiritistisiin kokouksiin, niissä ei ole mitään ritualistista, niissä keskitytään elämän lainalaisuuksien tutkintaan, ennen muuta opetetaan sanoin ja konkreettisin neuvo in elämään rakkaudessa ja nöyryydessä, pitämään arvossa rauhaa ja eettisyyttä ja tekemään hyvää. Niiden pääasiallinen tarkoitus on auttaa ihmisiä heidän sisäisessä kasvussaan, henkisessä kehityksessään.

Meediokykyä harjoittavat kokoukset eivät ole yleisölle avoimia tilaisuuksia silloin, kun niiden tarkoituksena on auttaa kärsiviä ja vainoavia henkiä. Ne ovat usein dramaattisia tilaisuuksia, joissa nämä henget paljastavat haavansa, näyttävät henkilökohtaisimmat tuskansa. Niinpä olisi epäeettistä käsitellä niitä yleisön edessä, joka hakee usein viihdettä ja draamaa.

Spiritistisissä keskuksissa, kuten muissakin uskon tyyssijoi ssa, hyvät henget tekevät työtä auttaakseen niitä, jotka hakevat sieltä apua. Ja tulevat aina autetuiksi sen mukaan kuin heidän ”karmansa”, ansionsa ja uskonsa antavat myöten.

Kärsiviksi hengiksi kutsutut henget ovat tavallisia henkiolentoja, jotka kuoltuaan huomaavat, etteivät ole taivaassa mutta eivät liio in helvetissäkään, ja uskontonsa huonosti informoimina mutta sen oppeihin tiukasti pitäytyen eivät kykene ymmärtämään, saati hyväksymään sitä tosiasiaa, että he ovat jättäneet fyysisen kehonsa, vaan uskovat olevansa yhä elossa. He yrittävät yhä olla vuorovaikutuksessa ihmisten kanssa, mutta nämä eivät sattuneesta syystä kiinnitä heihin mitään huomiota, ja niinpä he yleensä lopulta alistuvat uuteen tilanteeseensa siinä uskossa, että jotain kamalaa on tapahtunut tai etteivät he ole täysissä järjissään. Jotkut jopa pysyttelevät paikoissa, joissa ovat eläneet, ikään kuin olisivat yhä elossa, vaikka hyvin tietävät mikä tilanne on. Monet tuntevat maan päällä sairastamansa taudit henkisessä kehossaan eräänlaisina heijastuskipuina, hengitysvaikeuksina, pahoinvointina ja jos jonkinlaisina ahdistuksina. Spiritistisissä keskuksissa harjoitettava mediaalinen työ tarjoaa helpotusta heidän kärsimyksiinsä ja heidät voidaan ohjata ansioihinsa ja henkiseen

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla.

tilanteeseensa sopiviin kohteisiin, joissa he saavat apua ja voivat jatkaa henkistä kehitystään.

7. LUKU

MEEDIOKYKY – tieteelliset tutkimukset

Eräällä luennolla Uniespírito-yliopistolla (Kansainvälinen henkítieteiden yliopisto, São Paulo) tutkija, tohtori Sergio Felipe de Oliveira* sanoi seuraavaa:

”Se hypoteesi, että elämä jatkuu, toisin sanoen että henki, tuo ihmisen tunteiden, persoonallisuuden ja identiteetin ydin, jää eloon biologisen ruumiin kuoleman jälkeen, samoin kuin kommunikaatio henkimaailman ja biologisen tason välillä transsin ja meediokyvyn avulla sekä aivojen ymmärtäminen hengen välittäjäksi ajatuksia tuotavan lähteen sijasta ovat yhä avoimia kysymyksiä tieteen alueella.

Materialistisen näkemyksen mukaan ihminen on biologinen olento, minkä vuoksi elämä loppuu kehon kuolemaan. Tämä on hypoteesi, jota ei ole tieteellisesti todistettu. Niinpä sekä Allan Kardecin esittämä spiritistinen näkemys että orgaanis-materialistinen näkemys ovat hypoteeseja, joissa virallisella tieteellä on yhä työnsarkaa.

Tiedemies, joka sanoo olevansa materialisti, puhuu omissa nimissään eikä tieteen nimissä. Virallinen tiede suhtautuu avoimesti niin henkisten kuin materialististenkin hypoteesien tutkimukseen. Niinpä sellaiset yhdysvaltalaiset yliopistot kuin Harvardin yliopisto (Mind Body Institute), Virginian yliopisto (reinkarnaatioiden tutkimus) ja Arizonan yliopisto (kuolemanjälkeisen elämän tutkimuslaboratorio, www.veritas.arizona.edu), samoin kuin maan viisikymmentä suurinta lääketieteellistä tiedekuntaa, sisällyttävät JAMA-aikakauslehden (Journal of the American Medical

Association) mukaan lääketiede ja henkisyys -nimisen oppiaineen maisterintutkinnon ja jatko-opintojen opetussuunnitelmaan.”

Ranskalainen fyysikko Patrick Druot, yhdysvaltalaisen Monroe-instituutin tutkija, vakuutti: ”Ei ole mahdollista sanoa, ettei meediokykyä ole olemassa; tiede tietää, miten aivot toimivat kemiallisesti, mutta vielä ei tiedetä, mikä saa aivot toimimaan medaalisissa tapauksissa.”

Myös brasilialainen tutkija Alexander Moreira-Almeida on ansioitunut tällä saralla. Hän on yksi *Atividade cerebral dos médiuns* (Meedioiden aivojen aktiivisuus) -tutkimuksen tekijöistä ja Minais Gerasissa sijaitsevan Juiz de Fora liittovaltionyliopiston Henkisyyden ja terveyden tutkimuksen yksikön, NUPESin johtaja. Hän on ollut myös toisena toimittamassa kirjaa *Exploring Frontiers of the Mind-Brain Relationship* (Mielen ja aivojen suhteiden rajoja tutkittaessa), jonka maineikas tieteellinen kustantamo Springer on kustantanut.

Moreira-Almeida vakuuttaa, että henki, tai persoonallisuus tai mieli, kuten hän mieluummin sanoo, on läheisessä yhteydessä aivoihin, mutta voi olla jotain vielä enemmän. Hänelle henkisiä kokemuksia, kuten meediokykyä, koskevat tutkimukset ovat tärkeitä keinoja ymmärtää mielen toimintaa ja testata sitä materialistista hypoteesia, jonka mukaan persoonallisuus on vain yksinkertainen aivojen tuote. Hän muistuttaa myös, että Galilei ja Darwin pystyivät mullistamaan tieteen vain siksi, että he alkoivat analysoida ilmiöitä, joita ei ollut ennen ajateltu, ja jatkaa: ”Materialismi on hypoteesi, ei tieteellisesti todistettu tosiasia, niin kuin monet luulevat.”

Meedioiden aivojen aktiivisuus

Meediokykyä on sen sijaan aina tutkittu runsaasti, ja uusimmissa tutkimuksissa on käytetty lisäksi uusinta huipputekniikkaa. Erästä tällaista tutkimusta oli toimittaja Denise Paran,

humanististen tieteiden tohtori ja Cambridgen yliopiston post-doc-tutkijatohtori, mukana seuraamassa, ja hän on kirjoittanut sen vaiheista ja johtopäätöksistä, joita tiedemiehet ovat kokeista tehneet.

Kyseinen tutkimus tehtiin heinäkuussa 2008. Siinä brasilialaisyhdysvaltalainen tutkijaryhmä tutki moderneinta tieteellistä tekniikkaa käyttäen kymmenen brasilialaisen meedion aivoja.

Júlio Peres, Alexander Moreira-Almeida, Leonardo Caixeta, Frederico Leão ja Andrew Newberg olivat tästä tutkimuksista vastuussa olevat tiedemiehet. He kuuluvat São Paulon yliopiston, Juiz de Foran liittovaltionyliopiston, Goiásin liittovaltionyliopiston ja Pennsylvanian yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan.

Tiedemiesryhmä tutki meedioiden aivoja sekä heidän ollessaan transsissa että sen ulkopuolella, normaalitilassa. Se oli pioneeri-kokeilu, jossa aivokuvantamiseen käytettiin positroniemissio-tomografiaa, ns. PET-kuvausta, ja yksifotoniemissio-tomografiaa eli SPECT-kuvausta (Single Photon Emission Computed Tomography).

Jokaisen meedion aivojen aktiivisuus kartoitettiin tutkimalla veren virtausta niissä transsissa tapahtuneen automaattikirjoituksen aikana ja normaalisti kirjoitettaessa. Tiedemiehet yllättyivät verratessaan aivokartoituksen tulosta. Vaikka tekstin rakenne oli automaattikirjoituksen aikana monimutkaisempi kuin transsin ulkopuolella kirjoitetuissa teksteissä, aivot aktivoituivat silloin vähemmän alueilla, jotka olivat tekemisissä suunnittelun ja luovuuden kanssa. Nuo kymmenen meediota tuottivat automaattikirjoitusta peilikuvana, oikealta vasemmalle kirjoittaen, kielillä, joita eivät hallinneet kunnolla, kuvailivat virheettömästi tiedemiesten esivanhempia, joita eivät kertomansa mukaan tunteneet jne.

Lisäksi meediokykyä voi tutkimuksen mukaan pitää terveenä ilmiönä, sillä vaikka tutkittujen meedioiden ja skitsofreniapotilaiden aivojen aktiivisuuden välillä on useita samankaltaisuuksia, tutkimukset tekivät myös selväksi, ettei noilla tutkittavilla ollut

skitsofreniaa eikä mitään muutakaan mielisairautta. Tiedemiesten mielestä tuo huomio saman aivoalueen aktivoitumisesta korostaa lisätutkimuksen tärkeyttä, jotta patologinen ja ei-patologinen dissosiaatio (prosessi, jossa toiminta ja käyttäytyminen eivät tule tietoisuudesta) kyettäisiin erottamaan paremmin toisistaan. Toisin sanoen erottamaan sairaudesta johtuva puhe terveen puheesta silloin, kun he sanovat kohdanneensa toisesta ulottuvuudesta tulleen entiteetin. Yksi tutkijoiden johtopäätöksistä on se, että meediokykyyn liittyvä dissosiaatio ei ole tyypiltään patologista tai sairaudesta johtuvaa. Meediokyky voi olla ihmisluonnolle normaali ilmiö. Nämä johtopäätökset on julkaistu yhdysvaltalaisessa Plos One -tieteellisessä aikakauslehdessä artikkelissa Neuroimaging during Trance State: A Contribution to the Study of Dissociation (Aivokuvantaminen transsitilan aikana. Artikkelin dissosiaation tutkimuksesta).

Moniosaiset viestit (Cross-Correspondences; Ernesto Bozanan** mukaan parhaiten ilmiötä selittäisi termi ”toisiaan täydentävät viestit”) on yksi niistä ilmiöistä, jotka ovat tarjonneet laajimmat mahdollisuudet henkien olemassaolon ja kommunikointikyvyn todentamiseen.

Kysymys oli kommunikaatioista, jotka oli saatu automaattikirjoituksella yleensä toisistaan kaukana olevien meedioiden kautta. Jokainen viesti oli täynnä aukkoja ja ne olivat lähes aina käsittämättömiä, kun niitä tarkasteltiin erikseen, mutta kun ne yhdistettiin kuin palapelin osat, kuvasta tuli täydellinen. Meediat eivät olleet millään tavoin yhteydessä toisiinsa, he asuivat lähes poikkeuksetta eri kaupungeissa eivätkä he edes tunteneet toisiaan. Ja yleensä viestit välitettiin samaan aikaan.

Sir Oliver Lodge*** ”Näiden kekseliäiden ja mutkikkaiden kokeiden lopputulema osoittaa, että näiden ilmiöiden takana olevan älyn laatu on tarkkaan määriteltyä ja poikkeaa selvästi meedioiden älystä. Viestin välittäminen fragmentteina tai jonkin kirjan jaksosoina, joista toisistaan erillään kirjoittavat meediat eivät

ymmärtäneet mitään, sulkee pois mahdollisuuden telepaattiseen yhteydenpitoon heidän välillään.”

Ensimmäiset kokeet tehtiin Lontoossa 17. joulukuuta 1906 ja ne kestivät aina 2. kesäkuuta 1907 asti. Seitsemän automaattikirjoituksia tuottavaa meediota osallistui niihin.

Näissä yhteydenotoissa sama henki ilmensi itseään kahden tai kolmen meedion kautta sanelemalla katkelmallisia viestejä heille kaikille. Vasta kun viestit oli koottu yhteen, yhteys niiden välillä paljastui. Niinpä kaksi meediota sai kaksi eri viestiä, mutta niiden välinen yhteys paljastui vasta kolmannen meedion saaman viestin kautta. Viestit oli saneltu ja kirjoitettu latinaksi ja tohtori A. W. Verral oli kääntänyt ne englanniksi.

Kannattaa huomata, että kun näitä viestejä myöhemmin vertailtiin, näiden kolmen vainajan välinen yhteys tuli ilmi. He olivat perustaneet vuonna 1882 Psykillisen tutkimuksen seuran (Society for Psychical Research). He olivat Henry Sidgwick (1838-1900), Frederic Myers (1843-1901) ja Edmund Gurney (1847-1887).

Bozzano lisää vielä: ”Myös viittausten vähäisyys ja sekavuus sotkevat noiden antiikin kirjallisuudesta lainattujen viestien luonnetta. Vasta pitkäaikainen tutkimus antoi mahdollisuuden rakentaa tämän kirjallisen palapelin uudestaan ja käsittää intention, joka edelsi sen kokoamista.”

Lontoossa sijaitseva Psykillisen tutkimuksen seura kääntyi J. G. Piddingtonin johdolla hylkäämään ajatuksen hengen eloonjäännistä kuoleman jälkeen. Ja vaikka siitä oli niin paljon ja niin kiusallista todistusaineistoa, tutkijat omaksuivat mieluummin kannan, joka ei asettaisi seuraa huonoon valoon tiedeyhteisössä.

Toisaalta Sir Oliver Lodge ja Sir William Barrett**** asettuivat myönteiselle kannalle, jälkimmäinen huomautti jopa että ”varmaa on, ettei mikään ruumiillistunut äly ole suunnitellut, koordinoitunut ja ohjannut niitä viestejä”.

Kuolleet olivat siis poikkeuksetta klassisen koulutuksen saaneita miehiä.

Moniosaisista viesteistä kerätty materiaali on koottu 24-osaiseksi sarjaksi, jonka jokaisessa niteessä on noin viisisataa sivua, yhteensä kaksitoistatuhatta sivua. Nämä todisteet on koottu pitkältä ajalta (tutkija Montague Keen mukaan kolmeltakymmeneltä vuodelta). Tästä viestikokoelmasta on olemassa vain kolme toista kopiota koko maailmassa.

***Sergio Felipe de Oliveira** on yleislääketieteen tohtori painopisteenään mielenterveys, psykiatria ja aivojen ja muiden elinten väliset oireyhtymät, São Paulon yliopistosta valmistunut biolääketieteen maisteri, São Paulon Pineal Mind -instituutin perustaja ja johtaja ja kahdeksaan Euroopan ja Amerikan kaupunkiin haarautuneen Kansainvälisen henkítieteiden yliopiston (Uniespírito) johtaja.

Hän syvensi käpyrauhastutkimuksiaan São Paulon yliopistossa, jossa toimi opettajana ja tutkijana. Hän analysoi erittäin vahvojen mikroskooppien avulla apatiitin mikrokiteitä, joita muodostuu tämän rauhasen sisällä, ja tuli siihen johtopäätökseen, että ne ovat se elementti, jolla ihminen ottaa vastaan sähkömagneettisia aaltoja, ovatpa ne lähtöisin aineellisesta tai henkisestä ulottuvuudesta, toisin sanoen mediaalisten prosessien perusinstrumentti. Monet hänen luennoistaan on videoitu ja saatavissa sivustolla:

<https://www.uniespirito.com.br/> Sivustolla on myös englanninkieliset sivut

****Ernesto Bozzano** (1862-1943) oli italialainen Torinon yliopiston tieteenfilosofian opettaja ja henkien tutkija. Hän niitti mainetta kirjoittamalla huomattavan määrän kirjoja

paranormaaleista ilmiöistä niin italian kuin ranskankin kielellä 1800- ja 1900-lukujen vaihteesta aina 1940-luvun alkuun asti.

Hän oli yksi harvoista Psykyllisen tutkimuksen seuran, Amerikan Psykyllisen tutkimuksen seuran (American Society for Psychical Research) ja Ranskan Kansainvälisen metafysisen instituutin (Institut Métapsychique International) italialaisista kuniajäsenistä.

Ennen kuin hänestä tuli spiritisti, hän oli materialisti, skeptikko ja positivist. Positivistisista postulaateista hän siirtyi materialismin tinkimättömimmän muodon kannalle, mikä sai hänet julistamaan myöhemmin: ”Olin niin vakaumuksellinen positivistimaterialisti, että **minusta tuntui mahdottomalta, että voisi olla sivistyneitä, tervejärkisiä ihmisiä, jotka voisivat uskoa sielun olemassaoloon ja henkiinjäämiseen.**”

*****Sir Joseph Oliver Lodge** (1851-1940). Liverpoolin yliopiston (University College Liverpool) fysiikan professori 1881-1900; hänestä tuli Birminghamin yliopiston johtaja vuonna 1900 ja Oxfordin yliopiston professori vuonna 1903. Julkaisi merkittäviä artikkeleita kontaktipinnoista ja elektrolyysistä, Leidenin pullojen staattisen sähköön purkautumisesta ja ilman sähkömagneettisista aalloista sekä teki parannuksia langattoman lennättimen toimintaan. Kirjoitti lukuisia tieteellisiä tutkielmia ja kirjoja, joista kannattaa mainita eritoten: *Elementary Mechanics* (Perusmekaniikka), 1877; *Pioneers of Science* (Tieteen pioneerit), 1893; *Life and Matter* (Elämä ja aine), 1905; *Electrons, or The Nature and Properties of Negative Electricity* (Elektronit eli negatiivisen sähköön luonteesta ja ominaisuuksista), 1907; *Science and Immortality* (Tiede ja kuolemattomuus), 1908; *The ether of space* (Tilaneetteri), 1909; *Beyond Physics, or The Idealization of Mechanism* (Fysiikan tuolla puolen eli mekaniikan idealisointi), 1930.

******Sir William Fletcher Barrett** (1844-1925) oli Dublinin kuninkaallisen tiedeyliopiston (Royal College of Science for Dublin) fysiikan professori, Lontoon Kuninkaallisen tiedeakatemian (Royal Society) jäsen, Psykologian tutkimuksen seuran perustaja.

Meediokyky mentaalisen alueen pioneerien silmin nähtynä.

Frederic W. H. Myers: ”Jokaisen, jolla on vähänkin tervettä järkeä, mieli jonka terävyyttä ei tieteen kuppikuntaisuus ole pilannut, on nyt mielestäni ymmärrettävä, että laajentuneet herkkyydet, transsissa ilmenevät yliluonnolliset kyvyt ja jopa ajatustensiirrot ovat senluonteisia luonnonilmiöitä, että tieteellisen uteliaisuuden tulee kohdistua myös niihin, niin kuin mihin tahansa luonnolliseen tapahtumaan.”

Frederic W. H. Myers (1843-1901) oli paranormaalien ilmiöiden luokitustajärjestelmän pioneereja. ”Telepatia”, ”supranormaali” ja nykyisen parapsykologian omakseen ottamat kuuluisat termit ”aliminä” ja ”yliminä” ovat hänen luomiaan.

Carl Gustav Jung kirjoitti väitöskirjansa yhteenvedossa: ”En missään nimessä usko, että olisin tällä työllä päässyt lopulliseen tai tieteellisesti tyydyttävään selvyyteen. Ennen muuta työni osoitti niin sanotuille okkultistisille ilmiöille ivallisesti hymyilevien asenteen pinnallisuuden. Sen pyrkimyksenä oli myös näyttää ne monet yhteydet, jotka ovat näiden ilmiöiden ja kokeellisen lääketieteen ja psykologian kentän välillä, ja viime kädessä kiinnittää huomiota niihin lukuisiin tärkeisiin kysymyksiin, joita tämä tutkimaton alue meille tarjoaa. Tämä työ on vakuuttanut minulle, että tällä kentällä on kypsymässä runsas sato kokeellisen psykologian poimittavaksi.

(...)

Jung sanoi myös, että on vaikeaa, ellei mahdotonta, osoittaa että kysymys on todellakin hengistä. Tästä aiheesta puhuessaan

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. hän lainaa pitkää keskustelua, jonka kävi professori Hyslopin kanssa:

"Hän (Hyslop) myönsi, että kun kaikki tekijät otetaan huomioon, näiden metafyyssisten ilmiöiden kokonaisuutta selittää paremmin henkiin perustuva hypoteesi kuin alitajunta ominaisuuksineen ja erikoisuuksineen. Omien kokemusteni pohjalta minun on myönnettävä hänen olevan tässä oikeassa. Jokaisessa yksittäistapauksessa on tärkeää olla skeptinen, mutta kaikkiaan minun on myönnettävä, että hypoteesi henkien olemassaolosta tuotti paremmat käytännön tulokset kuin muut hypoteesit."

*Carl Gustav Jung (1875-1961) oli sveitsiläinen psykiatri ja psykoterapeutti, joka perusti analyyttisen psykologian. Jung loi käsitteet ekstrovertti ja introvertti persoonallisuus, arkkityyppi ja kollektiivinen alitajunta ja kehitti niitä. Hänen työnsä on vaikuttanut psykiatria, psykologiaan uskon-
totieteeseen, kirjallisuuteen ja näitä lähellä oleviin tieteenaloihin.*

Pieni osa ihmiskunnasta on jo aistinnut mahdollisesti tämän maapallon uuden evolutiivisen aikakauden läheisyyden, pimeyden kasvavasta vallasta huolimatta. Muutoksia havaitaan kaikilla tasoilla ja suunnilla. On muodostumassa psyykkinen rakenne, joka käsittää ihmiskunnan kollektiivina, kokonaisuutena, jossa jokainen ihminen on yksi solu, jolloin onnellisuutta on pakko etsiä ”meille” ei vain ”minulle”, ja juuri tämä rakenne synnyttää humanistisia, ekologisia ja muita vastaavia liikkeitä.

(Ks. 27. luku - Mitä maapallolle tapahtuu?)

8. LUKU

MEEDIOKYKY – fysikaaliset ilmiöt

”Materialisaation eri ilmentymät ovat vaikuttavimpia ja vastaansanomattomimpia osoituksia kuolemattomuudesta. Se kun vainaja ilmestyy yleisön eteen kehonsa muodossa, keskustelee, kävelee, kirjoittaa ja katoaa, joko silmänräpäyksessä tai asteittain, yleisön silmien edessä, on takuulla tenhoavin ja ainutlaatuisin näky, mitä kuvitella saattaa.” (Ernesto Bozzano)

1800-luvun jälkipuoliskolla tunnettiin suurta mielenkiintoa henkisiä ilmiöitä kohtaan, mikä pani liikkeelle suuren määrän tiedemiehiä, lääkäreitä, tutkijoita, teknikoita, opiskelijoita, jne. Monet syventyivät aiheeseensa perusteellisesti, kuten ne, jotka keskittyivät henkien ja henkimaailmasta tuotujen esineiden materialisaatioon. Tutkijat jopa sitoivat ja kahlitsivat meedioita ja riisuvat heidät alasti ollakseen varmoja, ettei esityksissä huijattu. Toiset, pääasiassa parapsykologit, sen sijaan yrittivät parhaansa mukaan löytää jotain, mikä voisi kumota nämä ilmiöt, ja loivat teorioita, joita eivät perustuneet tutkimuksiin tai kokeisiin.

MATERIALISAATIOT

HUOM. Ektoplasma on hidasjuoksuista ja valkeaa, lähes läpinäkyvää ja maitomaisena heijastuvaa, valossa katoavaa ainetta, jolla on samanlaisia kemiallisia ominaisuuksia kuin meedion fyysisellä keholla, josta se purkautuu. Sitä pidetään fysikaaliseksi kutsuttujen mediaalisten ilmiöiden perustana, sillä sen avulla henget voivat muokata materialisoituvia asioita. Termin nimesi ranskalainen fysiologi Charles Richet 1922 ilmestyneessä teoksessaan *Traité de metapsychique* (Metapsyykkinen tutkielma), jossa hän

kertoo huomioistaan muiden muassa meedioiden Eusapia Palladino ja Eva Carrière istunnoissaan todistamista poikkeuksellisista manifestoitumisista.

Henkien materialisaatiot tuottavat henkimaailmasta kiistattomia todisteita. Esimerkiksi parafiinihansikas syntyy, kun materialisoitunut henki upottaa kätensä tai jalkansa kiehuvalle parafiinilla täytettyyn kulhoon ja sen jälkeen kylmään veteen, jolloin siihen muodostuu hansikas tai nilkkasukka. Kun käsi tai jalka myöhemmin häipyy, jäljelle jäävässä hansikkaassa tai sukassa on nähtävissä kaikki yksityiskohdat, myös suonet. Olisi sula mahdottomuus luoda sellaisia asioita ilman materialisaatiota.

Jäljelle jäänyttä materiaalia, kuten parafiinihansikkaita ja nilkkasukkia, jotka tohtori Gustave Geley, Lyonin yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan professori, on saanut haltuunsa, säilytetään Pariisin Kansainvälisessä metapsyykkisessä instituutissa (Istituto Metapsychic Internationale de Paris).

Kirjassaan *Materializações Luminosas* (2003, Valohehkuiset materialisaatiot) poliisipäällikkö ja tutkija, tohtori Rafael A. Raniere kertoo, miten materialisoituneet henget hoitavat sairaita laitteilla, joillaisia ei ole koskaan tavattu maan päällä. He näyttäytyivät valohehkuisina ja heidän olemuksensa valaisi ympäristön niin kirkkaasti, että sekä he itse että heidän toimensa olivat aivan selvästi kaikkien nähtävissä, mukaan lukien tutkijat ja jotkut viranomaiset, jotka halusivat aina tulla paikalle voidakseen tarkkailla omin silmin. HUOM: Nämä istunnot tehtiin pimeässä.

Tohtori Ranieri kertoo vaikuttavista tapahtumista, joita kymmenet ihmiset olivat todistamassa ja jotka kuvattiin yksityiskohdaisesti läsnäolijoiden allekirjoittamaan kokouspöytäkirjaan. Yhtä tällaista tapahtumaa hän kuvaa näin: ”Yksi valoa hohtavista hengistä meni sairaan rouvan luo ja asetti tämän rinnalle jonkin oudon laitteen, hyytelömäisen, vihreän ja läpinäkyvän. Kuin taikaiskusta näin rouvan kehon sisälle täysin selvästi. Henki työnsi kätensä laitteen läpi, veti sen sitten rytmikkäin liikkein pois ja upotti taas. Joka kerta hänellä oli sormissaan jotain tummaa ainetta, joka liukeni ilmaan, kun hän heitti sitä ympärilleen. Tuota kesti monta pitkää minuuttia.”

Noissa istunnoissa myös kiehautettiin isossa sangossa parafiinia. Sitten materialisoituneet henget työnsivät sankoon kätensä ja antoivat parafiinin jäähtyä, minkä jälkeen heidän kätensä katosivat niistä ja jäljelle jäi vain täydellinen muotti.

Nämä muotit ovat esillä Minas Gerais ja Rio de Janeiron spiritistisissä keskuksissa, kuten kirjassa kerrotaan.

Florence Cook

Neiti Florence Cook, joka oli 15-vuotias tutkimusten alkaessa, oli tärkein niistä meedioista, joita englantilainen Sir William Crookes käytti pyrkien tutkimuksillaan riisumaan naamiot henkisiltä ilmiöiltä. Crookes kertoo tästä tutkimuksestaan tarkasti kirjassaan *Researches in the Phenomena of Spiritualism* (Spiritualististen ilmiöiden tutkimuksia).

Florence meni lopulta itse pyytämään tiedemiestä tutkimaan hänen meediokykynsä. Näin hän kertoo tuosta episodista:

”Menin herra Crookesin kotiin sanomatta mitään vanhemmilleni tai ystäville. Tarjosin itseni vapaaehtoiseksi uhriksi hänen epäuskonsa alttarille. Se epämiellyttävä tapaus herra Volckmanin kanssa oli ollut vähän sitä ennen.

Ihmiset, jotka eivät edes tunteneet minua, puhuivat julmasti minua vastaan. Herra Crookes oli esittänyt kommentin, joka kaiheresi minua, ja siksi menin tapaamaan häntä. Hän otti minut vastaan ja sanoi hänelle: 'Koska uskotte, että olen huijari, alistun kokeisiinne teidän omassa talossanne, jos haluatte.'

Vaimonne voi pukea minut niin kuin haluatte ja jätän huostaanne kaiken, minkä olen tuonut mukani. Voitte valvoa minua ihan miten mielenne tekee; suostun mihin kokeisiin vain haluatte, jotta olette tyytyväisiä joka suhteessa.

Asetan vain yhden ehdon: jos todistatte, että olen humpuukimaakari, antakaa minut ilmi julkisesti; mutta jos näytätte toteen, että nuo ilmiöt ovat tosia ja että olen vain näkymättömien voimien välikappale, kerrotte sen suurelle yleisölle niin, että koko maailma saa tietää totuuden."

William Crookes otti haasteen vastaan ja tehtyään melkein neljä vuotta tutkimuksia Florence Cookin ja muiden meedioiden kanssa, hän kollegoidensa enemmistön suureksi harmiksi julisti noiden ilmiöiden aitouden: "En sano että ne ovat mahdollisia, sanon, että ne ovat todellisia."

Viimeisestä istunnosta, jonka Crookes toteutti meedio Florence Cookin kanssa yli kolmen vuoden säännöllisten istuntojen jälkeen, on kerrottu näin:

"Viimeisessä istunnossa kello 19.23 herra Crookes johdatti vaaleansiniseen villamekkoon pukeutuneen neiti Cookin pimeään työhuoneeseen, missä tämä meni makuulle lattialle niin, että pää lepäsi isolla tyynyllä. Kello 19.30 Katie King (henki) näyttäytyi verhon takana ja koko kehollaan. Hän oli pukeutunut valkoiseen lyhythihaiseen ja avarakaulaiseen mekkoon. Hänen pitkät, vaaleanruskeat ja kultasävyiset hiuksensa olivat vapaina ja valuivat kiharina pään molemmin puolin ja kylkiä pitkin aina vyötäisille asti. Hänellä oli myös pitkä, valkoinen huntu, jonka hän veti vain kerran tai pari kasvoilleen istunnon aikana.

Katie seiso i lähes koko istunnon ajan avustajien edessä. Koska verho oli vedetty syrjään työhuonesyvennyksen edestä, kaikki näkivät omalta paikaltaan meedion, joka uneen vaipuneena makasi punainen shaali kasvojensa päällä valosuojana. Hän ei ollut liikah-
tanutkaan asennosta, johon oli heti aluksi asettunut, istunnon edetessä punaisessa valossa. Katie kertoi istunnon olevan hänen viimeisensä ja otti vastaan kukkakimpun, jonka herra Tapp oli tuonut hänelle, samoin herra Crookesin ojentamat liljat. Hän pyysi herra Tappia avaamaan kimpun ja laskemaan kukat hänen eteensä lattialle. Hän istuutui sitten itämaisittain ja pyysi kaikkia ympärillään tekemään samoin. Sitten hän jakoi kukat mutta koki osan pikku kimpuksi ja satoi sen sinisellä nauhallä. Hän kirjoitti joillekin ystävilleen jäähyväiskirjeet ja kirjoitti niihin nimensä ”Annie Owen Morgan”, jonka hän sanoi olleen hänen nimensä maanpäällisessä elämässä. Hän kirjoitti kirjeen myös meediolleen ja antoi tälle vaaleanpunaisen kukannupun jäähyväislahjaksi. Tarttui sitten saksii, leikkasi suortuvan hiuksistaan ja ojensi siitä jokaiselle vähän.

Sen jälkeen hän tarttui herra Crookesin käsikynkkään ja kiersi salin puristaen jokaisen kättä. Sitten hän istuutui uudestaan, leikkasi useita palasia puvustaan ja hunnustaan ja antoi ne lahjaksi avustajilleen. Kun hän istui herra Crookesin ja herra Tappin välissä, joku kysyi, aivan kuin ne isot reiät, jotka olivat tulleet hänen vaatteisiinsa, olisivat olleet oikeita, voisiko hän paikata nuo reiät, niin kuin oli tehnyt edellisillä kerroilla. Silloin hän nosti mekkonsa leikatun osan valoon ja koputti toisella kädellään ilmaa sen päällä, ja oitis se osa mekosta muuttui yhtä täydellisen ehjäksi kuin ennenkin. Hänen lähellään istuvat tutkivat ja koskettelivat kangasta hänen luvallaan vakuuttuen siitä, ettei mitään reikiä enää ollut, eikä liioin ompelusaumoja tai minkäänlaista paikkaa siellä, missä he hetki sitten olivat nähneet halkaisijaltaan monen tuuman kokoiset reiät.

Tuon tehtyään Katie tuntui uupuneelta ja sanoi surullisena, että hänen piti lähteä, että hänen voimansa alkoivat ehtyä. Hän

lausui monta kertaa lämpimät hyvästit kaikille, ja kaikki kiittivät häntä niistä suurenmoisista manifestaatioista, jotka hän oli heille tuottanut. Katsottuaan ystäviään vielä viimeisen kerran vakavan ja miettelään näköisenä hän laski verhon eteensä ja muuttui näkymättömäksi. He kuulivat hänen vielä herättävän meedion, joka valtoimenaan itkien pyysi häntä jäämään vielä hetkeksi. Mutta Katie vastasi: ”Kulta pieni, en voi. Tehtäväni on täytetty. Jumala sinua siunatkoon!” Ja kaikki kuulivat, kun hän muiskautti meediole poskisuudelman hyvästiksi. Pian sen jälkeen neiti Cook umpiväsyneenä ja täysin tolaltaan tuli hakemaan jäähyväislahjansa.

Ei ollut epäilystäkään, että tuo aluksi niin uhmakas tyttö oli syvästi kiintynyt näkymättömään ystäväänsä. Katie oli sanonut, ettei hän sen jälkeen voisi enää puhua tai näyttäytyä tälle; että niiden kolmen vuoden ajan, joina hän teki noita fysikaalisia manifestaatioita, hänen elämänsä oli ollut hyvin ahdistavaa, sillä hän oli sovittanut niillä virheitään; että hän oli päättänyt nousta henkimaailmassa korkeammalle tasolle ja että hän voisi olla meedionsa kanssa kirjeenvaihdossa vain harvakseltaan.

HUOM. Nämä istunnot toteutettiin Crookesin kotona, missä kaikki mahdollisuudet huijauksiin saatettiin sulkea pois ja missä oli aina useita ihmisiä, myös tiedemiehiä ja tutkijoita. Meedio oli työhuoneessa, joka oli erotettu salista vain verholla, eikä sieltä ollut kulkumahdollisuutta talon muihin osiin.

Sir William Crookes – muutamia muistiinpanoja

Koska meedio kierteli ruokasalissa ja minä istuin sen toisessa päässä useiden ihmisten kanssa häntä valppaasti katsellen, hän ei mitenkään voinut huijata koskemalla tuota haitaria, jota pidin käsissäni koskettimet alaspäin, tai heilutella sitä siellä täällä salissa, vaikka hän samaan aikaan soitti sitä koko ajan.

Hän ei voinut liioin tuoda mukanaan mitään laitetta, jolla olisi voinut saada ikkunaverhot heilumaan; nostaa sälekaihtimia

kahden ja puolen metrin korkeuteen; tehdä solmua nenäliinaan ja viedä sitä salin kaukaisimpaan nurkkaan; soittaa sointuja pianolla matkan päästä; saada kirjetelineen varjoa heijastumaan huoneen poikki; nostaa pulloa ja juomalasia pöydän yläpuolelle; panna viuhkaa leyhyttämään läsnäolijoita tai saada heiluria heilumaan tukevasti seinään kiinnitetyn vitriinin sisällä.

Oikein kauniin muotoinen pieni käsi kohosi ruokasalin pöydän päältä ja ojensi minulle kukan; se ilmestyi ja katosi kolme kertaa, mikä vakuutti minut siitä, että tuo ilmestys oli yhtä todellinen kuin oma käteni oli.

Tämä tapahtui täydessä valossa omassa ruokasalissani samaan aikaan kun pitelin meedion käsiä ja jalkoja tukevasti paikallaan.

Toisessa tilanteessa pieni käsi ja pieni käsivarsi, kuin lapsella, ilmestyivät heilumaan vieressäni istuvan rouvan yläpuolella.

Sen jälkeen ilmestys tuli minun luokseni, koputti käsivarteeni ja vetäisi minua puvuntakistani.

Toisen kerran etusormi ja peukalo nähtiin kiskomassa herra Homen napinläpeen kiinnitetyn kukan terälehtiä ja pudottamassa ne sitten lukuisten tämän lähellä istuvien ihmisten eteen.

Näin useasti, miten jokin hahmo alkoi liikkua itsekseen ilmassa, ja sen jälkeen ikään kuin valonhohtoisen pilven, joka näytti kietoutuvan sen ympärille, tiivistyvän, muotoutuvan ja muuttuvan lopulta täydellisen muotoiseksi kädeksi. Sillä hetkellä kaikki läsnäolijat voivat nähdä tuon käden.

Eikä kyse ollut aina vain muodosta, sillä toisinaan käsi oli täydellisen eloisa ja viehko: sormet liikahtelivat ja liha tuntui olevan samanlaista kuin ihmisillä hänen ympärillään.

Nyrkin ja käsivarren jälkeen käsi muuttui utuiseksi ja katosi valopilveen.

(**HUOM!** Henget voivat materialisoida vain ruumiinosia, jäseniä, sormia, jne. materialisaationäytöksissään.)

Turhaan ei ranskalainen fysiologi Charles Richet, immunoseerumin ja anafylaksian löytäjä ja vuoden 1913 lääketieteen nobelisti, sanonut:

"Crookesin kokeet ovat graniittia, mikään kritiikki ei ole kyennyt kaatamaan niitä.

Neuvon että luette huolellisesti Crookesin kertomukset vakuuttuaksenne näiden asioiden todenperäisyydestä, ellette sitten tyydy pitämään häntä idioottina, mikä olisi idioottimaista."

Ernesto Bozzano oli muun muassa Torinon yliopiston tieteenfilosofian opettaja. Hän kertoo kokeista, joita tehtiin meedio Florence Cookin kanssa:

Koska Florence oli 15-vuotias tyttö, hänen olisi ollut mahdollista kyetä tekemään niin suuren luokan huijausta lehtimiesten, kirjailijoiden ja parhaimpien tiedemiesten herkeämättömän tarkkailun alla. He olivat Florencen suostumuksella ryhtyneet kaikkiin toimenpiteisiin estääkseen kaikenlaiset petokset. Hänen kanssaan toimittiin niin kuin huipputaitavan silmänkääntäjän kanssa olisi tehty: kädet sidottiin paikalleen köysin, jonka solmut ja silmukat ommeltiin ja lakattiin, hihna oli kiinnitetty hänen vyötäisilleen kaiken varalta ja ruumiinjäsenet kiinnitettiin lattiaan rautarenkain. Välillä sähkövirta pantiin kulkemaan hänen kehonsa läpi, jotta galvanometri näyttäisi hänen pienimmänkin liikahtuksensa. Samaa aikaan ilmestys (materialisoitunut henki) näyttäytyi yleisölle täysin vapaana ja taidokkaasti kantamansa hunnut yllään, jotka katosivat samalla kuin hän itsekin.

Katie King (henki) poikkesi fyysisesti niin paljon tuoliinsa sidotusta, transsiin vaipuneesta meedio Florence Cookista, etteivät edes systemaattisimmat epäilijät, kuten tohtori Sexton, nähneet asettelussa mitään ongelmaa. Hänen todistuksensa vahvistaa materialisaation niin ikään nähneiden kirjailija Florence Marryatin ja Sir. William Crookesin kuvaukset.

Manchesterilainen Christian Blackburn antoi Florence Cookille huomattavan lahjoituksen jo hänen meedion uransa ensihetkillä varmistakseen tämän toimeentulon. Hänen menettelynsä taustalla oli halu tukea tieteen kehitystä.

Kun istunto, jossa oli tarkoitus ottaa kuvia Katie Kingistä (materialisoitunut henki), alkoi 7. toukokuuta 1873, ryhdyttiin seuraaviin varotoimenpiteisiin: rouva Corner meni tyttärensä ja neiti Cookin kanssa huoneeseensa, missä he pyysivät häntä riisuutumaan, jotta hänen vaatteensa voitaisiin tutkia. Niiden tilalle he pukivat hänelle ison harmaan kylpytakin ja veivät hänet sitten saliin, missä istunto pidettiin, ja sitoivat hänen ranteensa tukevasti nauhoilla yhteen. Huone tutkittiin joka puolelta, minkä jälkeen hän kävi sinne istumaan. Nauhat, jotka pitivät hänen nyrkkinsä paikoillaan, kiepautettiin kyynärpäähän työnnetyn renkaan läpi ja solmittiin huoneen ulkopuolella olevaan tuoliin. Siten tutkijat huomaisivat heti, jos meedio liikahtaisi.

Istunto alkoi kuudelta illalla ja kesti lähes kaksi tuntia puolen tunnin tauko mukaan lukien. Meedio nukahti heti huoneeseen asetuttuaan, ja hetken kuluttua valkoisiin pukeutunut Katie King (henki) ilmestyi ja käveli salin keskelle. Sinä iltana hänellä oli avokaulainen ja lyhythihainen mekko, niin että hänen sorjaa kaulaansa ja käsivarsiaan saattoi ihailla vapaasti. Itse huntu, joka tuttuun tapaan kiersi hänen päätään, oli kiinnitetty löyhästi, niin että

hänen ruskeat hiuksensa olivat näkyvissä. Hänen silmänsä olivat isot ja loistavat, väriltään harmaat tai tummansiniset. Iho oli kirkas ja vaaleanpunainen, huulet punertavat. Hän näytti täysin elävältä.

Kun Katie huomasi ilon, jonka vallassa katselimme häntä edessämme, hän keräsi voimansa, jotta saisimme hyvän istunnon. Myöhemmin, kun poseeraaminen kameran edessä oli ohi, hän käveli pitkin salia keskustelemassa kaikkien kanssa rennon tuttavallisesti. Hän nojasi päätään herra Luxmoren olkaa vasten, kun valokuvaa otettiin. Kerran hän jopa otti lampun käteensä, jotta kasvoille tulisi parempi valo. Hän antoi herra Luxmorelle ja rouva Cornerille luvan kuljettaa käsiä hänen vartalollaan, jotta heille kävisi selväksi, että hänellä oli pelkkä mekko päällään. Sen jälkeen hän pilaili Luxmoren kustannuksella läimäyttelemällä tätä, vetämällä tukasta ja sieppaamalla tämän silmälasit katsellakseen niillä salissa istuvia.

Valokuvat otettiin magneesiumilla toimivalla salamalla. Pysyvä valaistus oli peräisin kynttilöistä ja pienestä lampusta. Kun kuparilevy oli viety kehitettäväksi, Katie otti muutaman askelen herra Harrisonin saattamana seuratakseen tuota toimitusta.

Toinenkin mielenkiintoinen seikka tapahtui sinä iltana. Katien levätessä työhuoneen edustalla odottamassa pääsyä kameran eteen, kaikki näkivät, miten verhon takaa ylhäältä ilmestyi hartiiaan asti paljas miehen käsivarsi sormet heiluen. Katie kääntyi ja

moitti tungettelijaa sanoen, että oli tosi huonoa käytöstä toiselta hengeltä tulla häiritsemään kesken kaiken, kun hän valmistautui muotokuvan ottamiseen, ja käski tämän häipyä viipymättä.

KYSYMYKSET – Miksi henget materialisoituvat kääriytyneinä johonkin valkoisen kankaan tapaiseen niin, että yleensä vain kädet ja kasvat ovat paljaina.

VASTAUS – Sen mukaan mitä henget ovat kertoneet, näin on siksi, että koko kehon ja vaatteiden materialisoiminen vaatisi ison määrän ektoplasmaa.

KYSYMYKSET – Miksi nämä istunnot pidetään niin vähässä valossa?

VASTAUS – Ektoplasma on aine, joka vähitellen katoaa valossa. Jos esimerkiksi materialisaation aikana joku sytyttää valon, hän voi aiheuttaa sillä vakavaa vahinkoa meedion elimistölle, josta tämä aine on peräisin.

Ernesto Bozzano

Ensimmäinen kuvaamani kirjoitusistunto pidettiin todellakin pimeässä, mutta se ei suinkaan huonontanut sen tulosta.

Istuin meedion, rouva Foxin, lähellä. Vaimoni ja erään sukulaisrouvamme lisäksi läsnä ei ollut muita. Pidin meedion käsiä toisessa kädessäni ja hän piti jalkojaan omieni päällä. Edessämme pöydällä oli paperia, ja vapaassa kädessä pidin lyijykynää.

Valoa hohtava käsi laskeutui salin katosta ja leijailtuaan edessäni hetken otti kynän, kirjoitti nopeasti paperiarkin täyteen, laski kynän kädestään ja nousi välittömästi päämme yläpuolelle ja katosi vähitellen pimeyteen.

SUORAKIRJOITUS eli pneumatografia on suoraan hengiltä tullutta kirjoitusta.

Se on eri asia kuin automaattikirjoitus, joka puolestaan on hengen ajatuksen siirtämistä meedion käden kautta.

Guldenstubben paroni – oli suuri sielututkija, jonka teokset Espanjan pyhä inkvisitio käski polttaa Barcelonan autodafeena tunnetussa toimituksessa 9. lokakuuta 1861. Hän oli syntyjään ruotsalainen ja kuului vanhaan, historiallisesti kuuluisaan sukuun, ja kaksi hänen samannimistä esi-isäänsä oli paavi Klemes IV käskystä poltettu elävältä 1309 yhdessä Temppeleiherrain ritarikunnan suurmestari Jacques de Molayn kanssa.

Paroni vietti eristäytynyttä elämää. Hänen muistoaan kunnioitetaan lämpimästi hänen jalon, sivistyneen ja hyväntahtoisen käytöksensä sekä lukuisten armeliaisuudenosoitustensa vuoksi. Eniten hän teki ”suorakirjoituskokeitaan” Ranskassa, missä hän koki 13. elokuuta 1856 ensimmäisen menestyksensä tässä hengen viestinnän muodossa.

Kolmentoista vuoden tutkimusten aikana Guldenstubbé kokosi suorakirjoituksesta yli kaksituhatta näytettä. Tutkijat sulkiivat valkoisen paperiarkin arkkuun välttyäkseen huijauksilta, ja kun he avasivat arkun, paperissa oli kirjoitusta ja piirroksia, mitä milloinkin. Hän kirjoitti kirjan nimeltä *La Réalité des Spirites et de leurs Manifestations* (Henkien todellisuus ja heidän näyttäytymisensä, 1857). Ja myös kirjan *Pensées d'outre-tombe* (Ajatuksia haudan takaa, 1858).

Menestystä saatuaan Guldenstubbé alkoi saada pneumatografisia tekstejä eli suorakirjoitusta missä ja milloin tahansa, paljaan taivaan alla, hautakivellä, paikassa, josta hän erityisesti piti. Kokeita improvisoitiin sellaisissa paikoissa kuin Louvre, Versaillesin palatsi, Saint-Denisin Basilika, Westminster Abbey, British Museum, Montmartren kukkula, Père-Lachaisen hautausmaa,

Bolognan metsä ja useat vanhat kirkot ja rauniot Ranskassa, Saksassa, Itävallassa ja Englannissa.

Guldenstubbé oli rikas, hänen riippumattomuutensa ja arvonto, josta hän nautti yläluokan parissa, sulkee ilman muuta pois epäilyt omanedun tavoittelusta, sillä mikään taloudellinen hyöty ei olisi voinut motivoida häntä. Joku voisi sanoa tuohon, että kirjoitukset olivat vain hänen omia aistiharhojaan, mutta siihen on helppo vastata: saman ilmiön olivat havainneet monet muutkin ollessaan läsnä istunnoissa, joissa oli ryhdytty kaikkiin tarpeellisiin varotoimiin pienimmänkin silmäkääntötempun tai petkutussyrityksen estämiseksi.

Paronin kokeisiin osallistuneiden listassa on sellaisia nimiä kuin La Patrien päätoimittaja T. C. Delamarre, Universin päätoimittaja H. Choisselat, Yhdysvaltain edustajainhuoneen jäsen Robert Dale Owen, suurena puhujana tunnetun Henri Lacordairen munkkiveli, historioitsija N. de Bonochose, tunnettu ruotsalaismaalari C. F. Kiorboe, paroni von Rosenberg, tuo Preussin suur-lähettiläs Würtembergin ruhtinaskunnassa, prinssi Leonilde Galitzine ja kaksi muuta Moskovan aateliston edustajaa sekä pastori William Mountford, joka kirjoitti henkilökohtaisen todistajanlausuntonsa erästä istunnosta The Spiritualist -lehteen 21. joulukuuta 1877.

”Näillä ilmiöillä on nyt vakaa pohja, johon perustaa”, sanoi Guldenstubbé, ”minkä vuoksi me tästä lähtien pidämme sielun kuolemattomuutta tieteellisenä faktana ja spiritismiä tämän ja näkymättömän maailman välisenä siltana.”

Aina on myös niitä tiedemiehiä, jotka jättävät käyttämättä tilaisuuden tutkia eri hypoteeseja ja analysoida tuloksia aidosti totuuteen pyrkien, koska ovat liian ennakkoluuloisia tai pitävät spiritistisiä ilmiöitä pelkänä taikauskona tai ”tietämättömän kansan juttuina”.

(Ks. 13 luku – Kuolemanraajakokemukset)

9. LUKU

MEEDIOKYKY – Scolen kokeet

Nimellä The Scole Experiment: Scientific Evidence for Life After Death (Scolen kokeet, tieteellisiä todisteita kuolemanjälkeisestä elämästä) kulkevia kokeita pidetään **tärkeimpänä tieteellisenä todistuksena kuolemanjälkeisen elämän olemassaolosta.**

Tutkijaryhmä oli muodostunut 1993 alussa ja toiminut normaaliin tapaan riippumatta spiritualistisesta liikkeestä tai mistään muusta järjestöstä. Sen jäsenet eivät kuuluneet mihinkään uskonkuntaan tai lahkoon. Heidän työnsä oli määrä olla universaalia ja koskea kaikista elämänpiireistä lähtöisin olevia ihmisiä heidän uskonnostaan riippumatta.

He kokoontuivat kaksi kertaa viikossa Norfolkkin kreivikunnassa Englannissa sijaitsevassa pienessä Scolen kylässä, missä he tekivät erään talon kellarissa konkreettisia ja objektiivisia kokeita paranormaaleiden fysikaalisten ilmiöiden toteamiseksi muutettuaan sen ensin tieteelliseksi tutkimuslaboratorioksi.

Kokeita oli usein seuraamassa Lontoon Psykillisen tutkimuksen seuran (SPR) jäsenistä koostuva työryhmä, jota johtavat tiedemiehet laativat kokeista laajan raportin nimeltä The Scole Report (Scole-raportti) ja vahvistivat siinä kokeiden tieteellisen pätevyden.

Kokeita tehtiin huomattavan paljon, ja niistä kannattaa mainita erityisesti apportit, tyhjästä ilmestyvät esineet, levitaatiot, materialisaatiot, paranormaalit valoilmiöt, suora ääni, instrumentaalinen transkommunikaatio ääninä ja videoina. Kaikki tämä

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. toteutettiin kokeita seuraavan tiedemiesryhmän ankarassa valvonnassa.

Ryhmän johtajat kertoivat, että ”pian Scolen kokeiden alettua joukko henkiä, jotka nimesivät itsensä henkitiimiksi, ilmoitti ryhmälle itsestään kokeiden aikana. Useat heistä olivat olleet tiedemiehiä maan päällä eläessään. Niinpä he pyrkivät noiden fysikaalisten ilmiöiden urauurtavien tutkimusten avulla osoittamaan kiistatta ja kerralla, ettei kuolemaa ole ja että on myös muita olemassaolon ulottuvuuksia. Nämä muut ulottuvuudet ovat normaalin havainnoinnin ulottumattomissa aistiemme ja nykyisten tieteellisten välineiden vajavaisuuden vuoksi”.

Ilmoitettiin myös, että henkitiimi muodostui ”tuhansista älyistä”, jotka tekivät kaikki yhdessä tuumin töitä konkreettisen tutkimusnäytön saamiseksi toisten taajuuksien olemassaolosta, ja että henkimaailmassa oli toisiakin tiimejä valmistautumassa tekemään töitä vastaavanlaisten tutkimusryhmien kanssa. Jotkin olivat jopa jo aloittaneet.

Filmille oli tallentunut paljon kuvia, monet niistä oli otettu täydessä valossa, ja mukana oli myös videokuvaa kasvoista. Nämä liikkuvat kuvat todellisuuden toisista ulottuvuuksista olivat todella yllättäviä.

Toisinaan taas pöydälle jätetty kamera alkoi liikkua huoneen ollessa pilkkopimeänä ja sen liikkeessa saattoi kuulla ääniä, joita kuvattaessa kuuluu. Kun istunnon loputtua tarkistettiin, mitä filmillä näkyisi, varmana siitä ettei mitään näkyisi, sillä valokuvamiseen tarvitaan valoa, tutkijat yllättyivät, miten paljon valokuvia oli ja miten paljon erilaisia, myös tuiki tuntemattomia kasvoja filmille oli saatu talteen. Kerran henget ilmoittivat, että eräs tietty valokuva esitti muutama vuosi aiemmin edesmennyt herraa ja antoivat hänen osoitteensa. Tutkijat tarkistivat sen ja löysivät vainajan tyttären, joka tunnisti isänsä valokuvasta liikuttuen syvästi, niin kuin odottaa saattoi.

Vuosien ja mitä moninaisimpien kiehtovien kokeiden jälkeen tutkijat päättivät julkaista Scolen tutkimuksensa kirjana, koska pitivät tärkeänä tiedon leviämistä ja sen vaikutusten ulottamista tiedemaailmaa laajemmalle yleisölle, sillä he ymmärsivät ”sen voivan muuttaa tavan, miten yhteisönä näemme oman elämämme luonteen”. He myös muistuttivat kirjassaan lukijoita luopumaan kaikesta ennakkoluuloistaan sen lukemisen aikana.

Henkien kanssa neuvoteltuaan he olivat päätyneet siihen, että aika oli ”todella oikea” näiden tietojen saattamiseksi päivänvaloon.

Scolen kokeita pidettiin laajalti tärkeimpänä tieteellisenä todistuksena kuolemanjälkeisestä elämästä. Huippupätevät ja objektiiviset tiedemiehet ja koko joukko muita henkilöitä, jotka osallistuivat Scolen ryhmän **tuhat tuntia kestäneisiin, viisi vuotta ja viisisataa istuntoa vaatineisiin** kokeisiin useissa paikoissa eri maissa, vakuuttuivat siitä, että näkymätön, ei-ruumiillinen äly (henget) otti suoraan yhteyttä läsnäolijoihin.

Siksi on ymmärrettävää, että tämän kirjan ensimmäinen painos, joka julkaistiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1999 nimellä *The Scole Experiment: Scientific Evidence for Life After Death*, herätti runsaasti keskustelua kansallisessa ja paikallisessa mediassa.

Lukuisat radio- ja televisio-ohjelmat julkaisivat uutisen. Brittiläiset sanomalehdet antoivat sille runsaasti palstatilaa. *The Times* teki Scolen kokeista sunnuntailiitteensä pääuutisen ja *Daily Mail* julkaisi kirjasta otteita keskeisillä sivuillaan usean päivän aikana. Myös internetissä käytiin kiivasta keskustelua.

Jos pitää todistusaineistoa päteväenä, johtopäätös on yksinkertainen: me ihmiset todellakin jääme elämään jollain tietoisuuden tasolla kuoleman jälkeenkin.

Kirjan odotettu uusi painos vuodelta 2006 sisältää päivitettyä tietoa noiden kiehtovien Scolen meedioiden ympärille kytkeytyvien kokeiden edistymisestä.

Scolen kokeista ja niiden viiden vuoden aikaisista viidestäsädasta, ”tieteelle niin tärkeästä” kokeesta kerrotaan tavalliselle lukijalle kolmessa eri teoksessa, jotka ovat nähtävissä täällä:

<https://www.thescoleexperiment.com/>

Kuvia, kuvauksia ja analyysiä löytyy myös 86-minuuttisessa, englanninkielisessä dokumentissa, joka on nähtävissä Youtubessa:

https://www.youtube.com/watch?v=6qSEi_sfaSU&t=2438s

10. LUKU

MEEDIOKYKY – Zé Arigó

Brasilian Minas Geraisin osavaltiossa sijaitsevassa Congonhasin kaupungissa syntynyt José Pedro de Freitas (1921-1971) tunnettiin kansan suussa nimellä Zé Arigó (nimi merkitsee metsäläistä, maalaista) miljoonien sairaiden hakeutuessa hänen kaksikymmentä vuotta kestäneen henkiparantajan uransa aikana hänen luokseen siinä toivossa, että hän parantaisi heidät, ja hän otikin heidät aina vastaan pyytämättä siitä koskaan senttiäkään.

Arigó oli alkanut kärsiä kovasta päänsärystä ja unettomuudesta, nähdä näkyjä (hyvin kirkkaaksi kuvaamaansa valoa) ja kuulla kurkkuäänellä puhuvan äänen (kielellä, jota hän ei ymmärtänyt, mikä sai hänet uskomaan, että hän oli hulluuden partaalla). Tätä kesti lähes kolme vuotta, minä aikana hän turvautui lääkäreihin ja muihin asiantuntijoihin apua saamatta.

Elämäkertojen mukaan hän tajusi eräänä yönä unessa täysin kirkkaasti, että häntä piinaava ääni kuului eräälle rotevalle ja kaljulle miehelle, jonka vanhanaikaisten vaatteiden suojana oli valkoinen esiliina ja jonka valvovan silmän alla lääkäreistä ja sairaanhoitajista koostuva ryhmä seisoj isossa leikkaussalissa potilaan ympärillä. Unen toistuttua useaan kertaan mies esittäytyi hänelle sanoen olevansa Adolph Fritz, saksalainen lääkäri, ja kuolleen ensimmäisessä maailmansodassa ehtimättä saattaa loppuun maalista tehtävänsä. Vaikkei hän ymmärtänyt miehen kieltä, hän ymmärsi tämän viestin: tohtori Fritz oli valinnut hänet hoitamaan tämän tehtävän. Toisten lääkäreiden ja hoitajien henget auttaisivat häntä. Elämäkertojen mukaan Arigó heräsi tästä unesta niin kauhuissaan, että hän juoksi alastomana huutaen ulos kadulle.

Sukulaiset ja ystävät veivät hänet takaisin kotiin, missä hän itki valtoimenaan. Apuun haetut lääkärit tekivät kliinisiä ja psykologisia tutkimuksia löytämättä mitään normaalista poikkeavaa, vaikka päänsäryt ja painajaiset jatkuivat. Jopa johtava katolinen pappi yritti auttaa häntä karkottamalla pahoja henkiä, vailla menestystä.

Kun ratkaisua ongelmaan ei vain löytynyt, hän päätti epätoivoissaan noudattaa kokeeksi saksalaislääkärin unessa esittämää pyyntöä. Tavatessaan raajarikon, joka joutui käyttämään kainalosauvoja kävelyyn, Arigó huomasi yhtäkkiä huutavansa:

- Sinun on jo korkea aika luopua noista kepeistä!

Ja riuhtaistuaan sauvat pois hän käski miehen kävellä. Mies totteli ja käveli ontumatta siitä päivästä alkaen.

Siitä lähtien tuo Arigón ”ulkopuoliseksi” kutsuma voima otti valtaansa hänen karkeat kätensä, jotta hän alkaisi suorittaa niillä niin ikään karkein instrumentein hienovireisiä kirurgisia toimenpiteitä sairaiden ja onnettomien auttamiseksi.

Senaattorin tapaus

Zé Arigón hoitamien henkilöiden joukossa oli muun muassa senaattori Carlos Alberto Lúcio Bittencourt, joka kävi siihen aikaan, vuoden 1950 kieppeillä, vaalikampanjaa. Häneltä oli diagnosoitu keuhkosityöpä ja lääkärit olivat suositelleet välitöntä leikkaushoitoa, mieluummin Yhdysvalloissa, joskaan eivät antaneet juurikaan toivoa. Hän päätti kuitenkin mennä leikkaukseen vasta kampanjan jälkeen ja tutustui Congonhasissa Arigóon, joka oli toiminut siellä ammattiyhdistyksen johtajana. Miehen karisma teki häneen suuren vaikutuksen, ja hän kutsui tämän mukaan Belo Horizonte vaalikokoukseen. Arigó otti kutsun vastaan ja he asettuivat samaan hotelliin. Senaattorin kertoman mukaan, kun hän makasi jo vuoteessa huoneessaan miettien huolissaan terveydentilaansa, hän huomasi, että ovi avautui ja sisään tuli jokin hahmo ja sytytti valon. Senaattori yritti peloissaan nousta ylös

mutta tunsin, miten häntä heikotti niin, että hän vaipui uneen kaatuen vuoteelleen. Herättyään seuraavana aamuna hän huomasi, että hänen pyjamansa oli kuivuneen veren peitossa ja revennyt kyljestä. Syöpäkasvain oli poistettu, ja kuten myöhemmin vahvistettiin, hän oli täysin terve.

Mediaalinen praktiikka ja tieteellinen tutkimus

Zé Arigó oli kasvanut katoliseen uskoon, mutta kirkon ja maallisten viranomaisten paheksunnasta huolimatta hän perusti sairaalan Congonhasiin ja alkoi hoitaa ilmaiseksi jopa satoja ihmisiä päivässä, lähiseudun asukkaita sekä Brasilian eri osavaltioista, Etelä-Amerikasta, Euroopasta ja Yhdysvalloista saapuvia potilaita. Tohtori Adolf Fritziksi kehollistuneena tai paremminkin tohtori Fritzin hengen kehollistuttua häneen hän ruokailuveitsiä ja linkkuveitsiä käyttäen irrotti nopeissa toimenpiteissään kystia ja kasvaimia. Viillot olivat pieniä verrattuina tuolloisiin leikkausviiltoihin, usein pienempiä kuin materiaali, joka niiden kautta poistettiin.

Toisinaan tohtori Fritz saneli toimenpiteen aikana reseptin jonkun avustajansa kirjoittaessa sen koneella potilaalle annettavaksi.

Menestyksekkäät hoitotarinat herättivät poliitikkojen, taiteilijoiden ja muiden silmäätekevien huomion. Ei kestänyt kauan, kun meedio joutui kirurgien kuulusteluihin. Vuonna 1957 hän joutui ensimmäiseen oikeudenistuntoonsa syytettynä puoskarina toimimisesta Congonhasin katolisen kirkon johtajan annettua hänet ilmi, mutta Brasilian silloinen presidentti Juscelino Kubitscheck armahti hänet. Juscelino tuli myöhemmin tapamaan häntä, ja todistajien mukaan osoitti hänelle kiitollisuutensa tyttärensä leukemian parantamisesta.

Myöhemmin, toisessa oikeusprosessissa, jonka tällä kertaa oli Minas Gerais lääkäriiliitto nostanut, häntä syytettiin laittomasta

lääkäriin ammatin harjoittamisesta, jolloin hän sai seitsemän kuukauden tuomion. Mutta hän jatkoi mediaalista lääkärintönsä hoitamalla potilaita jopa kujalle antavan sellinikkunan kaltereiden takaa.

Monien tutkijoiden mukaan Arigón mediaaliset kyvyt olivat poikkeukselliset ja hänen diagnoosinsa olivat niin tarkat, että ne herättivät jopa erään yhdysvaltalaisen lääkäriryhmän uteliaisuuden.

Vuonna 1963 tohtori Andrija Puharich, lääkäri ja tutkija, joka tarjosi palvelujaan jopa Yhdysvaltain hallitukselle, ja Henri Belk, joka oli perustanut säätiön paranormaalien ilmiöiden tutkimista varten, matkustivat Congonhasiin mukanaan kaksi tulkkia Rio de Janeiron yliopistosta ja Jorge Rizzini, tunnettu brasilialainen tutkija ja spiritisti, tarkoituksenaan aloittaa tieteelliset tutkimukset Zé Arigón praktiikan harjoittamisesta.

Jorge Rizzini tarjoutui filmaamaan kaiken sen, minkä amerikkalaiset arvelivat todistavan kiistattomasti Arigón uskottavuuden. Mistä siis löytää jotain, mikä todistaisi sen välittömästi, jotain mikä vakuuttaisi skeptisimmätkin katsojat?

Tohtori Puharichilla oli ollut vasemmassa kyynärpäässään seitsemän vuotta hyvälatuinen kasvain, lipooma, josta oli jokseenkin paljon harmia, vaikkei se ollutkaan kipeä. Normaalissa leikkauksessa sen poistamiseen menisi parikymmentä minuuttia. Ahdistavan neuvottomuuden jälkeen tohtori Puharich päätti pyytää Arigóa poistamaan lipooman. Kaikki valmistelut tapahtuman filmaamiseksi oli tehty.

Kun Puharich seuraavana aamuna saapui Arigón sairaalaan, tohtori Fritzin henki kääntyi odotussalissa tungeksivien potilaiden puoleen ja kysyi vahvalla saksalaisella aksentillaan:

– Onko jollakulla hyvä brasilialainen linkkuveitsi, jota voisi käyttää tähän amerikkalaiseen?

Niin kauhuissan kuin Puharich olikin, hän ei voinut enää pe-
rääntyä. Linkkuveitsiä ilmestyi joka puolelta. Tohtori Fritz valitsi
yhden ja kääntyi potilaan puoleen:

– Käärrikää hiha, tohtori.

Amerikkalainen totesi hermostuneena kameran tulevan lä-
hemmäksi. Rizzini haki hyvän kuvakulman.

– Katsokaas tuonne! tohtori Fritz pyysi.

Muutaman sekunnin päästä Puharich tunsi kämmenellään jo-
tain pehmeää linkkuveitsen vieressä. Se oli lipooma, rasvakasvain.
Hän katsoi käsivarttaan ja huomasi, että turvotus oli kadonnut
siitä kohdasta, jossa lipooma oli ollut. Oli vain pieni, vajaa viiden
senttimetrin mittainen haava ja vähän verta. Hän oli tuntenut vain
pienen kosketuksen ihollaan ja julisti myöhemmin:

– En tuntenut mitään. En uskonut siihen, mitä oli tapahtu-
massa, ja siinä samassa se tapahtui, joten tämän asian suhteen mi-
nulla ei ole mitään epäilyksiä.

*Tohtori Andrija Puharich vain muutama sekunti sen jälkeen, kun toh-
tori Fritzin henki on leikannut hänet José Arigón meediokyrryn välityksellä.
Hänen vieressään tutkija William Belk, Belkin säätöön puheenjohtaja. Toi-
sessa kuvassa keskellä José Arigó.*

Leikkauksesta ei seurannut minkäänlaista infektiota ja haava
arpeutui täysin. Rizzinin elokuvasta tuli hyvin selvä ja sen

perusteella leikkaus oli kestänyt vain viisi sekuntia. Amerikkalais-ten epäilykset olivat hävenneet ja he vakuutuivat täysin noiden ilmiöiden aitoudesta.

Toiset Puharichin ryhmän lääkärit jatkoivat hänen ja Belkin aloittamaa tutkimusta seuraavien viiden vuoden aikana. Monet kansainvälisesti kuuluisat henkilöt tekivät kehittyneiden lait-teidensa kanssa Congonhasiin monipäiväisiä vierailuja ainoana tarkoituksenaan tutkia Zé Arigón ja tohtori Fritzin työtä. Tieteel-lisesti he eivät kostuneet paljoakaan, mutta heidän tutkimuksensa osoittivat sen, ettei tuo meedio tehnyt silmänkääntötemppeja tai harjoittanut noituutta. Heille ei paljastunut, miten meedio kaiken teki, mutta he myönsivät yksimielisesti, että diagnoosit ja toteu-tuneet leikkaukset olivat erittäin täsmällisiä ja tehokkaita.

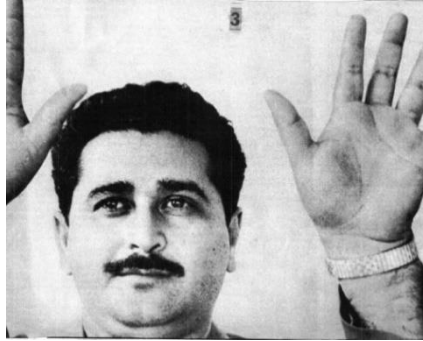
Vuonna 1968 Congonhasiin saapui vielä kaksi muuta amerikkalaista täydentämään tutkimuksia. Tohtorit Laurence John ja P. Aile Breveter William Belk Psychic Research Foundationista ju-listivat, että yli 95 prosenttia tohtori Fritzin diagnooseista oli oi-kein ja että ne, samoin kuin hänen tekemänsä leikkaukset veitsin ja stiletin ilman desinfiointia ja anestesiaa, olivat mahdollisia vain hänen herkkyytensä ansiosta ja selitettävissä vain parapsykolo-gian kautta.

Zé Arigó oli tosiaankin yksi huikkeimmista mediaalisista ilmi-öistä koko maailmassa ja häntä siteerattiin ja kommentoitiin kai-kissa kansainvälisissä laajalevikkisissä tiedelehdissä aina siihen asti, kun hän tammikuun 11. päivänä 1971 kuoli auto-onnetto-muudessa BR-040-moottoritiellä.

Arigón elämäkerrat tietävät kertoa, että hän oli hoitanut jo yli neljä miljoonaa potilasta, kun näki unessa mustan ristin, mistä hän ymmärsi kuolevansa pian. Kuolinpäivänään hän ilmestyi tut-tuun tapaan vastaanotolleen mutta ilmoitti häntä odottaville po-tilaille, että hänen piti mennä läheiseen pikkukylään hakemaan käytetty auto, jonka hän oli hiljan hankkinut. Poliisin tutkintara-portin mukaan ”Valtatie BR-040:lla kello 12.23 11.1.1971 José

Pedro de Freitas (Zé Arigó) menetti sairauskohtauksen saatuaan ohjaamansa Chevrolet Opalan hallinnan ajautuen vastaantulevan liikenteen kaistalle, missä hän törmäsi Brasilian tielaitoksen (DNER) ajoneuvoon ja menehtyi aivovammaan”.

José Arigó

Tohtori Fritz itse selitti myöhemmin, että Zé Arigó oli suorittanut tehtävänsä loisteliaasti, ja kun hänen oli tullut aika palata henkimaailmaan, hänet oli ansioidensa tähden otettu pois fyysisestä kehostaan ennen onnettomuutta, jottei hän joutuisi kokemaan sitä traumaa. Se oli aiheuttanut tuon sairauskohtauksen.

*Ylettyäksemme kehityksen korkeammille
tasoille tarvitsemme näitä molempia sii-
piämme, päätä ja sydäntä, **tietoa** ja
rakkautta samassa suhteessa kumpaa-
kin, sillä jos esimerkiksi rakkauden
siipi on heiveröinen, emme kykene nouse-
maan edes lentoon.*

*(Ks. 3. luku - Jälleensyntyminen eli
Reinkarnaatio)*

11. LUKU

MEEDIOKYKY – Chico Xavier

Francisco Cândido Xavier, tai yksinkertaisesti Chico Xavier (1910-2002), jota pidetään yhtenä historian suurimmista meedioista, omistautui pääasiassa automaattikirjoitukselle (jossa meedion mielen tasolla toimiva henki ohjaa hänen kirjoittavaa kättään).

Hän oli köyhästä perheestä, menetti äitinsä viisivuotiaana ja sai käydä hädin tuskin neljä vuotta koulua. Töitä hän teki kahdeksanvuotiaasta lähtien ja toimi sekatavarakaupanmyyjänä, kutojana ja konekirjoittajana. Myös sairaudet tulivat hänelle jo varhain tutuiksi. Ensin oli vaivaa keuhkoissa, myöhemmin silmissä ja sitten sydän reistaili.

Chico elätti itsensä vaatimattomalla palkallaan rasittamatta kehtään pyynnöillään. Hän ei hyötynyt taloudellisesti meediontyöstään. Hän kirjoitti lähes kuudenkymmenenviiden vuoden aikana yli 450 kirjaa meediokykynsä välityksellä, proosaa ja runoutta, kronikoita, viestejä, romaaneja, novelleja ja raportteja, jotka käsitelivät tiedettä, filosofiaa ja uskontoa ja joita on tähän mennessä myyty pelkästään portugalinkielisinä laitoksina lähes kuusikymmentä miljoonaa kappaletta. Lisäksi niitä on käännetty englanniksi, espanjaksi, japaniksi, esperantoksi, ranskaksi, saksaksi, italiaksi, venäjäksi, mandariinikiinaksi, romaniaksi, ruotsiksi, suomeksi, kreikaksi, unkariksi, pistekirjoitukseksi jne. Kaikista niistä hänen olisi kuulunut saada tekijänoikeuskorvaukset, mutta hän luopui niistä lahjoittaen ne spiritistisille keskuksille ja hyväntekeväisyysjärjestöille.

Chico Xavierin kulttuurisäätiön puheenjohtajan Geraldo Lemos Neton mukaan André Luizin hengen sanelema *Nosso Lar* on bestseller, jota on myyty pelkästään Brasiliassa yli kolme miljoonaa nidettä. Siitä on tehty siellä myös elokuva, jonka ensi-ilta oli 2010, jolloin Chico olisi täyttänyt sata vuotta.

Chico kirjoitti meediokykynsä välityksellä myös kielillä, joita ei tuntenut, toisinaan molemmilla käsillä yhtä aikaa ja oikealta vasemmalle niin, että teksti piti lukea peilin edessä.

Hän kirjoitti automaattikirjoituksella myös lähes kymmenentuhatta kirjettä ”vainajilta heidän perheilleen”. Ihmisiä saapui silloin sadoittain Chicon nimeä kantavaan Preçen Spiritistiseen keskukseseen, ja kun juhlasalissa pohdittiin elämää, rakkautta, anteeksiantoa, nöyryyttä jne., Chico vaipui transsiin, jolloin lyijykynä alkoi rientää kovaa vauhtia paperiarkeilla. Kokoon tumisen lopussa hän otti paperit käteensä, ja hänen lukiessaan niitä ääneen ihmiset, joille ne oli osoitettu, tajusivat kirjeen sisällön perusteella, keneltä ne olivat, ja alkoivat liikuttuneina tulla hänen luokseen, äidit onnesta itkien lapsensa tunnistettuaan, ja vastaanottivat lopuksi Chicon ojentamat lohduttavat kirjeet. Monet näistä kirjeistä sisälsivät asioita, joita vain henki ja viestin vastaanottaja tiesivät.

Londrinan valtiollisen yliopiston (UEL, Paraná, Brasilia) tutkija Carlos Augusto Perandréa, kriminologian tohtori, tutki lähes neljäntoista vuoden ajan tieteellisesti 400 kirjettä, jotka Chico Xavier oli kirjoittanut meediokyvyn välityksellä, käyttäen tutkimuksissaan graphoscopiaa eli käsialatutkimusta, samaa tekniikkaa, jolla allekirjoituksia arvioitiin pankkeja, poliiseja ja tuomioistuimia varten. Hän vertaili vainajien käsialoja automaattikirjoituksella kirjoitettujen kirjeiden käsialoihin ja tuli siihen johtopäätöksen, että henkien sanelemien kirjeiden käsialat vastasivat kauttaaltaan heidän maan päällä kirjoittamiensa kirjeiden käsialoja.

Myös São Paulon Spiritistisen lääketieteen seura (Associação Médico-Espírita de São Paulo) tutki neljäkymmentävuotisen Chico Xavierin automaattikirjoituksella laatimaa kirjettä, mikä poiki

kirjan A Vida Triunfa (Elämä voittaa) 1990. Seuran kirjeiden vastaanottajille lähettämän kyselylomakkeen vastauksista kävi ilmi, että sata prosenttia perheistä ilmoitti, että kirjeissä kerrotut tiedot pitivät sataprosenttisesti paikkansa.

Chico oli käynyt vain **neljä luokkaa alakoulua**, mutta hänen kanavointiaan se ei estänyt. Niinpä hän kirjoitti meedio Waldo Vieiran kanssa automaattikirjoituksella André Luizin hengen saaneleman teoksen *Evolução em dois Mundos* (Evoluutio kahdessa maailmassa), joka käsitteli evoluutiota tieteelliseltä kantilta alkaen atomista ja siirtyen siitä mineraaleihin, mikroskooppisen pieniin olioihin, kasveihin ja eläimiin, kunnes vuorossa olivat ensimmäiset ihmislajit. Tämän fyysisen kehityksen lomassa kirjailija kuvaa ”henkisten tekijöiden” kehitystä vaistosta järkeen ja älyyn.

HUOM. Chico Xavier kirjoitti meediokyvyn kautta tämän kirjan parittomat luvut **Pedro Leopoldossa** (Minas Gerais, Brasilia), Waldo Vieira kanavoi vastaavasti reilun kuudensadan kilometrin päässä **Uberabassa** parilliset luvut. Kun näiden kahden meedion automaattikirjoituksen tulokset yhdistettiin, lukujen välillä ei huomattu mitään tyylillistä eroavaisuutta, vaan sisällöt muodostivat harmonisen kokonaisuuden.

Kirja julkaistiin 1958, ja vuosisadan päättyessä siitä oli liikkeellä jo yli 60 000 nidettä.

Filosofian professori José Marques Mesquita ja sen luonnon-tieteellisen puolen tarkistanut professori Gerson Sestini laativat siihen selitysosion, jotta lukijat paremmin ymmärtäisivät sen, sillä, kuten he sanoivat, ”tulee lähes ylipääsemättömiä vaikeuksia ymmärtää tekstiä täysin, ellei käsillä ole koko ajan hyviä tietosanakirjoja tai mitä moninaisimpien tieteenalojen asiantuntijoita”.

Kirjailijahenki André Luiz sanoi, että kirja *Evolução em dois Mundos* oli yhteenveto kurssista, jolle hän oli osallistunut henkimaailmassa.

Muutamat biologeja, lääkäreitä, eläintieteilijöitä, kasvitieteilijöitä, geologeja jne. käsittävät ryhmät tutkivat kirjan perusteellisesti löytämättä omaa alansa koskevista asioista virheitä tai ristiirihtaisuuksia.

Automaattikirjoituksen aikana kokemiaan tuntemuksia Chico on kuvannut näin: "Kirjoittaessani (mediaalisesti vastaanotettuja runoja) minulla oli koko ajan sellainen tunne, että jonkun voimakas käsi kuljetti kättäni. Välillä minusta tuntui, että edessäni leijui aineeton nide, josta luin ja kopioin noita runoja; välillä taas tuntui, että joku toinen saneli niitä korviini. Ja aivan kuin käsivarren ympärillä olisi ollut koko ajan sähköisiä fluideja, ja sama tunne myös aivoissa, aivan kuin valtava määrä epämääräistä värähtelyä olisi tunkeutunut niihin. Toisinaan tämä tunne otti minut täysin valtaansa, ja kiinnostavaa kyllä, minusta tuntui hetkittäin kuin olisin ollut ilman kehoa, sillä minulla ei ollut minkäänlaisia fyysisiä tuntemuksia. Siltä minusta tuntuu usein tuossa tilassa."

Elämänsä mittaan Chico Xavier nimitettiin yli sadan kaupungin kunniakansalaiseksi, isoimmat kaupungit mukaan lukien; häntä pidettiin Brasilian tärkeimpänä "henkisenä johtajana"; 1981 ja 1982 häntä ehdotettiin Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi yli kahden miljoonan ihmisen allekirjoitettua vetoomuksen Brasiliassa ja eri järjestöjen vedottua hänen puolestaan kahdessakymmenessä maassa; 1999 Minas Geraisin osavaltion hallitus perusti hänen nimeään kantavan rauhanpalkinnon Comenda da Paz Chico Xavier ja 2012 hänet valittiin "kaikkien aikojen suurimmaksi brasilialaiseksi" kansallisen TV SBT -kanavan järjestämässä kilpailussa, jonka tarkoituksena oli "valita henkilö, joka on tehnyt eniten kansan hyväksi antaessaan yhteiskunnalle henkisen perintönsä", 71,4 prosentin ääniosuudella ennen ilmalaivan keksinyttä Santos-Dumontia ja prinsessa Isabellaa. Hän ei kuitenkaan ylpistynyt vaan vakuutti, ettei henkimaailman viestejä välittäessään eronnut mitenkään tavallisesta postimiehestä.

Brasilialaisten lehtien hankkimien tilastojen mukaan surijoiden jono hänen sunnuntaina 30. kesäkuuta alkaneisiin ja tiistaihin 2. heinäkuuta 2002 kestäneisiin ruumiinvalvojaisiinsa oli hetkittäin jopa neljän kilometrin pituinen. Arkun edessä oli keskimäärin neljäkymmentä ihmistä joka minuutti. Oli liikuttavaa, miten vakavina ja hiljaisina ihmiset saapuivat, vaikka he olivat odottaneet jonossa tunti toisensa jälkeen Uberaban ankaran auringon alla hyvästelläkseen erään meedion maalliset jäännökset. Hänet haudattiin sotilaallisin kunnianosoituksin ruusunterälehtisateessa.

Jeesuksen sanat ”Rakastakaa toisianne niin kuin minä olen rakastanut teitä” edustivat Chico Xavierille oikeaa elämänfilosofiaa, ja hän neuvoi korkean ikänsä vuoksi aina vain ohuemmaksi ja heikommaksi käyvällä äänellään: ”Rakastakaa odottamatta saavanne vastarakkautta ja toivomatta jotain vastalahjaksi. Rakastakaa aina.”

KYSYMYS – Miksi spiritismi kehittyi Brasiliassa niin voimakkaasti?

VASTAUS – Tietämättömät ihmiset sanovat, että se kehittyi siksi, että Brasilia on alikehittynyt maa ja spiritismi mystiikkaan perustuva oppi jne. Se on suuri väärinkäsitys.

Tutkitaanpa Brazilian väestö- ja tilastotieteellisen instituutin (IBGE) viimeisintä tilastoa vuodelta 2010, jonka mukaan spiritistit eroavat huomattavasti Brazilian muista uskonnollisista ryhmistä.

Tutkimuksen mukaan spiritismin omaksuneiden joukossa on suhteellisesti eniten ylimmän koulutusasteen käyneitä (31,5%) ja luku- ja kirjoitustaitoisia (98,6%) ja toisaalta prosentuaalisesti vähiten kokonaan kouluttamattomia (1,8%) ja oppivelvollisuuden keskeyttäneitä (15,0%)”. Tämä tilasto osoittaa myös, että ”Spiritisteistä 68,7 prosenttia katsoi kuuluvansa valkoiseen

väestönosaan, mikä on paljon korkeampi prosenttimäärä kuin tämän värin tai rodun edustajia on kokonaisväestöstä”.

Nämä numerot osoittavat, että ”tiedon universumia” käsittelevä spiritismi houkuttelee sellaisia, jotka haluavat opiskella, tutkia, etsiä uutta informaatiota, analysoida sitä jne.

Usein esitetty kysymys on myös se, miksi Brasilia, spiritismin kaltaisen valistuksellisen opin kehto, on myös korruption, väkivallan, yhteiskunnallisen epäoikeudenmukaisuuden jne. kehto?

Henget ovat vastanneet tähän sanomalla, että Brasilia on ”sie-lullisesti haavoittuneiden sairaala” ja ettei sitä ole tarkoitettu pyhimysten näytteillepanoa vaan henkien kasvamista varten. Heidän mukaansa sinne ovat ruumiillistuneet pahimmat henget, jotka ovat epäonnistuneet henkisessä ja moraalisessa kehityksessään, esimerkiksi ristiretkien ja inkvisition aikaiset toimijat, pahan kerran korruptoituneet poliitikot tai turmeltuneet uskonmiehet, ja että siellä heillä on ollut tilaisuus sovittaa niitä suuria virheitä, jotka ovat painaneet heidän omaatuntoaan, ja kehittyä.

Nämä sovitustyöt ovat tapahtuneet vaikkapa ensimmäisinä uudisasukkaina Brazilian maaperällä elannosta ankarasti kamppailen, orjuudessa kärsien tai muissa vastaavissa piinapaikoissa, esimerkiksi inkarnaatioiden välillä henkimaailman alimmilla taa-juusalueilla, missä heidän henkisistä kehoista on poistunut myrkyllisyyttä, joka pitkien pahuudessa vietettyjen elämien aikana on kerääntynyt niihin, niin että he ovat voineet alkaa taas kehittyä henkinä ja päästä sitä myöten korkeammille vyöhykkeille.

Monet näistä hengistä ovat käyttäneet hyväkseen tarjoutuneet tilaisuudet, mutta monet taas eivät. Viimeksi mainitut, ja heitä on todella paljon, jatkavat pahuutta kylväävää työtään Brasiliassa, kunnes korkeammat voimat sanovat heille, että riittää.

Mutta samaan aikaan sinne on jälleensyntynyt, vuosisatojen mittaan ja yhä edelleen, tuhansittain kehittyneitä henkiä – jotka näyttävät tasapainottavan pahuuteen juuttuneiden tekemisiä –

kuten esimerkiksi Tiradentes, prinsessa Isabella, Bezerra de Menezes, Chico Xavier, Divaldo Franco, Herbert ”Betinho” Sousa, sisar Dulce ja monet muut tunnetut tai tuntemattomat hahmot, jotka omistautumalla hyvän tekemiseen edustavat huojennusta, lohtua, apua ja ohjausta miljoonille ihmisille.

KYSYMYS – Miksi Brasiliassa on paljon enemmän meedioita kuin muissa maissa?

VASTAUS – Voisi sanoa, että meediokyky on Brasiliassa *henkinen terveydenhoitojärjestelmä*. Niin silloin kun sitä harjoitetaan spiritismin kaltaisen opin ohjeistuksen mukaan. Sen avulla sovitus-työn vaikeissa vaiheissa sinnittelevät henget voivat saada lääkitystä valaistumisen, ohjauksen, lohdun ja avun muodossa, ja lisäksi hengenravintoa kuulemalla jälleensyntymästä ja siihen nivoutuvasta kehityksestä.

Meediokyky on myös meediolle tilaisuus sovittaa tekojaan ja kasvaa henkenä, silloin kun hän käyttää tuota kykyä hyvän palveluksessa. Samalla spiritistisissä keskuksissa tehdyt teot edustavat arvokasta tilaisuutta kehittää sellaisia arvoja kuin rakastavaisuutta, kärsivällisyyttä, uskoa ja palvelemisen iloa.

Chico Xavier sai lisänimen:

”Mies nimeltä rakkaus”.

Tässä joitain hänen lauseitaan:

”Tulen surulliseksi, kun joku loukkaa minua, mutta tulisin ta-
kuulla vielä surullisemmaksi, jos itse loukkaisin... Toisen satutta-
minen on hirveää!”

”Jumala suo meille joka päivä uuden sivun elämän aikakirjassa.
On meidän omalla vastuullamme, mitä siinä lukee.”

"Vaikka kukaan ei voi palata taaksepäin eikä palata uudelleen, jokainen voi aloittaa elämänsä nyt ja tehdä lopusta uuden."

12. LUKU

INSTRUMENTAALINEN TRANSKOMMUNI- KAATIO (ITK)

Friedrich Jürgenson oli nauhoittamassa linnunlaulua Ruotsissa vuonna 1959, kun hän kuuli kesken kaiken kummia ääniä. Kun hän kuunteli tarkemmin, hän huomasi, että ne olivat ihmisten puhetta ja että siitä saattoi erottaa monikielisiä sanoja, mikä poisti sen oletuksen, että äänet olisivat tulleet joltain radioasemalta. Uusien huolella tekemiensä nauhoitusyritysten tuloksia kuunnellessaan hän hämmästyksekseen havaitsi, että äänet kutsuivat häntä nimeltä, sukunimenkin sanoivat, ja että ne osasivat vastata kysymyksiin, joita hän esitti niille siinä paikan päällä, mikä puolestaan sulki hypoteesin radioamatöörin tai vastaavan kaukaa yhteyttä ottavan tahon väliintulosta. Ja kun hän tiedusteli, kenen ääniä hän kuuli, vastaus tuli heti: ”Olemme vainajia...”

Niinpä hän alkoi tehdä kokeita ja tutkimuksia entistä kehittyneemmillä laitteilla, kunnes vakuuttui siitä, että yhteydenottajat olivat tosiaan henkiä. Silloin hän päätti esitellä työnsä tiedemiehille, viestintäalan insinööreille, parapsykologeille ja toimittajille. Vuonna 1964 hän julkaisi aiheesta ensimmäisen kirjansa, *Rösterna från rymden (Ääniä avaruudesta)*.

Tämä oli vain ensimmäinen askel ITK-tutkimuksen saralla. Euroopassa ja Yhdysvalloissa tiedemiehet, insinöörit ja tutkijat alkoivat kehittää tutkimuksen tasoa, rakentaa uusia laitteita ja käyttää hyväksi yhteydenottomahdollisuuksia laajentavaa tekniikkaa, samaa, jota tietokoneet, radio, faksi ja jopa televisio hyödyntävät.

Yksi näistä tutkijoista oli isä François Brune. Hän oli ranskalainen katolinen pappi, joka hallitsi useita kieliä ja oli laajalti sivistynyt, niin teologian kuin erilaisten maallisten tieteiden saralla, ja oli jo vuosia ennen noita tutkimuksia kiinnostunut kuolemanrajakokemuksista. Vuonna 1987 hän tutustui Luxemburgissa tutkijapariskuntaan Jules ja Maggy Harsch-Fischbac, jotka olivat saaneet yhteyden henkiin elektronisten laitteiden avulla.

Niinpä isä Brune päätti löytyneiden todisteiden innostamana tutkia hänkin tätä ilmiötä monipuolisesti analysoimalla kaikkia vaihtoehtoja alkaen siitä, että ne olivat alitajunnan, yksilöllisen tai kollektiivisen, manifestaatioita, huijauksia tai radio- tai televisiolähetyksistä tartzuneita häiriöitä, ja päätyen lopulta muiden tutkijoiden tapaan siihen, että kysymys oli todellakin ”vainajista” tai hengistä. Ja nämä auttoivat häntä lähettämällä nauhoille usean kielen sanoista koostuvia lauseita varmistaakseen siten sen, ettei kysymys ollut Maan radiolähetyksistä, kuten tällaisen läsnä oleville tutkijoille – muiden muassa Konstantin Raudivelle* – osoitetun lauseen: Tacha Raudive. Tev de Gratulation Konci! Pekainis. Tev nav ko eilt, Konsta”.

Tämä lause on sekoitus ruotsia, englantia, erästä latvian murretta ja saksaa ja tarkoittaa ”Kiitos, Raudive. Onneksi olkoon, Konsta. Sinun on paras pitää kiirettä.”

Mutta kommunikaatio taajuuksien välillä ITK:n kautta ei ole niin yksinkertaista kuin miltä vaikuttaa. Monien muiden vaikeuksien lisäksi ongelmia tuottavat taajuuteen liittyvät seikat ja henkien kertoman perusteella eroa on myös itse ajankulussa. Tietyn tyyppisissä ITK-istunnoissa he työstivät ääniä hyödyntämällä ympäristön hälyä, tai paremminkin muokkasivat omaa ääntään aineellisessa ulottuvuudessa kuultavaan muotoon, ja sellainen vaatii huolellisen valmistautumisen.

Erästä tällaisesta ITK-istunnosta puhuessaan isä Brune kertoi tähän tapaan:

”Jules viritti radion kahden aseman välille, mutta siitä kuului vain rätinää. Maggy kutsui keskustelukumppaneitaan (henkiä, jotka tavallisesti kommunikoivat heidän kanssaan) vuoroin ranskaksi, vuoroin saksaksi. Vähitellen taustalla äänimattomana toimivan hÄlinÄn yli alkoi kuulua muita ÄÄniÄ, aluksi varsin kaukaisia. Lause oli jo alkanut. Alku oli käsittÄmÄtön. Mutta yhtÄkkiÄ ihmisÄÄni kuului aivan selvÄsti: ”... aineettomaan substraattiin, tai miksi ikinÄ sitÄ haluattekin kutsua, ’alkuun, sieluun, henkeen’, tuohon ikuisuuden pikku muruseen ei tuho pysty. Nykyajan onnettomuus on, ettÄ ihmiset pelkÄÄvÄt kuolemaa.”

Teksti lÖytyy kokonaisuudessaan, useiden muiden isÄ Brunen tutkimushistoriikkien tapaan, hÄnen kirjastaan *En direct de l’au-delà* (Suora linja tuonpuoleisesta).

Vuonna 1994 Brasilian Fortalezassa esitelmöidessÄän isÄ Brune kuuntelutti pieneltÄ nauhurilta tÄmän ja monia muita tekstejÄ suurelle yleisöjoukolle. Ranskaa puhuvan hengen ÄÄni oli täysin kuultavissa ja siellä, siinä tilanteessa, noiden radion kautta tuonpuoleisesta nauhoitettujen ja tuon monin virkanimin kunnioitetun, yhteisössÄän suuresti arvostetun katolisen papin välittÄmien sanojen myötÄ lujittui vakaumus siitÄ, ettÄ olemme ikuisuuden matkamiehiÄ ja - naisia, ettÄ elÄmä ei kuole ja ettÄ ”pitkälle matkalle” lähteneet rakkaimpamme eivÄt ole poissa, vaan ovat elossa muissa elÄmän ulottuvuuksissa ja voivat jopa kommunikoida kanssamme.

Kirjaansa *En direct de l’au-delà* isÄ Brune on koonnut useita historiallisesti todistettuja kertomuksia, joista yhdessä on mukana jopa paavi.

Siinä hÄn kertoo, ettÄ maineikas fyysikko ja Vatikaanin tiedakatemian silloinen puheenjohtaja isÄ Agostino Gemelli, yritti 1952 parantaa gregoriaanista kirkkolaulua sisÄltÄvän nauhoituksen Äänenlaatua, kunnes huudahti teknisten ongelmien edessä epätoivoissaan. ”Isi, auta!”

Lapsena isänsä menettäneellä isä Gemellillä oli ollut tapana huudahtaa noin aina kohdatessaan vaikeuksia.

Kun hän alkoi kuunnella nauhaa, siitä kuului laulun sijaan hänen isänsä ääni, joka sanoi: "Tietenkin minä autan sinua, pöllöpää, olen aina sinun lähelläsi." Pöllöpää oli lempinimi, jonka hänen isänsä oli antanut hänelle lapsena.

Kuohuksissaan isä Gemelli meni kertomaan kaiken paavi Pius XII:lle, mutta sen sijaan että olisi ollut kauhuissaan, tämä rauhoitteli häntä uumoillen, että tiede tunsu tuon ilmiön ja kannusti häntä jatkamaan sanomalla, että tuo seikka "voi kenties merkitä sysäystä uudelle tieteelliselle tutkimukselle, joka vahvistaa uskoa tuonpuoleiseen".

Paavi Johannes Paavali II puolestaan sanoi yli kahdenkymmenen tuhannen ihmisen edessä Pietarinkirkossa 2. marraskuuta 1983: "Dialogia kuolleiden kanssa ei tule keskeyttää, sillä tosiasiasa elämä ei rajoitu Maan horisonttien sisäpuolelle."

"Mutta ei ole helppoa herättää eläviä henkisen elämän todellisuuteen", isä Brune totesi. Muistamme myös, miten tiukasti hänen kirkkonsa on pitänyt yllä haudan hiljaisuutta yhteisössään tahtuneiden hätkähdyttävien ilmiöiden edessä.

Instrumentaalista transkommunikaatiota koskevat tutkimukset ovat herättäneet useiden tieteellisten tahojen huomion, ja suuri osa laboratorio-olosuhteissa tehtävästä tutkimuksesta tehdäänkin fysiikan, elektroniikka-alan, insinööritieteiden ja digitaalisen signaalikäsittelyn alalla, aina mukana kulkevaa matematiikkaa unohtamatta.

On myös ITK-keskuksia, joissa toimitaan ihmisten pyyntöjen pohjalta, pääasiassa yritetään auttaa äitejä, jotka ovat menettäneet lapsensa ja etsivät epätoivoisesti yhteyttä heihin.

Totuus on, että kaikilta aloilta löytyy aina huijareita ja virheitä voi sattua, mutta kun monet vakavat tiedemiehet jotain asiaa

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. tutkittuaan vahvistavat sen todenperäisyyden toivomme herättäen... voimme sanoa vain, että Jumalan kiitos!

Mitä isä François Bruneen tulee, hän vakuuttaa *En direct de l'au-delà* -kirjansa lopussa seuraavasti:

”Olen todella vakuuttunut, että instrumentaalinen transkommunikaatio tarjoaa meille suurenmoisia uusia todisteita henkiinjäämisestämme kuolemamme jälkeen.”

Kirjassa *Les morts nous parlent* (Kuolleet puhuvat meille) hän valittaa: ”Häpeällisintä on se hiljaisuus, se halveksunta ja jopa sensuuri, jota tiede ja kirkko harjoittavat tuohon aikamme huomattavimpaan, kiistämättömästi todistettuun havaintoon nähden: kuolemanjälkeinen elämä on olemassa ja voimme olla yhteydessä niihin, joita kutsumme kuolleiksi.”

Brasiliassa puolestaan tutkija Sonia Rinaldi käynnisti ensimmäisen tieteellisesti kunnianhimoisen projektin, jonka pyrkimyksenä oli osoittaa fyysisen kuoleman jälkeisen elämän olemassaolo ITK:n avulla. Hän on kirjoittanut aiheesta useita teoksia.

Tässä projektissa on tätä nykyä mukana yli tuhat henkilöä, ja heidän vakuutuksensa mukaan saadut äänitodisteet ovat parhaita, mitä on saatu koko maailmassa, sillä mukana on korkealaatuisia pitkiä keskusteluja, jotka ovat yllättäneet kaikki, tutkimuksissaan odottamattomiin lopputukoksiin päätyneistä tiedemiehistä alkaen.

Sonia Rinaldi on Brazilian Kansallisen transkommunikoijien yhdistyksen (*Associação Nacional de Transcomunicadores*) perustaja ja oli vuonna 1997 perustamassa yhdessä muiden maailmanlaajuisesti tunnustettujen tutkijoiden kanssa Maailman instrumentaalisen transkommunikaation yhdistystä (*GAIT-Global Association of Instrumental Transcommunication*), jonka päämaja on Yhdysvalloissa.

Kirjassa Contatos Interdimensionais (Ulottuvuuksien väliset kontaktit) hän kertoo lukuisista Brasiliassa sattuneista ITK-tapaauksista, jotka on kaikki dokumentoitu muun muassa valokuvin ja haastatteluin, samoin kuin kaikista mahdollisista, uupumukseen asti kiistellyistä oletuksista äänten alkuperästä. Kirjan mukana seuraa CD-levy kuvattujen tapausten paranormaaleista ihmisäänistä.

Sonia Rinaldin mukaan **”vain tieteeltä saamansa tuen avulla henki voi vapautua uskonnon vallasta ja astua sinne, missä luonto näyttäytyy sellaisena kuin se on, vailla mystiikkaa tai fantasiaa”**.

***Raudive** - Tohtori Konstantin Raudive (1909-1974) syntyi Latviassa. Hän oli intellektuelli, kirjailija ja ”tuonpuoleisina ihmisääninä” tunnetun ilmiön tutkijana. Lähes kaikki tutkimuksensa hän teki ulkomailla. Hän opiskeli parapsykologiaa lähes koko ikänsä saatuaan tilaisuuden päästä Carl Jungin oppilaaksi, oli harras roomalaiskatolinen ja erityisen kiinnostunut kuolemanjälkeisen elämän mahdollisuudesta.

Raudive omisti yli kymmenen vuotta elämästään ITK:n tutkimiselle. (Englanniksi EVP – Electronic Voice Phenomena.)

Yhteistyössä elektroniikka-asiantuntijoiden kanssa hän äänitti yli satatuhatta kelanauhaa. Suurimman osan laboratorio-olosuhteissa. Hän teki töitä myös kollegansa Hans Benderin kanssa. Heidän tutkimuksensa käsittivät yli neljäsataa henkilöä, jotka kaikki antoivat sanansa nauhoilta kuuluvien ihmisäänten aitoudesta.

Tältä pohjalta hän julkaisi yhdessä Hans Benderin kanssa kirjan *Breakthrough: An Amazing Experiment in Electronic Communication with the Dead* (1975, Läpimurto – hämmästyttävä tieteellinen koe elektronisesta kommunikoinnista kuolleiden kanssa). Ihmisäänten tutkimista varten hän loi yhdessä Theodor Rudoofin,

Telefunkenin insinöörin kanssa, goniometriksi kutsutun, korkeataajuuksilla toimivan nauhoituslaitteen. Wienissä sähkötekniikan insinööri, tohtori Franz Seidl rakensi hänkin omaa psychophone-laitettaan ja sveitsiläinen Alexander Schneider valmisti diodeja laitteitaan varten.

Raudiven toinen kirja ihmisäänistä on nimeltään *Überleben wir den Tod?* (Elämmekö me kuoleman jälkeen?)

Monet insinöörit tiedemiehet ja asiantuntijat tekivät töitä hänen kanssaan vuosien mittaan. Fyysikko, professori Alexander Schneider oli yksi heistä. Vuonna 1969, Raudive ja Schneider saivat Sveitsin parapsykologisen seuran myöntämän palkinnon työstään tuonpuoleisten ihmisäänten nauhoittajina.

Tiede on tavoittanut uskomattomia horisontteja mutta jäänyt kompuroimaan niille rajamaille, missä aine päättyy ja tieto siirtyy toisille, fyysisen maailman tavoittamattomissa oleville tasolle, sinne minne meillä evolutiivisesti alemmissa piireissä räpiköivinä ei ole menemistä.

Ihminen ei kykene pääsemään luoksepääsemättömään, tuntemaan sellaista mikä ei antaudu tunnettavaksi, ylittämään äärettömyyden rajoja tutkiakseen ikuisuutta tai tutustuaakseen maailmankaikkeuden ja elämän lainalaisuuksiin. Hän ei kykene kuvittelemaan ”mikä” perusti tai loi pikkuisesta pisteestä kaiken kosmosessa nykyään olevan materian johdattaakseen Big Bangin jälkeen ”sattumanvaraisia tapahtumia” niin, että koko kosminen kokonaisuus ja elämä jne. järjestyivät - edes tällä pienellä planeetalla nimeltä Maa – ja niin eteenpäin.

(Ks. 1. luku – Kysymyksiä)

13. LUKU

KUOLEMANRAJAKOKEMUKSET

Tiede ei voi torjua hypoteeseja, sen päinvastoin pitää tutkia niitä vailla pelkoa, teorioita ja ennakkoluuloja, jotka voivat vaikuttaa johtopäätöksiin.

Raymond Moody, yhdysvaltalainen psykiatri, joka on paitsi lääketieteen ja psykiatrian, myös mm. filosofian ja parapsykologian tohtori, tunnetaan laajalti kuolemanrajakokemusten tutkijana. Hän lanseerasi tuon nimen 1975 (engl. near-death experience) ja on kirjoittanut aiheesta useita kirjoja.

Moody kirjoitti kirjan Kokemuksia kuolemasta (suom. 1978) kerättyään lähes sataviisikymmentä kuolemanrajakokemusta ihmisiltä, jotka olivat kokeneet kliinisen kuoleman tai joiden oli diagnosoitu olleen ”kuoleman rajalla”.

Hän selittää, että ”kuoleman rajalla käyminen” on erilainen tila kuin se, jossa ihminen on fysiologisesti äärimmäisessä tilassa kamppaillen hengestään.

Kuolemanrajakokemuksessa ihmisen sydän ja hengitys ovat voineet lakata, mutta hän vaipuu hyvin syvään transsendentaalisen tietoisuuden tilaan. Tämän kokeneet ihmiset kertovat, että he jättivät fyysisen kehonsa, menevät tunnelin läpi ja saapuvat ulottuvuuteen, josta kaikki sanovat, ettei heillä yksinkertaisesti ole sanoja kuvata sen kaiken herättämää tunnetta, olivatpa he miten sanavalmiita ja koulutettuja hyvänsä, sillä se ei ole kielellisesti ilmaistavissa. He sanovat, että tuo ulottuvuus on paljon todellisempi kuin fyysinen maailma; he näkevät valon, joka tuottaa heille sanomatonta lohtua, iloa ja rakkautta; he tapaavat sukulaisia ja ystäviä, jotka ovat kuolleet ja jotka tuntuvat olevan siellä

ottaakseen heidät vastaan, tervehtiäkseen ja auttaakseen heitä siirtymän aikana.

Tohtori Moody sanoo myös, että useimmat näistä ihmisistä kertovat tähän maailmaan palatessaan, että he näkivät hetkessä kaiken, mitä olivat elämässään tehneet, eräänlaisena hologrammina, kolmiulotteisesti, ja että he kävivät läpi nuo kaikki tekonsa, mutta eivät sellaisina kuin ne tapahtuivat hänen omasta näkökulmastaan katsottuna. Tarkastellessaan noita kohtauksia elämästään, kokiessaan siinä hetkessä elettyjä tunteita he tunsivat empatiaa sitä henkilöä kohtaan, jonka oli siinä tilanteessa hänen kanssaan. Niinpä kun he näkivät itsensä tekemässä jotain pahaa, he tunsivat surua. Ja kun jotain hyvää, kokivat ne hyvät tunteet, jotka olivat toiselle aiheuttaneet. Palattuaan he sanoivat, etteivät enää pelänneet kuolemaa, sillä tuo kokemus oli vakuuttanut heille, että se mitä sanomme kuolemaksikin, on siirtymä toiseen todellisuuteen ja että tärkeintä tässä elämässä on oppia rakastamaan.

Tohtori Moody sanoo, että hän on matkustanut kaikissa maanosissa Etelämannerta lukuun ottamatta ja että kertomukset olivat kaikkialla samanlaisia.

Globo Repórter, joka on yksi Brasilian television arvostetuimmista ohjelmista, käsitteli kuolemanraajakokemuksia haastatteleamalla tutkijoita ja näitä kokemuksia läpi käyneitä.

Yksi heistä oli arkkitehti Vilma Xavier, jonka sydän pysähtyi leikkauksen aikana ja joka poistui ruumiistaan ja kertoi siitä nukutuksesta herättyään.

Hän kertoi kokeneensa, että hän oli katonrajassa ja katseli sieltä leikkausalin henkilökuntaa hänen ruumiinsa kimpussa. Se oli ollut hänestä huvittavaa ja hän oli ihmetelty:

”Miksi kaikki tuo, kun olen jo kuollut?” Ja lääkärit olivat sanooneet, että he olivat menettäneet hänet, että he eivät kyenneet enää elvyttämään häntä.

Sitten Vilma kertoi tunnelista, isosta salista, valosta, näkemistään välähdyksistä elämänsä varrelta jne.

Hän kertoi myös, että näki tuona aikana asioita, joita olisi ollut mahdotonta nähdä, jos hän olisi ollut yhä kehossaan sairaalassa. Hän näki esimerkiksi äitinsä astuvan kirkkoon **ensimmäisen kerran**, polvistuvan Nossa Senhora dos Homens Pretosin kirkossa pyhän Äidin kuvan eteen ja pyytävän tältä kaikkein pyhimmän nimessä, että jos tämä todella oli olemassa ja jos Jumala oli olemassa, etteivät he veisi hänen tyttärtään.

Hänen äitinsä ei ollut ei ollut koskaan elämässään käynyt kirkossa, sillä kukaan perheestä ei ollut uskonnollinen. Heille kuolema oli loppu, ei ollut enää mitään, mutta äiti vahvisti kaiken tuon, minkä tytär oli nähnyt kuolemanrajakokemuksensa aikana.

Yksi ohjelmassa haastatelluista tutkijoista kertoi muutamista mielenkiintoisista havainnoista:

”Aina toistuvat yksityiskohdat leijumisesta oman kehon yläpuolella, tunnelista, valosta, paluusta jne. eivät voi olla pelkkää suggestiota, niin kuin jotkut väittävät. Näin siksi että ensimmäiset tutkimukset tehtiin vuosia sitten niin, ettei potilailla ollut mitään tietoa vastaavista tapauksista ja siitä, mistä niissä oli kyse. Liioin ne eivät voineet olla hallusinaatioita, sillä potilaiden kokemuksertomuksissa on samat lainalaisuudet.”

Tiedemiesten kiinnostus spiritismin tutkimiseen lopahtaa useimmissa tapauksissa aiheen vaikeuteen ja myös siksi, että kokeita on usein mahdotonta toistaa ankarissa laboratorio-olosuhteissa. Alan erikoislaadun ymmärtääkseen kannattaa siksi panna merkkille, mitä portugalilainen kosmologi, professori Luís de Almeida sanoi esitelmässään, jonka hän piti Cambridgen yliopiston tiedemiehille, professoreille ja opiskelijoille 2009 aiheesta ”Mitä spiritismi on ja mitä spiritismi ei ole” lähestyen aihetta niin, että hänen oli mahdollista tehdä yhtä mittaa rinnastuksia spiritismin ja astrofysiikan ja kosmologian välille:

”Kosmologia on ainoa tiede, jossa voi tehdä vain havaintoja, mutta ei lainkaan kokeita – kokeilkaapa ottaa näyte maailmankaikkeuden kudoksesta tai palanen auringosta, asettaa se lamellille ja viedä mikroskoopin alle. Ei tarvitse tutkia ”mustia aukkoja” ja tähtiä maailmankaikkeuden ääressä tietääkseen, että ne ovat olemassa. Vastaavasti ei ole tarpeen nähdä henkiä ja ”mitata” heidän vaikutuksiaan tietääkseen, että he ovat olemassa.”

Aina on myös niitä tiedemiehiä, jotka jättävät käyttämättä tilaisuuden tutkia eri hypoteeseja ja analysoida tuloksia aidosti totuuteen pyrkien, koska ovat liian ennakkoluuloisia tai pitävät spiritistisiä ilmiöitä pelkkänä taikauskona tai ”tietämättömän kansan jutuina”.

Globo Repórterin ohjelmassa jotkut tiedemiehet, jotka eivät koskaan olleet paneutuneet tutkimaan kuolemanrajakokemuksia, ilmaisivat niistä kyllä mielipiteensä väittäen niiden olevan vain nukutusaineen aiheuttamia hallusinaatioita tai johtuvan ohimolohkon stimuloitumisesta, jolloin voi syntyä kuvatun kaltaisia tuntemuksia sinne tallentuneiden muistojen pyrkiessä ulos ja tilakäsityksen muuttuessa niin, että ihminen näkee ympäröivän tilan paljon todellista laajempana ja itsensä suuremmasta perspektiivistä kuin mihin silmät todellisuudessa pystyvät.

Mutta kuka tahansa havainnoija, jolla on vähänkin tervettä järkeä, ymmärtää heti, etteivät moiset selitykset voi edustaa tieteellistä totuutta. Ne voivat antaa vain välähdyksiä joistain kuolemanrajakokemusten vähäisimmistä puolista.

Voiko hallusinaatio muka mennä johonkin tiettyyn paikkaan, joskus toiseen osavaltioon ja jopa toiseen kaukaiseen maahan, havainnoida siellä jotain ja tulla sitten kertomaan hallusinaatioita näkevän suulla, mitä on siellä nähnyt?

Fyysisestä kehosta poistumiseen liittyvissä tutkimuksissa tahtuu tämäntyyppisiä asioita, kun tutkittava ”henkisen kehon irtautuessa” menee johonkin tiettyyn paikkaan, näkee ihmisiä ja tapahtumia ja kuulee keskusteluja ja palaa sitten kertomaan, mitä

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. on nähnyt ja kuullut. Kun tällaiset tiedot on tarkistettu, niiden on havaittu olevan täsmälleen oikein.

Mutta ikävä kyllä aina siitä lähtien, kun Allan Kardec 1800-luvun puolivälissä koonsi spiritismin opiksi, nämä ajatukset ovat herättäneet voimakasta torjuntaa.

MIKSI?

Miksi niin itsepintaisesti halutaan olla hyväksymättä edes mahdollisuutta siihen, että tähän olisi jokin muu kuin materialistinen hypoteesi?

Tämä johtuu siitä, että kaavoja on aina vaikea muuttaa. On luonnollista, että ihminen pysyy mukavuusalueellaan, missä kaikki on tuttua, ja jonkin uuden asian tullessa eteen tuntee tarvetta puolustautua, ja yleensä hän silloin turvautuu ironiaan, naukkeluun tai vastaavaan. Hän ei halua poistua mukavalta keskitteltä tarkkaillakseen uusia horisontteja. Näin on tapahtunut historian saatossa aina. Kuinka monet ovatkaan tuoneet toisille uutta tietoa mutta tulleet status quon torjumiksi ja jopa kiduttamiksi.

Jos tiedemaailma ottaisi omakseen sellaiset käsitteet kuin jälleensyntyminen, voiman ja vastavoiman laki eli karman laki, henkien ja henkimaailman olemassaolo, henkien vaikutus ihmisiin ja heidän mahdollisuutensa kommunikoida kanssamme, niin ajatella, miten suunnaton vaikutus sillä tieteeseen olisi! Tämä takuulla tapahtuu ennemmin tai myöhemmin, ihan itse tutkimusten voimalla, sillä ne kiinnostavat yhä suurempaa määrää tiedemiehiä ja tutkijoita.

SPIRITISMI kehottaa hyvän tekemiseen, nöyryyteen, anteeksiantoon, rauhan rakentamiseen, rakkaudentekoihin ja kaikkeen muuhun, mitä Jeesus opetti. Sen opetukseen kuuluu, ettei hyvän tekemisestä saa itse hyötyä mitenkään, hyvä vain tehdään. Periaatteena on, että ihminen elää sopusoinnussa Luojan kanssa ymmärtäessään, että hänen kokemansa kärsimykset ovat sovitusta edellisissä elämissä tehdyistä virheistä ja pahoista teoista, jotka painavat syvällä hänen omassatunnossaan; että kärsimykset helpottavat sitä mukaa kuin omatunnon taakka kevenee; että ei ole olemassa ikuista helvettiä eikä taivasta, jonne olisi päässyt jollain muulla keinoin kuin omantunnon taakkaa edellä mainitulla tavalla keventäen, muuttamalla itse sisimmässään niin, että varjot muuttuvat valoksi.

(Ks. 1. luku – Kysymyksiä)

14. LUKU

KUOLEMATTOMUUDEN TUTKIJOITA

ENGLANTI JA YHDYSVALLAT

Scolen kokeet – Suuret Scolen kokeet käsittivät viisisataa istuntoa viiden vuoden aikana ja kestivät kaikkiaan tuhat tuntia. Niiden takana oli ryhmä huomattavia tiedemiehiä, tutkijoita ja insinöörejä ja mukana oli myös lukematon määrä muita ihmisiä. He eivät kuuluneet mihinkään uskontokuntaan tai lahkoon. Kokeet tuloksineen julkaistiin Isossa Britanniassa 1999 nimellä *The Scolen Experiment: Scientific Evidence for Life After Death* ja ne herättivät runsaasti keskustelua kansallisessa ja paikallisessa mediassa.

Odotettu uusi painos vuodelta 2006 sisältää päivitettyä tietoa noiden yhä jatkuvien kokeiden suurenmoisesta edistymisestä ja siinä kerrotaan myös Scolen medioista. (Ks. 9. luku.)

Robert Crookall – Ruumiista irtaantumiskokemusten kansainvälinen auktoriteetti, joka on vahvistanut henkisen kehon ja eetterikehon olemassaolon. Vuodesta 1952 hän alkoi laatia lueteloa ihmisten ruumiinulkopuolisista kokemuksista ja sai kokoon useita tuhansia tapauksia. Hän julkaisi tästä ja sitä sivuavista aiheista lähes kaksikymmentä kirjaa.

Ian Stevenson – Virginian yliopiston professori, maailmanlaajuisesti tunnettu jälleensyntymisen tutkija on kirjoittanut muiden muassa teokset *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation* ja *Reincarnation and Biology*.

Cromwell Fleetwood Varley – Huomattava insinööri, joka oli mukana lennättimen ja maanosien välisen merenalaisen lennätinkaapelin kehittämisessä. Hänellä oli tärkeä osuus myös Sir

William Crookesin psyykkisissä tutkimuksissaan käyttämien teellisten laitteiden suunnittelutyössä. Kuninkaallisen tiedeakatemian jäsen.

Sir William Crookes – Kuuluisa fyysikko ja kemisti, talliumin ja säteilevän aineen löytäjä, Royal Societyn jäsen, joka tutki muiden muassa Katie Kingin materialisaatioita ja kertoi niistä yksityiskohtaisesti kirjassaan *Researches in the Phenomena of Spiritualism*.

Sir William Fletcher Barrett – Dublinin kuninkaallisen tiedeyliopiston ja Kuninkaallisen tiedeakatemian jäsen, yksi Psykkilisen tutkimuksen seuran perustajista. Julkaisi kolme teosta psyykkisistä tutkimuksista, tunnetuin on *On the Threshold of the Unseen*.

*****Sir Oliver Lodge** – Lontoon ja Liverpoolin yliopistojen fysiikan professori, Birminghamin yliopiston rehtori, Kuninkaallisen tiedeakatemian jäsen ja The British Science Association, The Physical Society ja The Society for Psychical Research -tieteenedistämisyjärjestöjen puheenjohtaja. Kirjoitti kolmekymmentä kirjaa, joista neljätoista käsittelee spiritualismia, muiden muassa *Why I Believe in Personal Immortality*, *The Reality of Spiritual World* ja *Raymond or Life and Death*, joka on suomennettu nimellä *Raymond eli haastelua haudan takaa*.

James Hervey Hyslop – New Yorkin Columbian yliopiston logiikan ja etiikan professori. *Science and A Future Life* on yksi hänen teoksistaan.

Robert Dale Owen – Poliitikko, Yhdysvaltain kongressin ja Indianan osavaltion perustuslakituomioistuimen jäsen ja suurlähettiläs. Muiden muassa teos *The Debatable Land between this World and the Next*.

George Sexton – Professori, alkujaan ei-fysikaalisten asioiden ankara vastustaja, mutta muutti ajatustapojaan tutkittuaan niitä viisitoista vuotta. Puolusti niitä kolmessa kirjassaan.

W. J. Crawford – Belfastin yliopiston ja Teknisen korkeakoulun sovelletun mekaniikan lehtori. The Reality of Psychic Phenomena lienee tunnetuin hänen teoksistaan.

Frederic W. Myers – Cambridgen yliopiston professori. Julkaisi muiden muassa teoksen Human Personality and its Survival of Bodily Death. Yksi Phantasms of the Living -teoksen kirjoittajista.

Frank Podmore – Cambridgen yliopiston opettaja. Tuotannosta kannattaa mainita muiden muassa Modern Spiritualism. Phantasms of the Living -teoksen toinen kirjoittaja.

Barbara Ann Brennan – NASAn tutkija, ilmakehäfysiikan maisteri. Tutkinut kokeellisesti ihmisen energiakenttää ja ihmiskehoa ympäröivien kehojen sairauksia ja parannuskeinoja. Kirjoittanut useita teoksia, niistä kuuluisin on Hands of Light: A Guide to Healing Through the Human Energy Field.

Edmund Gurney – Cambridgen yliopiston opettaja, yksi Phantasms of the Living -teoksen kirjoittajista.

Robert Hare – Huomattava kemisti, Pennsylvanian yliopiston professori, kirjoitti teoksen Experimental Investigations of the Spiritual Manifestations, jossa hän todistaa henkien olevan olemassa ja manifestoituvan. Hän aloitti tutkimuksensa yrittämällä pysäyttää ”sen mielipuoisuuden aallon, jonka sana spiritismi pani liikkeelle”.

Milton Mapes – Yhdysvaltain Rauhan ja konfliktinratkaisun laitoksen (Us Academy of Peace and Conflict Resolution) kemian professori, joka aloitti tutkimuksensa aikomuksenaan todistaa henkiin liittyvät huijaukset, mutta vakuuttuikin ei-fysikaalisten todellisuuksien olemassaolosta.

John Worth Edmonds – New Yorkin osavaltion Korkeimman oikeuden ylin tuomari, New Yorkin osavaltion parlamentin jäsen ja senaatin puheenjohtaja. Kirjoitti teoksen Spirit Manifestations.

Herbert Mayo – Vertailevan anatomian professori Royal College of Surgeons of England -yliopistossa. Kirjoitti teoksen *Letters on the Truths Contained in Popular Superstitions*.

Stainton Moses – Oxfordin yliopiston professori, kirjoitti teokset *Spirit Identity*, *Psychografy* ja *Spirit Teachings*.

Thomas P. Barkas – Newcastle'n yliopiston ja Geologian Societyn geologian professori, *Spiritual Magazinen* avustaja ja teoksen *Outlines of Investigations into Modern Spiritualism*in kirjoittaja.

Nassau W. Senior – Oxfordin yliopiston taloustieteen professori ja kanslerinviraston johtaja. *Historical and Philosophical Essays* on hänen tunnetuin teoksensa.

Augustus de Morgan – London University Collegien matematiikan professori, Lontoon Matemaattisen seuran puheenjohtaja ja Kuninkaallisen tiedeakatemian sihteeri.

William Stead – Lehtimies, osallistui poliitikkona Haagin rauhankonferenssin, *Review of Reviews*in päätoimittaja. Kolme kirjaa, muiden muassa *After Death: Letters from Julia*.

Arthur Findlay – Glasgow Stock Exchangen jäsen, Dominion and General Trustin johtaja, julkaisi talous- ja finanssittiedettä käsitteleviä kirjoja, Kansainvälisen psyykkisen tutkimuksen laitoksen, Lontoon spiritualistisen liiton ja *Psychic and of Light* -järjestöjen puheenjohtaja. Kirjoitti teokset *On The Edge Of The Etheric: Being An Investigation Of Psychic Phenomena* ja *On the Edge of the Etheric: Survival After Death Scientifically Explained*.

Sir Arthur Conan Doyle – Kirjailija, Sherlock Holmesin hahmon luoja. Kirjoitti muiden muassa teokset *The New Revelation*, *The Wanderings of a Spiritualist*, *The Edge of the Unknown*, *The History of Spiritualism*.

Epes Sargent – Yhdysvaltalainen toimittaja, runoilija, dramaturgi, kirjailija, kasvattaja ja kustantaja. Hänen laajimmalle levinnein teoksensa on *The Scientific Basis of Spiritualism*.

Aldous Huxley – Tunnettu englantilainen kirjailija. Kirjoitti useita kirjoja.

Curt John Ducasse – Rhode Islandin Providenciassa sijaitsevan Brownin yliopiston filosofian professori. Kirjoitti teoksen *A Critical Examination of the Belief in a Life after Death*. Yhdysvaltain Filosofisen seuran puheenjohtaja.

William James – Lääketieteen tohtori, psykologian ja filosofian professori. Luennoi Kalifornian ja Stanfordin yliopistoissa. Yhdysvaltain Psykkisen tutkimuksen seuran perustajajäsen ja Kuninkaallisen tiedeakatemian jäsen. Hänellä katsotaan olleen käänteentekevä merkitys psykkisen tutkimuksen saralla. Kirjoitti lukuisia kirjoja, artikkeleita ja esitelmää.

Dr. Richard Hodgson – Asianajaja. Tutki William Jamesin kanssa transsimedio Leonora Piperin työskentelyä. Yhdysvaltain Psykkisen tutkimuksen seuran jäsen ja usean psykkiseen tutkimukseen keskittyvän tieteellisen aikakauslehden päätoimittaja.

Joseph Banks Rhine – Duken yliopiston psykologian professori. Pidetään parapsykologian perustajana. Kirjoitti muiden muassa teokset *New World of the Mind*, *The Reach of the Mind*, *Psi Phenomena* and *Psychiatry ja New Frontiers of the Mind*.

Professori Soal – Lontoon yliopiston professori, tutki suora ääni -ilmiötä.

Raymond A. Moody Jr. – Filosofian tohtori ja lääkäri, kirjoittanut useita teoksia kliinisestä kuolemasta ja sielun eloonjäännistä, kuten *Kokemuksia kuolemasta ja Reflections on Life After Life*.

Peter Bander – Psykologi ja päätoimittaja. Kirjoittanut teoksen *Voices from the Tapes: Recording from the Other World*.

Alfred Russel Wallace – Luonnontieteilijä, Darwinin yhteistyökumppani. Kirjoitti teoksen *Miracles and the Modern Spiritualism*.

Morris Netherton, Bryan Weiss, Edith Fiore, Denys Kelsey ja lukuisat muut lääketieteen tohtorit ja muut ammattilaiset, jotka ovat tehneet kokeita ihmismielen paluusta entisiin elämiin hypnoosissa.

RANSKA

Hippolyte Léon Denizard Rivail (Allan Kardec) – Kemian, fysiikan, matematiikan ja astronomian opettaja. Kirjoitti useita Ranskan yliopistoissa käytettyjä oppikirjoja ja oli muun muassa Kuninkaallisen Arrasin akatemian (Académie d'Arras) jäsen. Alkoi tutkia Euroopassa, eritoten Pariisissa, tuohon aikaan havaittuja, henkien yhteydenottoyrityksinä pidettyjä ilmiöitä, joita piti huijauksina, mutta joutui myöntämään niiden todenperäisyyden. Niinpä hän julkaisi 1857 Pariisissa 1019 hengille tekemäänsä kysymystä vastauksineen teoksessa *Henkien kirja* ja sen perään neljä muuta teosta, jotka yhdessä muodostavat spiritismin säännöstön.

Charles Richet – Lääkäri ja fysiologi. Sorbonnen professori, Nobelin palkinto 1913. Julkaisi kymmeniä kirjoja, muiden muassa *La grande espérance*, *Notre sixième sens* ja *Les guerres et la paix*.

Joseph Maxwell – Kansallisen lääketieteellisen akatemian jäsen, Pariisin yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan professori, Bordeauxin vetoomustuomioistuimen yleinen syyttäjä ja huomattava spiritisti. Julkaisi muiden muassa teokset *La Magie* ja *Les Phénomènes Psychiques*.

Caesar de Vesme – Historian professori ja Ranskan tiedeakatemian jäsen, joka julkaisi muiden muassa teoksen *Histoire de spiritualisme expérimental*.

Eugene Osty – Kansainvälisesti tunnettu neurologi, Institut Métapsychique Internationalin johtaja. Osallistui kuuluisiin psyykkisiä aiheita koskeviin tutkimuksiin ja julkaisi useita teoksia.

Paul Gibier – Merkittävä lääkäri, Pasteurin oppilas, Luonnon-historiallisen museon tiedemies, toimi tutkijana Yhdysvalloissa maan hallituksen kutsumana. Kirjoitti muiden muassa teokset *Physiologie transcendente: Analyse des choses* ja *Psychism: Analysis of Things Existing*.

Pierre Curie – Radiumin löytäjä, tutkija.

Gustave Geley – Nancyssa toiminut lääkäri, Institut Métapsychiquen johtaja. Kuoli lento-onnettomuudessa, jonka selvänäkijät Pascal Forthuny e Mad Peyroutet ennustivat kaksi vuotta ja neljä kuukautta aiemmin. Hänellä oli tuolla matkallaan mukana tärkeitä dokumentteja tekemistään tutkimuksista. Useita teoksia.

Gabriel Delanne – Sähkötekniikan tohtori ja kirjailija oli spiritististen ilmiöiden tuotteliaimpia puolustajia, jonka kynästä on lähtöisin useita kallisarvoisia teoksia, kuten *L'Âme est immortelle*, *L'Évolution animique*, *Le Spiritisme devant la science* ja *Le Réincarnation*.

Camille Flammarion – Maailmanlaajuisesti tunnettu tähtitie-teilijä, joka valisti kansaa 1800- ja 1900-lukujen vaihteen molemmin puolin tiedettä popularisoivilla teoksillaan. Psyykkisistä tutkimuksista kannattaa muistaa eritoten *La Mort et son mystère*, *Dieu dans la nature* ja *L'Inconnu et les problèmes psychiques*.

Léon Denis – Lehtimies ja kirjailija. Lahjoitti ihmiskunnalle useita spiritistisen aatteen leviämisen kannalta ensiarvoisen tärkeitä teoksia, kuten *Le Pourquoi de la Vie Dans l'invisible*, *spiritisme et médiumnité* ja *Jeanne d'Arc, médium*.

Louis Jacolliot – Kuuluisa orientalisti, kirjoitti monipuolisesti spiritismistä. Tunnetuimpia teoksia ovat *Le Spiritisme dans le monde* ja *La Bible dans l'Inde, ou la Vie de Iezeus Christna*.

Guldenstubbén paroni – Teki suorakirjoituksena tunnetun ilmiön tutuksi eurooppalaisille hienostopiireille. Kolmentoista vuoden tutkimusten aikana kokosi suorakirjoituksesta yli kaksituhatta näytettä.

Théodore Flournoy – Geneven yliopiston psykologian professori, josta tuli spiritististen ilmiöiden tärkeimpiä tutkijoita. Neljä teosta.

Léon Chevreuil – *Le Spiritisme dans l'Eglise* ja *On ne meurt pas* ovat hänen tunnetuimpia teoksiaan. Teoksensa *Le Spiritisme Incompris* yhden luvun mottona on lainaus Sir Oliver Lodgelta: ”Heitän haasteen vastustajilleni; väitän että elämästä kuoleman jälkeen on todisteita, ja vieläpä täysin luotettavia.”

Julian Ochorowicz – Lvivin yliopiston psykologian professori ja huomattava psyykkisten ilmiöiden tutkija. Muiden muassa teos *De la suggestion mentale*.

Elisabeth D'Espérance – *Omaelämäkerta Shadow Land or Light from the Other Side*, meedio.

Paul Bodier – *Comment on devient medium* ja *La Villa du silence*.

Patrick Drouot – Fysiikan tohtori. Tutkinut jälleensyntymää modernin fysiikan valossa.

SAKSA

Paroni Karl von Prel – Filosofian tohtori Tübingenin yliopistosta. Osallistui useisiin tutkijaryhmiin eri selvänäkijöiden kanssa. Kirjoitti useita kirjoja.

Paroni Schrenck-Notzing – Lääkäri, Eduard von Hartmannin ja von Prelin oppilas, kuuluisa hypnotisoija, kävi Hippolyte Bernheimin tunneilla Nancyssa. Oli yksi Saksan ahkerimmista ja kokeneimmista tutkijoista. Hänen ryhmästään tulivat tuon ajan pätevimmät tutkijat. Useita kirjoja.

Maximilian Perty – Bernin yliopiston professori, kolme kirjaa.

J.K. Friedrich Zöllner – Leipzigin yliopiston astronomian ja fysiikan professori, muiden muassa teos *Wissenschaftliche Abhandlungen*.

Gustav Pagenstecher – Kertoo kokeistaan selvänäkijä-medium Maria de Reyesin kanssa kirjassaan *Aussersinnliche Wahrnehmung*.

Karl Blacker – Wienin yliopiston kemian professori, toimitti teoksen *Das Okkulte von der Naturwissenschaft*.

Wilhelm Wundt – Psykologi, psyykkisten ilmiöiden tutkija.

W. Eduard Weber – Fysiologi, psyykkisten ilmiöiden tutkija.

Karl G. Thiersch – Patologi. Psyykkisten ilmiöiden tutkija.

Heinrich Braune – Kemisti, tutkija.

Gustav T. Fechner – Tiedemies, tutkija.

ITALIA

Cesare Lombroso – Kriminologi, Torinon yliopiston lääketieteen professori ja huomattava psyykkisten ilmiöiden tutkija. Ohjasi useita ajan etevimmistä tiedemiehistä koostuvia tutkijaryhmiä. Kirjoitti muiden muassa teoksen *Ricerche sui fenomeni ipnotici e spiritici*. Kun hänen kokeissaan manifestoituvien henkien aitoutta vastaan hyökättiin, hän tapasi äitinsä hengen materialisaatioistunnossa Eusapia Palladinon toimiessa meediona.

Enrico Morselli – Hermoston ja mielen sairauksien tutkija ja Genovan yliopiston professori. Kolme kirjaa.

Giovanni Schiaparelli – Milanon tähtitieteellisen observatorion johtaja, tunnettu tiedemies, oli mukana Eusapia Palladinon meediokykyä tarkastelevassa tutkijaryhmässä.

Francesco Porro – Genovan yliopiston professori ja Buenos Airesin observatorion johtaja, tutkija.

Giuseppe Lapponi – Lääkäri ja antropologian professori, paavi Leo XIII:n ja Pius X:n lääkäri. Kirja *Ipnotismo e spiritismo*.

Ernesto Bozzano – Torinon yliopiston opettaja. Kiistatton man etevä henkiä tutkiva tiedemies ja vakava poleemikko, joka kumosi René Sudren teosten väittämät. Yksi tärkeimmistä spiritismin ydinajatuksien levittäjistä. Oppikirjoja ja tieteellisiä teoksia.

Gino Trespioli – Asianajaja ja Milanon yliopiston professori, kirjoitti useita henkisiä ja lakimiehen työhönsä liittyviä teoksia. Saneli kirjan mediaalisesti 1946.

Rocco Santoliquido – Yliopiston opettaja, Italian kansanterveysviraston pääjohtaja, valtioneuvos, Institut Métapsychique Internationalin johtaja, tutkija ja kirjailija.

Innocencio Calderone – Tohtori. Perusti Filosofia della Scienza -aikakauslehden, jossa julkaisi jälleensyntymästä tekemänsä maailmanlaajuisen tutkimuksen tulokset.

MUUT MAAT

Hemendra Nath Banerjee – Intialaisen Jaipurin yliopiston professori, tutkinut ryhmänsä kanssa tuhansia jälleensyntymistapauksia.

Alexandre Aksakof – Leipizigin akatemian jäsen, venäläinen valtioneuvos. Tehnyt useita kokeita kuuluisien medioiden kanssa ja kirjoittanut heistä muiden muassa teoksissa *A Case of Partial Dematerialization* ja *Анимизм и спиритизм* (Animismi ja spiritismi) (jossa hän kumoaa Hartmannin teoksen väitteet).

Haraldur Nielsson – Reykjavikin yliopiston teologian professori ja tuomiokirkon kappalainen. Kirja *Kirken og den psykiske forskning*.

Nils O. Jacobson – Ruotsalainen psykiatri, jonka Liv efter döden on nykyajan merkittävimpiä parapsykologiaa käsitteleviä kirjoja.

Friedrich Jürgenson – Ruotsalainen taidemaalari, nauhoitti henkien ääniä ja kirjoitti tutkimuksistaan muun muassa teoksessa *Radio- och mikrofonskontakt med de döda*.

Konstantin Raudive – Psykologi. Henkien äänten nauhoittaja ja tutkija, joka omisti yli kymmenen vuotta elämästään instrumentaalisen transkommunikaation tutkimiseen. Äänitti yhteistyössä elektroniikan asiantuntijoiden kanssa yli satatuhatta kela-nauhaa, suurimman osan laboratorio-olosuhteissa. Lukuisat insinöörit, tiedemiehet ja muut asiantuntijat tekivät vuosien mittaan töitä Raudiven kanssa. Fyysikko, professori Alexander Schneider oli yksi heistä. Vuonna 1969 Raudive ja Schneider saivat Sveitsin parapsykologisen seuran myöntämän palkinnon työstään tuonpuoleisten ihmisäänten nauhoittajana.

Roberto Volterri – Italialainen elektroniikka-asiantuntija, kirjoittanut teoksen *Psicotronica – alla ricerca della bio-energia*.

Semjon ja Valentina Kirlian – Kirliankuvauksena tunnetun valokuvausmenetelmän kehittäjät. Kirliankuvaus on energiakentän eli bioplasman korkeajännitekuvausta.

Karlis Osis ja Ingo Swann – Tehneet merkittäviä tutkimusta ruumiista irtaantumiskokemusten parissa.

Leonid Vasiliev – Leningradin yliopiston parapsykologian professori ja fysiologi.

BRASILIA

Hernani Guimarães Andrade – São Paulossa sijaitsevan Brasilian psykobiofyysisen tutkimuslaitoksen (Instituto Brasileiro de Pesquisas Psicobiofísicas) perustaja. Psykkisten, biologisten ja fysiologisten ilmiöiden tutkimiseen keskittyvässä laitoksessa tehdään tutkimuksia, jotka liittyvät muiden muassa henkiruumiiseen, jälleensyntymään, poltergeistiin, hiukkasteoriaan henkien kannalta, psi-ilmiöihin (väitöskirja), psi-ilmiöihin kvanttien kannalta ja instrumentaaliseen transkommunikaatioon. Tohtori Guimarães Andrade julkaisi aiheista kahdeksantoista teosta, kirjoja, monografioita ja väitöskirjoja.

Orlando Nubor Facure – Neurologian tohtori ja neurokirurgi, Campinasin yliopiston professori ja aivoinstituutin perustaja ja johtaja (Instituto do Cérebro - Campinas-Brasil). Tutkinut

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. muun muassa meediokyvyn neurofysiologiaa sekä toisia henki- maailman asioita.

Sérgio Felipe de Oliveira – Neurotieteiden tohtori, São Paulon yliopiston luonnontieteiden maisteri, Pineal Mind -instituutin johtaja, Kansainvälisen henkítieteiden yliopiston (Uniespírito) johtaja. Alan johtavia asiantuntijoita, tutkinut huipputeknologian avulla muun muassa käpyrahasen osuutta meediokyvyn kaltai- siin ilmiöihin.

Carlos Augusto Perandréa – Oikeudellinen asiantuntija. Vertaillut k sialatutkimuksen avulla henkien sanelemia ja meedi- oiden automaattikirjoituksella kirjaamia tekstejä. Todistanut graa- fisesti, että henkien käsiala meedioiden automaattikirjoituksella kirjaamissa teksteissä oli sama kuin heidän ollessaan fyysisessä ruumiissa.

Yliopistot. Kuten S o Paulon yliopisto, jonka opetusohjel- maan kuuluu muun muassa kurssi Lääketiede ja spiritismi – aivo- jen, mielen, ruumiin ja hengen yhteys.

Brasilian Spiritistisen lääketieteen liitto (S o Paulo) on pi- t nnyt yli kolmenkymmenen vuoden ajan kongresseja, seminaareja ja koulutuspäiviä, joissa on paneuduttu terveyteen spiritistisest  näkökulmasta, kuten:

- mielen ja aivojen yhteys – tri Nubor Facure.
- paranormaalien ja mediaalisten ilmiöiden universumi – tri Valter da Rosa Borges.
- spiritistisen toiminnan neurologinen perusta – tri Nubor Fa- cure.
- hengen vaikutus immunologiseen j rjestelm  n – tri Sérgio Felipe de Oliveira.
- biologis-psyky kis-spirituaalinen hoito – tri Jaider Rodrigues de Paulo.
- monipersonallisuush iri  – tri Herm nio C. Miranda.
- obsessioproessin ja mielisairauksien välinen rajanveto – tri Jorge Andr  a.
- henkiruumis ja sen luonto – tri Alcione Rebelo Novelino.

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla.

- ektoplasma: teoreettiset ja käytännölliset näkökohdat – prof. Matthieu Tubino.

- kirliankuvaus – tri Wilson Pikler.

- hypnoosin käyttö terapeutisiin tarkoituksiin – tri Maria Julia Prieto Peres.

- neurofysiologia – muuntuneet tietoisuudentilat – tri Fernando Luiz de Azevedo Rabelo.

- käpyrauhanen, mieleemme rauhanen – tri Marlene Rossi Severino Nobre.

- aivojen vertikaaliset toiminnot – tri Sérgio Felipe de Oliveira.

- bioenergia ja energiakehot, fyysisen kehon ja astraalikehon vuorovaikutuksesta.

- Akupunktiopisteiden alkulähde – tri Samuel de Souza.

(Lähde: Álvaro Chrispinon kirja *Conversando Sobre a Morte* (Keskustelua kuolemasta), Rio de Janeiro, Edições CELD, 1994, 1ª edição. <https://espirito.org.br/>)

*Joten EI MITÄÄN HARPUNSOIT-
TOA pilvenlonkalla eikä KIITOSVIR-
SIEN veisuuta hamaan ikuisuuteen, sillä
tämä toinen ulottuvuus ei ole ikuisen levon
tyyssija, vaan maailmankaikkeudellemme
rinnakkainen todellisuus, missä elämä me-
nee eteenpäin täynnä mahdollisuuksia oppia
ja kehittyä, kaukana käsityskykymme ra-
jojen tuolla puolen.*

15. LUKU

HENKINEN OBSESSIO

Allan Kardecin, spiritistisen opin koontajan, mukaan ”Obsessio on jatkuvaa toimintaa, jota pahantahtoinen henki harjoittaa yksilöön”.

Se ei siis ole satunnaista vaan jatkuvaa toimintaa, ja siinä vainoava henki pysyy obsession kohteena olevan eli vainotun hengen läheisyydessä ja käyttää kaikkia tuntemiaan keinoja, joihin pääsee käsiksi, saavuttaakseen päämääränsä.

Viime aikoina henkinen obsessio on lisääntynyt maan päällä aiheuttaen yleistä levottomuutta ja mitä moninaisimpia kärsimyksiä, jotka lääketiede diagnostisoi mielenterveysongelmiksi.

Psykiatrisessa hoidossa on suuri määrä ihmisiä, joiden ongelma ei ole heidän mielessään, vaan siinä että joku henki tai jotkut henget ovat ottaneet heidät hallintaansa. Nämä henget ovat yleensä entisten inkarnaatioiden aikaisia vihollisia, jotka ovat tulleet kostamaan kärsimänsä vahingon tai tuskan, koska eivät ole kyenneet antamaan niitä anteeksi. On myös tapauksia, joissa viha on peräisin tästä elämästä, esimerkiksi murhattu alkaa kostaa murhaajalleen. Monta kertaa nämä kostajat houkuttelevat mukaansa muita tällaiseen toimintaan perehtyneitä henkiä, mikä voi tuottaa piinatulle hengelle loputtomasti kärsimyksiä ja ongelmia.

On myös tapauksia, joissa obsession taustalla on vainotun hengen paheellinen käytös tai konflikti moraalisten arvojen kanssa, ja obsessioon kuuluu, että samanlaiset vetävät toisiaan puoleensa. Spiritististen keskusten meediokykyä harjoittavissa kokouksissa ja myös meediokyvyn avulla kirjoitetuissa teoksissa törmää tuon tuosta kertomuksiin ihmisistä, jotka käyvät moraalis-henkiseltä tasoltaan alhaisissa paikoissa, kuten ilotaloissa, minkä

seurauksena he vetävät puoleensa seksiin pakkomielteisesti suhtautuvia henkiä niin, että nämä alkavat kulkea heidän mukanaan johdattaen heitä riettauteen ja irstauteen, jotta voisivat imeä itseensä sitä turmeltunutta seksuaalienergiaa, jota noissa tilanteissa syntyy.

Sama pätee moniin monituisiin muihinkin paheisiin ja myös sellaiseen kunniattomaan tai vastaavaan käytökseen, joka loukkaa kosmista etiikkaa.

Kaikilla meillä on seuranamme henkiä, joita vedämme luoksemme asenteillamme ja toimillamme, ja juuri näissä hyökkäyksissä me kypsymme ja kehitymme, kunnes tapamme elää on omiaan karkottamaan negatiiviset henget ja toimimaan houkutteena jaloille hengille, joiden läsnäolo tuottaa loputonta onnea ja hyvää oloa.

Esimerkkejä tositapahtumista Jaider Rodrigues de Paulon kirjassa Terve Mieli - Spiritistisen psykiatrin päivittäisiä merkintöjä (47 potilaskertomusta) Divaldo Francon kirjassa Obsessio.

KYSYMYKSET – Voiko henki olla loputtomiin paha?

VASTAUS – Kun Kardec puhuu pahoista hengistä, hän ei tarkoita, että he olisivat pahoja ikuisesti. Eivät he niin erilaisia ole kuin me muut, he vain elävät valintojensa vuoksi epäsovussa kosmisten lakien kanssa heidän moraalisien tasojensa pudottua, keneltä millekin tasolle, joillakin niin, että he ovat pahoja vain vihansa kohteille toisten päätyessä mitä hirveimpiin perversioihin ja julmuuksiin ja pahuuden mitä moninaisimpiin ilmenemismuotoihin.

Mutta henget eivät koskaan taannu kehityksessään. Hankitut ansiot pysyvät piilevinä heidän alitajunnassaan ja heidän moraaliset notkahduksensa ovat vain tilapäisiä, vaikka kestäisivätkin vuosituhansia, näin siksi että hengen ydin on itsensä Luojan ytimen säkene.

Monet henget, jotka ovat päässeet kehityksensä keskivaiheille reinkarnaatioissa ajan mittaan saamiensa kokemusten kautta, päättävät jumalallisen omatunnon tai ”henkisen mielen”

herätessä valita kuitenkin alemman tason ja sukeltaa syvälle intohimoihinsa. Ja näissä umpikujissa omatunnon käskyjen ja omien valintojensa välillä yrittävät vaihtaa jumalalliset kutsut eristäytymällä oman henkensä ytimeltä. He ikään kuin käärivät omantuntonsa ympärille sitä vastustavaa energiaa tukahduttaen sen äänet. Mutta he kaikki tavallisista pahiksista hirviöihin väsyvät lopulta omaan pahuuteensa ja palaavat henkisen kehityksen tielle. Jumala ei loisi olentoja, jotka voisivat ikuisuuksiin pitäytyä pahuudessa.

On lukuisia meediokyvyn välityksellä kirjoitettuja kertomuksia tilanteista, joissa joku tällainen ”pahuuden päällikkö” päättää lopulta muuttaa elämänsä lähtemällä alimmista kerroksista alkaakseen valmistautua uusiin inkarnaatioihinsa, jotka ilman muuta olisivat täynnä kärsimystä. Tällaisessa tapauksessa yleensä joku hänelle hyvin rakas henki on puuttunut asioiden kulkuun, esimerkiksi äiti, joka on laskeutunut valon ja harmonian tasoilta ja saanut hänet muuttamaan kurssinsa.

Kärsimykset, jotka henki joutuu uusissa inkarnaatioissaan kohtaamaan, eivät ole rangaistus vaan kertovat hänen tarpeestaan ravistella henkisestä kehosta kaikki ne myrkylliset jäännökset, jotka siihen ovat aikojen kuluessa kasaantuneet. Sen lisäksi hän joutuu hyvittämään tekemänsä vääryydet. Henki voi nousta onnellisille ylemmille tasoille vasta sitten, kun hänen henkinen kehonsa on vapaa tuon tyyppisestä toksisuudesta ja eikä hänellä ole enää suuria syntejä sovitettavanaan ja omaatuntoa painamassa.

Henget, jotka ovat päässeet korkeimmille kehityksen asteille ja joiden sieluun valo – joka on Jumalan valoa ihmishengessä – loistaa entistä kirkkaammin heidän omasta tietoisuudestaan, eivät tunne enää vetoa ala-arvoisia kutsuja kohtaan. Legenda enkelistä, joka kadehti Jumalaa niin paljon, että halusi kunnianhimoisesti olla samanlainen kuin tämä ja tuli siksi heitetyksi helvettiin, kertoo vertauskuvain aivan muista asioista kuin syntiin lankeamisesta, sillä noin korkeatasoinen henki ei lankea. Kunnianhimo, kateus, viha, itsekkyyks ja vastaavat ovat negatiivisia arvoja, jotka ovat voimissaan vain kehityksen alimmilla vyöhykkeillä.

Henkisiä obsessioita on monen asteisia, aivan lievista tasoista hulluuntumiseen ja alistamiseen, ja ne voivat lopulta ottaa ihmisen kokonaan haltuunsa, kuten Matteuksen evankeliumin jakeiden 8:28-34 kuvauksessa kahdesta miehestä, jotka olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan uskaltanut kulkea samaa tietä heidän kanssaan. Mutta kun Jeesus ajoi heistä pois pahat henget, jotka olivat valanneet heidät, he palasivat normaaliin elämäänsä, sillä ne olivat aiheuttaneet heidän obsession alaisen käytöksensä.

Lievemmissä tapauksissa henki tyytyy aiheuttamaan ”vain” raihoa, ärtymystä, masennusta, aggressiivisuutta, taipumusta negatiivisiin tekoihin ja vastaavaa.

Hullaantuminen on todella vaarallista, sillä se on eräänlaista fa-naattisuutta. Muuan nuori nainen, joka oli meedio ja osallistui spiritistisen keskuksen kokouksiin, sai tuta tämän, kun vainoava henki alkoi lyöttäytyä hänen seuraansa erääksi tunnetuksi korkeatasoiseksi henkioppaaksi tekeytyen – tämä tapahtui aina keskuksen ulkopuolella – vakuutellen, että hänet oli ”valittu” suurta tehtävää varten, ylistäen häntä yhtenä ja imarrella häntä. Huolimatta kaikesta siitä, mitä hän tiesi tämän tyyppisistä obsessioista ja turhamaisuuden vaaroista meedion elämässä, ja ihmettelemättä sitä, ettei tuo opas tullut hänen toimiessaan meediona keskuksessa, hän antoi tämän kietoa hänet pauloihinsa. Ja jos joku yritti herätellä hänet huomaamaan, mitä todellisuudessa tapahtui, hän sanoi, että hänen henkioppaansa oli varoittanut häntä olemaan ”lankeamatta sellaisiin puheisiin”. Hänen tilansa paheni siinä määrin, että perheen piti viedä hänet psykiatriseen sairaalaan.

KYSYMYKSET – Mitä voi tehdä, jotta obsessiosta ”paranisi”?

VASTAUS – Se että muuttaa käytöstään on lääke, joka tepsii jokaiseen henkisen obsession tapaukseen. Käytöksen tulee perustua hyvyyteen, rakkauteen ja rauhaan perustuviin ajatuksiin ja tunteisiin, joita syntyy muun muassa kehittävää kirjallisuutta lukiessa ja rukoillessa. Lääke tepsii, kun hylkää ruumiille ja mielelle vahingolliset paheet, tekee tekoja, joiden pyrkimyksenä on auttaa kärsivää, toisin sanoen tehdä hyvää.

Paraneminen riippuu pääasiassa obsession kohteesta itsestään, siitä miten hän ponnistelee paranemisensa eteen. Rakkauden lisääntyessä ja sen muuttuessa pysyväksi asiaintilaksi hänen käytöksessään hänen värähtelytaajuutensa nousee ja hän erkaantuu viritystilasta, jossa oli vainoavan hengen vallassa ollessaan. Tämä on hyvin tärkeää ihan siitä syystä, että henkien kostonhalusta kumpuavat vainot osoittavat, että tämän päivän vainottu on eilisen pyöveli, hän toisin sanoen kantaa karmista velkaa, joka hänen on maksettava takaisin. Näissä tapauksissa paras keino sen sovittamiseen on saada vainoava henki antamaan anteeksi ja auttaa häntä löytämään oman henkisen kasvunsa tielle.

Brasiliassa spiritistiset keskuksat tekevät paljon työtä obsessioiden vapautumisen eteen ja auttavat rakkaudella. Kun ryhmästä huokuvat rakkaudelliset värähtelyt kietoutuvat vainoajan tai jopa jonkun alimmilta henkisiltä tasoilta tulevan entiteetin ympärille, muutos hänessä on valtaisa.

Meediat näkevät matalavärähteisen hengen yleensä rumana ja jopa hirveänä, tummiin ja pahanhajuisiin vaatteisiin pukeutuneena tai kääriytyneenä ja muutenkin vastenmielisen näköisenä. Mutta kun hän saa osakseen rakkaudellista värähtelyä ryhmästä tai hänet siihen liittävältä meediolta, jokin hänessä alkaa hajota. Niinpä istunnon ohjaaja keskustele hänen kanssaan johdatellen hänet näkemään, miten hän obsessiota harjoittamalla vahingoittaa itseään ja vaikeuttaa siten omaa kehitystään. Lopuksi ohjaaja yrittää saada hänet antamaan anteeksi vainonsa kohteelle ja irtaantumaa tästä.

Hyväntekijähenget, jotka vastaavat tästä työstä, käyttävät myös lukuisia muita keinoja, kuten tuovat henkimaailmasta jonkun vainoajalle rakkaan hengen, jotta tämä puolestaan yrittäisi saada toisen antamaan anteeksi ja luopumaan piinaamisestaan. Niinpä kun työ etenee, muutos on havaittavissa jopa hänen ulkomuodostaan.

Pääsääntöisesti paraneminen riippuu kuitenkin vainotusta hengestä, siitä miten hän ponnistelee kasvunsa ja valaistumisensa eteen. Kun vainottu henki alkaa tuntea anteeksiannon vaikutuksen, täyden lempeyden ja veljeyden ja teoiksi muuttuneen

rakkauden, vainoava henki ei kykene olemaan enää virittyneenä häneen, jolloin obsessio raukeaa.

KYSYMYKSET – Entä maissa, joissa ei ole spiritistisiä keskuksia antamassa tällaista apua?

VASTAUS – Hyväntekijähenget löytävät aina keinon auttaa, mutta obsession tapauksessa apu riippuu pääasiassa ihmisestä, joka siitä kärsii. Ja tällaisella henkilöllä on taipumus hakea Jumalta apua obsession aiheuttamiin kärsimyksiinsä. Täten hän virittyy paremmin henkimaailman auttajiinsa, niin että heidän on helpompaa auttaa häntä ja antaa lisäksi ideoita ja ehdottaa toimintatapoja, jotka herättävät vastakaikua vainoajassa, joka niin ikään on avun tarpeessa.

Mutta on tilanteita, joissa henget, jotka ovat olleet kumppaneitamme tai kavereitamme jossain tai joissain aiemmissa inkarnaatioissamme, haluavat jatkaa silloista yhteistyötä ja tulevat siksi ahdistelemaan meitä. Asiaa selventääkseni kerron todellisen tarinan, vaihdan vain sen päähenkilön nimen, joka olkoon vaikkapa Jaakko.

Jaakko tutustui spiritismiin kaksikymmentäkaksivuotiaana lukemalla Allan Kardecin Henkien kirjan. Sen jälkeen hän luki muitakin kirjoja ja kuunteli esitelmiä, jotka tarjosivat aina vain huikeampaa tietoa ja informaatiota elämästä ja kaikkea ohjaavista kosmisista laeista, ja päätti alkaa toteuttaa käytöksessään tarpeelliseksi katsomiaan muutoksia aloittaen ajatuksista, sanoista, asenteista ja teoista.

Jaakko ei ollut meedio, jonka meediokyky ilmeni selvien ulospäin näkyvien ilmiöiden kautta. Hän kuitenkin oli mediaalisesti hyvin herkkä ja havainnut jo monta kertaa henkioppaansa läsnäolon tämän antaessa hänelle neuvojaan. Niinpä hän ymmärsi, että ääni, jonka hän kuuli mielessään aivan kuin se olisi ollut hänen oma ajatuksensa mutta jossa oli kuitenkin aivan erilainen sointi kuin hänen omassa äänessään, oli hänen henkioppaansa ääni. Samoin ilmaukset, joita tämä käytti, olivat erilaisia kuin hänen. Hän

tunnisti oppaansa myös tämän läsnäolosta, joka loi hänelle luottamuksellisen, onnellisen ja henkisesti kohottuneen mielialan. Hänestä tuntui, että hän voisi luottaa tähän täysin, ja apu jota hän tältä sai liittyi aina hänen henkiseen kasvuunsa, tai sitten hän sai neuvoja toimiinsa vanhainkodissa, missä hän jopa auttoi vanhuksia olemaan pelkäämättä niin paljon kuolemaa sen lähestyessä.

Mutta jonkin ajan päästä hänellä alkoi olla hienoisia vaikeuksia kyetä luottamaan täysin Jumalaan ja tämän lakeihin, sillä aina kun jokin niihin viittaava ajatus tuli hänen mieleensä, toinen, vaikaumuksella ja varmasti puhuva ääni kumosi sen perustellen sitä tavalla, joka alkoi hiljalleen horjuttaa hänen uskoaan Jumalaan, joskaan ei saanut häntä luopuman uskosta niihin korkeampiin voimiin, jotka kosmisten lakien mukaan ohjasivat elämää ja sen tapahtumia. Hän uskoi edelleen täysin myös muihin henkien opetuksiin äänen väitteistä huolimatta.

Ajan mittaan Jaakon oli onnistunut päästä niistä ylpeistä ja korskeista asenteista, jotka painoivat hänen sielussaan, ja muuttua nöyremmäksi ja auttavaisemmaksi. Ja niinpä hän alkoi pikkuhiljaa tajuta, ettei tuo häntä epäuskoon houkutteleva ja hänen rukouksilleen nauraa röhöttävä ääni kuulunut vainoavalle hengelle vaan jollekin, jonka toveruudesta hän oli nauttinut joissain aiemmissa inkarnaatioissaan ja vetänyt samaa köyttä tämän kanssa poliittisissa ja filosofisissa väittelyissä, aina ateistisesta näkökulmasta.

Rukouksesta apua etsiessään hän ymmärsi, että hänen tehtävänään oli ohjata tämä toveri sille samalle nousujohteiselle henkisellem tiele, jolle itse oli jo löytänyt, toisin sanoen rakkauden, rauhan, harmonian ja hyvän puolesta työskentelyn tielle. Ja että hänen tuli rukoilla yhtenänsä tämän puolesta ja verhota tämä rakkautta ja valoa värähtelevään vaippaan. Ja niin hän teki. Ensi alkuun henki suhtautui ivallisesti hänen yrityksiinsä, mutta hiljalleen käytöksessä saattoi havaita muutosta. Enää tämä ei hohottanut eikä pilkannut.

Kerran herätessään aamuyöllä hän tajusi, että hänen henkioppaansa oli läsnä huoneessa, samoin kuin muita ihmeellisesti värähteleviä henkiä, ja myös hänen vanha toverinsa oli. Hän alkoi

silloin puhua mielessään tämän kanssa siitä, miten tärkeää oli muuttaa askelten suunta kohti henkistä kehitystä, koska se oli ainoa tapa löytää sisäinen onni, rauha ja harmonia. Hän kertoi toverilleen, että huoneessa oli läsnä henkiä, jotka olivat olleet tälle hyvin rakkaita menneissä elämissä, että he olivat tulleet sinne autamaan tuossa uudessa vaiheessa ja että jos toinen vain rukoilisi sitä, hänen värähtelytasonsa nousisi niin, että hän voisi nähdä heidät.

Ne taivaallisen ihanat ja ihmeelliset värähtelyt, jotka Jaakko alkoi tuntea ympärillään, kertoivat hänelle, että hänen vanha toverinsa oli viimein löytänyt rakkauden, sen rakkauden, joka tekee tyhjäksi vihan ja päästää meidät osallisiksi siitä täydestä elämästä, jossa onni on todellista ja ikuista.

Hän ymmärsi myös, että korkeimmilla taajuuksilla päättäjät sallivat sen, että henget, jotka eivät ole vihollisiamme, ahdistelevat meitä yrittäen johdattaa meidät oikealta tieltä. Siten voimme ymmärtää, että olipa obsessio millainen hyvänsä, sen kohteen kuuluu tuottaa positiivista, hyvin rakkaudellista energiaa vainoavan hengen ympärille, jotta tämä kykenee muuttumaan sen verran, että voi ottaa apua vastaan ja vaihtaa kurssiaan.

AJAN RAJA

Olin pesemässä kotona kylpyhuonetta, kun minulle tuli tunne, että siellä oli joku. Huomasin silloin ovella vanhan miehen, ihan vanhuksen. Koko hänen olemuksensa huokui pyyntöä, harrasta anomusta. Menin työpöytäni ääreen, hengitin syvään ja aloin kuulla hänen äänensä ”pääni sisällä”, ja minusta tuntui kuin olisin ollut hän kaikkine hänen emootioineen, tunteineen ja ajatuksineen ja aloin kirjoittaa:

”Tulen väsyneenä pitkän matkan jälkeen, ajan merkit

ryppyisellä iholla, kädet täristen, katse lähes elottomana.

Tämä on ajan raja, kynnyks toiselle puolen, se missä yksi elämä päättyy ja toinen tulee. On aika miettiä, katsoa taaksepäin, nähdä askeleiden jäljet maailman biekkassa, rakkaudentyöt ja jäähyväisten ilmeet, iloiset ja levolliset katseet ja käsi, joka kerää taivaan siunaukset ja ojentaa elämän lahjat veljillemme ja sisarillemme; aika laskea hymyt, jotka rakkaudentyöt sytyttivät, ja valonsäteet, jotka viisaat sanat jättivät tähdiksi taivaankannelle, tuolle vielä suuremmalle ja ikuisemmalle todistukselle Luojustamme.

Mutta jos näin ei ollutkaan, jos ääni tihkui katkeruutta, happamuutta ja ivaa; jos sana oli vailla uskoa, rakkaudesta tyhjä; jos kunnia ja arvokkuus olivat vain tuulentupia ja rebellisyys valheellinen sana, miten valheellista elämäni onkaan ollut; jos toisten kyynel kastelivat maan jalkojeni alla eikä sieluni liikahtanut eikä värähtänyt auttamisen hetken tullen; jos käsi keräsi mutta kitsaana ei antanut vaan piti itsellään nuo antimet, jotka loppujen lopuksi eivät olleet minun; ja jos vielä sammutin uskon valon, joka veljieni ja sisarieni sydämissä syttyi, niin mitä minä voin odottaa rajan toiselta puolen sitten, kun olen astunut kynnyksen yli?

Jos minä elin vain itselleni, jos kasvatin elämän kukkia vain omassa puutarhassani, mitä voin saada rajan takana nyt, kun minun pitää lähteä?

Olenko ansainnut oikeamielisten rauhan vai syntisten ahdistuksen?

Ja kun kynnyksen jälkeen herään toisessa ulottuvuudessa, olenko ansainnut, että sielunystävät, sydämensisaret ja -veljet ja valo-olennot ottavat minut vastaan? Vai tunnenko vetoa varjojen maailmaan, ja vedetäänkö minut sinne minussa asuvan pimeyden vuoksi?

Herra Ikuisuus, sen elämän alttarilla, joka päättyy ja sen toisen, jonka näen jo pilkottavan, minä nöyränä ja anoen pysähdyn rukoilemaan sinulta siunausta ja rauhaa. En pyydä kotia valon kaupungeissa, jos se on vääryys, jos elämästäni maan päällä ei kerran muodostunut siltaa, joka voisi minut nyt nostaa; en pyydä sinulta lahjoja, joita oikeudenmukaisuutesi nimissä et voisikaan minulle antaa, mutta yhtä siunausta minä sinulta pyydän, oi isä, eikä isällinen sydämesi voi sitä minulta kieltää: anna minun jäädä tänne Maan lähelle, pimeään ja rakkaudettomaan maailmaan; anna minun yrittää kuoleman jälkeen, nyt kun on myöhäistä palata elämään, anna minun yrittää elää toisella tavalla, rakkaudellisemmin sisariaani ja veljiäni kohtaan, suurempi usko ja valo rinnassani. Vaikka joutuisin kärsimään, vaikertamaan yksinäisyyttä ja raivaamaan Luojan kieltämisen tiheää varjoa yhtenään tieltäni; vaikka joutuisin vastustamaan lankeamisen kiusausta tai pakenemaan kompromissien huomaan, anna minun jäädä hyvien sanansaattajien ensiapuasemalle, olla heidän uskollinen palvelijansa, nöyrin kaikista, mutta myös onnellisin, sillä lopulta, pitkien taipaleitteni jälkeen minä viimein ymmärsin, että voin vielä valita tieni täsmälleen oikein.

Luovutan sinulle, Isä, elämäni, menneisyyteni varjoissa ja tulevaisuuteni VALOSSA... tulevaisuuteni VALOSSA.”

Vielä silloinkin, kun olin lopettanut kirjoittamisen, kasvoni olivat märät kyynelistä, jotka valuivat herkeämättä.

TOINEN OSA

16. LUKU

ENTÄ UNET?

Monet unet heijastelevat kokemuksiamme henkimaailmassa. Kun nukahdamme, poistumme fyysisestä kehostamme *henkiseen kehoomme*, vaikka olemmekin yhteydessä siihen *hopealangaksi*⁴ kutsuttujen fluidisten säikeiden kautta. Tämä fyysisestä kehosta poistuminen tunnetaan nimellä irtaantuminen, höltyminen tai muuta vastaavaa. Monet meediat irtautuvat mediaalisen istunnon aikana henkioppaidensa avustuksella hoitaessaan jotain auttamistehtävää henkimaailmassa. On myös ihmisiä, jotka mahdollisesti pysyvät irtautumaan valvetilassa niin, että he voivat vierailla toisissa paikoissa ja tavata muita ihmisiä. Monet heistä kertovat näille

⁴*Hopealanka* – Kuten itse sanasta käy ilmi, kyse on eräänlaisesta hopeanvärisestä, fluidisista säikeistä muodostuneesta langasta, joka liittää henkisen kehon fyysiseen ja varmistaa sen, että kehon elintärkeät biologiset toiminnot jatkuvat keskeytyksettä unen eli irtaantumisen aikana, jolloin henkinen keho höllentää otteensa fyysisestä kehosta ja siirtyy kauemmaksi ollakseen vuorovaikutuksessa henkimaailman kanssa. Tämä lanka, joka voi tämän irtioton aikana venyä valtaviin pituuksiin, on ratkaisevan tärkeä orgaanisen elämän kannalta ja katkeaa vain kuoleman hetkellä. Sen materiaali ei reagoi herkästi kitkaan tai mihinkään muuhunkaan ulkoiseen tapahtumaan, joka voisi aiheuttaa sen katkeamisen.

jälkeenpäin, mitä näkivät ja kuulivat, ja nämä vahvistavat ihmeissään kaiken.

Aiheesta tehdyistä monista tutkimuksista kannattaa mainita englantilaisen **Robert Crookallin** elämäntyö. Hän oli geologi, luonnontieteiden maisteri, filosofian tohtori, tutkija ja kirjailija, mikä on jälleen yksi todiste siitä, miten tiede ja spiritismi voivat kulkea rintarinnan.

Jäädessään eläkkeelle 1952 Crookall alkoi laatia luetteloa ihmisistä, joilla oli ollut ruumiistapoistumiskokemuksia, ja kasvatti niin osaltaan jo ennestään useiden tuhansien vastaavanlaisten rekisterien määrää.

Hän julkaisi vuosien 1960 ja 1970 välisenä aikana lukuisia kirjoja, joissa jakoi aineiston kuuteen pääkategoriaan ja kuvasi satoja tutkimiaan tapauksia.

On myös **kuolemanrajakokemuksia**, joita edellisessä luvussa kuvattiin.

Jopa Raamatussa viitataan tällaisiin kehosta irtaantumisiin (: "Ja henki nosti minut maasta ja tempaisi mukaansa. Minä kuljin huumautuneena... (Hes. 3:14) "Herran päivänä Henki valtasi minut..." (Ilm. 1:10).

Apostoli Paavali kertoo eräässä kirjeessään näin (2. Kor. 12:2-4): ”Tunnen erään Kristuksen oman, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän silloin ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala. Ja tästä miehestä tiedän, että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ihmisen ei voi eikä saa lausua. Oliko hän ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala.”

Mitä uniin tulee, niitä on useanlaisia. On niitä, joissa jäämme kellumaan fyysisen kehomme ulkopuolelle ympärillämme mielemme nousevien ajatusten aallokko, tai uponneina alitajunnasta tai jopa tiedostamattomasta nouseviin kuviin, joista näemme uudestaan hiljakkoin tapahtuneita tai jopa menneiden elämiemme

asioita. Noista kuvista syntyvät ne unet, joissa ei mielestämme ole mitään tolkkua. On myös oman mielikuvituksemme luomia unia tilanteista ja/tai kuvista, jotka heijastavat huoliamme, odotuksiamme, tunteitamme jne.

Sitten on unia, jotka ovat peräisin seikkailuistamme henkimaa-ilmassa, missä voimme hoitaa asioitamme, tavata sukulaisia, ystäviä, opettajia ja myös vihollisia tästä tai toisista elämistä. Nämä olennot joita tapaamme ovat yleensä henkiä, mutta voivat he olla myös tästä fyysisestä maailmasta, ihmisiä, jotka meidän tavoin elävät unen myötä ruumiistaan irtaantuneina.

Näissä seikkailuissa pätee hengenheimolaisuuden laki, joka määrää, millaista seuraa henkimailmasta haemme ja millaisiin paikkoihin siellä etsiydymme fyysisen kehomme lepäillessä: uskovaiset etsivät temppeleitä tai uskovaisten seuraa, riippuvuudesta kärsivä hakeutuu sinne missä voi harjoittaa edelleen paheitaan jne. Valitettavasti suurin osa ihmisistä käyttää yöllisen lepoajan kevytmielisten tai jokseenkin kunniattomien *tuntemusten metsästyksenä*. On ihmisiä, jotka unen suomen vapauden turvin etsiytyvät tekemään asioita, joita heillä ei ole rohkeutta arjessaan kokea ennakkoluulojen tai uskontonsa takia.

Monet henkiset obsessiot alkavat ja jatkuvat näissä ”tuntemusten metsästyksissä”, mistä voi olla vakavia seuraamuksia. Niinpä jos haluaa suojautua ennalta tai toivoo kunniakkaampia ja hyödyllisempiä seikkailuja kehonsa lepohetkiin, kannattaa muistaa rukoilla ennen nukkumista ja pyytää Jumalalta tai korkeammilta henkiolennoilta suojelusta kaikilta unen vaaroilta ja johdatusta entistä jalompiin, hyödyllisempiin ja vahvistavampiin kokemuksiin unen aikana.

Näillä kehon ulkopuolisilla retkillä yhteytemme aineeseen on niin heikko, että unemme jäävät hämäriksi. Näin siksi, että *ho-pealangan* kautta fyysisen kehomme aivoihin yhteydessä oleva mielimme tulkitsee vääristyneesti ison osan siitä mitä unessa näemme ja koemme, niin että jäljelle jää vain haaleita mielikuvia

ja/tai tuntemuksia. Mutta on myös ihmisiä, jotka muistavat kirkkaasti, mitä ovat unessa nähneet.

Sellaistakin tapahtuu, että joissain unissa olemme täysin tietoisia tilanteestamme, toisin sanoen tiedämme, että fyysinen kehomme nukuu samaan aikaan, kun olemme toisessa ulottuvuudessa, missä osallistumme tapaamisiin, kursseille, esitelmätilaisuuksiin tai jopa töihin, joissa autamme muiden henkien kanssa pulaan joutuneita henkiä, aina hyvien henkien seurassa. Vaikka meillä hyvin usein unen rajamailla hailyessämme on selvä muistikuva siitä, mitä olemme kokeneet, nuo muistot katoavat nopeasti sitä mukaa kuin heräämme.

Ja sitten on vielä unia, joita henget itse tuottavat, hyvät tai pahat, halutessaan antaa meille neuvoja tai johdatusta, tai sitten häiritä meitä.

Joskus taas muistamme herätessämme unemme selvästi, ja se jää elävästi mieleemme. Se voi tarkoittaa, että kyseessä on enneuni, neuvo tai johdatus, jonka joku hyväntahtoinen henki haluaa meille tarjota.

Enneunet tai profetiat esittäytyvät symbolisessa muodossa, yleensä ”vahvasti väritettyinä”, ja niitä on vaikea tulkita enteiksi.

Kun enneuni on hyvin selvä, voimakas ja osoitteleva ja kun sen näkijä huomaa sen toteutuvan, aineellistuvan todelliseksi tapahtumiksi... se voi joskus horjuttaa hänen tasapainoaan, milloin minuuteiksi, milloin viikoiksi tai pitemmäksikin ajaksi.

Näin kävi erään enneunen nähneelle henkilölle, kutsukaamme häntä vaikka nimellä ”N.”. Monta kuukautta ennen Fukushimaa onnettomuutta, joka tapahtui 2011, N. näki unta, että hän oli jossain korkean rakennuksen ylimmistä kerroksista seurassaan joku, jota hän ei nähnyt mutta josta hän tiesi, että tämä oli hänen vierellään ja että tämä oli hänen henkioppaansa.

Kun hän katsoi ikkunasta, hän näki ison lentokoneen lentävän hyvin matalalla suoraan rakennusta kohti ja huusi ahdistuneena: ”Tuo lentokone putoaa!” Ja se putosi, aivan rakennuksen eteen. Heti perään tuli toinen samankokoinen lentokone, joka putosi sekin, samaan kohtaan kuin ensimmäinen ja valtavan räjähdysten saattelemana. N. heräsi

hätkähtäen, mutta uni jäi kirkkaana hänen mieleensä kaikkia yksityiskohtia myöten, kaikki sen kolme tapahtumaa: lentokoneen putoaminen, toisen lentokoneen putoaminen ja räjähdys.

Joitain kuukausia myöhemmin hän heräsi aamuyöllä tuo uni mielessään aivan kuin olisi juuri nähnyt sen. Hän istuutui vuoteensa reunalle ja ajatteli: tapahtuu kolme isoa ja vakavaa onnettomuutta samassa paikassa. Hän avasi silmänsä ja videolaitteesta näkyi, että kello oli 3:33. Puistatus kulki läpi hänen kehonsa. Hänestä tuntui, että tuo numero kolme kertaa peräkkäin näkyessään oli vahvistus sille, että uni toteutuisi... ja se toteutui. Richterin asteikolla 8,9 magnitudin maanjäristys ravistutti Japania 11. maaliskuuta 2011 iltapäivällä. Maanjäristys ja tsunami vahingoittivat saaren koillisosassa sijaitsevan Fukushima ydinvoimalaa, minkä seurauksena ympäristöön vapautui vaarallisen paljon radioaktiivisia aineita. Säteilyn määrä voimalan ympäristössä ylitti kahdeksankertaisesti turvallisenä pidetyn rajan ja asukkaita jouduttiin evakuoimaan kahdenkymmenen kilometrin säteeltä sen ympäriltä. Tapahtui näin ollen kolme asiaa: maanjäristys, tsunami ja radioaktiivinen vuoto Fukushima ydinvoimalasta.

Tämä oli N:lle niin pelottava kokemus, että se jätti jälkensä hänen psyykeensä. Sen jälkeen hän alkoi kiinnittää enemmän huomiota spiritismiin liittyviin asioihin. Ehkä tuon enneunen tarkoitus oli ollut se.

Myös Raamattu kertoo lukemattomista enneunista ja profetioista, kuten siitä faaraon unesta, jossa tämä näki seitsemän laihaa ja ruman lehmän syövän seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää. Ja silloin itse Joosef (Aabrahamin pojanpoika, kuten Vanhassa testamentissa kerrotaan, 1. Moos. 37) tulkitsi unen hänelle ja kertoi, että ensin tulisi seitsemän runsaiden satojen vuotta ja sitten seitsemän nälän koettelemaa vuotta. Silloin Egypti alkoi varastoida viljaa ja muita viljelykasveja seitsemän yltäkylläisyyden vuotena, niin että se riitti ruokkimaan koko kansan seitsemän seuraavan vuoden ajan, jotka olisivat ilman faaraon unen jälkeisiä varotoimia olleet valtaisan nälänhädän koettelemaa aikaa koko maalle.

Lukemattomat ihmiset ovat nähneet enneunia tai saaneet unissa neuvoja ja johdatusta, mutta suurin osa ei ole antanut niille arvoa tai ei ole ymmärtänyt niitä.

Muuan rouva, kutsukaamme häntä nimellä R., jäi yksin vailla varoja viiden lapsensa elättämiseen. Hänet johdatettiin silloin myymään kirjoja talosta taloon, mikä oli karvasta kalkkia, mutta tarjosi mahdollisuuden perheen elatukseen. Mutta yritys, joka antoi kirjat myyntiin komissiokauppana, vaati R:ää avaamaan oman yrityksen asianmukaisine rekistereineen. Koska hän ei ymmärtänyt noista asioista mitään, hän hankki kirjanpitäjän, joka perusti hänelle firman ja otti tehtäväkseen maksaa kuukausittain sosiaaliturvamaksut rahalla, jonka hän siirsi tälle tähän tarkoitukseen. Kun muutama kuukausi oli kulunut, R. näki unta, että hän oli kansanterveyslaitoksen kuppilassa. Pöydällä hänen edessään oli ateria virvokkeineen, mutta kun hän alkoi syödä, tarjoilija tuli ja otti aterian häneltä raivostuneen näköisenä ja vei mennessään. Hän nousi mennäkseen tarjoilijan perään, mutta huomasi olevansa hyönteisparven keskellä. Päästyään siitä eroon hän huomasi, että hänen jakkinsa alla oli hämähäkkejä ja muita hirvittäviä hyönteisiä valtoimenaan. Silloin hän alkoi huutaa apua yrittäen hätistää ne yltään ja heräsi pelosta täristen. Unesta järkyttyneenä hän yritti ymmärtää, mitä se tarkoitti: ”Minulta evättiin ateria kansanterveyslaitoksen kuppilassa, ja sitten vielä ne vaaralliset hyönteiset... Mitä tekemistä minulla on kansanterveyslaitoksen kanssa?” Hän muisti kuukausimaksut ja meni käymään virastossa. Maksut olivat myöhässä kolme kuukautta. Seuraavana päivänä hän puolestaan meni käymään kirjanpitäjän luona, joka yritti väittää vastaan, mutta maksoi lopulta rästit. Tuo oli varoitusuni, jonka R:n henkimaailman auttajat olivat epäilemättä aiheuttaneet.

KYSYMYS – Miksi käy niin, ettemme muista, millaista unta olemme nähneet, tai unet ovat tyhjiä ja yleensä outoja ja suorastaan älyttömiä?

VASTAUS – Näin on siksi, että kun heräämme ja henkisen kehon aivot tunkevat fyysisen kehon aivoihin, sen mukanaan

tuovat muistikuvat järjestäytyvät fyysisten aivojen arkistojen mukaan. Tämä taas johtuu siitä, että henkimaailman mittasuhteet ovat erilaiset kuin fyysisen maailman. Kun fyysiset aivot eivät millään tavoin tue henkisen kehon aivoihin tallentuneiden muistojen siirtymistä sinne, ne katoavat. Sama kuin joku tekisi äärettömän korkeatasoisen työn uusimmalla tietokoneella ja yrittäisi siirtää sen johonkin vanhaan, aataminaikuiseen tietokoneeseen. Ei onnistuisi.

Samoin on ”värähtelyerojen” laita. Emme kykenisi näkemään tai kuulemaan henkiä emmekä henkimaailmaa, ellei olisi meedioita, jotka jollain tavoin onnistuvat rikkomaan osittain tämän rajan kahden maailman, fyysisen ja henkisen, välillä.

Kuitenkin kaikilla ihmisillä on kyky havaita se, jollain vahvempi, jollain heikompi.

Nämä kysymykset ovat itse asiassa todella monimutkaisia ja voimme alkaa raottaa verhoa niiden edestä vasta, kun palaamme henkimaailmaan kuoleman porttien läpi. Ja kaikki tämä edustaa vain murto-osaa niistä oppimismahdollisuuksista, jotka meitä ikuisuuden varrella odottavat.

Joten EI MITÄÄN HARPUNSOITTOA pilvenlonkalla eikä KII-TOSVIRSIEN veisuuta hamaan ikuisuuteen, sillä tämä toinen ulottuvuus ei ole ikuisen levon tyysijä, vaan maailmankaikkeudellemme rinnakkainen todellisuus, missä elämä menee eteenpäin täynnä mahdollisuuksia oppia ja kehittyä, kaukana käsityskykymme rajojen tuolla puolen.

Henkinen keho – Apostoli Paavali puhui myös tästä kehosta eli ruumiista, 1. Kor. 15:44: ”Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos on ajallinen ruumis, on myös hengellinen.”

Kardec kutsui tätä perispiritiksi. Termi tulee sanoista: *périphéric* (suomeksi: perifeerinen, reuna-, ulompi) ja *esprit* (suomeksi henki). Sitä voidaan kuvata hengen päällysteeksi. Lähde: Henkien Kirja, Termistö, Allan Kardec.

Kyseessä on aineellista elämäämme edeltävä ja sen jälkeinen ruumis. Se on meidän todellinen kehomme, juuri se ohjaa fyysisen kehomme kehityskulkua hedelmöityksestä alkaen ja on mukana asioissa, jotka liittyvät sikiön perintötekijöihin. Kun tämä henkinen keho kärsii fyysiselle keholle vahingollisista ja sen tuhoiksi koituvista teoista, kuten tapahtuu esimerkiksi itsemurhapauksissa, se voi korjaantua yleensä vain uuden ruumiillistumisen kautta, jolloin sen kokemat vahingot poistuvat uudessa kehossa aineellistuessaan. Osittain tästä syystä syntyy niin paljon lapsia, joilla on ongelmia kehossaan tai terveydessään.

Elämä ilmenee fyysisessä kehossa juuri henkisen kehon kautta, sillä se liittyy siihen solu solulta, ja kun ihminen kuolee, hänen henkinen kehonsa irtautuu fyysisestä ja palaa henkimaailmaan, todelliseen kotiinsa.

Henkimaailmassa henget ”elävät” henkisissä kehoissaan, jotka ovat verrattain tiheitä Maata lähellä olevilla alueilla asuvilla, mutta muuttuvat sitä läpikuultavammiksi ja valoisammiksi, mitä korkeammilla taajuuksilla he ovat, mikä heijastaa heidän omaa kehitystasoaan. Siksi puhutaan ”valon hengistä” tai jopa ”pimeyden hengistä”.

17. LUKU

RUKOUS

KYSYMYKSET – Onko rukouksella jotain merkitystä?

VASTAUS – Lääketieteessä on jo usean vuosikymmenen ajan tutkittu rukousta, eritoten Yhdysvalloissa, ja niiden tuloksia on esitelty niin tieteellisissä julkaisuissa kuin internetissäkin.

Yksi tällainen tutkimus julkaistiin *Southern Medical Journalissa*. Tutkimus perustui lukuisten lääketieteellisten kokeiden pohjalta suoritettuun analyysiin, ja sen takana oli joukko *Newsmax Healthin* ammattilaisia, jotka tutkivat rukouksen vaikutusta aivoihin päätyen siihen, että sillä on monia suotuisia vaikutuksia.

Minkään uskonnon asiaa ajamatta he olivat tutkineet, miten rukous vaikuttaa aivoihin ja mitä etuja sen harjoittamisella voi olla fyysisen, psyykkisen ja emotionaalisen terveyden kannalta. Lisäksi tutkimuksiin osallistunut lääketieteellinen yhteisö huomasi rukouksen aiheuttavan muutoksia neljään ihmisaivojen alueeseen, *otsalobkoon, aivokuoreen, ohimolobkoihin ja limbiseen järjestelmään*. Lääkärit löysivät tieteellistä näyttöä myös lukuisista muista hyödyllisistä vaikutuksista. Tärkeimpiä havaintoja olivat rukouksen kyky vähentää kipua, ahdistusta, masennusta sekä riskiä kuolla sydäninfarktiin tai aivoverenvuotoon. Osoitettiin myös, että rukouksileminen parantaa niin immuunijärjestelmää kuin muitakin järjestelmiä.

Professori Harold G. Koenig Duken yliopistosta sanoo *Newsmax Health* -aikakauslehdessä, että ”tutkimukset ovat osoittaneet, että rukous voi vähentää sairastumista, ja sairaita se voi auttaa paranemaan nopeammin”.

Andrew Newberg, pennsylvanialaisen Thomas Jeffersonin yliopiston tutkimusjohtaja ja *Why God Won't Go Away* -kirjan kirjoittaja, johti tutkimusta, jossa aivojen MR-kuvaukset osoittavat, että rukouksessa on voimaa. Tutkimus osoitti, että sydänleikkauksessa olleiden potilaiden ryhmässä kuolleisuus oli toipilasaikana vähäisempää kuin ryhmässä, jossa ei harjoitettu minkäänlaista uskontoa. Tutkimus niin ikään osoitti, että rukous muistuttaa aivojen kannalta suuresti fyysistä harjoitusta. Tulokset viittaavat muutoksiin hormonitoiminnassa, immuunijärjestelmässä ja autonomisessa hermostossa rukoilun laskiessa sykettä, verenpainetta ja stressin määrää.

Eräässä tutkimuksessaan Newbergilla oli muistiongelmista kärsiviä iäkkäitä potilaita, jotka rukoilivat kahdeksan viikon ajan joka viikko kaksitoista minuuttia. MR-kuvaukset osoittivat, että aivot näyttivät kokeen päätyttyä huomattavan erilaisilta sitä edeltävään aikaan verrattuna.

Lisa Miller, Columbian yliopiston Spirituality Mind Body Institutessa toimivan psykologian klinikan opettaja ja johtaja, ohjasi tutkimusta, jonka kohteena olevilla 103 henkilöllä oli suuri riski masentua. Siinä käytetyt MR-kuvaukset osoittivat, että niillä, joilla oli tapana rukoilla, aivokuori oli tiheämpi, mikä on yhteydessä pienempään depression ja ahdistuneisuuden riskiin.

Lääkäri **Herbert Benson** Harvardin yliopiston lääketieteellisestä tiedekunnasta vakuuttaa, että yli kuusikymmentä prosenttia nykyihmistä vaivaavista sairauksista johtuu stressistä. Lisäksi se saa elimistön tuottamaan tulehduksen välittäjäainetta interleukiini 6:tta, joka yhdistetään kroonisiin tulehduksiin, diabetekseen, syöpään ja sydän- ja verisuonisairauksiin. Rukoillessaan tai meditoidessaan säännöllisesti potilas hänen mukaansa saavuttaa rentouden tilan, jossa hormonien vaikutus elimistöön vähenee. Säännöllinen rukous hidastaa sykettä, hengityksen rytmiä ja aivoaaltojen nopeutta ja alentaa verenpainetta parantaen niin fyysistä terveydentilaa.

KYSYMYKSET – Entä mikä on Jumalan osuus rukouksen vaikutuksesta saatuihin tuloksiin, onko sitä?

VASTAUS – Se riippuu kunkin uskosta, mutta jotta rukous täyttäisi tehtävänsä, jokaisessa yksittäisessä rukoustilanteessa on oltava yhteys ”korkeimpiin värähtelytaajuuksiin”.

Erityisen hyvin tätä asiaa on selittänyt **Carlos Torres Pastorino**, Rooman kansainvälisestä *S. A. M. Zacariasin* seminaarista filosofian ja teologian maisteriksi valmistunut kirjailija ja tutkija, kirjassaan *Técnica da Mediunidade* (Meediokyvyn tekniikka), jossa hän fysiikan, magnetismin ja biologian pohjalta selittää aineellisen ja henkisen ulottuvuuden välillä tapahtuvassa yhteydenpidossa tarvittavien värähtelyjen ja aaltojen laatua ja toimintaa.

Esitän tässä muutaman selventävän katkelman:

”Meediokyvyssä tai rukouksessa käytetyt värähtelyt, aallot ja virtaukset ovat ajatuksen aaltoja ja virtauksia. Mitä voimakkaampia ja korkeampia ajatukset ovat, sitä suurempi värähtelytaajuus ja sitä pienempi aallonpituus. Ja päinvastoin. Ajatuksen värähtelytaajuutta nostaa ennen muuta pyyteetön rakkaus. Värähtelyjä vähentää kaikki, mikä on rakkaudelle vastakkaista: raivo, kauna, loukkaukset, suru, välinpitämättömyys, egoismi ja turhamaisuus, toisin sanoen kaikki, mikä ilmentää erilläänoloa ja eristäytymistä.

Fysiikasta tunnemme *vaimenevat aallot*, jotka ovat saaneet nimensä siitä, että ne saavuttavat nopeasti värähdyslaajuuden maksimiarvon, mutta nopeasti myös menettävät sen asettumatta millenkään tietylle värähtelysektorille.

Aivoissa *vaimenevat aallot* ovat aaltoja, joita taajuuden nousuun tottumattomat aivot tuottavat mutta jotka hädän hetkellä lausuvat kuumeisesti rukouksia. Aallon taajuus nousee nopeasti mutta myös laskee heti sen jälkeen, koska sillä ei ole korkeaan taajuuteen tottumattomana edellytyksiä pysyä siellä. Tällaisilla rukouksilla on tapana valittaa, että ”heidän rukouksiaan ei kuulla”.

”... *Pitkiä aaltoja* ovat kaikki yli kuusisataa metriä pitkät aallot. Ne kulkevat maan pinnalla ja niiden kantama on pieni. *Keskipitkät aallot* ovat 150 metristä kuuteensataan metrin pituisia. Ne kulkevat osittain maan pinnalla, mutta heijastuvat myös ilmakehän yläkerroksiin. Niillä on edellisiä suurempi kantama, joskaan ei kovin suuri. *Lyhyiden aaltojen* pituus vaihtelee metristä 150 metriin. Ne suuntautuvat ilmakehän yläosiin ja voidaan tavoittaa tutkin. Niiden kantama on hyvin suuri, sillä ne voidaan tavoittaa helposti jopa maapallon toisella puolen.”

”... Rukouksissa *pitkät aallot*, joita pitkin maallisissa ja matalavärähteisissä asioissa viipyivät ajatukset kulkevat, etenevät vain maata pitkin ja tavoittavat vain kärsiviä ja kehittymättömiä henkiä ja ihmisiä, jolloin jokainen surullinen, katkera tai kriittinen ajatus laskee värähtelyjämme ja estää meitä pääsemästä toivottuun päämäärään. Rukouksen on tieteellisesti ja matemaattisesti ajatellen mahdotonta tavoittaa toivomiamme tasoja, ellemmme ole oikealla taajuudella.”

Pastorino puhui lopuksi siitä, miten tärkeää on yrittää pitää mieli lyhyillä aalloilla, toisin sanoen pitää ajatukset korkealla värähtelytasolla, jotta rukouksemme tavoittavat kaikkein korkeimmilla tasoilla elävät henget.

HUOM. Kirjaa *Técnica da Mediunidade* ei ole ollut saatavissa pitkään aikaan, mutta sen voi ladata internetistä portugaliksi.

Elämme maapallolla vaikeaa aikaa ihmiskunnan siirtyessä kohti parempaa mallia. Samaan aikaan kun korkeammat värähtelyt vetävät meitä kohti Korkeinta, valon viholliset tekevät kaikkensa saadakseen ihmiskunnan uppoamaan henkisiin pimentoihin.

Ja koska olemme kiinni aineessa, jossa matalan taajuuden värähtelyt tuntuvat voimakkaampina, meidän on ensiarvoisen

tärkeää yrittää tehokkaammin aktivoida ja voimistaa yhteyttämme Korkeimpaan.

Se suurenmoinen apu, jonka saamme tässä kytköksessä korkeimpiin ulottuvuuksiin, on sidoksissa vilpittömyytemme ja uskoomme, toisin sanoen luottamukseen, joka meillä on korkeimpiin voimiin ja siihen, että ansaitsemme sen, mitä niillä on tarjota.

Mutta on paikallaan pohtia vielä lisää tätä uskon kysymystä, sillä siitä on liikkeellä monia luuloja.

KYSYMYS – Mikä on paras tapa rukoilla?

VASTAUS – Rukoilemiseen ei tarvita mitään rituaaleja eikä koristeellisia sanamuotoja. Rukouksen voi lausua joko ajatuksissaan tai ääneen, mutta välttämättä ei tarvita kumpaakaan, riittää että avaa sisäisen maailmansa Korkeimmalle, aivan kuten kukka avautuu auringonvalolle, säteillen rakkauden tunteita kaikkea ja kaikkia kohtaan ja kiitollisuutta elämän Herralle.

Rakkauden taajuudella tapahtuva rukous kasvattaa sisäistä voimaamme sanoin kuvaamattomalla tavalla ja tuottaa korkeimman mahdollisen värähtelytason, johon meidän on mahdollista yltää. Ja on hyvä muistaa, että värähtelytason noustessa meihin kenties kiinnittyneet negatiiviset energiat pystyvät ”kuivumaan kokoon”.

Mutta vähänpä kannattaa hypistellä rukouksen ruusukkoa, elleivät ajatus ja tunne ole yhtä, elleivät ne värähtele sopusoinnussa rukouksen sanojen kanssa.

Tohtori **Masaru Emoton** ja hänen ryhmänsä tutkimukset veden molekyyliarakenteista tunnetaan laajalti. Kun ryhmä jäädyytti vettä, jonka ääressä oli rukoiltu puhtain ja kirkkain ajatuksin, mikroskooppilla katsottaessa molekyylit tuottivat kauniita geometrisia kuvioita. Vihan, kateuden ja kaunan kaltaisille negatiivisille värähtelyille alisteinen vesi muodosti sen sijaan rumia, vääristyneitä, karkeita ja kavahduttavia muotoja. Tulee muistaa, että yli seitsemänkymmentä prosenttia elimistöstämme on vettä. Niinpä

ajatuksemme, tunteemme, rakkaudellinen asenteemme, uskomme ja ilomme värähtelevät positiivisesti kaikkialla psyykkisessä ja henkisessä rakenteessamme, mikä puolestaan vaikuttaa fyysiseen kehoomme ja säteilee ympärillemme tehden auras-
tamme valoisan ja kauniin.

Rukous altistaa meidät rauhalle ja rakkaudelle yhdistäessään meidät korkeampiin taajuuksiin, niihin sellaisiin hetkiin, joissa tuntuu kuin jokin määrittelemätön ilo tunkisi sisimpäämme. Se on myös meidän väylämme olla sopusoinnussa niiden hyvien henkien kanssa, jotka kuuntelevat, johdattavat, lohduttavat ja neuvovat meitä intuition, inspiraation ja jopa kuuntelun kautta, kuka ikinä kuunteleva meedio sitten onkaan.

KYSYMYKSIÄ - Miksi sanotaan, että joillain ihmisillä on ”vahva” rukous?

VASTAUS - He ovat epäilemättä ihmisiä, jotka pystyvät yhdistymään tavallista paremmin henkisiin taajuuksiin ja joilla on erityisen väkevä **energeettinen voima**.

Tämä energeettinen voima on seurausta vahvasta tahdosta, tahdon lujuudesta, sisäisestä dynamiikasta, optimismista ja luotamuksesta.

Mutta rukouksen lopulliset tulokset riippuvat aina myös siitä, kuka sen kohde on.

Sanotaan niin, että kun ihminen rukoilee jonkun puolesta auttaakseen häntä tietyssä tilanteessa, tämä apu voi vaikuttaa, jos tämä henkilö ansaitsee sen ja jos esitetty pyyntö ei ole ristiriidassa hänen sielunsuunnitelmansa kanssa – olipa rukous esitetty miten väkevästi tahansa.

Mutta on myös niitä, jotka toivovat toisille pahaa. Näissä tapauksissa liikkeelle paneva voima tulee heidän omasta **negatiivisesta energiastaan**, jota heidän kaltaistensa pahantahtoisten henkien värähtely vahvistavat näiden auttaessa heitä moisissa

pahuuden toimissa. Tämän tyyppinen rukous ei ole sellaista, joka etsii yhteyttä jumaluuteen tai korkeimpiin olentoihin, vaan henkimaailman alimpiin voimiin. Sellaista rukousta harjoitetaan muun muassa ”mustassa magiassa”.

Mitä taas **positiiviseen energiaan** tulee, se syntyy optimistisista, luottavaisista ja kosmisten lakien kanssa sopuinnossa olevista ajatuksista, tunteista ja asenteista.

Korkeille henkisille taajuuksille pääsemme sen sijaan kunnioittamalla kosmisia lakeja, suhtautumalla veljellisesti toisiin, uskomalla Jumalaan, olemalla iloisia, rukoilemalla ja ennen muuta tuntemalla universaalia rakkautta.

”Energiatasojen laskeissa” meistä tulee haluttomia, masentuneita, väsyneitä jne. Sellaisen hetken tullen meidän pitää vahvistaa tahtoamme ja omaksua uskon, ilon, luottamuksen ja optimismin täyteinen asenne, ja se löytyy rukoilemalla ja ennen muuta kehittämällä rakkauden tunteita.

KYSYMYS – Millainen tilanne sitten on ihmisillä, joilla ei ole uskontoa tai jotka ovat kursailematta pahoja?

VASTAUS – Pahat ihmiset, joiden värähtelytaso on matalimmasta päästä, elävät vain omassa elementissään. He pysyttelevät mieluummin kehityksen laitamilla, kunnes koittaa päivä, jolloin he syystä tai toisesta aloittavat uudestaan sen prosessin, jossa kehitytään henkenä.

Myös ne, jotka eivät tunnusta mitään uskoa tai ovat peräti ateisteja tai materialisteja, voivat pitää yllä hyvää värähtelytasoa, joka syntyy jaloista tunteista, oikeudenmukaisuuteen ja veljeyteen hyvin istuvasta elämän etiikasta ja harmoniasta kosmisten lakien kanssa.

Ihmisen uskonnolla ei ole väliä. Hänellä ei ole edes pakko olla uskontoa. Riittää, että hän uskoo korkeimpaan voimaan ja hyvyyteen. Ja kun hän etsii tätä voimaa ajatusten ja tunteidensa kautta,

se nostaa hänen värähtelytasoaan ja siten avautuvan kanavan kautta virittää hänet korkeimpien voimien taajuuteen. Näin viritettyneenä hän pääsee henkimaailman auttajiensa ajatusten taajuudelle ja kykenee ottamaan vastaan heidän neuvojaan ja ohjauksiaan, jotka näyttäytyvät hänelle yleensä intuitiona.

18. LUKU

KRISTINUSKO

Jeesus opetti, että rakkaudessa eläminen on ”ainoa tie”. Mutta ihmisten hänen nimissään rakentamien laitosten intressit vääristivät nämä opit alkaessaan ottaa itselleen oikeuden lähettää sieluja taivaaseen ja helvettiin. Sen myötä rakkaudessa elämisen tilalle tuli alistuminen kirkon näkemyksiin, ja kuka ei hyväksynyt niitä eikä alistunut niihin, huomasi olevansa pyhän inkvisition helmassa, sen kidutuksissa, rovioissa yms. liiankin hyvin tunnetuissa piinapenkeissä.

Tähän kontekstiin ilmestyi sitten saksalainen Martti Luther (1483-1546). Hän oli katolilaisen augustinolaissääntökunnan munkki ja teologian professori, josta tuli yksi keskeisimmistä katolisen uskonpuhdistuksen hahmoista.

Vierailullaan Roomassa hän oli kohdannut sen kieroutuneen alakaupungin, uskon markkinakojut. Oli uskonnollisten tavaroiden ja kuvien kauppaa pelastuslupauksineen, mutta eniten häntä järkytti anekauppa. Kirkko myi todistuksia (aneita) syntien katumisesta, ja ostamalla sellaisen oli lyhentänyt kuolemanjälkeisiä kärsimyksiään kiirastulessa tai jopa saanut kaikki syntinsä anteeksi, tai mitä tahansa niiden väliltä. Pidettiin jopa huutokauppoja, joissa saattoi huutaa itselleen suoran tien paratiisiin.

Saksaan paluun jälkeen Lutherin uskonkilvoittelu lisääntyi ja syveni aina siihen pisteeseen asti, että hän alkoi arvostella katolisen kirkon anekauppaa ja puolustaa näkökulmaa, jonka mukaan ihminen voi pelastua vain uskon kautta, ja tuomita paavin Roomassa nauttiman ylellisyyden.

Kerettiläisyydestä syytetty Luther kiinnitti Wittenbergin tuomiokirkon oveen 95 teesiään, jotka olivat alku uskonpuhdistukselle ja protestanttiselle kirkkokunnalle.

Sitä seurasi toisia uskonpuhdistuksia, jotka johtivat kalvinistisen ja anglikaanisen kirkon syntyyn ja katoliseen vastauskonpuhdistukseen. Viimeksi mainittu huipentui kerettiläisten rankaisemiseen ja tuomitsemiseen tähtäävän inkvisition henkiin heräämiseen, pyhän inkvisition tuomioistuimen perustamiseen uudelleen ja *Index Librorum Prohibitorum*in (Kiellettyjen kirjojen luettelo) kirkonvastaisten ajatusten levittämisen ehkäisemiseksi. Katolisen vastauskonpuhdistuksen veriset seuraukset ovat yleisesti tiedossa.

Huolimatta kristinuskon lukuisista alennustiloista, hairahtumisista ja opillisista täyskäännöksistä sanomansa levitystyössä, on tärkeää tunnustaa sen suuret ansiot (joista puhutaan myöhemmin) evankeliumin valon ja kristillisten arvojen säilyttäjänä meidän päiviimme asti.

Samankaltainen mutkainen, kivikkoinen ja kuoppainen taival on ollut myös osa ihmiskunnan matkantekoa sen kulkiessa edelleen kuin kävelemään opetteleva lapsi. Mutta kaatumisten, mustelmien ja naarmujen jälkeen se lopulta oppii kävelemään yksin.

Ja tämän matkan aikana lukemattomat ihmiset ovat hylänneet uskontonsa uskon ja järjen törmäyskurssien seurauksena.

Jos uskonto sanoo, että joku kärsii siksi, että se on Jumalan tahto, järki sanoo, että koska Jumala on oikeudenmukainen, hän ei voisi koskaan toimia sillä tavalla, sillä edes maallinen isä kaikkine puutteineen ei osoita sormella jotain lapsistaan ja käske: **”Tuon tuossa pitää kärsiä.”**

Niinpä jos käsky kärsiä ei ole lähtöisin Jumalalta, niin keneltä sitten? Tämä ja lukemattomat muut kysymykset ovat johtaneet tuhansien ihmisten uskon sammumiseen.

Mutta miten sitten sovittelaa usko ja järki toisiinsa?

Kuten aiemmin on sanottu, tämä sovinnonteko alkoi 1800-luvun puolivälissä, jolloin korkeatasoiset henget alkoivat manifestoitua Alan Kardecille ja ilmoittivat, että oli tullut aika tuoda ihmiskunnalle uutta tietoa, ja vastasivat hänen mitä moninaisimpiin kysymyksiinsä tavalla, joka yhdisti järjen ja uskon saumattomasti toisiinsa. Mutta ei sitä uskoa, jonka *Jumala on yhtä epätäydellinen kuin me itse ja laitt epäoikeudenmukaisia ja syrjiviä*, vaan sen uskon, jossa Jumala on täydellinen, oikeudenmukainen ja universaalin rakkauden lähde.

Vaikka näiden kuluneiden yli 2000 vuoden aikana kristinusko ei ole kyennyt kehittymään – *siinä osassa maailmaa, joka on elänyt sen valossa* – riittävästi eikä tekemään muutoksia, joita on itselleen asettanut, on paikallaan tunnustaa sen suuri merkitys ihmisten ja yhteisöjen elämässä. Jeesus sanoi: ”Siinä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimesäni, siellä minä olen heidän keskellään.” (Matt. 18:20). Jumalanpalveluksissa, messuissa ja piireissä, joissa rukoillaan ja muistetaan Messiaan opetuksia ja joissa läsnäolijoita kehoitetaan uskoon, nöyryyteen, suvaitsevaisuuteen, anteeksiantoon sekä rauhassa ja rakkaudessa elämiseen, Kristuksen henki on epäilemättä läsnä innoittaen ja vahvistaen läsnäolijoita kohtaamaan arjen taistelut, tuskat ja ilot.

Vaikka uskoni eroaa jossain määrin luterilaisen kirkon opeista, minusta on täällä Suomessa nautinnollista ja rentouttavaa kuunnella aina silloin tällöin luterilaista jumalanpalvelusta radiosta. Se tuo lohtua sielulle ja sydämelle.

Voi jopa lukea tämän kirkon voimakkaan läsnäolon ansioksi valtaosan niistä hienoista arvoista, jotka ovat niin luonteenomaisia suomalaiselle sielulle.

On myös ihanaa ajatella, että koittaa vielä aika, jolloin kaikki ihmiset voivat kokoontua jumalanpalvelukseen,

messuun tai mihin tahansa kristilliseen tilaisuuteen ilman sisäisiä ristiriitoja, sielu huojentuneena ja sen totuuden* valaisemana, jonka Jeesus lupasi lähettää seuraajilleen siten kun he voisivat ymmärtää sen.

*Joh.14:15-16 “Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käännyn Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan, joka on kanssanne ikuisesti.” Ja keessa 16 apostoli jatkaa: “Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, **opettaa teille kaiken ja palauttaa mielenne kaiken, mitä olen teille puhunut.**” *(Palaamme tähän asiaan seuraavassa luvussa nimeltä Lohduttaja.)*

(Erikielisissä Raamatun käännöksissä puhutaan vaihtelevasti joko Lohduttajasta tai Puolustajasta. Uudessa portugalinkielisessä Raamatussa puhutaan Lohduttajasta, vanhemmassa on ”Consolador”, Lohduttaja.)

19. LUKU

LOHDUTTAJA

1800-luvulla suuri joukko Jeesuksen seuraajia laskeutui maan päälle, jotkut syntymällä fyysisiin kehoihin, toiset taas auttamalla heitä henkimaailmasta käsin tuomaan ihmiskunnan tietoon Jeesuksen lupaamat paljastukset, joista hän sanoi:

”Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te **ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan**. Mutta kun Totuuden Henki tulee, **hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden**. Hän ei näet puhu omissa nimissään, vaan puhuu sen, minkä kuulee ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva.” (Joh.16:12-13.) Ja apostoli jatkaa jakeessa 26: ”Mutta tuo lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä olen sanonut teille.

Jeesuksen sanoista ”**Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta ette kykene vielä ottamaan sitä vastaan**” voi päätellä, ettei hän vielä tuolloin voinut selittää, **mitä jälleensyntymä ja kehittymisen, toiminnan ja seuraamuksen laki, henkimaailma jne.** tarkoittivat, sillä opetuslapset eivät olisi ”kyenneet ottamaan vastaan” sellaista tietoa. Mutta sen sijaan hän lupasi lähettää sopivan hetken tullen Lohduttajan, Totuuden Hengen, **sanomaan koko totuuden ja palauttamaan ihmisten mieliin** hänen opetuksensa.

Joissain uskonnoissa sanotaan, että Totuuden Henki, tuli taikaisin helluntaina. Mutta ei ole perusteltua sanoa, että joku tuli helluntaina **sanomaan koko totuuden**, koska Jeesus oli jo sanonut kaiken, minkä noiden aikojen ihmiskunta saattoi ottaa vastaan, kuten hän itse vakuutti. Lisäksi helluntaina ei ollut

ilmestystä. Ei ollut myöskään mitään syytä kenenkään tulla *palauttamaan mieliin* Jeesuksen opetuksia, sillä ne olivat vielä tosi elävinä hänen seuraajiensa mielissä ja sydämissä.

Mutta ne olivat unohtuneet kristityiltä jo melko tarkkaan siinä vaiheessa, kun Totuuden Henki tuli 1800-luvulla **palauttamaan ne heidän mieliinsä** meediokyvyn kautta ja tuomaan lisäksi kaikki ne tiedot ja selitykset, joita Jeesus ei voinut kertoa omana aikanaan, koska niitä ei olisi kyetty ottamaan vastaan, sulattamaan. Nyt, tiedon tason ollessa aivan toista luokkaa ja kristinuskon hallittua vuosisatojen ajan, sen vaikutuspiirissä ollut ihmiskunnan osa oli kuitenkin jo kypsynyt ottamaan vastaan lisää tietoa elämästä ja kehityksen mekanismeista.

Myös vanhan käännöksen ”Lohduttaja” sopii spiritismiin kuin hansikas käteen. Onko suurempaa lohdutusta kuin saada tietää, että rakkaamme, jotka ovat kuolleet, eivät olekaan kuolleet vaan elävät jatkaen kehitystään elämän toisessa ulottuvuudessa, ja että he lopulta voivat kommunikoida kanssamme meediokyvyn kautta? Saada tietää, että tämän elämän jälkeen voimme liittyä heidän seuraansa uusien kehityspolkujen kautta?

On yksinkertaisesti jumalaista tietää, ettei kukaan joudu helvettiin kärsimään hamaan ikuisuuteen; että kalleimpamme, jotka ”eivät ole uskoneet Jeesukseen” tässä elämässä tai jotka ovat tehneet pahoja virheitä jumalallisten lakien edessä, eivät ole tuhoon tuomittuja sen takia, koska aina on uusia ja taas uusia mahdollisuuksia sovittaa virheensä ja kehittyä jälleensyntymän kautta. Ja ne, joiden omatunto kolkuttaa armottomasti, voivat saada lohtua jo siitä tiedosta, että he voivat hyvittää tekemänsä pahan, vaikka tulevissa inkarnaatioissa.

Jeesus sanoi myös: ”*Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita.*” (Joh. 8:32.)

Mihin totuuteen Mestari mahtaa viitata? Ei varmaan mihinkään sellaiseen, mistä oli jo puhunut, koska sanoo ”opitte tuntemaan”, puhuu toisin sanoen tulevaisuudesta. Eikä hän, kuten

eivät opetuslapsetkaan, esitä mitään uutta tietoa, joka voisi edustaa koko totuutta.

Tämä on kristallinkirkasta.

Kun hän sanoi ”totuus tekee teistä vapaita”, hän ilmoitti, että hänen seuraajansa olivat ja olisivat edelleen jonkin petoksen vankeja, kunnes totuuden tunteminen tulevaisuudessa vapauttaisi heidät.

Ei ole osoitettu mitään muuta Jeesuksen jälkeen tullutta, totuuden kautta vapaaksi tekevää teologista oppia kuin se, jonka Totuudeksi itseään nimittävä henki toi Allan Kardecille antaessaan hänelle tietoa jälleensyntymästä ja syyn ja seurauksen laista ja esitellessään hänelle sen jälkeen koko sen informaation universon, jonka hän niin suurenmoisesti koonsi järjestelmäksi.

(Tämän koontamisen tuloksensa syntyneet kirjat löytyvät useiden muiden teosten ohella sivustolta <https://allankardec.yhdistysavain.fi/kirja-kauppa/>, missä on tarjolla myös ilmaiseksi ladattavia äänikirjoja).

Kannattaa myös huomata, että totuudet joista Jeesus puhui eivät liittyneet mitenkään ihmisten vapauttamiseen. Jotkut ehkä sanovat tähän, että vapautettiinhan heidät synnistä, mutta totuus on, että kristillinen maailma on yhtä ”syntinen” kuin ennenkin. Niinpä jos alkaa perusteellisesti ja vailla uskonnon asettamien ehtojen painolastia analysoida näitä asioita, voi vain hämmästellä, miten huikeaa loogisuutta, viisautta ja rakkautta Luoja osoitti säättäessään lait niin, että ihmiset joutuvat kehittymään peräkkäisten elämiensä kautta. Samoin suodessaan heille vapaan tahdon, jonka myötä he voivat vapaasti valita tiensä, ja aina uuden mahdollisuuden sovittaa syvällä sisimmässä painavat pahat teot ja nousta piirun verran korkeammalle henkisessä kehityksessä.

Tämä jos mikä on todella vapauttava totuus. Joka uskoo jälleensyntymään ja syyn ja seurauksen lakiin, tuntee itsensä todella vapaaksi ja oman itsensä valtiaaksi ollessaan ainoana vastuussa askeleistaan ja tietäessään, että mitä kylvää, sitä niittää.

Ja voisimme sanoa, että aina viime aikoihin asti kristillisen maailman uskonnollinen järjestelmä muodosti ”uskomme kohdun”. Nykyään taas olemme elämän voiman puskemina ja järkemme houkuttelemina kääntyneet uskossamme kohti ”**kosmista syntymää**”.

Ihmissikiöllä on kaikki mukavuudet ympärillään. Sen ei tarvitse edes imeä ruokaansa, se ei kärsi kylmyydestä eikä kuumuudesta ja sen keho on suojassa kaikilta mahdollisilta fyysisiltä hyökkäyksiltä. Se kelluu levollisesti omassa maailmassaan äitinsä kohdussa. Se on yksinkertainen sikiö..., mutta kun se kasvettuaan kykenee vaihtamaan ympäristöään, nousemaan kehityksessään seuraavalle askelmalle, se syntyy. Lapsi luopuu noista mukavuuksistaan ja alkaa osallistua elämään, ja se vaatii ponnisteluja. Hänen pitää aloittaa oppivuotensa kykyjen ja taitojen koulussa, ja vain hän itse voi käydä tuon koulun; se on tehtävä, jota kukaan ei voi tehdä hänen puolestaan. Hän joutuu itse itkemään, kun on nälkäinen, tai kun kohtaa jotain muuta hankaluutta; hän ottaa itse ensiaskelensa, ja on hänen henkilökohtaisen ponnistelunsa tulosta, että hän oppii puhumaan jne.

Samoin on henkisen sikiön laita. Siinä hän elelee levollisesti uskonsa kohdussa tarvitsematta sen kummemmin ponnistella. Hän luottaa siihen, että hänen tarvitsee vain tehdä ne pienet velvollisuudet, jotka hänen uskontonsa määrää, ja Jeesuksen veri puhdistaa kaikki hänen syntinsä, ellei peräti pelkkä papillinen voima. Hän tuntee olonsa varmaksi ja mukavaksi uskonnollisessa universumissaan.

Mutta kehityksen voima alkaa puskea häntä eteenpäin, järki alkaa puhua kovempaa ja tiedon loputtomat horisontit kutsuvat häntä iloisesti kosmiseen syntymään.

Näissä olosuhteissa monet jäävät mieluummin makoilemaan henkiseen kohtuunsa niin kauan kuin Kosminen Laki sallii.

Toiset sen sijaan päättävät rikkoa tuhatvuotiset käytänteensä ja syntyä uuteen mielenlaatuun, uuteen henkiseen tilaan, jossa

oma ponnistelu on polku suuriin sisäisiin muutoksiin, valaistumisen ja kaiken kanssa rauhassa ja harmoniassa elämisen voitto. Se on polku, jossa tehdään matkaa inkarnaatiosta toiseen etsien normaalin ylitse yltäviä kykyjä, yhä laajempia havaintoja, mielikuvituksemme rajat ylittävää tietoa, täyttä ja katoamatonta onnea...

Se on loputtoman kehityksen tie, joka on sitä kiehtovampi ja ihmeellisempi, mitä pitemmälle kehityksessämme pääsemme.

Tässä syntymässä tajuamme myös selvemmin, ettei Jeesus ollut suinkaan se ristin marttyyri, jollaisena hänet on meille esitelty, vaan suuri taivaallinen tiedemies, joka toi meille evankeliumeissa mitä täydellisimmän hyvän elämän aapisen.

”Kosminen synnytys” tekee kipeää, sillä se asettaa ihmisen oman vastuuntuntonsa eteen, mutta se kipu on koettava, jos haluaa päästä pysähtyneisyydestään. Ilman kipua ei ole kehitystä meidän henkisen kehityksemme tässä vaiheessa.

VÄLISOITTO

*Neide oli aamukävelyllään polulla, joka nousee ensin dyynin harjalle ja laskeutuu sieltä rinnettä pitkin meren rantaan. Hän oli al-
lapäin.*

*Hiljaisessa maisemassa, missä kuului vain linnunlaulua, hän al-
koi hiljalleen erottaa muitakin ääniä: joku juoksi iloisesti laules-
kellen. Sitten maisemasta erottui mies, joka tuli suoraan häntä
kohti. Hänet ohittaessaan tämä toivotti reippaasti hyvää päivää ja
jatko juoksuaan ja lauleskeluaan. Neiden alakulo oli poissa kuin
ihmeitä tekevän pyhän käden pyyhkäisemänä, ja hän huomasi hy-
myilevänsä iloisesti.*

*Mitä ihmettä oli tapahtunut? Hänen huono tuulensa oli tai-
anomaisesti vaihtunut onneksi, ja kun hän jatkoi matkaansa, hän
tunsi voimakkaana luonnon suuruuden ja ihaili kasvien vehreyttä
ja siellä täällä esiin tupsahtavien kukkien väriloistoa nousevan au-
rion valossa.*

Ei se ollut ihme.

*Kevyt, tyytyväinen tai elämäniloinen tunnetila luo energisesti sen
kanssa yhteensopivan magneettikentän tai auran. Samoin käy vas-
takkaisten tunnetilojen kanssa.*

*Kun valoisa energia huokuva aura koskettaa omaamme,
saamme osamme tästä elinvoimasta, ja se valaisee meidät sisäisesti.
Auramme on käyntikorttimme. Kun se on valoisa, se avaa monia
ovia edessämme. Kun se tumma, se sulkee niitä.*

Millainen aurasi on, rakas lukija, tuo näkymätön käyntikorttisi?

20. LUKU

KUKA JEESUS OLI?

Jos sinulla olisi monta poikaa ja yksi heistä olisi hyvä ja virheetön ja muilla olisi kaikki virheet ja paheet, mitä kuvitella saattaa... miten toimisit heidän kanssaan? Tuomitsisitko tuon hyvän pojan kuolemaan, jotta tuntisit niin pääseväsi eroon pahojen poikiesi puutteista ja synneistä?

Uskotko, että Jumala, joka on itse täydellisyys ja kaiken rakkauden lähde, tuomitsisi kuolemaan Jeesuksen, puhtaan, viattoman ja niin ikään silkkaa rakkautta huokuvan hengen, lähettäisi hänet uhrattavaksi ristillä, jotta hän verellään sovittaisi ja pyyhkisi pois ihmiskunnan synnit ja pahuudet? (*Ks. mm. Ef:7 ja Room. 3:23-26*).

Eikö Jumala, joka on kaikkivaltias, maailmankaikkeuden suurin voima, universaalien lakien laatija, voisi yksinkertaisesti vain antaa anteeksi ihmisten synnit ilman, että ketään tarvitsisi uhrata sen takia, varsinkaan Jeesuksen kaltaista viatonta henkilöä?

Jotkut sanovat, ettei Jumala voi mitätöidä omia lakejaan. Mutta jos niin olisi, voisimme ajatella, että hän on luonut absurdit, peräti typerät lait, niin kuin tuo edellä mainittu.

Ja vaikka sen jotenkuten käsittäisikin, olisi pakko kysyä: mitä sillä mahdettiin sovittaa, kun ihmiskunta kerran on yhtä syntinen kuin ennenkin? Eivätkä edes kristityt, jotka pitävät itseään pelastuneina, ole vapaita synnistä, sillä riittää, että on ihminen ollakseen epätäydellinen.

Eikö olisi johdonmukaisempaa ja paremmin linjassa Jumalan ja Jeesuksen oman suuruuden kanssa, jos hänen asemaansa ei

määrittäisi se, että hän oli ”Jumalan karitsa, joka pois ottaa maailman synnit”, vaan tehtävä Mestarina? Ihmisenä, joka tuli opettamaan muille ihmisille uutta käskyä, rakkauden käskyä, johon sisältyvät rauha, anteeksianto, nöyryys, kunnioitus jne., uhriksi jou tumisen uhallakin?

Hänen äänensä kuului pitkin Galileaa ja Juudeaa, vuorten yllä, kaduilla, synagogissa ja merenrannalla lohduttavana, parantavana, rukoilevana ja aina rakkautta kuvastavana:

”Minä jätän teille rauhan. Oman *rauhani minä annan teille.*”

”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan, usko kaa minuun. Minun isäni kodissa on monta huonetta.”

”Katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.”

”Tulkaa tänne te isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakun nan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. ... Totisesti: kai ken mitä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”

”Autuaita kärsivälliset: he perivät maan.”

”Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan.”

Mutta jotta hänen juutalaisista laeista ja vallitsevasta ”status quosta” niin radikaalisti poikkeavaan opetukseensa suhtauduttai siin vakavasti ja jotta ne hyväksyttäisiin, niin että niiden valo kan taisi tuleviin vuosisatoihin asti, tarvittiin **ristiinnaulitsemisen kaltainen voimakas kliimaksi**. Ja Jeesus alistui siihen, ei ”pe lastaakseen syntiset”, vaan antaakseen heille tilaisuuden alkaa pe lastaa itse itsensä sisäisten muutosten kautta, rakkauden kodista huonetta etsien ja siten omaa käytöstään muuttaen.

Tarkastelkaamme siis Jeesusta RISTIN MARTTYYRIN sijaan MESTARINA, puhtaana sieluna, joka oli silkkaa rakkautta ja viisautta ja tuli tuomaan maailmaan opetustensa ilosanoman, kaiken sen minkä ihmiset siinä historian vaiheessa saattoivat ymmärtää ja hyväksyä.

Hänen opetuksensa voi nähdä uskonnollisina käskyinä, mutta myös tieteellisinä totuuksina, joissa pohditaan hyvää elämää tieteen näkökulmasta.

POHDITAANPA VÄHÄN

Tarkastellaan esimerkiksi hänen tärkeitä opetuksiaan anteeksiannosta nykyisen tiedon valossa.

Kun tunnemme tuskaa, vihaa tai kaunaa tai pelkästään torjumme jonkun, luomme ”negatiivista psyykkistä energiaa” tai matalataajuisia ”värähtelyä”.

Kun tämäntyyppinen energia on ristiriidassa kehityksasteemme kanssa, siitä aiheutuu koko joukko ongelmia alkaen mitä erilaisimmista pahoinvoinnin muodoista, kehon psykosomaattisina tunnetuista taudeista henkiseen tasapainottomuuteen, kuten ärtymykseen, levottomuuteen ja masennukseen. Se myös vetää puoleensa alimpia henkiä – henkisten asioiden kyseessä ollen samantaiset tuntevat vetoa toisiinsa – jotka liittävät matalavärähteiset tunteensa omiimme lietsoakseen meissä vihaa, kaunaa ja katkeruutta. Siitä taas voi syntyä monia muita ongelmia, joita ei tässä ole tilaa luetella.

Niinpä vihaaminen **tekee meille pahaa** monessa mielessä; myös kaunan ja katkeruuden hautominen **tekee meille pahaa**. Toisaalta anteeksiannosta syntyvä tunnetila tuottaa korkeataajuisia energiaa, jolla on kaikin puolin suotuisia vaikutuksia ja joka avaa lisäksi yhteyksiä henkimaailman korkeammille tasoille.

Viisainta on siis antaa anteeksi ehdoitta, sillä se **tekee meille hyvää**.

Anteeksianto huojentaa myös sydäntä ja avaa tietä iloon, ja tie-
teen mukaan tyytyväisyys on todellista elämän, terveyden ja hy-
vinvoinnin eliksiiriä auttaessaan estämään masennusta ja lujitta-
essaan immuunijärjestelmää, mistä on puolestaan lukuisia muita
etuja.

On siis oman etumme mukaista antaa anteeksi.

On siksi todellisen Mestarin viisautta neuvoa antamaan an-
teeksi, ja sama viisaus on hänen kaikissa muissakin opetuksissaan.

KYSYMYKSET – Jos on totta, että negatiivisista tunteista kum-
puava energia on pahaksi terveydelle, miksi sitten kaikenlaiset pa-
hanteekijät, ne, jotka vihaavat, kadehtivat jne., eivät ole yhtä mittaa
sairaita niiden pahojen energioiden vuoksi, joita heistä lähtee?

VASTAUS – Tämän tyyppinen energia aiheuttaa monia on-
gelmiä silloin, *kun se on ristiriidassa kehityksellemme kanssa.*

Se tarkoittaa, että ne, jotka elävät kehityksen ensimmäisillä ta-
soilla, ovat negatiivisissa energioissa omassa elementissään, sa-
malla tavalla kuin sika tuntee olonsa mukavaksi likaisessa läti-
sään. Mutta ihmiset, joilla on enemmän kosmista ikää, ovat kor-
keammilla henkisillä vyöhykkeillä, ja sitä myöten heidän henki-
nen kehonsa on herkempi ja omatuntonsa valppaampi. Siksi
heidän kehitystasolleen sopimaton energia on heille pahasta.

KYSYMYKSET – Miksi Jeesus kehotti rakastamaan vihollisia, te-
kemään hyvää niille, jotka meitä vihaavat, ja rukoilemaan niiden
puolesta, jotka meitä vainoavat ja kohtelevat huonosti?

VASTAUS – Rakkaus on suuri universaali laki. Se on läsnä
koko maailmankaikkeudessa ja antaa olemassaolon syyn kaikelle
ja kaikille. Elämällä sen todeksi arjessaan saa tuon ulottuvuuden
osaksi elämäänsä.

Joka rakastaa vihollistaan, auttaa osaltaan vihan ja koston noidankehän murenemista. Kun vihan ja pahantekemisen halun väärähtelyt tavoittavat ihmisen, joka kykenee rakastamaan vihollistaan ja rukoilee hänen puolestaan, tämän tuottama korkeaväriäinen energia neutraloi ensin mainitut väärähtelyt.

KYSYMYKSET – Entä tapaukset, joissa paha toisinaan tavoittaa rakkauden asteelle jo ylittäneet ihmiset?

VASTAUS – Monet ihmiset, jotka ovat oppineet rakastamaan, kantavat syvällä sisimmässään sovittamattomia pahoja tekojaan ja tilanteita, joissa he ovat olleet konfliktissa *suuren lain* kanssa ja jättäneet ne selvittämättä, niin että niiden kaiut voivat ylittää aina nykyiseen inkarnaatioon asti viestittäen tarvetta sovittamiseen.

He voivat olla myös jonkun sellaisen henkimaailmassa elävän vihollisen vaikutuksen alaisena, joka etsii tilaisuutta toteuttaa pahoja aikeitaan. Tällainen tilaisuus voi tulla vihan, lannistumisen, ylpeyden, ylimielisyyden jne. hetkellä, jolloin vainon kohteena oleva ihminen suojauksen pettäessä päästää tällaisen hengen lähelleen.

Siksi on tärkeää olla valppaana ja tarkkailla omia kokemuksiaan ja yrittää välttää kaikkea, mikä voisi heikentää itsesuojelumekanismeja. Ja sen lisäksi rukoilla säännöllisesti, mikä mahdollistaa yhteyden Korkeimpaan, tuohon hyvien inspiraatioiden, neuvon, ilon ja maalliselle polulle välttämättömän sisäisen voiman lähteeseen.

Ja muistakaamme Jeesusta, joka sanoi: ”Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

KYSYMYKSET – Onko mahdollista rakastaa vihollista?

VASTAUS – Allan Kardecin kirjassa *Evangeliumi spiritismin mukaan* (XII luku) selvitetään tätä aihetta kiinnostavasti:

”Jos rakkaus lähimmäiseen on hyväntekeväisyyden periaate, niin vihollisensa rakastaminen on sen ylevin ilmaus, sillä tämä hyve on suurimpia voittoja ylpeydestä ja itsekkyydestä.

Ihmiset käsittävät rakastamisen kuitenkin usein väärin tässä yhteydessä. Jeesus ei ymmärtänyt tuota sanaa niin, että vihollista kohtaan pitäisi tuntea samaa hellyyttä kuin veljeä tai ystävää kohtaan. Hellyys edellyttää luottamusta. Mutta emmehän voi luottaa sellaiseen, joka haluaa meille pahaa; emme voi suhtautua häneen avomielisesti kuin ystävään tietäessämme, että hän voi käyttää sitä hyväkseen. Kun ihmiset eivät luota toisiinsa, he eivät voi herättää toisissaan haltioitunutta sympatiaa, kuten on laita silloin, kun he ovat läheisesti tekemisissä toistensa kanssa. Ihminen ei siis voi nauttia samalla tavalla vihollisen kuin ystävän seurasta.

Vihollisten rakastamien ei siis tarkoita, että heitä kohtaan pitäisi tuntea jotain sellaista mieltymystä, joka ei tule luonnostaan. Kanssakäyminen vihollisen kanssa saa sydämen lyömään hyvin toisella tavalla kuin ystävän kanssa. Vihollisten rakastaminen tarkoittaa, ettei tunne heitä kohtaan sen paremmin vihaa tai kaunaa kuin kostonhaluakaan. Se tarkoittaa, että antaa heille ilman taka-ajatuksia ja ehtoja anteeksi sen pahan, jonka he ovat meille tehneet. Se tarkoittaa, ettei aiheuta mitään esteitä sovinnon syntymiselle. Se tarkoittaa, että toivoo heille hyvää sen sijaan että toivoo heille pahaa. Se tarkoittaa, että iloitsee eikä tunne kateutta, kun heille tapahtuu jotain hyvää. Se tarkoittaa, että ojentaa heille auttavan kätensä, kun he tarvitsevat sitä. Se tarkoittaa, että pidättäytyy sanoin ja teoin kaikesta, mikä voi vahingoittaa heitä. Lyhyesti sanottuna se tarkoittaa, että maksaa aina pahan hyvällä ilman nöyryyttäviä taka-ajatuksia. Jokainen, joka tämän tekee, täyttää käskyn ehdot: rakastakaa vihollisianne.”

Vaikeaa, eikö totta? Mutta pitää vain aloittaa, vähän kerrassaan, ”kaatuen mutta lopulta seisomaan nousten”, sillä kysymys on sisäisistä muutoksista, ja niiden onnistuminen vaatii

päättäväisyyttä, sisukkuutta ja paljon kärsivällisyyttä itseä kohtaan ja myös itselleen anteeksiantamisen oppimista. Mutta älkäämme koskaan lakatko yrittämästä, sillä jokainen sisäinen voitto saa sielumme tulvehtimaan ilosta ja elämäämme tulee lisää valoa.

Meedio ja spiritistinen puhuja Divaldo Franco sanoi eräässä itselle ja muille anteeksi antamista käsittelevässä seminaarissa, että ”anteeksi antaminen on sitä, että antaa jokaiselle oikeuden olla sellainen kuin hän on ja sallii itsellensä oikeuden olla sellainen kuin on”.

Ja hän jatkoi: ”Jos lähimmäiseni on sellainen tai tällainen, en ala muuttaa häntä, mutta jos itse olen, minulla on velvollisuus muuttaa itseäni paremmaksi. En voi velvoittaa lähimmäistäni muuttumaan, koska sanani ovat vain ehdotuksia, hänen parhaakseen esitettyjä pedagogisia suosituksia, joita hän ei noudata, elleivät ne herätä hänessä vastakaikua. Mutta koska itse haluan olla onnellinen, noudatan muuatta elämänohjetta, mitä omaan muuttumiseeni tulee: en maksa koskaan pahaa pahalla. Yritän aina korvata sen niin hyvällä kuin suinkin.”

Mitä Jeesuksen hahmoon tulee, tukeudun tähän kauniiseen katkelmaan Charles-hengen sanelemasta, meedio Ivone A. Peireiran meediokyvyllään kirjoittamasta kirjasta ”Amor e Ódio” (Rakkaus ja viha), jossa sanotaan näin:

”Tietyssä elämänvaiheessa, oltuaan vuosia maanpaossa Ranskan Guineassa ja kärsittyään siellä ankarasti tarinan päähenkilö Gaston alkoi saatella henkeään takaisin Jumalan luo. Niinpä kun hän eräänä iltana katseli, miten meri katosi horisonttiin, hänen ajatuksensa palasivat kaukaiseen Galileaan ja Jeesus Nasaretilaiseen, jonka hän kuvitteli Lähi-idän kirkasta taivasta vasten, hiukset Jordanin laakson tuulissa hulmuavina, tunika aaltoillen ja katse unohtuneena ikuisuuden suurenmoisiin näkymiin; vaeltamassa kylästä toiseen ihmisiä kohtaan tuntemansa rakkauden tähden ja keskustelemassa ajatuksissaan yhtä mittaa Isän kanssa, tuon

ylevän idealistin, joka mullisti maalliset ajatustavat ja kaatoi kivi-kovat ennakkoluulot Kaikkivaltiaan ja kaikkia rakastavan Jumalan nimessä pelkällä sankarillisella, lujalla vakaumuksellaan, jota eivät vaino, panettelu, kidutus eikä itse kuolema kyenneet horjuttamaan. Sillä vielä kuoleman kielissä, piinattuna ja muserrettuna tämä osoitti ikuisuudesta tuomansa opin ylivertaisen luonteen hyvästellessään omat pyövelinsä korkealta ristinpuusta näillä viimeisillä, kuolemattoman rakkauden kyllästämillä sanoillaan: 'Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä he tekevät.'"

Hän näki tämän sellaisena kuin tämä oli siihen aikaan, nuorena, äärettömän kauniina, ystävällisenä, rakastavana ja ylevään aatteeseensa hurmaantuneena miehenä, joka antoi hehkeimmän nuoruutensa ja tarmonsä sorrettujen, kovaonnisten ja syntisten puolesta, toisin sanoen ihmiskunnan lunastuksen puolesta, niin että se saattoi pelastua hänen uhrinsa kautta.

Oi, miten ihastuttava tarina täynnä sankaruutta ja uhrautuvaisuutta Jeesus Nasaretilaisen elämä olikaan!"

Ja eräänä jumalallisen innoituksen hetkenä Paavali sanoi:

"Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tulesta mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii..." (1.Kor.1-7)

Jeesuksen opetukset olivat moraaliltaan niin korkeita, että ne ärsyttivät monia, jotka ne kuulivat. Jotkut taas seurasivat häntä hänen parantamistyönsä ja ihmetekojensa vuoksi... Harvat kuitenkin kykenivät pääsemään hänen valoa loistavan ajattelunsa taajuudelle ja imemään hänestä energiaa ja eväitä muuttaakseen elämänsä ja seuratakseen häntä...

Ihmisen uskonnolla ei ole väliä. Hänellä ei ole edes pakko olla uskontoa. Riittää, että hän uskoo korkeimpaan voimaan ja hyvyteen. Ja kun hän etsii tätä voimaa ajatusten ja tunteidensa kautta, se nostaa hänen värähtelytasoaan ja siten avautuvan kanavan kautta virittää hänet korkeimpien voimien taajuuteen. Näin virittäytyneenä hän pääsee henkimaailman auttajiensa ajatusten taajuudelle ja kykenee ottamaan vastaan heidän neuvojaan ja ohjaustaan, jotka näyttäytyvät hänelle yleensä intuitionä.

(Ks. 17. luku – Rukous)

21. LUKU

GOLGATA JA TAABOR

Kristinuskon historiassa on kaksi vuorta, jotka toimivat poikkeuksellisten tapahtumien näyttämönä.

Toinen on Golgata, missä Jeesus ristiinnaulittiin; toinen on Taaborinvuori, missä Mestari tapasi Mooseksen ja Eliaan materialisoituneet henget.

Mutta miksi kristityt muistavat vain Golgatan, kun taas Taaborinvuoren tapahtumia tunnetaan tuskin ollenkaan?

Kumpi on tärkeämpi, kuolema, siirtyä yhdestä ulottuvuudesta toiseen, lihallisen olemassaolon loppunäytös, vai elämä ja kaikki se, mitä se edustaa?

Jeesus on esitetty ristin marttyyrina, jonka piti kärsiä ja tulla ruoskituksi, kidutetuksi ja ristiinnaulituksi, jotta **syntimme tulsivat sovitetuiksi**.

Tämä ajatus uhrata joku toisten puolesta heijastaa muinaisina aikoina vallinnutta mielenlaatua ja se on omaksuttu myös Vanhaan testamenttiin. Se on kovin kätevä mutta kertakaikkisen epäoikeudenmukainen ajatus, joka kumpuaa ihmisen itsekkyydestä ja tekopyhydestä.

Henkisen kypsymättömyytensä vuoksi ihmisellä on taipumus etsiä aina jotain vippaskonstia välttyäkseen ottamasta vastuuta teoistaan ja vastaamasta virheistään.

Näin tapahtui suhtautumisessa Jeesukseen. Sen sijaan että hänet nähtäisiin Mestarina, joka tuli osoittamaan ihmisille tuohon kehitysvaiheeseen paremmin sopivan tien, he pitivät parempana

tehdä hänestä pelastajan, joka ristinkuolemallaan vapautti seuraajansa kaikista synneistä ja lunasti heidät antamalla oman uhrinsa.

Miten itsekästä! Miten sokeaa! Miten monta kärsimyksen vuosisataa ihmisen pitää vielä elää kehittyäkseen?

Eikö olisi jo aika alkaa ajatella johdonmukaisemmin, koska nykymaailmassa moisia harhaluuloja ei voi enää perustella? Eikö olisi jo aika panna käsitteet uusiksi niin, että ne olisivat sopuisoinnussa vallitsevan todellisuuden kanssa?

Miten absurdeja ovatkaan nuo yhä voimissaan olevat ajatusmallit Jeesuksesta, joka laskeutui maan päälle kuollakseen ristillä ja maksaakseen kärsimyksellään ja kuolemallaan ihmisten synnit!

Jeesus tuli maan päälle Messiaana, uhrimielessä kyllä, mutta opettaakseen ihmisille uuden tien, uuden lain: rakkauden lain. Hän tuli puhumaan sielun kuolemattomuudesta ja neuvomaan meille, miten meidän pitäisi toimia ja millaisia asenteita omaksua pelastuaksemme, tai paremminkin: kehittyäksemme, sillä meidän ei totta puhuen tarvitse pelastaa itseämme, koska emme ole kadotettuja. Meidän täytyy kyllä kehittyä, edistyä moraalisesti ja henkisesti.

Hän tuli kuin isovelji opettamaan nuorempiaan ja opastamaan heidät turvalliselle tielle.

Mutta ajatukset ja opetukset, jotka hän toi, olivat niin omaperäisiä ja niin vaikeita hyväksyä, että hänen piti kuolla noissa niin dramaattisissa oloissa, jotta hänen käynnistään maan päällä ja ennen muuta hänen rakkauteen perustuvista opetuksistaan jäisi pysyvä jälki ihmisten mieliin.

KYSYMYKSIÄ POHDITTAVAKSI

Mitä syntiiin tulee, uskotko että Jumala olisi ihmistä suunnitellensa antanut hänelle taipumuksia, viehtymyksiä, haluja tai tarpeita, joista hän jälkeensä vaatisi heidät tilille?

Jos olemme Jumalan luomuksia, on selvää, että hän suunnittelei meidät ennen luomistyötään. Niinpä ei käy järkeen uskoa, että hän olisi suunnitellut meille taipumuksen pahuuteen. Hyvä ja paha ovat tosiasiaassa osa kehitysprosessiamme. Niiden poluilla kulkiessamme, peräkkäisten jälleensyntymiskokemustemme kautta me opimme kanssakäymisen ja veljeyden suuret oppiläksyt, toisin sanoen hyvän elämän taidot.

Mutta teologia on pannut **velvollisuutemme ja meille kuuluvan sovitustyön** Jeesuksen kontolle varoen visusti tuomasta esiin sitä, mitä hän opetti syyn ja seurauksen laista sanoessaan: ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.” Ei hän sanonut, että hänen verensä pesee ihmisten synnit vaan vakuutti: ”Kullekin hänen tekojensa mukaan.” Siinä on vissi ero, vai mitä?

Juutalaiset olivat historiansa alusta alkaen tottuneet siihen, että he voivat virheitä tehtyään korjata ne, tai paremminkin ”pyyhkiä ne pois”, uhraamalla jonkin eläimen. Tällainen käytäntö on saanut alkunsa Mooseksen opetuksista, jotka sopivat hyvin tuon kansan senhetkiseen karkeaan ja melko alkukantaiseen kehitysvaiheeseen. Mutta kannattaa muistaa, ettei Siinaissa saaduissa kymmenessä käskyssä ole virheiden kuittaamiseen viittaavia määräyksiä, vaan ne heijastelevat universaalin oikeuden ja etiikan periaatteita. Ei niissä puhuta mistään uhrilahjoista. Niissä puhutaan käytöksestä, teoista. Ne ovat ohjenuoria, elämänohjeita ihmisille. Ja ne tähtäävät kaikkinaiseen yhteiskunnalliseen tasa-arvoon, rauhaan ja kunnioitukseen.

Syntien sovittaminen ja jumalten lepyttäminen uhrien avulla oli käytössä jo paljon ennen Moosesta, mutta hän laati niistä Israelin kansalle säännöstön, joka pyrki ”lepyttämään Jumalan vihan” ja saamaan hänet siunaamaan sitä terveydellä ja maallisella hyvällä.

KYSYMYKSIÄ POHDITTAVAKSI

1. Uskotko, että Jumala voi vihastua siitä, että hänen kypsyttömät lapsensa tekevät virheitä?

2. Uskotko, että jos Jumala vihastuisi, hän leppyisi, jos hänelle uhrattaisiin muutama eläin?

3. Onkohan todellakin niin, että uhrieläinten veri tuoksuu Jumalan, tuon elämän ja maailmankaikkeuden Herran, mielestä suoliselta, niin kuin Raamatussa ilmoitetaan?

Usko siihen, että Jumala voisi vihastua edellä mainitusta tai tuntea iloa uhreista, heijastaa vain ihmisen syvää tietämättömyyttä. (Ks. 22. luku – Raamattu).

KYSYMYKS – Miksi Jeesusta pidettiin ”Jumalan karitsana”?

VASTAUS – Jeesuksen seuraajat, kaikki juutalaisia, näkivät hänessä aikakauden vallitsevan mentaliteetin mukaisesti ”Jumalan karitsan”, toisin sanoen Jumala lähetti ”karitsansa, Jeesuksen” uhrattavaksi ja tämä uhri otti pois maailman synnin. Tällainen ajatus tapa oli linjassa juutalaisen perinteen kanssa ja syrjäytti Jeesuksen opetukset ja kehotukset oman käytöksen ja henkisen asenteen muuttamiseen.

Mutta se, miten hyvin jo muotoonsa asettuneita ajatusmalleja kyetään muuttamaan, riippuu ihmisen tai kansan kehitystasesta, henkisestä kypsytydestä. Siksi Jeesuksen todellista missiota ollaan alkamassa ymmärtää vasta nyt.

Nyt voimme ymmärtää entistä selvemmin, miten suurista asioista Taaborinvuorella oli kyse Mestarin keskustellessa **Eliaan ja Mooseksen** täydellisesti materialisoituneiden henkien kanssa.

Sillä hetkellä tuo paikka oli monitahoisten ilmiöiden näyttämö:

a) Kristus tapasi kaksi häneen suorassa yhteydessä olevaa auttajaansa, mikä merkitsi uutta kehitysvaihetta ihmiskunnalle tai ainakin läntiselle maailmalle

b) henget ilmestyivät mediumistisen materialisaation kautta, mikä todisti ihmisen kuolemattomuudesta, ja Jeesus kommunikoi heidän kanssaan, mikä puolestaan todisti meediokyvyn olemassaolosta ja mahdollisuudesta näiden kahden ulottuvuuden väliseen yhteydenpitoon

c) ja päälle päätteeksi Elias ja Johannes Kastaja olivat samassa ihmisessä, sillä Mestari oli sanonut useassa yhteydessä, että Johannes Kastaja oli Vanhan testamentin Elias, joka oli palannut ruumiilliseen elämään hänen sanansaattajakseen. Se tietenkin vahvisti osaltaan jälleensyntymisen olevan totta.

Tuo Taaborinvuorella loistanut, elämästä, kuolemattomuudesta, meediokyvystä ja reinkarnaatiosta kertova huikaiseva valo on vasta nyt levittämässä kirkkauttaan pienen kristittyjen joukon alettua nähdä sen, ja se on jo suuri edistysaskel.

Nykyään voimme alkaa jo ymmärtää, että Kristuksen viesti kertoo elämästä, kuolemattomuudesta, viisaudesta, täydellisyydestä, kehityksestä ja rakkaudesta, ei kuolemasta. Luojan kiitos.

*Jotta voi antaa anteeksi, pitää suuttua
tai loukkaantua jostain, eikä ole mi-
tään järkeä uskoa Jumalan louk-
kaantuvan virheistämme, juuri siksi
ettei hän luonut meitä virheettömiksi.
Joten erehtyminen on meidän luontees-
samme ja osa evolutiivista kehitys-
tämme.*

*(Ks. 3. luku - Jälleensyntyminen eli
Reinkarnaatio)*

22. LUKU

RAAMATTU

Jottei sanottaisi, että tässä yritetään romuttaa Raamattu, ennen muuta Vanha testamentti, tai arvostella sitä vailla mitään perusteita, on tärkeää tehdä tiettäväksi, että yritän vain näyttää totuuden. Sillä vielä nykyäänkin, niin monen vuosituhannen jälkeen, miljoonat ihmiset suojautuvat satojen sitä kirjaimellisesti tulkitsevien uskontojen viitan alle, niin järjestömiltä ja ristiriitaisilta kuin niiden kirjoitukset monen monituisin kohdin tuntuvatkin. Useat tekevät sen rangaistuksen pelosta (aina pelko!), mutta suurin osa epäilemättä pelkkää mukavuudenhaluaan siksi, että tuntee olonsa turvallisiksi uskonsa kohdussa kaipaamatta henkisestä sikiöstä lapseksi muuttavaa kosmista syntymää ja taivalta kohti horison-tissa pilkkottavia valoja, missä uudet ja entistä leveämmät tiet alka-vat.

Monet ovat sitä mieltä, **ettei Raamattua**, jota pidetään Juma-lan sanana, **saa kyseenalaistaa eikä tulkita**, totella vain.

Haluan vielä korostaa kunnioitustani Raamattua kohtaan, mutta kysyn silti, kuka voi taata, että se on Jumalan sanaa? Kuka voi vielä nykypäivänä uskoa, että joku tai jokin niin käsittämättö-män mahtava ja ihmeellinen kuin maailmankaikkeuden ja elämän Luoja laskeutuisi maan päälle kirjoittamaan kirjan? Varsinkin kun ottaa huomioon, että tässä kirjassa, pääasiassa Vanhassa testa-mentissa, on lukemattomia ristiriitaisuuksia, epäjohdonmukai-suuksia, älyttömyyksiä ja jopa raakalaismaisuuksia. Ja jos niitä on jopa kirjan pääsanomassa, niin ettei se siten ole linjassa sen ter-veen järjen ja hyvän harkinnan kanssa, joiden varassa suunnis-tamme jokapäiväisessä elämässämme, pitääkö siihen sittenkin

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. uskoa sokeasti, kirjaimellisesti ja kokonaisuudessaan? Aivan varmasti ei.

On siis paljon loogisempaa hyväksyä se, että kyseessä on ihmisten kirjoittama kirja, vaikkakin suurelta osin heitä korkeamman voiman alaisuudessa luotu.

Niinpä on viisaampaa keskittyä sen eettiseen sisältöön, joka kuitenkin eniten merkitsee, koska se johdattaa ihmistä muuttumaan paremmaksi. Eikö juuri tämän henkisen kehityksen pitäisi olla kaikkien uskontojen tarkoitus?

Niinpä kaikki tämä pitää sanoa aivan selvästi, sillä vain totuudella on voima avata vuosisatojen aikana muodostuneet rakenteelliset kahleet ja murtaa tuhatvuotiset ajatuskuviot, nimenomaan tähän maailmanaikaan, kun kuuliaisuus on jo jäänyt järjen äänen ja sokea usko kyseenalaistamisen alle.

Analysoidaan siis tätä kaikkea ennakkoluulottomasti.

Vanhaa testamenttia lukiessaan ei voi välttyä huomaamasta, että sen monet kohdat kertovat korkeamman voiman johdatuksesta tai heijastelevat muuten Jumalan lakeja. Niissä on myös suunnatonta kauneutta ja yleviä uskonnollisia tunteita, samoin kuin äärettömän viisaita neuvoja ja sananlaskuja.

Joissain muissa kohdissa taas käy selväksi Israelin kansaan samastuneiden henkien, sen henkioppaiden vaikutus. Juutalaisille Vanha testamentti on epäilemättä pyhä kirja, sisältäähän se heidän koko historiansa ja uskonnollisen elämänsä peruspilarit, mutta meidän muiden, jotka olemme toista heimoa ja toiselta aikakaudelta, ei ole mitään syytä pitää sitä järkähtämättömänä ja kiistattomana Jumalan sanana eikä liioin samalla tavalla pyhänä kuin millaisena juutalaiset sen näkevät.

Kuka on Jahve?

Jotkut Raamatun tutkijat kallistuvat sille kannalle, ettei Jahve ole itse Jumala, vaan heprealaisten henkiopas. Se toisin sanoen selittäisi ne lukemattomat Vanhan testamentin ristiriitaisuudet, järjettömyydet ja raakuudet yms., sillä siinä tapauksessa ne olisivat tapahtuneet Jahven käskystä tai siunauksella, kuten jäljempänä osoitetaan.

Lause ”Herra, **Israelin Jumala**” esiintyy Raamatussa lukuisissa kohdissa, sekä Uudessa että Vanhassa testamentissa.

Vanhassa testamentissa sanotaan vähintään 47 kertaa: ”Herra, **sinun Jumalasi**”. Yksin Kymmenessä käskyssä nuo sanat toistetaan viidesti:

Nämä termit ”**Israelin Jumala**” ja ”**sinun Jumalasi**” osoittavat, että kyseessä on joku, joka on vastuussa vain heprealaisista, siihen ei sisälly ajatusta Korkeimmasta Jumalasta, kaiken ja kaikkien Jumalasta, sillä siinä tapauksessa olisi puhuttu pelkästään Jumalasta.

On myös nähtävissä, että Jahvessa on paljon samankaltaisuutta Israelin kansan kanssa, jopa samoja vikoja, intohimoja, pyrkimyksiä ja käyttäytymispiirteitä. Siinä määrin, että maapallon kaikkien kansojen joukosta hän huolehti, suojeli ja käski vain tuota heimoa, ei samalla lailla viisaasti, oikeudenmukaisesti ja rakastaen kuin kaikkien asioiden Luoja, vaan osoittaen niitä luonteenpiirteitä, joita soturikansan johtajalla tuli olla kansaansa johtaessaan. Niinpä yksi hänelle Vanhassa testamentissa annetuista titteleistä on ”Sotajoukkojen Herra”.

Sama ajatus toistuu monessa yhteydessä, mistä syntyy mielikuva, ettei Jahve ollut maailmankaikkeuden Luoja, vaan heprealaisia opastanut henki, jolla oli samanlaisia ominaisuuksia kuin itse kansalla mutta joka toimi epäilemättä korkeampien entiteettien johdatuksessa. Mutta oli luonnollista, että hän esiintyi kuin olisi ollut itse Jumala, sillä vain siten hän sai tuon tietämättömän ja kurittoman kansan tottelemaan itseään, niin että hän saattoi johdatella sen uskomaan vain yhteen Jumalaan, yrittää juurruttaa

siihen Kymmenessä käskyssä ja monessa muussa yhteydessä esiin tulevat hyveet ja valmistaa maaperää Jeesuksen tulemiselle, Kristuksen, joka toisi mukanaan uuden ajatusmallin, rakkauden.

Tästä herää myös kysymys: Jos Jumala/Jahve olisi maailman-kaikkeuden, elämän ja kaiken Luoja, niin keitä muut kuin Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläiset olisivat? Sen tyhjästä ilmes-tyneen sukupolven lapset, jotka karkotettiin pitkin maailmaa ilman ohjeistusta ja ilman henkistä johtajistoa, joka valvoisi heidän kehitystään? Ja kuinka monta kansaa nämä, jotka ”eivät olleet Jumalan lapsia” kuitenkin muodostivat, nämä muut, jotka olivat yhtä lailla ihmisiä vikoineen ja lahjoineen, viisaineen ja rikollisi-
neen, hyvineen ja pahoineen?

Tulee myös muistaa, että näiden muiden joukosta nousi suuria opettajia, joista jotkut olivat mukana innoittamassa samat henki-sen kehityksen lainalaisuudet tunnustavien suurten uskontojen syntyä. Eri aikakausina, pienin aineellisin resurssein ja huomatta-via vastoinikäymiä koki näitä suuruudet esittivät rakkaudelli-sia ja ennakkoluulottomia ehdotuksia. Rakkaus, myötätunto, nöy-ryys, kunnioitus ja kiitollisuus ovat universaaleja arvoja, jotka on annettu ihmisille heidän lajinsa syntymästä alkaen, koko ihmis-kunnalle. Näin siksi, että Jumala on kaikkien Jumala.

Joitain Jahven ominaispiirteitä

Ei ollut kovin kehittynyt. Nautti uhrien veren tuoksusta, kuten moniaalla käy ilmi, kuten esim. 3. Moos. 1:13 ja 17:6.

Ei tiennyt, mitä teki. Raamatussa kerrotaan samankaltaisuu-desta Luojan oppipojan kanssa, joka teki kokeita tietämättä tark-kaan, mitä niistä seuraisi (*Ks. 23. luku*).

Katui tekojaan ja sanojaan.

Jahve katui lukemattomia asioita (*Ks. 23. luku*).

Oli julma, raivosi, käski ja rankaisi brutaalilla ja järjettömällä tavalla. (Ks.23. luku.)

Voiko kaikkea Raamatussa sanottua noudattaa ja harjoittaa nykymaailmassa?

Tarkastelkaamme joitain niistä monista ”synneistä”, joista Raamattu **käskee antaa kuolemanrangaistuksen:**

”Jos joku kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla... (2. Moos. 21:17).”

”Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, molemmat avionrikkojat, sekä mies että nainen, on surmattava (3. Moos. 20:10).”

”Kansa kivittääkään hänet kuoliaaksi, olipa hän maahan muuttanut siirtolainen tai syntyperäinen israelilainen. Hänet surmattakoon, koska hän on pilkannut Jumalaa (3. Moos. 24:10-16).”

”Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäs päivä pitääkää pyhänä. Se on sapatti, Herran pyhä lepopäivä. Jokainen, joka sinä päivänä tekee työtä, surmattakoon (2. Moos. 35:2).”

”Jos joku ottaa vaimokseen naisen ja hänen äitinsä tai naisen ja hänen tyttärensä, se on törkeä teko, jonka vuoksi sekä mies että molemmat naiset on poltettava. (3. Moos. 20:14).”

”Jos käy ilmi, että joku on ryöstänyt itselleen toisen israelilaisen ja tarjonnut häntä ostettavaksi tai myynyt hänet orjaksi, tekoon syyllistyneen on kuoltava. Hävittääkää paha keskuudestanne (5. Moos. 24:7).”

Tarkastelkaamme joitain sen ristiriitaisuuksia.

1. Ensimmäinen on heti 1. Mooseksen kirjan alussa, jossa kerrotaan päivän ja yön synnystä, vesien erottamisesta toisistaan, vihreän ruohon ja runsasta hedelmää kantavien hedelmäpuiden luomisesta, kunnes myöhemmin, neljäntenä päivänä luodaan aurinko, kuu ja tähdet. Miten voi olla päiviä ja öitä ja hedelmää kantavia puita ilman aurinkoa?

2. Ihmiskunta on tuhansien vuosien ajan aina tähän päivään asti maksanut Aatamin ja Eevan synneistä, vaikka Jumala on vakuuttanut (Hes. 18:20, 5. Moos.24:16 ja Jer. 31:29-30), että lapset eivät maksa vanhempiensa synneistä eikä vanhurskas jumalattoman teoista. Mutta jos vanhurskas ei kerran maksa jumalattoman synneistä, miksi Jeesus kuoli ristillä ihmiskunnan syntien takia?

3. 2. Moos. 9:1-7 kertoo, miten Jumala lähetti karjaruton tapamaan kaikki egyptiläisten eläimet, jopa heidän hevosensa, mutta joitain päiviä myöhemmin egyptiläisten hevoslauma hukkui Punaiseen mereen. Mikä hevoslauma, jos hevoset olivat jo kuolleet ruttoon?

4. Miten sovittaa säe ”Elävät tietävät sen, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään” (Saarn. 9:5) vertaukseen rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta (Luuk. 16:23) tai kohtaukseen, jossa Mooses ja Elia (kuolleet vuosia sitten) keskustelevat Jeesuksen kanssa vuorilla kolmen apostolin läsnä ollessa (Luuk. 9:30), tai Saulin sananvaihtoon Samuelin hengen kanssa, kun tämä oli jo kuollut (1 Sam. 28:11-20)?

5. Hoos. 6:6, Jumala sanoi: ”Uskollisuutta minä vaadin, en uhrimenoja, Jumalan tuntemista, en polttouhreja.” Ja kuitenkin hän itse käskee antaa uhrilahjoja, polttouhreja ja sovintouhreja mitä mitättömimmistä rikoksista.

6. Tässä taas yksi ristiriita Vanhan ja Uuden testamentin välillä. Uusi testamentti sanoo näin: ”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt” (Joh. 1:18) ja (1 Joh. 4:12). Sen myös Paavali vahvistaa: ”Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä” (1 Tim. 6:16), ja Jeesus itse: ”Isää tosin ei kukaan ole nähnyt.” (Joh. 6:46).

Mutta Vanhassa testamentissa sanotaan: ”Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille minä olen ilmestynyt.” (2. Moos. 6:3.) Saamme myös lukea, että Mooses, Aaron, Nadab, Abihu ja noin seitsemänkymmentä Israelin vanhinta näkivät Jumalan (2. Moos. 24:9-11). Samaa todistaa jae ”Jumala puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, niin kuin ihminen puhuu toiselle ihmiselle” (2. Moos. 33:11). Jakeessa 4. Moos. 12:18 myös vakuutetaan: ”Hänelle puhun suoraan kasvoista kasvoihin... Hän saa katsoa Herran kirkkautta suoraan.” Ja myös 1. Kun 11:9: ”Herra oli kahdesti ilmes- tynyt Salomonille.”

7. Miten pitää ymmärtää se, että pian sen jälkeen kun oli las- keutunut vuorelta laintaulujen kanssa, joissa yksi käskyistä kuului ”Älä tapa”, Mooses käski Leevin heimoa tällä tavalla: ”Näin sa- noo Herra, Israelin Jumala: sitokaa miekka vyölleenne, kulkekaa edestakaisin leirin halki portilta portille ja tappakaa jokainen, jonka kohtaatte, olkoonpa vaikka oma veli, ystävä tai sukulainen.” Sinä päivänä sukulaismiehet tappoivat Leevin heimon, yli kolme tuhatta israelilaista. Ja kamalinta on, että ”Jumala” siunasi nuo murhaajat siitä hyvästä, että he tottelivat tuota kammottavaa ja julmaa käskyä. (2. Moos. 32:27-29.)

8. Jakeessa 5. Moos. 24:16 ”Jumala” vakuuttaa: ”Isää ei saa tuomita kuolemaan poikansa eikä poikaa isänsä rikoksesta, vaan kukin tuomittakoon vain omasta rikoksestaan.” Mutta 2. Sam. 21:1-14 näyttää hänet niin raivostuneena entiselle kuninkaalleen Saulille, että hän langetti kansalleen kolmen vuoden nälänhädän ja leppyi vasta kun David käski teloittaa **uhrilahjana seitsemän Saulin pojanpoikaa**. Paitsi ristiriidasta tämä tapaus todistaa Jah- ven raivokkaasta puolesta ja ihmisistä sovintouhreina Jumalan vi- haa lepytettäessä. Mikä Jumala on sellainen, joka **vaatii ihmisuh- reja ja nauttii niistä?**

Tämä ei takuulla ole se kuva, joka maailmankaikkeuden ja elä- män Luoja tulee antaa. Jos hän ei olisi oikeudenmukainen ja täydellinen kaikessa, hänen työnsä tulos olisi kaaos.

On siis pääteltävissä seuraavaa: Kuten maapallolla on ollut kehityskautensa, myös ihmisen kehityksessä on ollut eri vaiheensa, esihistoria, vanha aika, keskiaika, uusi aika ja nykyaika.

Moraalisessa, eettisessä, henkisessä ja psyykkisessä mielessä ihminen on elänyt nämä kehitysvaiheet tai elää niitä paraikaa. Mooses toi heprealaisille **ensimmäisen paljastuksen*** kaikkine sävyineen, niin kuin luonnollista on, jotta siinä olisi koko kansalle jotakin.

*Ks. Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Luku I, Kolme paljastusta.

Vuosituhansien ja elämän luonnollisen kehityksen mittaan oli tullut uuden ilmestyksen aika **edellisen tarvitessa päivitystä**, mikä avasi uusia horisontteja ihmisen ”sisäiselle kehitykselle”.

Niinpä Jeesus, puhdas henki ja Mestari, tuli päivittämään tuon kansan uskonnollista ymmärrystä, ja myöhemmin monia muita, jotka olivat perehtyneet hänen opetuksiinsa ja pitivät rakkautta Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan niiden suurimpana ja ainoana käskynä. Sillä joka rakastaa todella, elää niin, että voi tukea lähimmäistään aina kun mahdollista, eikä vihaa, ole epäoikeudenmukainen, itsekäs, kateellinen jne. Ja hän sanoi vielä, että laki ja profeetat riippuivat siitä käskystä. (Mat. 22:34-40). Se oli **toinen paljastus**.

*Tämä toinen, Jeesuksen tuoma paljastus edusti tuon kansan uskonnollisten käsitysten **radikaalia päivitystä**, niin syvällistä muutosta, että vain kehittyneimmät henget saattoivat hyväksyä sen kaihotessaan jo uusia horisontteja, uusia valoja. Sitä paitsi apostolit ja lukemattomat muut Mestarin seuraajat ja hänen työnsä jatkajat olivat vanhoja sieluja, jotka olivat ruumiillistuneet maan päälle tätä tarkoitusta varten.*

Rakkaus oli tämän opetuksen perusta ja myös tiede on jo alkanut kiinnostua sen olemassaolosta ja todentaa sen voiman ja vallan. Ja kannattaa huomata, että sinä päivänä, kun ihminen alkaa

elää sitä todeksi, häntä kiusaavat suuret ongelmat ja kärsimykset alkavat ratketa.

Mutta rakastaminen on hyvin vaikeaa. On helppo rakastaa lapsiaan, vanhempiaan (ei aina kaikkia), ystäviään jne., mutta että rakastaisi kaikkia ”kuin itseään”... Sanoisinpa, että henkisen kehityksemme nykyvaiheessa se on melkeinpä mahdotonta, lukuun ottamatta sellaisia korkeatasoisempia sieluja kuin Franciscus Assisilainen, äiti Teresa jne., monien muiden nimettömiksi jääneiden lisäksi.

Onneksi tämä universaalin rakkauden idea kasvaa koko ajan ja lukemattomat ihmiset ovat alkaneet vahvistua tässä mielessä. On monia liikkeitä, jotka pyrkivät siihen. Esimerkiksi spiritismi asettaa opetuksessaan etusijalle rakkauden harjoittamisen ja pyrkii toiminnassaan kehittämään ”käytäntöön pantua rakkautta”.

KYSYMYS – Mitä se, että Jeesus kiteytti koko lain ja profeetat yhdeksi käskyksi, **rakkauteen** Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan, tarkoittaa?

VASTAUS – Se tarkoittaa, että kristinuskossa pitäisi olla vain yksi ohjenuora, rakkaudessa eläminen. Toisin sanoen Jeesuksen seuraajien ja hänen työnsä jatkajien olisi pitänyt opettaa pelkästään rakkautta ja kaikkia muita hyveitä, joita tuo jumalainen tunne koskee, samaan tapaan kuin Mestari neuvoi sanoin ja esimerkein ja puhui jopa vertauskuvin, jottei hänen sanojaan voisi vääristellä. Mutta niin ei käynyt. Jo alkuaikoina hänen seuraajiensa parissa alkoi nousta erimielisyyksiä esimerkiksi pelastuksesta, siitä tapahuuto se uskon, tekojen vai armon kautta.

Niinpä myös Uudesta testamentista löytyy joitain epäloogisuuksia ja ristiriitoja, kuten esimerkiksi:

a) Johannes vakuuttaa: ”Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä.” (1. Joh. 1:8),

mutta jakeessa 5:18 hän sanoo selvästi: ”Hän, joka on syntynyt Jumalasta, ei tee syntiä.”

b) Jakeessa 1. Joh. 2:2 saamme lukea: ”Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän, vaan koko maailman”, mutta pian sen perään saamme lukea aivan päinvastaista jakeessa 5:19: ”Tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on pahan vallassa.”

c) Ja muistamme myös, että Jeesus sanoi: ”Ette ehdi käydä Israelin kaikissa kaupungeissa ennen kuin Ihmisen Poika tulee” (Mat. 10:23) ja ”Tässä joukossa on muutamia, jotka eivät kohtaa kuolemaa ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan” (Mat. 16:28), ja kuitenkin kun hän puhuu siitä, mikä tulkitaan hänen toisena tulemisenaan, hän vakuuttaa, että ”tämä sukupolvi ei katoa ennen kuin kaikki tämä tapahtuu” (Mat. 24:34, Mar. 13:30 ja Luuk. 21:32).

d) Kaikki Jeesuksen opetukset näyttävät Jumalan oikeudenmukaisena ja laupiaana Isänä, kun taas Paavalin tapa puhua on kauttaaltaan juutalaisen mentaliteetin läpitunkema, ja sen kansan Jumala on kostonhimoinen, puolueellinen ja epäoikeudenmukainen. Niinpä hän Paavalin sanoin ”armahtaa kenet tahtoo ja paa-duttaa kenet tahtoo”. ”Sanooko saviastia muovaajalleen: ’Miksi teit minusta tällaisen?’ Kyllä kai savenvalajalla on oikeus tehdä samasta savesta toinen astia kunnialliseen käyttöön ja toinen kunniantomaan käyttöön. **Näin on myös Jumala tehnyt näyttääkseen vihansa ja osoittaakseen voimansa.** Suuressa kärsivällisyydessään hän on tosin säästänyt noita **vihan astioita**, jotka on määrätty tuhottaviksi. Loppumattoman kirkkautensa hän taas on antanut ilmetä niistä astioista, joita kohtaan hän osoittaa laupeutta ja jotka **hän on valmistanut kirkkautta varten.** Sellaisiksi hän on kutsunut meidät, olimmepa juutalaisia tai emme.” (Room. 9:18-24.)

Nämä Paavalin sanat näyttävät Jumalan suorastaan sadistisena olentona, joka voi koska vain vihastua keille huvittaa, toisin

sanoen tekemällä heistä niin pahoja ja karkeatekoisia, että heidät voi huoletta tuhota; luomalla jotkut ”tuhottaviksi” ja valmistamalla toiset ”kirkkautta varten.”

Missä on oikeudenmukaisuus? Missä laupeus ja rakkaus, jotka aina ovat läsnä Jeesuksen sanoissa hänen puhuessaan Jumalasta Isänä?

Myös **evankeliumien ja kirjeiden välillä on ristiriitaisuutta**. Joidenkin kristinuskon perustajien puheet poikkeavat Jeesuksen opetuksista. Esimerkiksi Paavali vakuuttaa, että pelastus tulee vain uskosta, sanoessaan: ”Katsomme siis, että ihminen tulee vanhurskaaksi, kun hän uskoo, ilman lain vaatimia tekoja.” (Room. 3: 28). Kun taas toiset apostolit opettavat, että pelastus tulee armosta. (Ef. 2:8-9). Jeesus kuitenkin yhdisti pelastuksen aina tekoihin, toisin sanoen asetti rakkauden harjoittamisen Jumalan valtakuntaan pääsyn ehdoksi, kuten voi nähdä vertauksesta hyvästä miehestä ja Lasaruksesta (Luuk. 10:25-37) ja puheesta viimeisestä tuomiosta, jossa hyvät ja pahat erotetaan toisistaan (Mat. 25:31-41) ja myös monissa muissa kohdissa.

Tästä pienestä näytteestä voi huomata, että kristinuskon kehityminen oppina kärsi juutalaisesta mentaliteetista niin paljon, että Kristuksen sanoma vääristyi. Mutta kärsi se myös Rooman pakanuuden vaikutuksesta, niin kuin tapahtui silloin, kun lepopäivä vaihtui lauantaista sunnuntaiksi, tai kun rituaalit, kuvat ja muut oheisilmiöt otettiin osaksi uskontoa.

On tärkeää huomata, että Mestari ei opettanut oppijärjestelmää vaan käytöstä, tekoja ja asenteita, jotka eivät anna mahdollisuutta vääristelyille tai tulkintoille. Ja tehdäkseen opetuksestaan vieläkin yksiselitteisempää käytti vertauksia, joiden sisältöä ei voi tulkita mielensä mukaan.

Mutta sekin on tärkeää huomata, että evankeliumit kirjoitettiin monta vuotta Jeesuksen kuoleman jälkeen, ne kopioitiin kerta toisensa perään satoja kertoja ja ne joutuivat lukuisien käännösten, lisäysten, tulkintojen ja jopa muokkausten ja poistojen kohteiksi, kun niitä soviteltiin kirkon kulloisiinkin ajatusmalleihin ja intresseihin. Siitä esimerkkinä kolminaisuusoppi ja lepopäivä, jonka kirkko noin vain siirsi sunnuntaille jne.

Rooman kansainvälisen *S. A. M. Zacariasin* seminaarin ja Rio de Janeiron sotilasinstituutin kasvatti, filosofian ja teologian masteri ja tunnustettu kirjailija Carlos Torres Pastorino kirjoittaa kirjassaan *Sabedoria do Evangelho* (Evankeliumin viisaus) näin:

”Uuden testamentin ensimmäiset versiot kopioitiin papyrukselle (eräänlaista paperia), joka oli haurasta ja helposti tuhoutuvaa materiaalia. Myöhemmin tekstit siirrettiin pergamiinille (lampannahkaa), mikä teki niistä kestävämpiä ja pitkäikäisempiä.

Käsittekirjoitukset kirjoitettiin kapiteelikirjaimin tai unsiaalein, toisin sanoen isoin kirjaimin.

Käsittekirjoitusten jäljentäjiä kutsuttiin kopioijiksi tai kirjureiksi, mutta he eivät aina osanneet lukea kunnolla, vaan olivat pelkäämään hyviä kirjainten piirtäjiä. Pahempaa kuitenkin oli, jos he osasivat lukea ja kirjoittaa, sillä silloin he ottivat oikeudekseen ”korjata” tekstiä saadakseen sen vastaamaan paremmin omaa tietämystään.

Siihen aikaan ei ollut graafisia merkkejä, joilla lauseet olisi voitu erottaa toisistaan, ja kalliin pergamiinin säästämiseksi sanat kirjoitettiin yhteen pötköön jättämättä tilaa niiden väliin. Siinä syy silloisiin lukuisiin väärinkäytöksiin, kuten lyhennyksiin, sanojen lisäyksiin jne., jotka lopulta muuttivat alkuperäisiä tekstejä. Oma lukunsa ovat käännökset, lisäykset ja muokkaukset, joita tehtiin ajan mittaan eri piirien etujen ajamiseksi.”

Jotkin Uudessa testamentissa havaittavat ristiriitaisuudet ja ne monet kohdat, joita on lähes mahdotonta järjestelmällisesti tulkita, johtuvat siis myös tästä.

Mainitussa kirjassa Torres Pastorino lainaa yhtenä suurimmista eksegeeteista, raamatunselitysoffin tutkijoista, pidettyä Origeneeta, joka sanoo Uuden testamentin kopioista näin: ”Nykyään on tuotu ilmi, että jäljennökset ovat vääristyneet huomattavassa määrin sekä tiettyjen kirjureiden huolimattomuuden vuoksi että eri korjauslukijoiden luonnottoman julkeuden ja mielivaltaisten lisäysten ja poistojen vuoksi.”

On myös verrattain selvää, että se Uusi testamentti, jota tänä päivänä luemme, on kokenut loputtoman määrän muokkauksia, minkä vuoksi sitä on mahdoton lukea ”kirjaimellisesti”.

Niinpä ei voi olla korostamatta sitä, miten suurenmoisen uroteon Jeesuksen ensimmäiset seuraajat tekivät onnistuessaan vapautumaan juutalaisuuden psykologisista ja uskonnollisista rakenteista ja siten omaksumaan hänen opetuksensa koko sielunsa syvyydestä omistaakseen koko elämänsä ja kaikki voimansa sanan levittämiseksi niistä. Tärkeässä roolissa olivat myös muut alkukristityt, jotka mieluummin kohtasivat julman kuoleman kuin kielsivät Jeesuksen, ja henkensä uhratessaan kirjoittivat valokirjaimin historian lehdille suurenmoisen uskonsa, rakkautensa ja ehdottoman luottamuksensa omaksumaansa totuuteen.

Kolmas paljastus

Ihminen kehittyi ajan mittaan. Ihmiskunnan mentaliteetti on nykyään hyvin erilainen kuin tuhansia ja satoja vuosia sitten. Näin siksi, että elämän voima puskee ihmistä eteenpäin muokaten hänen perspektiiviään, kiintopistettään, ajatuksiaan ja mielikuviaan ja kasvattaa siten hänen tietotasoaan. Hän on kuin ihminen, joka nousee kukkulan rinnettä: mitä ylemmäksi hän pääsee, sitä laajempi horisontti hänen edessään aukenee.

Tämä kehitys on helppo havaita myös Vanhan ja Uuden testamentin raamatullisista ominaislaaduista, jotka poikkeavat toisistaan valtavasti. Vanhasta tapaamme aikakaudelle ominaisesti Mooseksen kovat, Jahven vaikutuksen alaiset lait, joissa maksetaan ”silmä silmästä ja hammas hampaasta”, ja valtavan määrän erilaisia polttouhreja ja uhrieläimiä, joita Israelin kansalta vaadittiin milloin mistäkin virheestä ja uhrilahjana Jumalalle puhdistumista varten jne.

Uudessa testamentissa meiltä edellytetään **vain** elämistä RAKKAUDESSA ja ylpeyden, itsekkyyden, kostonhimon, vihan, valanhalun, aggressiivisuuden yms. uhraamista. Ja vaikka se ei käyntykään vailla yhteenottoja ja ongelmia, nuo ajatukset levisivät suureen osaan maapalloa ja kasvattivat voimaansa siirtyessään sydäimestä sydämeen. Kunnes se osa ihmiskunnasta oli kyllin kypsä kyetäkseen ymmärtämään ja omaksumaan VELVOLLISUUDEN lain, jonka Totuuden Henki joukkoineen toi maan päälle 1800-luvun puolivälissä spiritistisen opin kokoamisen eli **kolmannen paljastuksen** myötä. Hän tuli opettamaan meille, että meidän tuli oman etumme tähden noudattaa jumalallisia *suurempia lakeja*, ei rangaistuksen pelosta vaan ymmärtämällä, että olemme ainoina vastuussa itsestämme; että kaikki mitä teemme on siemen, jonka kylvämme ja jonka hedelmät meidän tulee korjata; että jos toimimme näiden lakien mukaisesti, *Jumalaa rakastaen*⁵ ja myös lähimmäistämme rakastaen ja hänen oikeuksiaan kunnioittaen, samoin kuin itse elämää, luontoa ja planeettaa, jolla asumme, korjaamme onnea, terveyttä ja hyvinvointia tässä elämässä, mutta ennen muuta tulevaisuudessa inkarnaatioissamme. Mutta

⁵*Jumalan rakastaminen.* Jos luova voima, eli Jumala, on kaiken ytimessä, eli jos onnistumme tuntemaan rakkautta kaikkea kohtaan hellyyden ja yhteyden tunteen säteillä, olemme yhteydessä rakkauden suurimpaan lähteeseen Jumalaa rakastaen.

jos toimimme vastoin näitä lakeja, tekojemme seuraukset palautuvat meille kärsimyksenä, murheena ja ahdistuksena.

Se tarkoittaa vastuuntunnon heräämistä ajatuksistamme, tunteistamme, teoistamme ja tekemättä jättämisistämme.

Spiritismin mukanaan tuoma tieto on myös vapauttanut meidät ulkoisista auktoriteeteista ja asettanut tulevan elämämme kaikessa kahleettomuudessaan omiin käsiimme, omalle vastuullemme. Jälleensyntymisen ja syyn ja seurauksen lakien kautta tiedämme, että tulevaisuutemme ”toisella puolen”, toisin sanoen kuoleman jälkeinen onnemme tai onnettomuutemme riippuu vain meistä itsestämme, siitä miten tämän elämämme vietämme.

Nuo lait ovat myös näyttäneet meille, että vaikka virheemme olisivat miten suuria hyvänsä, meillä on perättäisten elämiemme kautta aina uusi mahdollisuus hyvittää ne ja sopeutua *suureen lakiin* voidaksemme jatkaa eloamme henkisen kehityksen polulla ja noustaksemme aina vain entistä onnellisemmille tasanteille.

Niinpä me tämän kaiken tiedon pohjalta käsitämme lopulta Luojan suuruuden, oikeudenmukaisuuden ja rakkauden. Samalla ymmärrämme, ettei Jeesus ollut vain ristin marttyyri vaan ennen muuta suuri tiedemies, joka tuli opettamaan meille hyvän elämisen salat. Ja siten ennen sokea uskomme muuttuu rationaaliseksi.

Niinpä voimme verrata näitä kolmea paljastusta oppivelvollisuuteen niin, että kukin niistä vastaa jotain tiettyä kehitysstappa, peruskoulua, keskiastetta ja korkeakoulua.

KYSYMYKSET – Entä keskustelu kuolleiden kanssa, jonka Raamattu kieltää mutta jota spiritismi harjoittaa?

VASTAUS – Niiden satojen Mooseksen asettamien lakien joukossa on myös se, joka kieltää neuvonpidon kuolleiden kanssa. Siinä sanotaan näin: ”Kun tulette siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, älkää ruvetko noudattamaan siellä asuvien kansojen iljettäviä tapoja. Keskuudessanne ei

saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, ei myöskään ketään taikojen tekijää, enteiden tai ennusmerkkien selittäjää, noitaa, loitsujen lukijaa, henkienmanaajaa, tietäjää eikä ketään, joka kysyy neuvoa kuolleilta. Jokainen, joka selaista harjoittaa, on iljetys Herralle, ja juuri näiden iljettävien tapojen vuoksi Herra, teidän Jumalanne, hävittää ne kansat teidän tieltänne. Olkaa koko sydämestänne uskolliset Herralle, Jumalalenne. Nuo kansat, joiden maan te pian otatte haltuunne, turvautuvat ennustajiin ja taikojen tekijöihin, mutta teille Herra, teidän Jumalanne, ei ole antanut lupaa tehdä samoin.” (5. Moos. 18:9-14.)

Kirjailija Jaime Andrade viittaa tähän Mooseksen lakiin teoksessaan *O Espiritismo e as Igrejas Reformadas* (Spiritismi ja reformoidut kirkot) seuraavalla tavalla: ”Huomaa, että kiellon taivoitteena on yrittää estää israelilaisia turmeltumasta niiden barbaaristen kansojen taikauskaisista ja epäjumalia palvovista käytännöistä, jotka heidän oli määrä valloittaa. Se osoittaa myös, että noilla kansoilla oli tapana kysyä neuvoa vainajiltaan.”

Mutta on tärkeää tehdä selväksi, että päinvastoin kuin monet luulevat, spiritismillä ei ole mitään tekemistä Mooseksen kieltämien käytäntöjen kanssa. Sen suojissa tapahtuvat kommunikatiot henkien kanssa eivät ole neuvojen kysymistä heiltä, mitä monet (ei-spiritistiset) meediat tekevät yrittäessään toteuttaa heidän puoleensa kääntyneiden ihmisen mitä moninaisimpia toiveita. Meediokyvyn harjoittamiselle spiritismin nimissä on ankarat kriteerit. Spiritistiset meediat yrittävät pääasiassa auttaa lukuisia *kärsiviä henkiä*, joita vaeltaa maankuorella ja sen viereisillä henkisillä vyöhykkeillä, ja opastaa *vainoavia henkiä* luopumaan kostoajatuksesta ja uhriensa piinaamisesta. Spiritistisissä keskuksissa ollaan lisäksi yhteydessä niiden toiminnasta vastaaviin henkiin, jotta ne voisivat antaa kulloiseenkin tilanteeseen sopivia viestejä, valistusta tai opastusta.

Spiritismiin eivät kuulu minkäänlaiset ennustamiset, kuten korteista tai kädestä lukeminen, horoskoopit jne. Eivät liioin

rituaalit, uhrilahjat, kynttilät, sikarit, savun suitsuttaminen, liturgiset laulut tai mitkään palvontamenoihin kuuluvat esineet. Se ei käytä magiaan liittyviä taikakeinoja eikä sillä ole pappeja tai maallisia hierarkioita. Se kunnioittaa kaikkia uskontoja, jotka pyrkivät tuomaan ihmisen lähemmäksi Luojaansa ymmärtämällä, että nekin ovat polkuja Jumalan luo. Ja mistään spiritismin nimissä harjoitettavasta ei peritä maksua, sillä kuten Jeesus sanoo Matteuksen evankeliumin jakeessa 10:8: ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.”

Ja Jeesus sanoi myös Matt. 7:16 ja 17: ”Hedelmistä te heidät tunnette.” ja ”Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia.”

Ja spiritismin hedelmät ovat kaikki hyviä.

KYSYMYKSET – Sisältyykö legendaan menetetystä paratiisista, Aatamista ja Eevasta, Kainista ja Abelista jokin sanoma?

VASTAUS – Emmanuel-henki kertoo meedio Francisco Cândido Xavierin talteen kirjaamassa teoksessa *Valon tie* (A caminho da luz), että monia tuhansia vuosia sitten yksi 42 valovuoden päässä sijaitsevan Ajomiehen tähdistön planeetasta, jolla on paljon yhtäläisyyksiä maapallon kanssa, oli saavuttanut jo huomattavan kehitysasteen. Siellä oli kuitenkin yhä joitain miljoonia kapinallisia, kehityksensä keskivaiheessa olevia henkiä, jotka jatkoivat paheitaan, tappelivat vallasta, ottivat lahjuksia, olivat väkivaltaisia, epäoikeudenmukaisia jne., samaan tapaan kuin mitä nykyään tapahtuu täällä Maassa. Koska nuo olennot jarruttivat tuon asujaimiston kehitystä, heidät karkotettiin tänne meidän maapalloppeemme, missä he ruumiillistuivat alkuihmisten lapsiksi. Heidän varsin kehittymättömät aivonsa tekivät alkutaipaleesta vaikean, mutta täällä uudessa ympäristössä heillä itsellään oli tilaisuus kehittyä upeasti henkisesti polullaan ankaran työteon ja tuskan kautta ja puskea samalla kehityksensä aivan alussa olevia veljiään ja sisariaan eteenpäin.

Emmanuel sanoo, että ”nuo turmeltuneet ja kehityksessään taantuneet henget kerääntyivät ajan mittaan neljäksi isoksi ryhmäksi ja liittyivät myöhemmin Maan vanhimpiin kansoihin Ajomiehen tähdistössä noudatettavien emotionaalisten ja kielellisten samankaltaisuuksien pohjalta. Ja niin muodostuivat arjalaisen ryhmä, Egyptin sivilisaatio, Israelin kansa ja Intian kastit. Suurin osa indoeurooppalaisen kieliperheen valkoihoisista kansoista polveutuu arjalaisista, mutta tähän haaraan on välttämättä sisällytettävä germaanisten heimojen ja skandinaavien lisäksi latinalaiset kansat, keltit ja kreikkalaiset. Nämä neljä isoa taantuneiden henkien joukkoa muodostivat tulevien sivilisaatioiden koko organisaation esiasteen ja istuttivat jo olemassa oleviin keltaiseen ja mustaan rotuun ominaisuuksia, joilla oli laajakantoiset suotuisat seuraukset.”

Emmanuel ilmoittaa myös, että ne karkotetut henget, jotka onnistuivat sovittamaan virheensä ja kehittymään moraalis-henkisellä tasolla, pääsivät palaamaan alkuperäiselle planeetalleen, siihen onnelliseen maailmaan, jonka joutuivat jättämään. Mutta monet ovat yhä täällä Maassa, mistä heitä aletaan karkottaa jälleen maanpakoon, ellei ole alettu jo, koska he ovat hellittämättä pitäytyneet pahuudessa. Karkotus tapahtuu fyysisen kuoleman jälkeen.

Aatami, Eeva ja kadotettu paratiisi ovat Emmanuelin mukaan muisto tuosta henkien karkotuksesta Maahan ja Kain ja Abel vertauskuvia ihmisten kahdenlaisesta persoonallisuudesta.

Tällaiset selitykset voivat vaikuttaa absurdeilta tai jopa mieli-puolisilta, mutta ei saa unohtaa, että me olemme hyvin kaukana siitä, että tietäisimme, mitä kosmisessa äärettömyydessä on, tai ymmärtäisimme elämän salaisuudet.

23. LUKU

JUMALA

KYSYMYKS – Mikä on saanut niin monet ihmiset kristillisessä maailmassa kieltämään Jumalan olemassaolon?

VASTAUS – Se, että Jumalaa, joka heille on esitelty, ei voi järkevästi hyväksyä Luojaksi, ylimmäksi älyksi, täydellisyudeksi jne.

Lisäksi tiedepiireissä tunnetaan suurta vastenmielisyyttä kaikkea sellaista kohtaan, mikä ei mahdu materialismin puitteisiin, aivan kuin se, ettei Jumalaa, henkiä tai mitään niihin viittaavaa ole olemassa, olisi tieteellisesti todistettu fakta. **Ja näinhän asia ei suinkaan ole.** Materialististen tieteentekijöiden siipi on siten asettunut kannattamaan ja levittämään tuota ”**toteen näyttämätöntä väittämäänsä**”, aivan kuin se olisi tieteellinen totuus.

Tämä on monien mielestä erittäin tyydyttävää, sillä siten he pääsevät siitä ajatuksesta, että olisi olemassa Jumala, joka voisi joutenkin rajoittaa heidän vapauksiaan tai merkitä muistiin heidän pahojen toimiaan rangaistakseen heitä... Siksi ateismi!

Jotkut toiset taas ”aistivat” Luojan olemassaolon, hänen älynsä ja rakkautensa ja anteliaisuutensa, jotka ovat läsnä luonnon monimuotoisuudessa ja elävien olentojen tunteissa, ja kykenevät kytkeytymään muita hienovaraisempiin ja korkeatasoisempiin, hengellisyttä ruokkiviin värähtelyihin ja kiintyvät uskontoihinsa tai uskomuksiinsa jopa kyseenalaistamatta niitä millään tavoin...

UUSI TAPA YMMÄRTÄÄ JUMALA

Henkien kirja, spiritistisen järjestelmän perusteos, sisältää 1019 Kardecin esittämää kysymystä ja tuosta jättiläismäisestä työstä vastuussa olevien henkien vastausta. Kirjan ensimmäinen luku alkaa keskustelulla Jumalasta.

1. kysymys - Mikä on Jumala?

Jumala on ylin älykkyys, kaiken alku.

2. kysymys - Kuinka äärettömyys tulee ymmärtää?

Sillä ei ole alkua eikä loppua, se on tuntematon. Kaikki tuntematon on ääretöntä.

3. kysymys - Voisimmeko sanoa, että Jumala on äärettömyys?

Epätäydellinen määritelmä. Ihmisen kieli ei köyhyydessään riitä määrittämään asioita, jotka ovat hänen ymmärryksensä yläpuolella.

Kardecin kommentti: *Jumala on ääretön täydellisyyksissään, mutta äärettömyys on abstraktio. Jumalan kutsuminen äärettömyydeksi on kuin kutsuisi jonkin asian määritelmää itse asiaksi ja määrittäisi asian, jota ei vielä tunneta, asialla, jota ei myöskään tunneta.*

4. kysymys - Mistä todistuksen Jumalan olemassaolosta voi löytää?

Aksiomista, jota sovellatte tieteisiin: ei ole seurausta ilman syytä. Etsikää syytä kaikkeen, mikä ei ole ihmisen rakentamaa, ja järkenne vastaa.

Kardecin kommentti: *Uskoakseen Jumalaan tarvitsee vain katsoa Luojan luomuksia. Maailmankaikkeus on olemassa, ja siihen on siis oltava syy. Jumalan olemassaolon kyseenalaistaminen on sama kuin jos kieltäisi sen, että kaikilla seurauksilla on syy, ja päättelisi siitä, että ei-mikään voisi luoda jotakin.*

5. kysymys - Mikä johtopäätös voidaan tehdä siitä jokaisen ihmisen mukanaan kantamasta vaistonvaraisesta tunteesta, että Jumala on olemassa?

Se, että Jumala on olemassa. Sillä mistä tämä tunne tulisi, jos sillä ei olisi mitään pohjaa? Se on jälleen yksi osoitus siitä periaatteesta, että ei ole seurausta ilman syytä.

6. kysymys - Onko mahdollista, että tunne, jota me kaikki kannamme sisällämme Jumalan olemassaolosta, olisi kasvatuksen seuraus ja opittujen ajatusmallien tulos?

Jos näin olisi, miksi alkuasukkaillanne on tämä sama tunne?

Kardecin kommentti: *Jos tunne ylimmän olennon olemassaolosta olisi vain oppimisen tulosta, se ei olisi yleismaailmallinen eikä se olisi tieteellisten käsitteiden tapaan olemassa kuin niille, jotka ovat voineet saada tämän opetuksen.*

7. kysymys - Onko mahdollista löytää asioiden syntyminen alkusyy aineen sisäisistä ominaisuuksista?

Mutta mikä näiden ominaisuuksien alkusyy olisi? Aina on oltava alkusyy.

Kardecin kommentti: *Se, että pitää asioiden alkusyytä aineen omana ominaisuutena, on sama kuin jos pitäisi seurausta syynä, sillä nämä ominaisuudet ovat itsessään seuraus, johon täytyy olla jokin syy.*

8. kysymys - Mitä ajatella mielipiteestä, jonka mukaan asioiden alkusyy on satunnainen aineellinen yhdistelmä eli sattuma?

Siinä taas järjetön oletamus! Miten kukaan tervejärkinen ihminen voi ajatella sattuman toimivan kuin älyllinen olento? Mikä sattuma sitä paitsi on? Ei mikään.

Kardecin kommentti: *Maailmankaikkeuden voimia säätelevästä harmoniasta on havaittavissa joitain yhteensattumia ja päämääriä, ja juuri se kertoo ählyllisestä voimatekijästä. On järjenvastaista pitää asioiden*

alkuperää sattuman satona, koska sattuma on sokea eikä pysty tuottamaan älyllisiä sairauksia. Älyllinen sattuma ei olisi enää sattuma.

9. kysymys - Miten jonkin korkeamman, kaikkien yläpuolella olevan älyn olemassaolon voi havaita jonkin asian alkusyystä?

Teillä on muuan sanonta: työstään tekijä tunnetaan. Katsokaa siis teosta ja etsikää tekijä! Ylpeys tekee epäuskoiseksi. Ylpeä ihminen ei hyväksy mitään yläpuolelleen ja pitää sen takia itseään vahvana sieluna. Ihmisparha, jonka yksi Jumalan henkäys voi kaa-taa maahan.

Kardecin kommentti: *Älyn voima mitataan töiden kautta. Koska yksikään ihminen ei kykene luomaan sitä, minkä luonto tuottaa, on ilmeistä, että asioiden alkusyyyn täytyy olla ihmistä suurempi äly.*

Ovatpa ihmisälyn luomukset miten ihmeellisiä tahansa, niilläkin on syy. Ja mitä suurempia asioita tämä äly tuottaa, sitä suuremman täytyy sen alkusyyyn olla. Tämä korkeampi äly on kaikkien asioiden alkusyy, kutsuupa ihminen sitä millä nimellä hyvänsä.

(...)

13. kysymys - Kun sanomme, että Jumala on ikuinen, ääretön, muuttumaton, aineeton, ainoa, kaikkivoipa ja yliver-taisen oikeudenmukainen ja hyvä, eikö meillä ole kokonais-valtainen käsitys hänen ominaisuuksistaan?

Teidän näkökulmastanne kyllä, koska uskotte käsityskykynne riittävän kaikkeen. Mutta tietäkää, että on asioita, jotka menevät viisaimmankin ihmisen ymmärryksen yli ja joille teidän ajatusmal-leihinne ja tunteisiinne rajoittuneesta kielestänne ei löydy oikean-laista ilmaisua. Järkenne sanoo, että Jumalan täytyy olla näiden täydellisten ominaisuuksien korkeimmalla tasolla, koska jos Ju-malalta puuttuisi jokin täydellisyyksistä tai jos jokin täydellisyys ei olisi äärettömän korkealla tasolla, hän ei olisi kaikkia ylempi eikä siten olisi Jumala. Ollakseen kaikkea ylempänä Jumalan täytyy olla

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. muuttumaton eikä hänellä voi olla mitään kuviteltavissa olevia epätäydellisyyksiä.

Kardecin kommentti: *Jumala on IKUINEN: Jos hän olisi alkanut joskus, hän olisi tullut tyhjästä, tai jokin häntä edeltänyt olento olisi luonut hänet. Ja niin edelleen, kerta kerralta yhä syvemmälle ikuisuuteen ja äärettömyyteen.*

MUUTTUMATON. Jos Jumala muuttuisi, maailmankaikkeutta säätelevät lait eivät olisi minkäänlaisessa tasapainossa.

AINEETON. Hän poikkeaa luonteeltaan täysin kaikesta siitä, mitä kutsumme aineeksi. Hän ei toisin sanoen olisi muuttumaton, jos olisi altis luonteeltaan muuttuvalle aineelle.

AINOA. Jos olisi monia Jumalia, maailmankaikkeuden ohjauksessa ei olisi näkökantojen eikä vallankäytön yhtenäisyyttä.

KAIKKIVOIPA. Koska on ainoa. Ellei hänellä olisi ylintä valtaa, olisi jokin häntä suurempi tai yhtä suuri valta, eikä hän olisi siten luonut kaikkea. Ja se, mitä hän ei olisi luonut, olisi jonkin muun Jumalan luomaa.

YLIVERTAISEN OIKEUDENMUKAINEN JA HYVÄ. Jumalan lakien ihmeellinen viisaus ilmenee niin pienissä kuin suurissakin asioissa, ja juuri tämän viisauden vuoksi hänen oikeudenmukaisuuttaan ja hyvyttään on mahdotonta epäillä.

João Nunes Maian automaattikirjoituksella talteen kirjaaman *Filosofia Espírita* -kirjasarjan ensimmäisessä osassa Miramez-henki ilmaisee itseään näin:

”Juuri siksi että hän on maailmankaikkeuden ylin hallitsija oman arvoasemansa vuoksi, häntä ei voi käsittää eikä verrata mihinkään; hän on maailmankaikkeuden arkkitehti ja vertaansa vailla. Ja hänen väkevästä ja palavasta elämästään erkaantuu elämiä, joissa on hänen rakkautensa jäljet. Olemme kaikki rakkauden lapsia.”

”Jumalan täydelliset, hänen persoonallisuudestaan erottamattomissa olevat ominaisuudet jatkuvat äärettömiin ja säteilevät joka suuntaan antaen alkusysäyksen kaikkien ulottuvuuksien ole-massaololle ylläpitäen niitä. Hän on läsnä valon kirkkaimmissa hohteissa ja pienimmissä säteissä; hän värähtelee tähtien muo-doissa ja laulaa atomien liikkeissä, liikuttaa kaikkia tähdistöjä ja pitää vakaana koko kosmisen pesän.”

Se syvä rakkaus ja kunnioitus, jota tämä henki, Miramez, tuntee ja osoittaa Jumalaa kohtaan, kuulostaa suurimmasta osasta ihmisiä kummalliselta. Mutta aistimme eivät vain vähäisen kehitystasonsa kykene tavoittamaan hänen kuvaamiaan taajuuksia, ne eivät ole sopusoinnussa niin korkeiden värähtelyn kanssa, että voimme tuntea yhtä väkevästi maailmankaikkeuden ja elämän suuruuden kuin hän.

Tällainen tapa ymmärtää Jumala on sopusoinnussa sen kanssa, miten Jeesus esitteli hänet, oikeudenmukaisen, armollisen ja hyvän Jumalan. Se tekee olomme vapaammaksi ja turvallisemmaksi, sillä ymmärrämme, ettei Luoja muserra meitä kiivaudellaan, ei hylkää meitä suosiakseen joitain muita eikä rankaise meitä henkisesti kypsymättömyydestä johtuvien virheittemme takia, vaan johdattaa meitä oikeudentuntoisesti ja rakkaudella henkisellä polullamme kohti suurempaa kehitystä ja antaa meille uusia ja taas uusia mahdollisuuksia korjata elämäämme hänen lakiansa mukaisiksi.

ENTÄ KRISTILLISET USKONNOT?

Kristillisen maailman eettis-uskonnollisen kehityksen pullonkaula on siinä, että se pitää yhä kiinni Vanhan testamentin Jumalasta, siitä joka on edellä esitelty kaikkine inhimillisine luonteenpiirteineen ja ominaisuuksineen.

Ihminen haluaa kernaasti tulla imarrelluksi ja lahjoin hemmotelluksi, ja vielä nykyäänkin Jumalalle annetaan uhrilahjoja, tai

hänen edustajilleen maan päällä, lupausten, rukousten, erilaisten tekojen ja jopa rahan muodossa. Joissain maissa monet uskovaiset ovat valmiita lahjoittamaan hänelle kirkkonsa kautta viimeisen lanttinsa, ja he tekevät sen riemuiten, siinä uskossa, että Ylimmäinen Olento lahjaansa tyytyväisenä maksaa sen hänelle moninkertaisesti takaisin.

Toinen Luojaan yhdistetty inhimillinen piirre on se, että hän haluaa olla pelätty. Uskomme siihen siinä määrin, että sanomme että meidän pitää olla *Jumalaa pelkääväisiä*.

Pahinta kuitenkin on, että maailmankaikkeuden ylimmästä arkkitehdistä on tehty inhimillisten intohimojen edustaja; että hän vihaa, on julma, kostonhimoinen, kateellinen, katuvaainen, kiivas, turmeltunut, kehittymätön, ei tiedä tarkalleen mitä haluaa tai mitä tekee jne., kuten seuraavassa kappaleessa voimme nähdä.

JOITAIN ESIMERKKEJÄ:

5. MOOS. 21:18-21: Jos vanhemmilla on tottelematon ja uppiniskainen poika, heidän on vietävä hänet kaupunginportille kaupungin miesten joukolla kivitettäväksi.

2. MOOS. 21:20-21: Isäntä voi lyödä orjansa hengiltä Jumalan luvalla ja siitä rangaistusta saamatta, ellei orja kuole heti.

3. MOOS. 26:29, 5. MOOS. 28:53, JER. 19:9, HES. 5:8-10: Rangaistukseksi Herra panee ihmiset syömään omien lastensa, vanhempiensa ja ystäviensä lihaa.

5. MOOS. 15:32-36: Mies, joka sapattina kerää polttopuita, kivitetään kuoliaaksi Jumalan käskyn mukaisesti.

4. Moos. 16:49: Jumalan lähettämä vitsaus tappaa 14 700 ihmistä.

4. Moos. 25:9: Toinen Jumalan lähettämä vitsaus tappaa 24 000 ihmistä.

4. Moos. 21:35 Jumalan avulla israelilaiset tappavat Ogin, hänen lapsensa ja koko hänen väkensä, niin ettei ketään jää henkiin.

4. Moos. 25:4: ”Herra sanoi Moosekselle: Kokoa kaikki kansan johtomiehet ja teloita heidät julkisesti minun edessäni, että hehkuva vihani kääntyisi pois Israelista.”

5. MOOS. 20:16: ”Mutta lähellä asuvien kansojen kaupungeista, jotka Herra, teidän Jumalanne, antaa teidän omaksenne, ette saa jättää jäljelle mitään, ette ainoatakaan elävää olentoa”.

JOOS. 6:21-27: Jumalan luvalla Joosua tappaa miekalla Jerikon kaupungin kaikki miehet, naiset ja lapset.

JOOS. 8:22-25: Jumalan luvalla Joosua tuhoaa koko Ain kaupungin ja tappaa 12 000 miestä ja naista kenenkään pääsemättä pakoon.

JOOS. 10:10-27: Jumalan luvalla Joosua tuhoaa kaikki gibeonilaiset.

JOOS. 10:28: Jumalan luvalla Joosua tuhoaa Makkedan koko kansan.

JOOS. 10:40: Niin Joosua kukistaa koko maan, vuoret, läntiset kukkulat, itäiset rinteet, tasangot ja kaikki kuninkaat. Mitään ei jää jäljelle ja kaikki elävät olennot hän tuhoaa, niin kuin Israelin Jumala on käskenyt.

JES. 14:21-22: ”Pystyttäkää teuraspenkki heidän poikiaan varten heidän isiensä syyllisyyden tähden!”

HES. 9:4-6: Herran käsky: ”säälittä... tappakaa vanhukset ja nuoret miehet, neidot, naiset ja lapset, tappakaa heidät viimeistä myöten...”

HES. 21:3-4: Herra sanoo hävittävänsä niin vanhurskaan kuin jumalattoman upottamalla miekkansa heidän lihaansa.

2. MOOS. 20:5: ”Älä kumarra äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Aina kolmanteen ja neljäljän polveen minä panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaadin tilille ne, jotka vihaavat minua.”

2. MOOS. 32:27-29: Jumala käskee Leevin heimon miesten tappaa veljensä, ystävänsä tai lähimmäisensä ja siunaa sitten murhaajat siitä, että he ovat tappaneet kolmetuhatta ihmistä.

3. MOOS 1:13 ja 17:6: Herra osoittaa kehittymättömyytensä nauttimalla polttouhriensa tuoksusta.

Tämän lisäksi Jumala esitellään Raamatussa usein eräänlaisena harjoittelijana, joka tekee Luojan tehtäviä tietämättä tarkalleen, mitä niistä putkahtaisi. Siitä meillä on esimerkki heti Raamatun ensimmäisessä luvussa, 1. Mooseksen kirjan 3. ja 4. säkeissä, jossa sanotaan: ”Jumala sanoi: ”Tulkoon valo! Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä.”

Siis eikö Jumala tiennyt, että valo oli jotain hyvää? Pimeydesäkö hän oli siihen asti elänyt?

Samalla tavalla hän Raamatun mukaan totesi jokaisen luomistyönsä jälkeen, että se oli ollut hyväksi, mutta saatuaan kaiken valmiiksi hän alkoi tutkia töitään tarkemmin nähdäkseen, oliko kaikki, mitä hän oli luonut, täydellistä.

Mietitään hetki maailmankaikkeuden suuruutta ja kosmiseen äärettömyyteen katoavan tähdistön loputtomuutta; planeettamme rakennetta ja luontoa, jossa kaikki elementit ovat absoluuttisen täydellisesti paikallaan elämän mahdollistamiseksi. Jos ajattelemme ihmistä, sitä täydellistä koneistoa, joka hänen kehonsa on, aivojen suurenmoista rakennetta, mielen tutkimattomuutta, psyykettä... Voiko mitenkään uskoa, että tästä kaikesta vastuussa oleva Luoja tekee jotain epätäydellistä, niin että hän vasta jälkeinpäin huomaa virheitä luomistyössään?

Ja onko mahdollista, että Jumala katuu tekemäänsä, aivan kuin hän ei kunnolla tietäisi mitä pitää tehdä ja päättyy tekemään virheitä, kuten voi nähdä näistä jakeista (Ilm. 6:6-79): ”...hän katui, että oli tehnyt ihmisen, ja murehti sitä sydämessään. Ja HERRA sanoi: ’Minä pyyhin maan päältä ihmisen, jonka olen luonut, ja ihmisen mukana karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.’”

Jahven katumisia on nähtävissä pitkin Raamatun historiaa. Esimerkkeinä niistä 2. Moos. 32:14, jossa hän katuu, että on uhannut Israelin kansaa; 1. Sam. 15:11 ja 35:ssa katuu, että on tehnyt kuningas Saulin; 2. Samuelin kirjassa sitä, että on *harventanut kansaansa 70 000 ihmisellä*; Joonan kirjan jakeessa 3:10 sitä, että on uhannut niniveläisiä onnettomuudella jne.

Kuitenkin 1. Sam. jakeessa 15:29 sanotaan Jumalaan viitaten: ”Herra, Israelin kunnia, ei tyhjiä puhu eikä sanojaan peruuta. Ei hän ole ihminen, ei hän sanojaan kadu.”

Moiset teot ja moinen mentaliteetti kuin mitä tässä on näytetty, olivat vielä jotenkin ymmärrettävissä tuolla aikakaudella, jolloin tietämättömyys ja raakalaismaisuus hallitsivat, mutta voiko kukaan enää nykyään mitenkään uskoa, että ne voisivat olla lähtöisin suoraan Jumalalta, joka on ylimmäinen äly ja kaikilta ominaisuuksiltaan täydellinen?

5. Moos. 10:18 kertoo, että ”Hän (Jumala) huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee teidän rakastaa muukalaisia, olettehan itsekkin olleet muukalaisina Egyptissä.” Kuitenkin Jahve vielä 5. Mooseksen kirjan jakeessa 20:16 neuvoo, miten hänen kansansa pitää tunkeutua kuuteen maahan ja vallata itselleen niiden maat jättämättä jäljelle *ainuttakaan elävää olentoa*.

1. Sam. 28:17-19 kertoo, miten Jahve Israelin ja amalekialaisten välisen sodan aikana oli käskennyt raivonpuuskassaan tappaa kaikki elävät olennot, myös lapset ja jopa eläimet, mutta koska Saul oli jättänyt henkiin joitain eläimiä uhrilahjaa varten, hän

rankaisi tätä kuoleamalla, eikä vain häntä vaan koko tämän perhettä ja luovutti lisäksi Israelin kansan vihollistensa käsiin.

4. Moos. 31:14-15: ” Mooses vihastui sotajoukon johtajiksi määrätyille tuhannen miehen ja sadan miehen päälliköille, kun he palasivat sotaretkeltä ja sanoi heille: ’Oletteko jättäneet henkiin kaikki naiset?’ Jakeessa 17 hän jatkaa: ”Tappakaa siis lapsista kaikki pojat ja tappakaa myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa. Mutta tytöt, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa, saatte ottaa itsellenne.”

Mitä varten tytöt piti säästää? Miten heidän kävisi tuhansien tietämättömien ja raakojen, juuri sodasta palanneiden sotilaiden keskellä?

Nämä syvästi järkyttävät kuvat ovat absurdeja eivätkä mitenkään sovitettavissa yhteen Luojan käsityskyvyn ylittävän suuruuden kanssa.

JOITAIN KYSYMYKSIÄ

a) Uskotko sen perusteella, mikä käsitys sinulla on Jumalasta, että hän voisi toimia noin julmalla ja perverssillä tavalla, käskemällä tappaa kaikki, jopa lapset ja sen jälkeen rangaista Saulia ja koko tämän perhettä ja jopa itse Israelin kansaa siitä, että tämä oli jättänyt muutaman eläimen eloon?

b) Uskotko, että Luoja voisi olla niin kieroutunut ja verenhiimoinen kuin Vanhassa testamentissa kuvataan kymmenissä kohdissa?

d) Luuletko, että Jumala, joka on täydellisen oikeudenmukainen ja universaalin rakkauden lähde, voisi saada vihan- ja raivonpuuskia?

Kirjailija ja Raamatun tutkija Jaime Andrade luettelee kirjasaan *O Espiritismo e as Igrejas Reformadas* (Spiritismi ja reformoidut

kirkot) Jahven yli kuusikymmentä raivokohtausta 2. Mooseksen kirjan ja 2. kuninkaiden kirjan väliltä.

Tähänastisten sitaattien perusteella, jotka edustavat vain pientä osaa Vanhan testamentin Jumalan tai Jahven epäjohtomukaisuuksista ja mielettömyyksistä, voimme nostaa esiin joitain hypoteeseja:

a) Mooses tai jotkut hänen seuraajistaan ovat mahdollisesti lisänneet Jumalalle kaikki nuo vihanpurkaukset, uhkaukset ja julmat käskyt, joita Vanha testamentti on pullollaan, samoin kuin monia muita lakeja ja ohjeita, kuten polttouhrit, uhrilahjat jne., yrittäessään herättää tuon karkean ja ylpeän kansan kunnioituksen tätä kohtaan.

b) Jaime Andraden mukaan – ja kuten edellisessä luvussa on puhuttu – kaikki viittaa siihen, että Israelin kansan kehityksestä vastuussa olevat henkiolennot ovat panneet Jahven edustamaan kansaansa, tuon hengen, joka samastuu enemmän tai vähemmän tuon heimon sotaiaan luonteenlaatuun, sillä olettavaa on, että jokaisella miehellä ja kansalla on omaa kehitystasoaan vastaava henkiopas.

Kuten näkyy, on helppo päätellä, että uskontojen muodostama kuva Jumalasta on kertakaikkisen ristiriidassa hänen käsittämättömän suuruutensa kanssa.

Voimme kyllä ymmärtää, että juutalaisille Vanha testamentti on pyhä kirja, käsittäähän se koko heidän historiansa ja uskonnollisen elämänsä perusteet.

Mutta se, että toisista kulttuurisista lähtökohdista olevat ihmiset tähän maailmanaikaan ottavat sen oppaakseen, on merkki kehityksen pysähtyneisyydestä.

Eikö sinusta, rakas lukija, ole jo aika alkaa ymmärtää Jumalaa todellisuutta paremmin vastaavasta näkökulmasta?

Sattuu vain olemaan niin, että nykyistä todellisempi käsitys hänestä ja elämää ohjaavista laeista **muuttaa luutuneita**

ajatuskuvioita, ja niinpä suurin osa jatkaa mielummin samaa rataa kuin aina ennenkin Jumalan pelossa ja häntä mielistellen, ellei peräti lahjoen.

KYSYMYS – Missä uskonnollinen totuus sitten piilee?

VASTAUS – Täysi ja ehdoton totuus on Jumalassa. Uskonnoilla on hallussaan vain osia tai siivuja tästä totuudesta, siksi ne eroavat niin paljon toisistaan. Tästä syystä niin monet kääntyvät tiettyyn uskontoon, mutta vaihtavat sen lopulta uuteen ja taas uuteen, kunnes löytävät sen, joka parhaiten sopii heidän kehitystasoonsa ja mielenlaatuunsa.

Se on totuuden etsintää. Ihminen etsii Jumalaa kuunnellessaan sisäistä, kehitykseen kutsuvaa ääntään. Ja sen mukaan, mikä hänen psyykinen rakenteensa on, hän löytää sen uskonnosta, jonka ideat sopivat hänen luonteeseensa, kehitystasoonsa, tapaansa nähdä asiat, ajatella ja tuntea. Tai sitten hän valitsee sen laiskuu-tensa, mukavuudenhalunsa tai oman etunsa mukaan. Monet kuitenkin päätyvät lopulta ateistiksi, koska eivät saa sopimaan järkeen sitä, mitä heille on Jumalasta opetettu.

Mutta vielä joskus maapallolta löytyy oikeakin uskonto. Kunhan ihminen lakkaa haluamasta olla ”Totuuden Herra”, kun hän lakkaa käyttämästä uskontoa oman etunsa välikappaleena ja alkaa tehdä töitä kehittääkseen veljeyttä, hyviä tunteita, jaloa ja rehellistä käytöstä vailla ylpeyttä, turhamaisuutta, ahneutta ja vihaa. Silloin uskonnollisuus värähtelee ihmisen sisällä. Kaikkien muiden uskontojen ollessa enää pelkkiä muotoja tai muutokaavoja, jotka oli luotu ihmiselle avuksi hänen matkatessaan kohti todellista uskontoaan, sitä, jonka Jeesus esitteli sanoessaan: ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

Mutta vähäisen henkisen kehityksemme vuoksi meistä tuntuu mahdottomalta rakastaa Jumalaa, koska emme kykene näkemään

häntä mielessämme, sillä jokainen yritys antaa hänelle jokin muoto vähentää vain hänen suuruuttaan, mutta...

”Kun avaamme ikkunan aamulla ja pysähdymme katsomaan, miten suurenmoinen aurinko heijastuu lumesta sadoin bohtavin pistein kuin pikkuruiset timantit meitä tervehtien, tai miten sen säteet hyväilevät pehmeästi puunlehtiä tai kukkien terälehtiä, jotka heräilevät hiljalleen sen valosta ja lämmöstä... Näinä ihmeellisinä tunteina, jotka täyttävät sielumme, rakastamme Jumalaa.

Kun sääli tulvahtaa sielumme toisen kärsimyksen edessä ja halusta auttaa häntä; kun syleilemme lastamme tai jotakuta rakasta olentoa; kun kuuntelemme kaunista musiikkia tai sanoja, jotka nostavat henkeämme; ja aina kun jokin ylevä tai luonteeltaan suurempi tunne hivelee sieluamme, me näissä tunteissamme rakastamme Jumalaa, joka on täysin ulkopuolella ja kaukana kaikesta mahdollisuudesta ajatella häntä ... mutta voimme tuntea hänet ja siten rakastaa häntä.

24. LUKU

TAUDIT

Monet uskovat, että taudit ovat Jumalan rangaistus. Mutta ei hän pyöveli ole, hän on oikeudenmukainen ja viisas. Niin kuin isä, joka kasvattaa lapsensa rakkaudella ohjaten heitä kulkemaan veljeyden ja kunnioituksen lakien mukaan, sillä se on se resepti, jota käyttämällä ihmiset pystyvät elämään sovussa toistensa kanssa.

Meidän pitää etsiä sairauksien pohjimmaisista syistä muista lähteistä, ja ne epäilemättä löytyvät meistä itsestämme.

Miramez-henki selittää, että pahat ajatukset ovat kuin jätettä, jonka kuuluu lain mukaan jäädä sille, joka on sen aiheuttanut.

Me tuotamme kaikki suurempia tai pienempiä määriä tätä mielen ja tunteiden jätettä, sielun saastetta, ajattelemalla, tuntemalla tai käyttäytymällä lähimmäiselle vahingollisesti, synkästi tai turmeltuneesti. Ja juuri oma luontomme huolehtii siitä, että osa tästä jätteestä poistuu meistä, jottemme tukehtuisi siihen, sillä fyysiseen kehoon kulkeutuessaan tähteiden taakka voi materialisoitua tauteina tai taipumuksena tiettyihin sairauksiin.

KYSYMYS – Jos näin on, miksi kaikki lukuisat kieroutuneet, moraalittomat, ahneet, vihamieliset ja muut vastaavanlaiset ihmiset, jotka kulkevat arjessa rinnallamme, eivät sairastu?

VASTAUS – Mitä kehittymättömämpi ihminen, sitä tiheämpi ja karkeampi on hänen henkinen kehonsa. Siksi hän voi hyvin elää oman jätteensä kanssa. Mutta sitä mukaa kuin hän kehittyy henkisesti inkarnaatioitaan hyväkseen käyttämällä, sitä

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. ohuemmaksi ja herkemmäksi tämä keho käy, ja sitä suuremmaksi ja välttämättömämmäksi käy myös tarve päästä eroon tästä jättestä.

KYSYMYKSET – Miksi henkisessä kehityksessään jo hyvin pitkälle edenneet ihmiset, jotka eivät taatusti ole tuottaneet tätä ”mielen jätettä”, sairastuvat myös?

VASTAUS – Monet sairaudet ovat syntyneet menneiden elämien aikana kerääntyneen ”mielen jätteen” seurauksena, sillä henkiseen kehoon kiinnittynyt myrky on saatava pois, jotta ihminen voi nousta korkeammille tasoille.

On myös tapauksia, että henget, jotka ovat jo päässeet korkealle henkiselle tasolle, sisällyttävät tulevaan ruumiillistumiseensa sitä suunnitellessaan jonkin sairauden tai rajoitteen, yleensä korkeampien henkien ohjeistuksesta. Näin he yrittävät välttää henkisessä mielessä pahimmilta virheiltä tulevalla matkallaan.

HUOM. Henget, jotka ovat ansioituneet erityisen hyvin toiminnoissaan henkimaailman siirtokunnissa, pääsevät mukaan suunnittelemaan tulevaa ruumiillistumistaan.

Meistä tänne ruumiillistuneista tuntuu mahdottomalta ajatella, että joku suunnittelisi kärsimyksiä itselleen. Totuus kuitenkin on, että henkimaailmassa, missä meillä on paljon laajempi näkemys omista kehitystarpeistamme, ymmärrämme, että on parempi kohdata mieluummin taistelujen ja tuskien täyteinen elämä kuin sortua samoihin virheisiin kuin aina ennenkin.

Kehitys on valistuneille hengille kaikki kaikessa, ja tiedämme, missä määrin helppo elämä voi houkutella ihmistä *henkiseen rappioon*. Esimerkiksi kaunotar, joka on käyttänyt kauneuttaan kotien tuhoamiseen, voi tajutessaan mitä on tehnyt ja tulevaa elämäänsä suunnitellessaan pyytää hyvin rumaa ulkonäköä tai fyysistä vammaa, joka auttaisi häntä vapautumaan uusista houkutuksista.

On tapauksia, joissa korkeampi hallinnollinen taho päättää antaa jo ruumiillistuneelle jonkin sairauden, onnettomuuden tai

muun harmin saadakseen hänet kääntymään tieltä, joka veisi entistä pahempaan alennustilaan. Tämä tapahtuu jumalallisesta armelaisuudesta tai jopa jonkun sellaisen hengen pyynnöstä, jolla on kylliksi ansioita tällaisen esittämiseen.

On myös karmallisia sairauksia, kuten näön, kuulon, puheen, sydämen tai jonkin muun elimen vaivoja entisissä elämissä tehtyjen toimien tuloksena. Esimerkiksi jos ihminen on tappanut toisen ampumalla tai iskemällä veitsellä sydämeen, tuo syvällä hänen omassatunnossaan värähtelevä rikkomus heijastuu hänen henkiinseen kehoonsa niin, että sen elimen alueelle, jonka hän on toiselta tuhonnut, tässä tapauksessa siis sydämen, muodostuu haurautta, ja kun hän aikanaan ruumiillistuu uudestaan, tuo heikkous ilmenee hänen fyysisessä kehossaan, koska se rakentuu henkisen kehon muotin mukaisesti.

Samoin on laita itsemurhatapauksissa. Niinpä kun joku on vahingoittanut fyysisen kehonsa jotain elintä ja siten heikentänyt siihen yhteydessä olevaa henkistä kehoaan, se heijastuu ongelmana aikanaan muotoutuvassa uudessa fyysisessä kehossa.

Puhumattakaan ajatuksen vaikutuksesta ruumiiseen, mitä itse kvanttifysiikka tutkii.

Kuten voi nähdä, sairauksien pohjimmaiset syyt ovat hyvin moninaiset, mutta ne ovat meissä itsessämme, niin menneisyydessämme kuin nykyisyydessämme.

KYSYMYS – Jos sairauksien syyt ovat asenteissamme ja teoissamme, mikä silloin on mikrobien, virusten ja perinnöllisyyden rooli?

VASTAUS – Asia on niin, että kokemustemme, tekojemme ja tekemättä jättämistemme kautta, samoin kuin henkiselle kehollemme tässä ja edellisissä elämissä aiheuttamiemme vahinkojen vuoksi, luomme fyysiseen kehoomme kohtia, jotka ovat alttiita sekä virusten että tauteja aiheuttavien mikro-organismien

kehitykselle ja muille tasapainottomuuksille. Toisaalta on myös totta, että lukemattomat ihmiset, jotka ovat saaneet tietyn viruksen tai bakteerin, eivät sairastu sen aiheuttamaan tautiin.

Niinpä voimme Jumalan ja oman tahtomme avulla itse luoda parantumiselle otolliset olosuhteet ja jäädä immuuneiksi sairaukselle ainakin seuraavissa ruumiillistumisissamme. Ja se onnistuu moraalisien ryhtiliikkeen sekä käytöksen ja asenteen muutoksen kautta ja lisäksi sisäisiä voimavaroja kehittämällä. Mutta se on vaikea ja hidas prosessi. Luonto ei tee hyppäyksiä. Jos olemme tuhansien vuosien ajan rakentaneet sitä mitä nyt olemme, ei koko tämän rakenteen muuttaminen tapahdu kädenkäänteessä. Mutta jos emme ota ensimmäistä askelta, emme ikinä pääse perille.

Tuskan hetkinä tai kun sairaus kiduttaa kehoamme, meillä on tapana ”tarrautua” Jumalaan tai mihin tahansa itseämme suurempaan voimaan anellen häntä tekemään lopun kärsimyksistämme ja sanomme: ”Uskon Jumalaan, hän parantaa minut.” Mutta jos parantumista ei tapahdu, usko horjuu, sillä asetamme parantumisen uskomme ehdoksi.

Tällaisissa tapauksissa on tärkeää, että valituksen ja negatiivisen asenteen asemasta yritämme nostaa *värähtelytaajuuttamme* ja siten päästä korkeampiin energioihin, jotka voisivat poistaa edes osan henkisen kehomme myrkytaakasta ja siten luoda paranemiselle otollisemmat olot, ja tämäkin vain, jos sielunsuunnitelmamme sallii sen. Tämä energioiden kohottamien onnistuu rukouksen, rakkaudellisten tunteiden ja asenteiden, luottamuksen, optimisimin ja ilon kautta ja yrittämällä kehittää sielun jaloimpia puolia.

Sairaudet ovat toden totta yksi suurimmista voimista kehityksessämme. Aivan kuin ruumiin heiketessä valo syttyisi sisällämme tai kuoleman pelko saisi meidät lähestymään Jumalaa. Emme huomaa, että sairaus on usein itsessään se karvas lääke, joka parantaa kuolemattoman henkemme fyysisen kehomme kärsimyksen kautta.

Mitä perinnöllisyyteen tulee, uutta ruumiillistumista koskevaan suunnitelmaan sisältyy myös vanhempien valitseminen. Lisäksi henkimaailman auttajillamme on kyky ohjata kuhunkin hedelmöitykseen sopiva siittiösolu perille, ja sitä kykyä myös käytetään. Niinpä jokainen saa sellaiset perintötekijät kuin on itselleen suunnitellut.

Niissä tapauksissa, joissa ruumiillistuvalla ei ole suunnitelmaa pahojen tekojensa sovittamiseksi eikä sen kummempia kehitystavoitteita, hänen paluunsa aineelliseen maailmaan tapahtuu ilman erityisiä valmisteluja tai varotoimia.

KYSYMYS – Mitä tapahtuu parantumisissa, joita pidetään ihmeinä?

VASTAUS – Ei ole olemassa ihmeitä, mutta kylläkin luonnollisia mekanismeja, jotka tapahtuvat energiaa manipuloimalla, kun olosuhteet ovat suotuisat.

Enimmissä tapauksissa ”ihmeparantuminen” on vain hetkelistä, sen vaikutus kestää vain vähän aikaa. Näissä parantumisissa jonkun pohjimmaisista energioista vahvistetaan tilanteessa, jossa ”ihmeidentekijä” on saattanut hänet ylikihottuneeseen tilaan väkevällä, korkeajännitteisellä toiminnallaan. On helppo huomata, että suurin osa näistä parantumisista tapahtuu jollain julkisella näyttämöllä, missä usko on osa draamaa. Mutta kun tuo hetki on mennyt ohi, kaikki palaa yleensä entiselleen.

Tietenkin on myös pysyviä paranemisia, kun usko on syvää ja todellista ja kun paraneminen on ansaittua.

”Ihmeidentekijät” ovat ihmisiä, joilla on suuri johdattelukyky, luja tahto ja hallitseva luonne. Näillä keinoin he joskus onnistuvat saamaan heihin luottavat ihmiset voimistamaan omia piileviä kykyjään ja uskoaan siinä määrin, että se aiheuttaa muutoksia heidän elimiinsä tai ilmenee heissä jollain muulla ihmeeksi tulkittavalla tavalla.

Parantamiseen keskittyvissä kulteissa tai messuissa tai muuten tällaista jumalallista apua pyydettyäessä myös ympäristön värähtelyt ovat kääntyneet voimallisesti palvelemaan energioiden vahvistamista. Niitä käytetään siten välineenä näiden epätavallisten tapahtumien tuottamisessa.

KYSYMYKSET – Mitä eksorkismissa, demonien karkottamisessa, tapahtuu silloin, kun se onnistuu tavoitteessaan?

VASTAUS – Näissä tapauksissa on hyvin luultavaa, että *vainoava henki* pitää viisaimpana vetäytyä siitä sekasortoisesta tilanteesta. Ne, joita kutsutaan demoneiksi tai piriuksiksi, ovat henkiä, jotka ovat antaneet itsensä rappeutua henkisesti. Obsession kyseessä ollessa he ovat yleensä entisten elämien aikaisia vihamiehiä.

On myös tilanteita, joissa nämä eksorkismin harjoittajat, tai demonien manaajat, kohtelevat näitä vainon kohteena olevia ihmisiä niin huonosti, että se heijastuu vainoaviin henkiin sillä seurauksella, että nämä putoavat hetkeksi uhrinsa taajuudelta ja etääntyvät.

Samaten on tilanteita, joissa vainoavat henget pelästyvät tosiaan kaikkea sitä teatteria, niitä mahtikäskyjä, joilla heitä komennetaan Jumalan nimessä, niin että he lopulta oikeasti jättävät uhrinsa rauhaan. Mutta tämäläntyyppinen toiminta ei ole terveellistä, koska pahasta hengestä vapautettu ihminen palaa parannuttaan entisiin tapoihinsa käyttämättä hyväkseen tuon episodin vipuvaiikutusta, ja vainoava henki jatkaa vaanimistaan odottaen tilaisuutta aloittaa vainonsa uudestaan ja entistä varmempana asiasaan.

Kun spiritistisissä keskuksissa hoidetaan obsession alaisia, istunnon ohjaaja keskustelee rakkaudellisessa sävyssä vainoavan hengen kanssa meedion välityksellä yrittäen saada tämän ymmärtämään virheensä ja luopumaan vainoamisestaan. Tämä toteutetaan rukouksen saattelemalla niin, että läsnäolijat ympäröivät

hengen voimakkain rauhan ja rakkauden värähtelyin. Vastaavasti obsession kohteena ollut henkilö kutsutaan keskukseen kokouksiin, joissa evankeliumin tutkimisen lisäksi selvennetään hänen tilannettaan ja kannustetaan tarpeellisiin muutoksiin elämässä, jotta obsessiosta paraneminen olisi pysyvää.

KYSYMYKSET – Mitä ovat ajatusmuodot?

VASTAUS – Ne ovat ajatustemme luomia energettisiä muotoja, ja kun jatkamme niiden ruokkimista luonteeltaan samantyyppisillä ajatuksilla, ne luovat eräänlaisen oman elämänsä ja liimautuvat meihin vaikuttaen meihin sitä kautta.

André Luiz ja useat muut henget ovat puhuneet niistä. Myös esoterismin ja initiatiivisten veljeskuntien yms. tutkijat tuntevat hyvin tämän aiheen, ja nykyään se on itse tieteen polttopisteessä, vaikkakin toisella nimellä ja toiselta pohjalta.

Kun ihminen esimerkiksi on koko ajan huolissaan omasta terveydestään ja ahdistuu jokaisesta pikku häiriöstä, hän luo sairauksien energettisiä muotoja ympärilleen tai kiinni itseensä, ja tämä mielen voimien noidankehä luo lopulta sairauksille otolliset olosuhteet hänen elimistöönsä ja saattaa sairastuttaa hänet oikeasti.

Toinen esimerkki: kun ruokimme sellaista ajatusta, että "emme kykene", luomme samansisältöisiä ajatusmuotoja kuin ne, jotka ympäröivät meitä, ja mieleemme kytkeytyneinä luovat osaamattomuuden ajatuksia ja tunteita.

Tätä tapahtuu kaikenlaisten ajatusten kanssa. Kun ne ovat vihasia, mustasukkaisia, pelokkaita jne., ne luovat samantyyppisiä ajatusmuotoja, jotka noidankehän vaikutuksesta alkavat vaikuttaa meihin.

Mutta kun ruokimme positiivisia, rohkeita, sisäistä voimaa huokuvia, levollisia ja Jumalaan ja elämään luottavaisia ajatuksia, meitä ympäröivät ajatusmuodot ovat positiivisia ja antavat meille voimaa, rohkeutta, levollisuutta, luottamusta jne.

Allan Kardec, spiritistisen opin kokoaja, kutsui näitä *ajatuksen fluidisten luomusten muodoiksi* ja sanoi, että juuri niiden kautta henget ilmestyvät meedioille näiden tietoisien tai alitajuisen tahdon luomina näkyvinä hahmoina vaatteineen, kenkineen, savukkeineen, sikareineen ja muine tykötarpeineen.

HUOM. Maata lähimpinä olevien henkisten ulottuvuuksien materia on karkeampaa ja plastisempaa ja siksi helpoimmin henkien mielen voiman taivutettavissa.

Nämä luomukset eivät synny ainoastaan meidän omista ajatuksistamme. Ne voivat olla lähtöisin myös ihmisistä ja hengistä, jotka vihaavat meitä tai haluavat meille paha. Musta magia käyttää töissään hyväkseen myös näitä keinoja.

KYSYMYS – Olemmeko siten varsinaisia sätkynukkeja toisten käsissä? Voimmeko olla pahan tähtäimessä edes itse tietämättä syytä siihen?

VASTAUS – Ulkoiset negatiiviset ajatukset, toisin sanoen mielen energiat, joita emme ole itse luoneet, tavoittavat meidät vain, jos olemme virittyneet samalla tavalla kuin ne. Esimerkiksi vihan ajatukset pääsevät luoksemme vain, jos vihaamme jne. Siksi on niin tärkeää yrittää seurata Jeesuksen opetuksia viholliselle anteeksi antamisen ja jopa rakastamisen välttämättömyydestä, sillä se on meidän ainoa turvamme. Jos emme anna anteeksi, vaan vihaamme vihollistamme, emme pääse vapaiksi hänestä, eikä sillä että hän on kuollut ole mitään merkitystä. Päinvastoin, henkenä hänellä on enemmän keinoja kostaa meille. Mutta kun meissä ei ole vihaa eikä kaunaa vaan rakkautta, olemme turvassa näiltä hyökkäyksiltä, elleivät ne ole karmallista alkuperää, sillä sellaisten hyvitysvaatimusten edessä olemme haavoittuvia niin kauan kuin emme tee sovintoa *suuren lain* kanssa.

Ja jos haluaa päästä eroon näistä itse luomistaan vahingollisista negatiivisista ajatusmuodoista, on vain yksi keino: oman ajattelun

sisältöjen muuttaminen olemalla tarkkana siitä, mitä ajattelee, ja olemalla antamatta negatiivisille ajatuksille lupaa aktivoitua. Aina kun sellainen ajatus nousee mieleen, se pitää hätistää heti pois ja korvata jollain vastakkaisella ajatuksella ja pyytää rukouksessa apua Jumalalta ja meitä aina opastavilta ylemmiltä hengiltä. He eivät kannu meidän ristiämme mutta opettavat, miten sen kantaminen käy entistä helpommin, miten keventää sitä ja jopa päästä siitä kokonaan eroon.

Sitä odotellessa on vain hyväksyttävä, ettei lopullisia tuloksia synny käden käänteessä. Siihen tarvitaan vaivannäköä, sinnikkyyttä ja sisua. Auttaa paljon, jos yritämme luoda ajatusmuotoja, jotka pohjaavat iloon, rakkauteen ja luottamukseen siitä, että olemme Korkeamman Voiman johdatuksessa, ja verestämme näitä ajatuksia ja tunteita aina muistaessamme, yrittäen tehdä siitä elämänasenteen, jota toteutamme myös käytännössä.

Voimme myös luoda hyvänsuopia, suojaavia, terveellisiä, optimistisia jne. ajatuksia jollekin, jota haluamme auttaa. Tarvitsee vain ajatella tätä henkilöä niin usein kuin mahdollista ja lähettää hänelle sentyyppisiä värähtelyjä kuin haluamme.

Usko, rukous ja luottamus Jumalaan, elämään ja itseemme ovat paras tuki ja turva, mitä meillä voi maallisella matkallamme olla.

Jälleensyntymä on ainoa hyväksyttävissä oleva selitys ihmisten välisille eroille ja monille muille asioille. Se heijastaa kehityksen mekanismien viisautta ja tasapainoa. Kärsimykset, vaikeudet ja elämän taistelut ovat suuria opettajia, jotka opettavat meitä elämään yhdessä ja erikseen. Ne ovat vähän kuin hiekkakapperi, joka poistaa sielustamme rumentavat särvät, tai kuin kaiverrin taiteilijan käsissä tämän bioessa karkeaa timanttia tehdäkseen siitä hohtavan briljantin.

(Ks. 3. luku - Jälleensyntyminen eli Reinkarnaatio)

25. LUKU

ABORTTI

Abortin tekeminen synnyttää vastuun *suuren lain* edessä, koska siinä teossa tapetaan toisen, vielä muotoutumassa olevan ihmisen ruumis ja pilataan hänen kehityssuunnitelmansa. Monet abortoidut henget ovat kantaneet mukanaan suurenmoisia suunnitelmia, joita he ovat laatineet yhdessä henkimaailman yhteisönsä ja tulevien vanhempiensa kanssa. Lisäksi se aiheuttaa hirvittävää kärsimystä sikiölle, jonka pieni keho tuhotaan armottomasti ja sen tekeville negatiivista ”karmaa” luoden. Epäilemättä abortin tekevän naisen tietämättömyys siitä, että henki on alkiossa läsnä jo ensimmäisistä päivistä alkaen, on syyllisyyttä lieventävä asia, sillä se on suorassa suhteessa ihmisen tietoon virheestä, jota on tekemässä. Vastuu on suhteessa tiedon ja informaation tasoon, mikä vähentää syyllisyyttä, tai sitten ei.

Abortteja tehdään maan päällä laajalti, monissa maissa ja lain turvin. Sitä puolustellaan sanomalla, että naisella on oikeus päättää omasta kehostaan, mutta asia on vain niin, että **alkio ja myöhemmin sikiö ei ole osa hänen kehoaan**, se on toinen olento, toinen keho muodostumisensa alussa aina siitä lähtien, kun siittiö tunkeutuu munasoluun.

Lukemattomat naiset, jotka sen tekevät, eivät ole kuitenkaan täysin perillä tämän kaiken todellisesta merkityksestä. He ymmärtävät sen niin, että heidän vatsassaan kasvaa vain möykky kudoksia, joista tulee vauva, joka ei kuulu heidän elämänsuunnitelmaansa tai jota heidän olisi tosi vaikea kasvattaa. He eivät ymmärrä, että raskauden ensi hetkistä alkaen kohdussa kasvaa

ruumiillistumisprosessinsa alussa oleva henki, joka on tulossa ai-neelliseen maailmaan juuri tuon kudosmöykyn kautta.

He eivät liioin tiedä, että tuolla muutaman viikon ikäisellä pik-kuriikkisellä olennolla on jo aistimuksia, tunteita ja emootioita; että hän on levoton, kun äiti on hermostunut ja nukkuu tämän levätessä, ja kun hänellä on tylsää, hän imee sormeaan tai tekee voltteja. Hän on ihmisen alku, joka tarvitsee paljon rakkautta, alusta alkaen.

On totta, että monet naiset ja myös miehet tuntevat tarkalleen kaikki nämä ja muut yksityiskohdat, mutta monet muut taas yhtä varmasti eivät, samoin kuin eivät tiedä, miten hirvittävää jul-muutta abortti tarkoittaa.

Tohtori Bernard N. Nathanson, kuuluisa yhdysvaltalainen lää-käri ja entinen aborttien tekijä, esiintyy juontajana dokumenttielo-kuvassa *The Silent Scream* (Hiljainen huuto). Siinä hän näyttää ras-kaana olevalle naiselle tehdyn ultraäänitutkimuksen avulla, mitä abortin aikana tapahtuu, mitä vauvalle tapahtuu ja miten ihmisen ominaispiirteet jo heijastuvat hänestä: miten hän tuntee pelkoa, kipua ja kiintymystä elämään.

Elokuva alkaa näyttämällä, millaista vauvan elämä on ennen aborttia. Tässä todellisessa tapauksessa hän on 12-viikkoinen, toi-sin sanoen kolmikuinen. Hänen liikkeensä ovat rauhalliset, hän liikuskelee rauhallisesti ja tuon tuosta panee peukalon suuhunsa. Hän tuntuu ottavan rennosti rauhallisessa ympäristössään, äidin kohdun turvassa. Kun abortintekijä työntää ensimmäisen instru-mentin kohtuun yrittäen puhkaista sikiökalvon, levollinen olo on mennyttä. Hänen elintoimintojaan rekisteröivät laitteet näyttävät, miten pikkuisen sydämenlyönnit kiihtyvät ja miten hän hermos-tunein ja täysin tiedostavin liikkein muuttaa paikkaansa yrittäes-sään väistellä tuota kirurgista instrumenttia.

Sikiökalvo puhkaistaan ja kohtuun työnnetään toinen instru-mentti, eräänlainen imuri. Tässä vaiheessa mikään väline ei ole vielä koskenut vauvaa, ja kuitenkin hän aistii, että jotain

epänormaalia ja kamalaa on tapahtumassa, sillä nyt hän vaihtaa paikkaa puolelta toiselle hurjaksi äityvään tahtiin yrittäen löytää turvaan, päästä pakoon tuota välinettä ja välttää sen, mitä se on tekemässä.

Kun tuo imuri on lähes koskettamassa vauvaa, hän painaa koko pikkuruisen kehonsa suppuun ja avaa suunsa ammolleen, aivan kuin yrittäisi huutaa. Se on epätoivon tai kauhun huuto, mutta äänetön. Kukaan ei kuule.

Imuri tavoittaa hänen pikkuiset jalkansa ja kiskaisee ne irti, mutta hän on yhä elossa! Hän panee kampoihin, mutta hänen jäsenensä murskaantuvat, venyvät, irtoavat ja katoavat nopealla vettäisyyllä imuriin.

Vajaan minuutin päästä jäljellä on vain pää, joka ei mahdu imuriin. Toinen, jättiläismäisiltä pinseteiltä näyttävä instrumentti työnnetään sisään. Pää otetaan tukevaan otteeseen, murskataan palasiksi ja vedetään pois sekin.

Siinä ovat viimeiset jäännökset olennosta, joka vain vähän aiemmin oli rauhallinen ihmisenalku... kunnes yhtäkkiä säikähti ja kauhistui suunniltaan ja teki niin epätasaväkisessä tilanteessa kaikkensa, jottei kuolisi. Ja vielä viime hetkellä avasi suunsa niin isoksi kuin kykeni ja huusi, tarkoituksenaan ehkä pyytää apua... Keneltä??

Kenelläkään ihmisellä, joka näkee elokuvan *The Silent Scream* on tuskin rohkeutta teettää aborttia tai olla siinä osallisena.

Tämä on totta puhuen niin kauhistuttavaa, että suurin osa ihmiskunnasta on mieluummin tietämättä siitä edelleenkin mitään.

Mutta ihmiset, jotka ovat jo sotkeutuneet tämäntyyppiseen toimintaan ja tajuavat tekojensa vakavuuden, voivat monin tavoin lievittää syyllisyyttään: taistelemalla aborttia vastaan, adoptoimalla kodittoman lapsen tai osoittamalla muulla tavalla lähimmäisenrakkautta, toisin sanoen harjoittamalla jotain hyväntekeväisyyttä

parhaansa mukaan. On myös tärkeää ajatella abortoitua henkeä, pyytää häneltä mielessään anteeksi ja rukoilla Jumalaa suojelemaan ja johdattamaan häntä, jotta hän löytäisi rauhan ja uuden polun. Ja vaikka tämä henki olisi jo antanut anteeksi ja jatkaisi matkaansa, nämä rukoukset eivät kuitenkaan mene hukkaan, sillä niiden energia ja valo voivat suuntautua toisiin samassa tilanteessa oleviin henkiin.

On myös muistettava, että abortin seurauksena henki monta kertaa alkaa vainota naista, joka avasi hänelle elämän portit mutta tuhosi sitten hänen vasta muotoutumassa olevan pikku kehonsa. Tuhansien obsessiotapausten taustalla ovat vainoamaan alkaneet abortoidut henget. Tällöin on tärkeintä yrittää löytää henkeen yhteys mielen tasolla ja pyytää häneltä anteeksi, mutta myös rukoilla, kuten edellä on sanottu.

KYSYMYS – Entä kun raskaus johtuu raiskauksesta?

VASTAUS – Jokainen tapaus on omansa, mutta se on varmaa, että niin raiskauksen uhri kuin henki, joka yrittää ruumiillistua siinä tilanteessa, ovat sotkeutuneet tuohon samaan tuskalliseen sovitus suunnitelmaan. On julmaa kuulla, että nuori tyttö, joskus ihan lapsi, on joutunut sellaisen väkivallan kohteeksi, ja vielä julmempaa on se, että hän on tullut siitä raskaaksi. Mutta jos hän hyväksyy sen raskauden ja yrittää ponnistella rakastaakseen noissa oloissa syntynyttä lasta, hän kompensoi sillä jonkin aiemmassa inkarnaatiossa tekemänsä pahan teon ja sovittaa *suuren lain* edessä.

Kun tunnemme jonkun, jonka uskomme olevan viaton tai jonka tiedämme olevan ”hyvä ihminen”, ajattelemme aina, ettei hän ansaitse jotain osakseen tullutta kärsimystä. Mutta meillä kaikilla, poikkeuksetta, on ollut ruumiillistumia, joita häpeäisimme ja jotka ahdistaisivat meitä, jos muistaisimme ne. Silloin tekemämme negatiiviset asiat jäävät kuitenkin syvälle alitajuntaamme piinaamaan meitä, kunnes päätämme lunastaa itsemme vapaiksi

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. niistä. Näissä sovituksissa on aina enemmän tai vähemmän kärsimystä mukana. Joten ei Jumala tai elämä meitä rankaise, vaan me itse yrittäessämme hyvittää pahoja tekojamme, jotta voisimme jatkaa kehitystämme yhä korkeammille tasoille näistä taakoista vapaina.

Mitä asiaa ikinä hyvitämme, se että rakastamme lähimmäistämme ja näytämme sen käytännön elämässämme, auttaa aina tekemään rististä entistä kevyemmän.

Toivo on aina hyväksi terveydelle ja fyysiselle ja psyykkiselle hyvinvoinnille. Se on myös maallisen hyvinvoinnin lähde, sillä se luo sitä ylläpitävän ihmisen ympärille positiivisen magneettikentän, joka vetää puoleensa niin ikään positiivisia ihmisiä ja tilanteita.

Olipa tilanne mikä hyvänsä, anna toivon aina vallata tilaa sisältäsi.

*”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani
minä annan teille.”*

*”Katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää le-
von.”*

*”Tulkaa tänne te isäni siunaamat. Te saatte
nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina
teitä varten maailman luomisesta asti. Minun
oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Mi-
nun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa.
Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne.
Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. ... Toti-
sesti: kaiken mitä te olette tehneet yhdelle näistä
vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet
minulle.”*

*”Autuaita kärsivälliset: he perivät maan.”
(Jeesus)*

26. LUKU

ITSEMURHA

Jos ihmiset tietäisivät, miten paljon kärsimystä itsemurha aiheuttaa sen tehneelle, he takuulla kohtaisivat mieluummin mitä tahansa ongelmia ja vaikeuksia täällä maan päällä, sillä heidän tuskansa fyysisen kehon jättämisen jälkeen on sanomattoman suurta. Näin tapahtuu siksi, että henkiseen kehoon varastoituneen fyysisen energian vuoksi itsemurhan tehnyt ei pysty sopeutumaan henkisiin taajuuksiin, jotka ovat muodostuneet paljon hienojakoisemmista energioista kuin fyysinen energia, joka on tiheää. Ja koska tuon fyysisen energian on ollut määrä riittää hänen kehonsa ravitsemiseen koko sen ajan, mikä hänen ruumiillistumissuunnitelmaansa on asetettu, sitä on yhä jäljellä hänen henkisessä kehossaan. Joten silloin kuin hänellä ei ole puolellaan lieventäviä tekijöitä, joiden nojalla hän voisi turvautua auttaviin henkiin, hän tuntee fyysiselle keholleen tekemänsä vauriot, jotka ovat vahingoittaneet myös hänen henkistä kehoaan, toisin sanoen siihen asti kun aika, joka hänen oli määrä elää ruumiillisessa muodossa, on kulunut umpeen ja hän voi vapautua tuosta energiataakastaan ja tulla autetuksi.

Niinpä Jumala ei ole se, joka häntä rankaisee. Hänen kärsimyksensä eivät ole rangaistuksellista laatua, ne ovat seuraus. Joka tappaa itsensä, kieltää saamansa ruumiillistumisen siunauksen, tilaisuuden päästä muuttamaan suuntaansa ja sovittamaan tekonsa *suuren lain* edessä.

On kuitenkin tärkeää huomata, että myös itsemurhatapauksissa tilanteet vaihtelevat suuresti. On ihmisiä, jotka tekevät tuon teon epätoivoissaan, masennuksen syövereissä, toiset taas parantumattomien sairauksien takia, koska joutuisivat kärsimään kovia

kipuja niiden vuoksi. Jotkut sen sijaan sellaisista motiiveista kuin rakkaudesta, johon eivät ole saaneet vastarakkautta, tai jopa sil-kasta halusta kostaa itselleen. Vaikka ei voi kiistää, että negatiivi-silla hengillä on ollut vaikutuksensa noihin tapauksiin, sillä he ovat manipuloineet uhrejaan ja/tai vahvistaneet näiden ajatuskul-kuja tai tahtoa, niin itsemurha tietää silti aina kärsimystä tekijöil-leen ja heijastuu yleensä heidän tuleviin ruumiillistumiinsa.

Monissa tapauksissa ja lieventävien seikkojen mukaisesti aut-tavien henkien on lupa poistaa osa henkikehon vitaalista fluidista⁶ ja siten helpottaa näiden kärsivien oloa, niin että he voivat ottaa asianmukaista hoitoa vastaan.

Vahingot, joita ihminen itsemurhalla aiheuttaa fyysiselle kehol-leen, heijastuvat siis hänen henkiseen kehoonsa ja voivat tuottaa sille suurta tuhoa. Niissä tapauksissa ratkaisu on uusi ruumiillis-tuminen, jotta henki voi uudessa muotoutumassa olevassa kehos-saan korjata henkisen kehonsa vahingoittuneet kudokset. Sen mukaan mitä henget kertovat, joskus, vahinkojen ollessa todella pahoja, tarvitaan kaksi tai jopa useampia ruumiillistumia tai ruu-miillistumien yrityksiä ennen kuin henkinen keho paranee koko-naan.

Niinpä myös tästä syystä syntyy niin paljon lapsia, joilla on mielenterveysongelmia tai ongelmia puhe-elimissä, sydämessä tai muissa elimissä. Joten kun huomataan, että sikiöllä on vesipää tai jokin muu fyysinen vamma, sen abortointi olisi sama kuin jos tappaisi ihmisen, joka käy vaikeaa paranemisprosessia. Se vie toi-selta tilaisuuden aloittaa alusta etsimällä oikeaa hoitoa sielulle ja ruumiille.

Brasiliassa asuessani toimin 18 vuoden ajan *inkorporaation* eli *kehollistumisen* mahdollistavana meediona istunnoissa, joissa hoi-dettiin kärsiviä ja vainoavia henkiä.

⁶ Ks. Henkien Kirja, Termistö, Allan Kardec.

Tunsin ja aistin silloin heidän kärsimyksensä, ahdistuksensa, vihansa ja epätoivonsa yhtä vahvasti kuin he itse. Ja tunsin myös, miten ryhmän apu helpotti hiljalleen heidän kärsimyksiään. Obsessiotapauksissa olin mukana keskusteluissa, joita istunnon johtaja veti näiden henkien kanssa, aina suurella rakkaudella ja henkimaailman auttajien avustamana, ja sain seurata, miten he saivat vainoajat jättämään uhrinsa rauhaan. Ne olivat niin äärettömän liikuttavia hetkiä, jopa jumalallisia, että niiden takia kannatti kestää kaikki ne kärsimykset, joista meedio tulee osalliseksi tämän tyyppisissä yhteydenotoissa. Se, että tuntee toisen äärettömän tuskan ja totaalisen toivottomuuden ja sen, miten hänen olonsa vähän kerrassaan helpottuu henkimaailman auttajien työn ja istunnossa läsnä olevien rukousten ja rakastavien värähtelyjen avulla, on, kuten sanottu, yksinkertaisesti jumalallista.

Mitä kostonhimoisiin henkiin tulee, oli suurenmoista tuntoa muutokset heidän tunteissaan, kun läsnä olevien rakkaudelliset värähtelyt ympäröivät heidät ja he kuulivat istunnon johtajan selitykset ja kehotukset muuttaa elämäänsä.

Muutettuani Fortalezaan aloin osallistua tämänkaltaiseen työhön ryhmässä, jossa en tuntenut ketään. Kerran minuun iski valtava ahdistus heti sen perään, kun evankeliumi oli luettu ja valot himmennetty, ja aistin, että illan töistä vastaavat henget toivat vierelleni itsemurhan tehneen hengen. Tuntui aivan kuin me molemmat olisimme olleet sillä hetkellä minun ruumiissani. Se oli loputonta tuskaa ja hätää. En kyennyt puhumaan, koska kurkkuni oli kuin tulella, hengittäminen oli vaikeaa, lähes mahdotonta, ja kun työllä ja tuskalla yritin vetää ilmaa keuhkoihini, kipu vain kasvoi. Tajusin hitaasti, että jonkun kädet lähestyivät päätäni tai meidän päätämme, kurkkuamme ja rintaamme, kunnes viimein oloni alkoi pikkuhiljaa helpottua.

Viimein huomasin, että henget veivät tämän ”asukin” pois minusta ja voin hengittää vapaasti. Myös kaikki kivut ja ahdistukset olivat poissa.

Seuraavan viikon istunnossa sama henki tuotiin uudestaan paikalle. Hän vaikutti nyt paljon huojentuneemmalta ja alkoi hoito-toimien edetessä hengittää lähes normaalisti, myös muut kivut tuntuivat vähentyneen huomattavasti. Ymmärsin, että hänet vietäisiin jonnekin henkimaailman sairaaloista jatkohoitoon.

Istunnon päätyttyä meedio, jolla oli muiden kykyjen lisäksi loistavat selvänäkijän lahjat, selitti että tuo itsemurhaaja oli lääkäri (tohtori..., joka oli erittäin tunnettu mies kaupungissa). Tämä oli ollut hänen ystävänsä, mutta viitisentoista vuotta aiemmin tämä oli tappanut itsensä juomalla myrkkyä yksipuolisen rakkautensa takia. Hän selitti, että vasta silloin, henkisen kehon fyysisten energioiden ehdyttyä tämän henkeä voitiin auttaa.

KYSYMYYS – Miksi nykymaailmassa tehdään niin paljon itsemurhia?

VASTAUS – Se on monimutkainen asia, sillä syyt ovat hyvin moninaiset, mutta tässä joitain niistä:

a) Uskon hiipuminen, sillä uskon ollessa todellista se on aina tuki vaikean hetken tullen, yksinäisen elämän tyhjyydessä jne.

b) Näköalattomuus

c) Masennuksen merkittävä lisääntyminen

d) Viime vuosina, tai vuosikymmeninä, ihmiset ovat imeneet itseensä tätä kulttuuria että ”olemme tulleet maan päälle olemaan onnellisia ja menestymään”. Niinpä onnen etsimisestä tai menestyksestä on tullut päämäärä isolle osalle ihmiskuntaa, ja kun ihminen tajuaa, ettei kykene pääsemään noihin tavoitteisiin, tai kun hän menettää sen minkä on omistanut, hän menettää myös pohjan jalkojensa alta pudoten tyhjyyteen, elämää, jossa ei hänen mielestään ole mitään hohtoa, sillä hän ei ole valmistautunut pitämään kärsimystä ja menetyksiä normaaleina asioina. Ja koska hän ei liioin tunne ruumiillistumisen mekanismeja eikä syyn ja seurauksen lakia, hän pitää kärsimystään vääryytenä. Tällaisissa

tilanteissa ihmisen psyykellä on taipumus kiertää kehää hänen pitäessään itseään olosuhteiden uhrina, millä hän vain pahentaa omaa tilannettaan ja voi jopa päätyä tekoihin, joiden uskoo päättävän hänen tuskansa. Niinpä tämä näkemys elämästä päättymätöminä bailuina ja onnesta oikeutena eritoten nuorten parissa, luulo, että suloton elämä kamppailuineen ja kärsimyksineen ei ole minkään arvoista... saa niin monet luopumaan siitä kokonaan.

e) Myös media istuttaa usein ihmisten mieliin elämän kieltäviä ajatuksia, kuten oli laita Netflixin sarjassa *13 Reasons Why* 2017. Yhdysvaltain terveysviraston tutkimuksen mukaan nuorten itsemurhat maassa lisääntyivät lähes kolmanneksella sarjan esitystä seuranneen kuukauden aikana.

Netflixiä oli jo varoitettu useita kertoja, että jonkin itsemurhan yksityiskohtainen näyttäminen, tai mikä vielä pahempaa, sen muka oikeuttavien syiden esittäminen oli vastoin kaikkia suosituksia siitä, miten aihetta tuli mediassa käsitellä. Siinä taas esimerkki siitä, miten voitontavoittelu hinnalla millä hyvänsä ja välipitämättömyys omien tekojensa seurauksista voivat johtaa moniin ihmishenkien menetyksiin. Ihanteellisinta olisi, jos näytettäisiin esimerkkejä sisukkuudesta, ihmisistä, jotka voittavat ongelmansa, ihmisistä, jotka ovat harkinneet itsemurhaa mutta onnistuneet voittamaan vastoinkäymisensä ja jopa kasvamaan niiden myötä.

Sitkeän myytin mukaan ihmiset puhuvat itsemurhasta vain huomion halusta eivätkä oikeasti aio päättää päiviään. Mutta asiantuntijat varoittavat tällaisesta suhtautumisesta ja vakuuttavat, että tällainen puhe voi olla avunpyyntö. Niinpä jos kuulet sukulaisesi tai ystäväsi puhuvan jotain tuollaista, valpastu. Myös silloin kun kuulet lauseita kuten ”en kestä enää”, ”haluaisin häipyä” ja ”haluan vain kuolla”.

KYSYMYS – Mitä tapahtuu silloin, kun ihminen kuolee ennen kuin tulee vanhaksi, esimerkiksi onnettomuudessa, henkinen keho edelleen täynnä energiaa?

VASTAUS – Näissä tapauksissa auttavat henget huolehtivat näiden energioiden hajottamisesta, mitä ei siis itsemurhien kyseessä ollen tapahdu, koska he ovat tieteen tahtoon kieltäytyneet viemästä loppuun jälleensyntymisohjelmaansa.

On syvästi valitettavaa, että niin monet uskonnot ovat sotajalalla spiritismiä, tuota niin arvokkaan ja ihmeellisen tiedon välittäjää vastaan, vaikka se olisi ”pelastava lautta” niin monille ihmisille.

27. LUKU

MITÄ MAAPALLOLLE TAPAHTUU?

Ilmastonmuutokseen liittyvät ongelmat, nykyinen koronaviruspandemia, maailmantalouden ongelmat ja muut tapahtumat kylvävät varjoja, epävarmuutta ja ahdistusta ihmisten sydämiin ja herättävät sellaisia kysymyksiä kuin ”Mitä ihmiskunnalle tapahtuu?” ”Mikä on Maan tulevaisuus?” ”Mitä profetiat sanovat?”.

Kuudennessa luvussa sanottiin, että ”Elämme maapallolla vaikeaa aikaa ihmiskunnan siirtyessä kohti parempaa mallia”, eli että olemme siirtymässä ”koetusten ja hyvitysten” maailmojen kategoriasta uudistavien maailmojen⁷ kategoriaan.

Ei ole vaikea ymmärtää, että elämme rappeutuvan sivilisaation loppua, mutta on myös nähtävissä pilkahduksia siitä, että olemme ottamassa ensimmäisiä askelia sillalla, joka vie meidät uuteen aikakauteen.

Mutta tämä siirtymä, sillan ylitys, ei käy helposti, ei nyt eikä myöhemmin, sillä se edellyttää perustavanlaatuisia muutoksia ihmisten psyykkiseen rakenteeseen ja elämäntapoihin, ihmiskunnan uudistuminen kun ei tapahdu ihmetöiden kautta vaan työn, ihmisten omien ponnistusten avulla.

On helppo huomata, että huolimatta kaikista suurista edistysaskeleista tiedon kaikilla osa-alueilla, eritoten humanistisissa teissä, joiden pitäisi tehdä ihmisistä ”humaanimpia”, pahan valta

⁷ Ks. Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Luku III, kohta 3. Erilaiset asuttujen maailmojen kategoriat sekä kohta 16. Uudistavat Maailmat, Allan Kardec.

on vähän kerrassaan kasvanut maan päällä. Itse profetiat, jotka ovat peräisin mitä erilaisimmista lähteistä ja mitä erilaisimmilta aikakausilta, osoittavat sen kasvavan nimenomaan tällä aikakaudella, ja sen voikin havaita alkaneen kutakuinkin 1960-luvulla. Joka eli siihen aikaan, oli todistamassa tätä kaikkea, aina alkaen muutoksista joita tapahtui arvoissa, kunnioituksessa (lakeja, elämää, lähimmäistä kohtaan...), vastuuntunnossa, etiikassa jne.

Ramatis-henki puhuu 1950-luvun alussa sanelemassaan kirjassa Mensagens do Astral (Viestejä Astralista) pimeyden henkien jälleensyntymisestä viime vuosisadan puolivälistä alkaen, mikä lisäisi moraalin ja tapojen rappeutumista maapallolla. Hän myös antaa esimerkkejä asioista, jotka eivät olleet mitenkään nähtävissä tai ennustettavissa siihen aikaan. Hän puhuu jopa siitä valtavasta muutoksesta, joka tapahtuu musiikissa niin, että siitä tulee hyvin meluisaa ja rytmisesti hallusinatorista; taiteesta, joka tuo esiin epäesteettisiä muotoja; valtavasta moraalisesta rappiosta; rajattomasta korruptiosta jne.

Nykyään Pahan läsnäolo näkyy aina vain enemmän, väkivaltaana, epäoikeudenmukaisuutena, pidäkkeettömänä kunnianhimon, valtataisteluina, seksiriippuvuutena, korruptiona, paheina jne.

Huumeet, tuo hirmuinen lohikäärme, joka syö arvot niiden käyttäjien mielestä, lisääntyvät pelottavaa vauhtia. Monissa maissa olemme saaneet nähdä, miten nuoret miehet, jopa nuorukaiset, tappavat omat vanhempansa, sisaruksensa, isovanhempansa, luokkatoverinsa ja opettajansa tyynen rauhallisesti, ikään kuin he leikkisivät tai nuolisivat mehujuueta. Useissa maissa tavaataan jopa lääkäreiden kaltaisissa ammattipiireissä paljon huumeriippuvaisia niin, että jopa heidän potilaidensa henki on vaarassa.

Entä pedofilia? Vain läpeensä turmeltunut, perverssi ja äärimmäisen paha sielu voi tuntea nautintoa noin vääristyneestä käytöksestä, seksin harrastamisesta lapsen kanssa. Yleistä on

nykyään sekin, että isä raiskaa tyttärensä. Ja usein raiskattu lapsi on vielä vauva. Kukaan ei voi kieltää, että keskuudessamme elää tuhansia ihmishirviöitä.

Ja on myös saatananpalvontaa ja uskoa saatanallisiin voimiin, ihmisiä, jotka rukoilevat pimeyden voimia ja saavat nautintonsa tästä yhteydestä.

Äärimmäinen pahuus vaikuttaa myös esteettisiin mieltymyksiin. Se näkyy elokuvissa, elektronisissa peleissä, tatuoinneissa, t-paitojen painokuvissa, sarjakuvissa, seinäkirjoituksissa ja jopa kuvanveistossa ja muussa vastaavassa.

KYSYMYKSET – Mikä nämä muutokset aiheuttaa?

VASTAUS – Syitä on monia, mutta tärkein on ilman muuta se, että maapallolle on ruumiillistunut valtavasti kehittymättömiä ja rappeutuneita henkiä, joilla on viime vuosisadan puolivälin jälkeen ”ollut lupa” lähteä henkimaailman alimmista kerroksista ruumiillistuaakseen tänne, ja niin tehdessään he ovat tuoneet mukanaan muita pimeydessä viihtyviä henkiä, tovereitaan, ja heidän kaikkien läsnäololla keskuudessamme on ollut hyvin vahingolliset vaikutukset.

Tämän näki myös Johannes, joka Ilmestyskirjan 20. luvussa sanoo, että Saatana syöstiin syvyyteen ja kahlittiin sinne tuhanneksi vuodeksi, minkä jälkeen se päästetään vapaaksi vähäksi aikaa, jolloin se johtaa harhaan Maan kaikki kansat.

Monet muut profetiat osoittavat samaa, ja monet uskovat, että se on maailmanloppu, mutta sen mukaan mitä henget sanovat, kyseessä on pahuuden ajan loppu, ja myös pahuuden apurit henkimaailman alimmilla tasoilla tietävät tämän ja ponnistelevat siksi monin verroin kovemmin voittaakseen tämän taistelun, ikään kuin se olisi mahdollista.

Tästä johtuu pahuuden lisääntyminen maan päällä.

KYSYMYS – Mikä oli tai on tämän kaiken tarkoitus?

VASTAUS – Jeesus selitti tämän kaiken erittäin kuvaavalla tavalla vertauksessa, jossa hän kertoo, miten vihamies kylvi rikkaviljaa viljelijän vehnäpeltoon. Tämän työmiehet kysyivät, halusiko hän, että he kitkisivät sen pois, mutta isäntä sanoi että ei, vaan heidän tuli odottaa, että kasvit kasvaisivat elonkorjuuseen asti ja vasta sitten nyhtää rikkavilja pois. Näin siksi, että vasta kun kasvit olisivat täysikasvuisia ja tuottaisivat tähkäreppäitä, rikkaviljat voitaisiin erottaa vehnästä.

Niinpä myös silloin, kun henkiä erotellaan johonkin alkukantaiseen maailmaan lähetettäväksi, heille on oikeudenmukaisuuden nimessä annettava viimeinen tilaisuus parannuksen tekoon, ja samaan aikaan tulee varmistua siitä, että maan päällä pysyvät henget sitoutuvat uusiin henkisiin arvoihin tai saavutuksiin, ja auttaa heitä rakentamaan maapallosta jälleen rauhan tyyssija, jossa oikeudenmukaisuus, rakkaus ja hyvyys kaikkine ilmene-mismuotoineen vallitsevat.

KYSYMYS – Uskotko todellakin, että ihmiskunta voi muuttua paremmaksi?

VASTAUS – Uskon. Ei tietenkään sormia napsauttamalla, vaan sen perusteella mitä henget ovat viime vuosisadan puolivälistä alkaen kertoneet, kaikki, jotka eivät halua olla mukana tässä kehityksessä vaan pitäytyvät pahassa, karkotetaan johonkin primitiiviseen maailmaan heidän fyysisen ruumiinsa kuoleman jälkeen. Mukaan lukien henget, jotka asuvat alemmilla henkisillä tasoilla, ja ne, jotka hyöriivät ihan täällä maapallolla joukossamme ja ovat henkiseltä tasoltaan samaa kehittymätöntä laatua. Sillä tavalla Maa negatiivisista asukkaista vapauduttuaan voi muuttua, vaikkakin hitaasti, todella hyväksi paikaksi kaikille.

Sen mukaan mitä henget niin ikään ovat kertoneet, jotain samankaltaista on tapahtunut ennenkin, varhaisella kivikaudella, jolloin maapallolle siirrettiin suurin joukoin vanhoilta asuinsijoiltaan karkotettuja henkiä, ja juuri he alkukantaisiin ihmisruumiisiin jälleensyntyneinä kehittivät alkuihmisten taitoja ja vahvistivat heidän yhteisöjensä kehitysprosessia. Sen tähden vuosituhansien ajan laahannut kehitys sai yhtäkkiä ilmiömäisen sysäyksen eteenpäin. (Ks. 22. luku)

He ovat ilmoittaneet myös, että monet tuhannet kehittyneet, muilta planeettakunnilta lähtöisin olevat henget ruumiillistuvat maapallolle yrittäen siten auttaa ihmiskuntaa tässä siirtymässä. Heidän tulonsa tänne on välttämätöntä siksi, että he ovat immuuneja ihmisten alhaisimmille ominaisuuksille, koska eivät kanna niiden jäänteitä psyykessään, eivätkä ne siten voi houkuttella heitä harhateille ruumiillistumisen jälkeen.

Henget kertovat myös, että viime vuosikymmeninä on jälleensyntynyt tuhansia, täällä maapallolla ennenkin eläneitä, kehittyneitä ja jaloja henkiä, joilla on tarkkaan määritellyt, mitä erilaisimpia inhimillisiä tarpeita ja planeettaa koskevat projektinsa, ja että he ovat jo kehittäneet toimintatapoja ihmiskunnan evoluution ja maapallon itsensä suojelemisen eteen.

Toinen tärkeä näkökohta on se, että nykyään, kun ympärilämme vallitsee niin paljon kollektiivista tai henkilökohtaista ja mitä moninaisimmista syistä johtuvaa kärsimystä, meneillään on valtava, kosmisten lakien vastaisesta toiminnasta peräisin olevan, ”alitajuntaa kuormittavan lian” poistamisprosessi. Tämän lian poistaminen on välttämätöntä, jotta ihminen voi aloittaa sisäisen kasvuprosessinsa täydemmin ja siirtyä uudestisyntymisen maailmaan.

Miten monet miljoonat pakolaiset ja muut turhaan turvaa hakevat ihmiset kärsivätkään nykyään maan päällä jouduttuaan jättämään kotinsa ja kaiken, mikä heille on vuosikymmeniä... vuosisatoja... edustanut kotia, ja kiertävät nyt maasta maahan

etsimässä paikkaa jossa elää joutuen kohtaamaan valtavasti erilaista tuskaa ja ahdistusta! Tämän ilmiön eteen ihmiskunta on joutunut vuosisatojen mittaan aina jonkin maan vallatessa toisen ja karkottaessa tai tappaessa sen asukkaat ottaakseen heiltä kaiken. Yksin israelilaiset ovat historian saatossa tunkeutuneet sotajoukkoineen kymmeniin maihin tappaen yleensä koko kansan. Etteivät vain nämä nykyiset kodittomat olisi ainakin osaksi noita muinaisia valloittajia, jotka kärsivät nyt nahoissaan sen, mitä tekivät joskus muille, samalla puhdistuen kyseisestä ”liasta” ja nousten korkeammalle tasolle henkisessä kehityksessään.

KYSYMYS – Mitä tarkoittaa viimeinen tuomio?

VASTAUS – Viimeinen tuomio on nimenomaan tämä erottelu karkotettujen ja tänne jäävien välillä.

Ja tämä erottelu on ehdottomasti oikeudenmukainen, mitään mahdollisuutta erehtyä tai huijata ei ole, sillä valinnat perustuvat kunkin hengen värähtelytaajuuteen. Niinpä jos joku kuvittelee voivansa huijata korkeampia voimia uskottelemalla, että on muuttanut tapansa, pettyy pahan kerran, sillä perusvärähtelytaajuus paljastaa, millainen henki pohjimmiltaan on.

Niinpä voidaan sanoa vuorenvarmasti, ettei kukaan pysty vahtelemaan ”korkeimpien voimien” edessä.

Myös yhteiskunnallinen, ammatillinen, poliittinen, uskonnollinen jne. asema on täysin vailla merkitystä ja ainoa rikkaus, jolla on arvoa, on se mikä on sydämessä.

Elämme siten arvovalintojen tai ”suuren tuomion” aikakautta, ja tässä seikassa voi nähdä myös jumalallisen viisauden, sillä ”pelastusta” ei ole sysätty ihmiskunnan käsiin eikä minkään uskonnon vastuulle. Sillä jokainen toimii itse oman ”pelastuksensa” vartijana. Jokainen on itse ainoana vastuussa itsestään.

KYSYMYS – Entä ihmiskunnan suuri pelko ja kauhu, maailmanloppu? Tuleeko apokalyptinen katastrofi todella? Loppuuko maailma todella?

VASTAUS – Sanoisin, että apokalyptinen katastrofi on ollut meneillään jo useita vuosia. Johanneksen muistiin kirjaamat näyt Raamatun viimeisessä kirjassa nimeltä Johanneksen ilmestys osoittavat, että katastrofit olivat suurelta osin symbolisia ja viittasivat ihmiskunnan moraalis-henkiseen tilaan: uskonnollisuuden rappioon, kollektiivisen mentaliteetin muuttumiseen, huumaiden ja muiden paheiden kolkkaan kasvuun, seksiriippuvuuteen, väkivallan, korruption ja perversioiden lisääntymiseen, teknologiseen kehitykseen jne. Toisin paikoin nämä näyt viittaavat tapahtumiin, katastrofaalisista kovasti kaivattuihin, niihin jotka viittaavat tapahtumiin ”sen jälkeen”.

Yleisesti ottaen kristilliset uskonnot ymmärtävät Ilmestyskirjan niin, että maailma loppuu ja että valitut temmataan taivaaseen.

Mutta on toinen, johdonmukaisempi ja paremmin terveen järjen kanssa sopusoinnussa oleva teoria, joka sisältyy jo ihmiskunnan omaksumaan tietoon. Se on myös paremmin linjassa Raamatun profetioiden ja muiden ei-raamatullisten profetioiden kanssa. Se on teoria ihmiskunnan uudestisyntymisestä, transformatiosta.

Puhumattakaan Jeesuksen tulevaisuutta koskevista lupauksista, joiden monet uskovat koskevan hänen fyysistä paluutaan maan päälle, mutta joiden ymmärrämme edustavan uutta aikakautta ihmiskunnan alkaessa elää todeksi hänen opetuksiaan. Katsotaan mitä Johannes sanoo Ilmestyskirjan viimeisissä luvuissa, joissa hän puhuu tästä ”sen jälkeen” -ajasta.

”Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalemi, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on

kaunistettu sulhasta varten. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: 'Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan.'"

Kuinka kaunis tämän taivaasta Jumalan luota laskeutuvan uuden Jerusalemin symboliikka onkaan!

Jerusalem on suuri uskonnollinen symboli, paitsi että tässä se on uusi ja tulee Jumalan luota, se toisin sanoen on uusi uskonnollisuuden malli, jossa ihmiset eivät ole johtajia ja jossa ei ole isäntiä, ei kaupankäyntiä eikä tekopyhyyttä. Se on epäilemättä jonkin eettisen säännöstön puhdasta ja yksinkertaista harjoitusta, sellaisen, joka on läsnä Jeesuksen opetuksissa. Tämä profetia tekee selväksi, että tuleva paratiisi on maan päällä.

Toisaalla (Mat. 5:5) Jeesus sanoo: "Autuaita kärsivälliset: he perivät maan", he toisin sanoen jäävät sinne, ja se on hyvä paikka asua.

Valkoisen veljeskunnan suuret mestarit vakuuttavat myös, että Maa siirtyy kulta-aikaan, uuteen aikakauteen, korkeammalle tasolle nousten. He sanovat myös, että siellä ovat vain ne, jotka tuottavat koko ajan henkistä valoa.

Myös astrologian mukaan planeettamme on siirtymässä eläinradan yhdestä suuresta merkistä toiseen. Mikä tarkoittaa, että elämme siirtymävaiheen kaaoksessa, kun me kalojen aikakauden loppuessa olemme astumassa vesimiehen aikaan. Se on vanhojen arvojen tuhoutumisen ja uudella aikakaudella tarvittavien uusien arvojen etsimisen aikaa.

Astrologit sanovat, että uuden ajan uusi mentaliteetti hävittää monia perinteitä ja instituutioita, sillä vesimies on vapauden ja riippumattomuuden, ihmisten välisen veljeyden ja ystävyysmerkin. Se saa aikaan lisääntyvää kunnioitusta toinen toista kohtaan, ystävyyttä ihmisten välille, ymmärrystä toisten pyrkimyksiä kohtaan ja jakamista, toisin sanoen oman jakamista toisille.

Tällä tavalla, Maan vapautuessa kaikesta siitä vahingollisesta taakasta, joka sitä nykyään ohjaa, ja sen psyykkisen ilmapiirin puhdistuessa ihmisten on helpompi rakentaa oikeudenmukaista ja veljellistä ihmiskuntaa.

Pieni osa ihmiskunnasta on jo aistinut voimallisesti tämän maapallon uuden evolutiivisen aikakauden läheisyyden, pimeyden kasvavasta vallasta huolimatta. Muutoksia havaitaan kaikilla tasoilla ja suunnilla. On muodostumassa psyykkinen rakenne, joka käsittää ihmiskunnan kollektiivina, kokonaisuutena, jossa jokainen ihminen on yksi solu, jolloin onnellisuutta on pakko etsiä ”meille” ei vain ”minulle”, ja juuri tämä rakenne synnyttää humanistisia, ekologisia ja muita vastaavia liikkeitä.

Vastaavasti on selvää, että on jättiläismäisiä voimia, jotka ovat ankkuroituneet omiin jättiläismäisiin etuihinsa ja jotka taistelevat asioiden ennallaan pysymisen puolesta. Mutta muutosta vaativat voimat pysyvät lujina odottaen sopivaa hetkeä päästää itsensä toden teolla valloilleen.

Jotkin asiat näissä profetioissa ovat siis aivan selviä: ihmiskunta ei kuole sukupuuttoon, apokalyptinen katastrofi on vain siirtymävaihe, uudistus, ja osa ihmiskunnasta (niin ruumiillisessa kuin henkisessäkin maailmassa) pysyy täällä rakentamassa parempaa maailmaa.

Mutta on myös selvää, että ihmiselämän joka sektoreilla tapahtuu valtavia muutoksia, jotka aiheuttavat paljon tuskaa ja ahdistusta. Tulee kuitenkin muistaa, että koko tämän profeettallisen prosessin ajan tämä siirtymävaihe on nähtävissä iloisena asiana, jonain sellaisena, jota on kauan odotettu.

Siksi on tärkeää pitää aina mielessä ”sen jälkeen”... uudistunut, veljellinen, oikeudenmukainen ja onnellinen ihmiskunta. Ja huomaa, että tämä perspektiivi on avautuva toivon ikkuna sille, joka ei kestä enää tätä epäoikeudenmukaisuutta, väkivaltaa, epärehellisyyttä, kurjuutta, pahuutta ja kärsimystä.

Niinpä meidän on tärkeää painaa mieleemme, tunteisiimme ja koko olemukseemme tämä ajatus kärsimyksen ajasta ovena, joka avautuu tuohon kauan odotettuun tilaan, veljelliseen, oikeudenmukaiseen, tasapainoiseen ja kaikille hyvään maailmaan. Se on takuulla paras tapa kohdata se, mikä vielä voi olla tulossa.

EPILOGI

Ihmiskunnan eriytyessä kahteen vastakkaiseen suuntaan yhtäältä ateismin, toisaalta päälleikävän ”pseudouskonnollisen” fanatismiin kasvaessa, tarve kiireelliseen suunnanmuutokseen on huutava. Se on herättänyt tarpeen saada viralliseksi kutsuttu tiede tulemaan mukaan henkiin liittyvään tutkimukseen. Tutkimukseen, joka ei pohjaudu uskonnollisiin dogmeihin, mutta ei liioin ole skeptistäkään. Tutkimukseen, joka ei lähtökohtaisesti halua painaa sitä alaspäin vaan haluaa sen kautta laajentaa omaa näkökulmaansa ja auttaa ihmisiä, sen sijaan että yrittää puskea sitä kohti ateismia ja sen kaikkia vahingollisia seurauksia.

On tärkeää, että virallinen tiede hylkää ylpeän asemointinsa aiheeseen ja perehtyy jo tehtyihin tutkimuksiin ja jatkaa sitä pitkäjänteistä työtä, jota alalla on tehty jälleensyntymisen, kuoleman jälkeisen elämän, henkien kanssa kommunikoinnin jne. parissa. Sitten kun sille on käynyt selväksi, miten tärkeää näihin kysymyksiin on paneutua ilman nykyisin vaivaavia ennakkoluuloja.

Yhteiskunta, joka koostuu uskoa vailla olevista kansalaisista – ennen muuta sellainen, jossa heitä kannustetaan pelkästään järjen pohjalta ja jossa heiltä edellytetään tilintekoa tekemisistään – on

varsin ankea todellisuus, missä elämä on hyvin itsekeskeistä ja kilpailuhenkistä, etten sanoisi sotaista ja epävarmaa. Siinä vahvemmat käyttävät hyväkseen heikompia, taloudellisesti epäsuotuisiin oloihin joutuneet kärsivät kaikenlaista puutetta ja vaikeutta, kun taas rikkaat ja mahtavat rikastuvat entisestään kultaisten kaltereidensa takana ja ympärillään eläviä kurjia peläten.

Sillä ettei usko Jumalaan ja elämän jatkumiseen, on lukuisia psykologisia haittapuolia. Kun ihmiset eivät näe itseään *henkisinä olentoina, jotka elävät yhtä elämäänsä fyysisessä kehossa*, he etsivät epätoivoisesti tyydytystä aistillisista nautinnoista huomaamatta, ettei niistä seuraa kestävää onnea ja rauhaa. Niinpä olemme saaneet huomata, että kaikenlaiset paheet ja jopa itsemurhat ovat kasvaneet epidemian tavoin sellaisten ihmisten parissa, joilla tuntuu olevan kaikkea mutta jotka potevat syvää eksistentiaalista tyhjyyttä. Tällaisissa materialismin hallitsemisissa yhteiskunnissa tiede on alisteista rahalle ja planeettaamme hyvinvoinnin nimessä vahingoittavista toimista muodostuu yleinen käytäntö.

Ilman uskon antamaa tukea tai ilman tietoa henkisyydestä, jälleensyntymästä ja sen seurauksista ihmisten on vaikea löytää syytä, jotka kannustavat heitä olemaan hyväntekijöitä yhteisöissään tai edes arvostamaan elämäänsä sen sijaan että tuhoaisivat sen mitä erilaisimmin tavoin, jopa itsensä tappamalla.

TÄTÄKÖ ME HALUAMME ihmiskunnalle ja planeetallemme?

MILLOIN VIRALLINEN TIEDE pääsee ylpeydestään ja ojentaa kätensä henkisyydelle, jotta ne rinta rinnan yrittäisivät tehdä ihmisestä ja koko planeetasta paremman? Se olisi takuulla ainoa mahdollinen tapa välttää modernia maailmaa vaivaava ateismin huomattava lisääntyminen kaikkine kohtalokkaine seurauksineen.

Mitä uskoon tulee, se voi olla sokeaa tai järkevää.

Silloin kun sokea usko ei ole ehdottoman luja, se alkaa horjua vaikeiden tilanteiden ja tapahtumien edessä ja lopulta väistyy ateismin tieltä.

Järkipärisen ajattelun ja tiedonhankinnan pohjalta syntynyt usko ei sitä vastoin horju, vaan pitää yllä hyvää mielialaa ihmisen ymmärtäessä, että negatiiviset tapahtumat ovat hedelmiä puista, joiden siemenet on kylvetty edellisissä elämissä, tai jopa merkki hengen kehittymisen tarpeesta, halusta päästä korkeammille tasoille kehityksen portailla, matkalla kohti onnellista elämää oman tunnon taakoista vapaana. Juuri tällaisista asioista perillä oleminen luo mielentyyneyttä ja voimaa kohdata elämän jokapäiväiset kamppailut, tuskat ja ilot ja lisäksi motivoi osallistumaan aktiivisesti paremman maailman rakentamiseen.

Mitä lasten uskonnollisuuteen tulee, siitä on tieteellisiä tutkimuksia. Tässä yksi esimerkki:

”Harwardin yliopiston T. H. Chan School of Public Health -instituutin 2018 julkaiseman tutkimuksen mukaan lapset, jotka osallistuivat viikoittain messuun tai rukoilivat säännöllisesti, olivat kaksikymmenvuotiaana myönteisempiä ja tyytyväisempiä elämänsä. Näillä nuorilla oli myös taipumus valita terveempi elämänmuoto kuin muilla nuorilla – välttää alkoholia, tupakkaa, huumeita ja irtosuhteita.

Viisituhatta lasta käsittävän, 8-14 vuoden aikana kerätyn tutkimusaineiston pohjalta tehtiin vaikuttavia huomioita: kirkossa säännöllisesti käyvien lasten onnellisuus oli kaksikymmenvuotiaana 18 prosenttiyksikköä suurempi kuin ei-uskonnollisilla ikätovereillaan. Ja mikä tärkeämpää, erilaisiin yhteisöihin liittyneitä oli 29 prosenttiyksikköä enemmän ja laittomia huumeita karttoi 33 prosenttiyksikköä enemmän.

Ying Chen, yksi tutkimuksen tekijöistä, tunnusti, että lasten uskonnollinen kasvaminen perheen ja kirkon piirissä voi vaikuttaa voimakkaasti heidän fyysiseen terveyteensä ja mielenterveyteensä, onnellisuuteensa ja yleiseen hyvinvointiinsa.

Kuvittele siis, mitä tulokset kertovat sitten, kun lapsille tarjotaan sekä yhteys johonkin hyvään uskontoon että perustiedot jälleensyntymisestä, syyn ja seurauksen laista, elämästä kuoleman jälkeen jne. Silloin heidän ei tarvitse tuntea kärsimystä tai saada traumaa jonkun rakkaan palatessa henkimaailmaan, sillä he tietävät, ettei hän ole hävinnyt minnekään vaan jatkaa olemassaoloaan elämän toisessa ulottuvuudessa ja että koittaa vielä se onnenpäivä, jolloin he voivat tavata hänet siellä.

Tiedon levittäminen lapsille näistä asioista on tärkeää myös siksi, että he ymmärtäisivät paremmin niitä lukuisia ristiriitaisia väitteitä, joita monet alkavat pohtia ja kyseenalaistaa, vaikka vain syvällä sisimmässään, elämän epäoikeudenmukaisuuden antaessa merkkejä itsestään. Sillä voi nimittäin olla monenlaisia negatiivisia seurauksia, esimerkiksi kapinointia, tai ylpeyttä nuoren kuuluessa johonkin etuoikeutettuun ryhmään, millä niin ikään on negatiiviset vaikutukset hänen tulevaisuuteensa.

Se voi myös estää heitä tulemasta ateisteiksi uskonkappaleiden ja terveen järjen yhteentörmäyksen seurauksena ja auttaa heitä löytämään Jumalan järkisyiden ja tiedon pohjalta. Sen seurauksena he sitten alkavat rakastaa häntä, loputtoman täydellisyyden, rakkauden ja oikeudenmukaisuuden hänessä tunnistaessaan.

Jos sokea usko on ja on ollut niin tärkeää jonkun elämässä, mitä siihen vastaa rationaalinen usko, se, joka syntyy tiedon ja järjen kautta.

Katsot suunnatonta merta ja tunnet itsesi pieneksi.

*Katsot ääretöntä avaruutta ja tunnet itsesi vielä pienem-
mäksi.*

Katsot hauraita puunlehtiä, niiden toivoa tulvivaa väriä.

*Näet kukan, sen puhtaan tai upean kauneuden. Näet
lintujen ilon ja pisarat vesiputouksessa ja olosi on luotta-
vainen, sillä luonto antaa, se on äiti.*

*Aamulla herätessäsi ajattele hetki luontoa, joka uudistuu
alinomaa ja luo itsensä alinomaa. Ja voi hyvin.*

*Luovuta itsesi luottavaisena Luojan käsiin, sillä hän pi-
tää sinusta huolta, vaikkeet sitä huomaakaan.*

Tunne itsesi onnelliseksi.

TIETOA KIRJAN JULKAISIJASTA

Tämän kirjan kustantaja on Allan Kardecin opin ystävät ry. Sen tavoitteena on antaa ihmisille rationaalista tietoa ihmisen elämän jatkumisesta kuoleman jälkeen, sekä siihen liittyvistä, meitä jokaista koskettavista näkökulmista. Yhdistys järjestää tämän kirjan aihepiiriin liittyen opintopiirejä, kursseja sekäluentotilaisuuksia eri puolilla Suomea.

Kaikki tämän kirjan julkaisusta saatavat tuotot käytetään lyhentämättä Allan Kardecin tutkimukseen perustuvan elämäntutkimuksen esille tuomiseen sekä hyväntekeväisyystyöhön.

Mikäli haluat keskustella aiheesta tai olet kiinnostunut luennon ym. aihepiiriä käsittelevän tilaisuuden järjestämisestä, olet tervetullut ottamaan yhteyttä.

Lisätietoja aiheesta:

www.allankardec.fi ja www.facebook.com/allankardecfinland

(sisältää aihepiiriä valaisevia luentoja, videoita, äänikirjoja sekä tietoa opintopiireistä, tulevista tapahtumista, ym.)

Yhteydenotot: info@allankardec.fi

Kirjatilaukset:

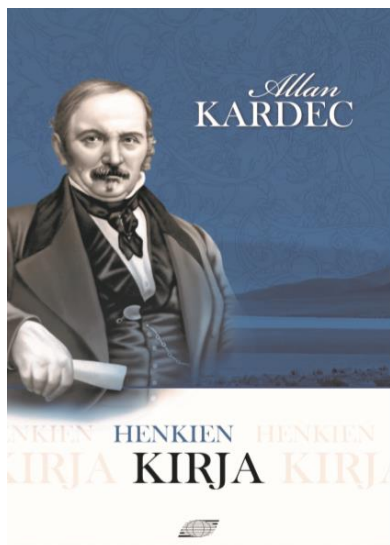
sähköpostitse kirja@allankardec.fi tai www.allankardec.fi (kirjat/kirjan tilaaminen)

”Ymmärrä ensin ja tulet uskomaan myöhemmin jos niin haluat.”

Allan Kardec, Revue Spirite 1867

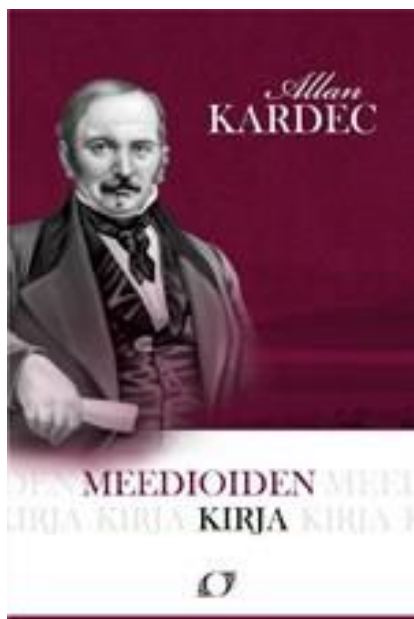
Henkien Kirja

Henkien Kirja antaa sinulle vastaukset lähes kaikkiin kysymyksiin, joita sinulla voi olla kunkin sielun alkupe-
räästä, perusolemuksesta ja kohtalosta
maan päällä ja myös muissa maail-
moissa. Se myös käsittelee Jumalaa,
luomista, moraalisia lakeja, Henkien
(tai ts. edesmenneiden ihmisten sielu-
jen) luonnetta ja niiden suhteita ihmis-
ten kanssa. Allan Kardec esitti vuosia
kestäneen tutkimuksensa aikana tuon-
puoleiselle systemaattisesti laadittuja
kysymyksiä ja sisällytti tähän kirjaan
vastaukset, jotka useat meediat saneli-
vat Jumalaa rakastavilta korkeammilta

Hengiltä.

Henkien Kirja on virstanpylväs opille, joka on tehnyt syvällisen vaikutuk-
sen huomattavaan osaan ihmiskunnan ajattelua ja elämäntavomusta. Al-
lan Kardecin kirjoja on myyty jo kymmeniä miljoonia kappaleita ja niihin
perustuen on syntynyt miljoonia ihmisiä joka päivä koskettava hyvänte-
keväisyystyö, joka kasvaa kaiken aikaa.

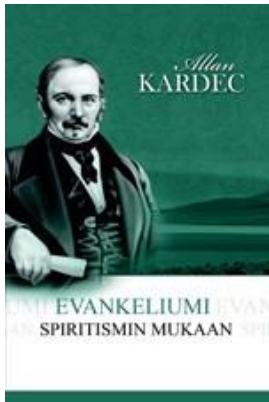
Meedioiden Kirja

Luettuaan Meedioiden Kirjan jokainen voi ymmärtää kuinka Henkien olemassaolo ja heidän ilmaisunsa ovat täysin luonnollinen osa todellisuuttamme, vaikkakin tietämättömyys usein sekoittaa ne yliluonnolliseen ja taikauskoon. Teos tuo johdonmukaisesti esille, mitä Henget todellisuudessa ovat ja kuinka he voivat ilmaista itseään meidän fyysisessä maailmassamme. Vuosia kestäneen tutkimustyön ja lähdeaineistojen vertailun jälkeen Allan Kardec sisällytti Meedioiden Kirjaan seikkoja, jotka ovat ensiarvoisen tärkeitä ymmärtää

meediokyvyn kanssa tekemisissä oleville ihmisille. Näitä ohjeita seuraten meediokyky – Luojan ilmaiseksi antama lahja – ohjautuu ihmisen moraaliseen kehittämiseen. Teos näyttää selvin esimerkein mitkä seikat vaikuttavat Henkien kommunikointeihin sekä Henkiin liittyviin ilmiöihin yleisesti. Tämä tieto on erittäin hyödyllinen myös niille ihmisille, jotka eivät koskaan ole nähneet mitään Henkien ilmaisua, mutta haluavat ymmärtää paremmin, kuinka yhteys tuonpuoleiseen on mahdollinen. Tämän lisäksi jokaisen on hyvä tuntea paremmin sitä jatkuvaa vuorovaikutusta, joka meidän jokaisen kohdalla on olemassa ruumiillisen maailman ja Henkien maailman välillä.

“Olennaista on, että ihminen käyttää spiritismiä moraalisen kehittymisensä hyöväksi.”

Meedioiden Kirja - kohta 51

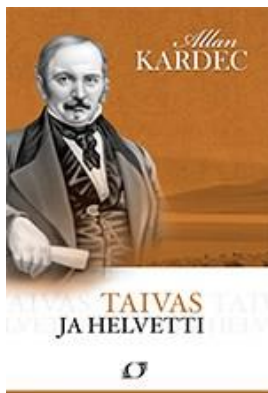

Evankeliumi Spiritismin Mukaan

Evankeliumi Spiritismin Mukaan syventyy henkien antaman opin (eli spiritismin) moraaliseen näkökulmaan. Se tulkitsee Jeesuksen elämänohjeita ja antaa niihin loogisen selityksen ja liittää niihin kunkin aihepiirin mukaisia tuonpuoleisen kommunikointeja. Kristuksen moraalit Evankeliumin mukaan on tie varmaan kehitykseen ja onnellisuuteen kaikkien ihmisten kohdalla. Teos soveltuu yleismaailmalliseksi moraaliseksi ohjeeksi elämän kaikkiin tilanteisiin. Lisäksi se tarjoaa kaikille lohdutusta ja toivoa elämän vaikeimpiin hetkiin. Sen harjoittaminen on ratkaisu kaikkiin ihmisen ongelmiin ja päämäärä jokaiselle ihmiselle. Siitä ovat löytäneet sisältöä kaikkien eri pääuskontojen edustajat sekä myös he, joilla ei ole ollut ollenkaan mitään uskonnollista vakaumusta.

“Ymmärrä ensin ja tulet uskomaan sitten myöhemmin, jos niin haluat”

Lähde: La Revue Sprite, 1867, s. 40. Allan Kardec

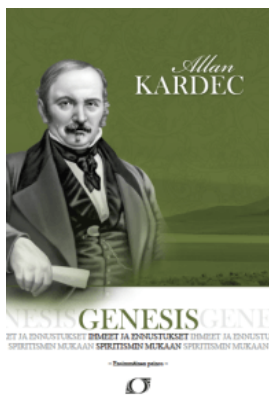
Taivas ja Helveti

Tässä teoksessa Allan Kardec käsittelee jumalallista oikeudenmukaisuutta spiritismin näkökulmasta. Ensimmäinen osa sisältää eri uskonkäsityksiä vertailevan analyysin koskien taivasta ja helvettiä, enkeleitä ja paholaisia, rangaistuksia ja palkitsemisia. Kirja perehdyttää lukijaa myös ikuisten rangaistusten oppiin ja osoittaa sen mahdollisuuden luonnon lainalaisuuksiin perustuen. Kirjan toiseen osaan on sisällytetty lukuisia Henkien kommunikointeja kuvaten tuonpuoleisesta hyvin erilaisia olosuhteita. Siinä kerrotaan mm. koko elämänsä hyväntekeväisyydelle omistautuneen ihmisen onnesta. Vastaavasti teos tuo esille mm. entisen kirkon inkvisition tuomarin myöhemmin kokemat tekojensa seuraukset. Ne antavat tietoa

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. sielun olotilasta kuoleman ja sitä seuraavan siirtymävaiheen aikana, jolloin ihmisen sielu irtaantuu fyysisestä maailmasta ja palaa Henkien maailmaan.

Tämä meille jokaiselle tärkeä ja ennemmin tai myöhemmin vastaan tuleva vaihe on pysynyt monelle tuntemattomana ja pelättynä.

Tämän parempi tuntemus auttaa myös meitä jokaista ymmärtämään syvällisemmin elämässämme kohtaamiamme (joskus raskaita) tapahtumia sekä myös sitä, millä tavoin pystymme rakentamaan parempaa tulevaisuutta itsellemme ja muille.

Genesis

Tätä nyt suomeksi julkaistua kirjaa voidaan hyvällä syyllä pitää Allan Kardecin päätteoksena. Se on myös kaikkein tieteellisin. Se käsittelee teemoja, joita uskonto on pitänyt kiistattomina sielun kuolemattomuuden valossa, yhdistäen kristillisen ajattelun ja tieteelliset havainnot. Se tarjoaa lukijalle ainutlaatuisen mahdollisuuden ymmärtää ja tutkia yleismaailmallisesti kiinnostavia sekä materiaalisen että henkisen maailman teemoja käsiteltynä loogisella, järkeenkäyvällä ja paljastavalla tavalla.

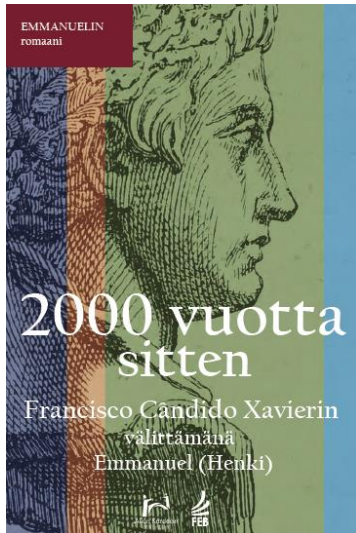
Kirja on jaettu kolmeen osaan:

Ensimmäisessä osassa kerrotaan tuonpuoleisesta systemaattisesti kerätyistä opetuksista ja analysoidaan Maa-planeetan alkuperää välttämättä mystiset ja taianomaiset tulkinnat sen luomisesta.

Toinen osa analysoi ihmeitä ja erityisesti Evankeliumiin sisältyviä epätavallisia ilmiöitä. Aukoton lähestymistapa poistaa ylikuulattavuuden kaikista maallisen elämän näkökohdista ja kutsuu meitä tutkimaan ja havainnollistamaan kaikkia ilmiöitä, jotka ensisilmäyksellä näyttävät olevan luonnonlakien vastaisia.

Kolmas osa keskittyy Evankeliumin ennustuksiin, ajan merkkeihin ja uuteen sukupolveen, jonka saapuminen tulee olemaan ihmiskunnan uuden, oikeudenmukaisuuteen, rauhaan ja veljeyteen perustuvan ajan alku.

Genesis-kirjan kahdeksassatoista luvussa esitettyjen aiheiden perusta on suurten jumalallisten lakien muuttumattomuus. Jos jokin ilmiö vaikuttaa näiden lakien vastaiselta, se johtuu siitä, että tiede ei vielä tunne kaikkia luonnonlakeja.

2000 vuotta sitten

Tässä Francisco Cândido Xavierin meediokyvyn välityksellä kirjoitetussa teoksessa

Emmanuel (Henki) kuvaa yhtä aikaisempaa ruumiillista elämäänsä. Kirjan mielenkiintoiset

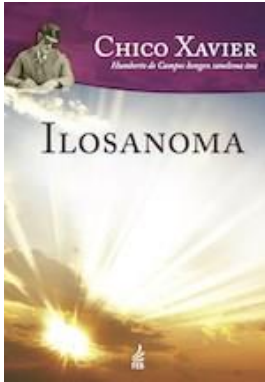
tapaukset sijoittuvat ensimmäisen vuosisadan alkukristittyjen aikaan, jolloin Jeesus toi ihmiskunnalle Evankeliuminsa opetukset. Tuolloin Emmanuel oli Publius Lentulus, ylpeä, Palestiinaan korkeaan asemaan nimetty senaattori.

Lukija viedään mukaan liikuttavien tositahtumien ketjuun, jossa patriisiperheiden ylimielisyys ja alkukristittyjen veljellinen vaatimattomuus kohtaavat toisensa. Eri vastakohtaisuudet – kärsimys ja ilonpito, loistokkuus ja äärimmäinen köyhyys, valta ja orjuus, julmuus ja hyväntahtoisuus, anteeksianto ja kosto – kietoutuvat hänen elämäänsä.

Publius tapaa Jeesuksen ja hänen rakas tyttärensä parannetaan. Tämä vaikuttaa traagisesti ylpeän senaattorin perhesuhteisiin hänen rakkaan vaimonsa kääntyessä Jeesuksen ylevien opetusten seuraajaksi vastoin mieltänsä mielipiteitä.

Tämä historiallinen romaani on käännetty lukuisille eri kielille ja sen katsotaan kuuluvan ehdottomasti Francisco Cândido Xavierin kirjallisen tuotannon parhaimmiston. Se kertoo nykypäivän ihmiselle siitä alkukristittyjen rohkeudesta, joka antaa voimia elämän haasteiden voittamiseen sekä henkiseen kasvuun.

Ilosanoma

Tämä Francisco Cândido Xavierin meediokyvyn välityksellä kirjoitettu teos sisältää syvällisiä kuvauksia Jeesuksen elämästä Hänen ensimmäisten seuraajiensa kanssa. Ne kertovat niistä tilanteista, joissa tapaamme Jeesuksen päivittäisessä kanssakäymisessä lapsena, ystävänä, matkakumppanina, Herrana ja sielun kasvattajana.

Se välittää suomalaiselle lukijalle ennennäkemättöä ja kiinnostavaa tietoa monesta vain pintapuolisesti tunnetusta Raamatun henkilöstä. Siinä Marian esimerkki tuo ehtymättömtä lohtua jokaisen lapsensa menettäneen äidin sielun haavoihin. Monet Tuomaat kohtaavat siinä selvää ymmärrystä Hänen ajattomien opetustensa piilossa pysyneeseen viisauteen. Maria Magdalenan ja monien muiden vähemmän tunnettujen henkilöiden tarinat lämmittävät jokaisen sydäntä koskettavasti. Loppujen lopuksi tämä teos antaa elävän esimerkin siitä, mitä ihmeellisiä sielun voimavaroja Ilosanoma saakaan kukoistamaan ihmisten sydämiin Jeesuksen kaikkiin yltävän rakkauden vaikutuksessa.

”Tämän kaiken rinnalla, kuinka pieniä me olemmekaan!”

Nosso Lar

Nosso Lar on henkisiirtokunnan nimi. Siellä asuva henki nimeltä Andre Luiz esittelee sitä meille tässä suuren suosion saaneen kirjasarjan ensimmäisessä osassa.

Tässä mukaansatempaavassa kertomuksessa kirjailija kuvailee vaikutelmiaan ja huomioitaan henkimaailman elämästä kuoleman jälkeen. Hän esiintyy eräänlaisena toimittajana, joka kertoo omat kokemuksensa, aivan kuten ne tapahtuivat.

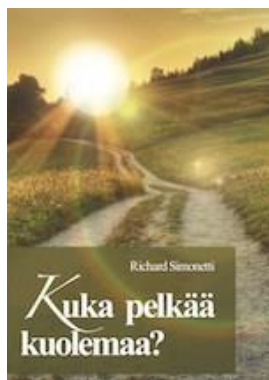
Andre Luiz paljastaa meille esimerkillisellä tavalla järjestäytyneen jännittävän maailman, joka on täynnä elämää ja aktiviteetteja. Se on paikka,

Allan Kardecin opin ystävät ry on jakanut tämän pdf-kirjan tekijänoikeuksien haltijan luvalla. jossa ruumiillisesta elämästä poistuneet henget – oppainaan hyvin kehittyneiden henget – käyvät läpi parantumisen eri vaiheet ja henkisen oppiprosessin.

Nosso Lar antaa meille mahdollisuuden vilkaista henkimaailmaan, joka odottaa meitä, kun jätämme fyysisen kehomme.

Kuka pelkää kuolemaa?

”Kuolemaa käsittelevillä luennoillani minulle esitettiin toistuvasti kysymyksiä itsemurhasta, äkillisestä kuolemaan johtavasta onnettomuudesta, lasten kuolemasta, elinten lahjoituksesta, polttohautauksesta, eutanasiasta, abortista, varomattomuuden aiheuttamasta kuolemasta, erilaisista kuolemaan johtavista riippuvuuksista, kuoleman ennakkoaavistuksista, sekä siitä – kuinka sielu oikein irtaantuu ruumiista, jne.

Näin syntyi ajatus tämän teoksen kirjoittamisesta keskittyen yleisimmin esitettyihin kysymyksiin. Tämä teos on erään tyyppinen kuolemaa käsittelevä alkeistietokirja. Se sisältää kaikille kiinnostavaa tietoa uskonnosta riippumatta, koska ei ole ketään, joka läpikävisi elämän ilman, ettei joutuisi kuoleman kanssa tekemisiin joko suoranaisesti tai välillisesti.

Tulin hyvin onnelliseksi, jos tämä alkeistietopus auttaisi jotakuta hälventämään kuolemaan liittyvät pelkonsa ja epäilyksensä. Näin tulee tapahtumaan, kun ymmärtää paremmin, että kuolema ainoastaan palauttaa meidät täältä tuonpuoleiseen (Henkien) maailmaan.”

Itsemurha: Kaikki mitä sinun tarvitsee tietää syyt ja seuraukset

...”mikäli elämä rajoittuisi ainoastaan kehdon ja haudan välille, silloin itsemurha olisi loistava ratkaisu maanpäällisiin kipuihin ja ongelmiin.

Tosiasiakin on, että olemme kuolemattomia. Olemme jo eläneet ennen kehtoon joutumistamme ja jatkamme elämäämme haudankin jälkeen. Siellä tulemme vastaamaan niiden tekojemme seurauksista, joita olemme saaneet aikaan elämässämme ja kehossamme...”

Onnellinen Elämä

Onnellinen elämä sisältää elämänohjeita, jotka meedio Divaldo Franco on välittänyt tuonpuoleisesta hänen elämäntyötään johdattaneelta henkioppaaltaan Joanna de Ângelikselta. Ne avaavat jokaiselle lukijalle ratkaisuja elämän haasteisiin ja auttavat näkemään huomisen loistavat mahdollisuudet, jos vain muutamme asennoitumistamme ja näkökulmaamme. Tämä kirja on todellinen avain onnelliseen elämään.

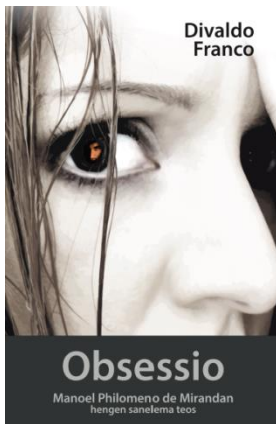
Ajattele iäisyyden ehdoin.

Et ole elämän etäinen tarkkailija. Sinua ympäröi

Jumalan rakkauden meri. Et ole koskaan yksin.

Suurin elämän antamista opetuksista on Rakkaus.

Älä koskaan väsy rakastamaan.

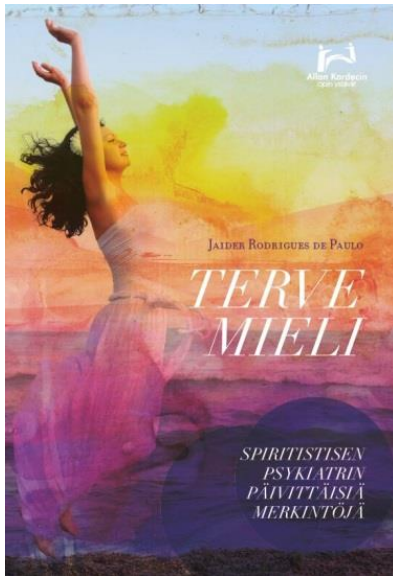

Obsessio

”Lähestyin häntä ja näin hänen huomaavan läsnäolon... Kosketin häntä ja hän värähti...

Tartuin hänen käsiinsä ja ne olivat minun käsi-varteni. Minua huimasi hieman ja hän horjahti. Minä ajattelin ja hän vastasi. Nostin hänet ylös ja me kävelimme yhdessä... Sitten hänen kaut-taan iskin kasvoihin hulluna vihasta me kaksi toimien yhdessä kuin yksi... Ja me olemme edel-leenkin yhtä ja tulemme sellaisena myös pysy-mään.”

Tämä on – hänen omia sanojaan lainaten –kuvaus siitä, kuinka edesmen-neen ihmisen Henki otti haltuun nuoren tytön. Tyttö joutui täysin häiriin-tyneestä käytöksestään johtuen mielisairaalaan. Oliko hän menettänyt jär-kensä ja tullut hulluksi vai oliko hän joutunut pahantahtoisen Hengen hal-tuun? Pitäisikö tällaisessa tapauksessa tyttö asettaa perinteisen lääketie-teen rutiininhoitoon vai olisiko paremminkin tarvetta manaajan avulle? Tämä kirja kertoo tämän tytön tositarinan. Se näyttää hänen kokemansa ahdingon ja miksi hän oli joutunut tähän. Se tuo esiin myös kuinka hyvän-tekeväisyydelle omistautunut avustustyöryhmä – niin tällä kuin tuonpuo-leisella elämän tasolla – toimi vapauttaakseen ei pelkästään kärsivää tyt-töä, vaan myös muita, jotka olivat yhteyksissä hänen kovaan tarinaansa.

Terve Mieli

Tässä teoksessa brasilialainen psykiatri Jaider Rodrigues de Paulo esittelee meille 47 potilaskertomusta kliinisen psykiatrian vastaanotoltaan sekä työvuosiltaan spiritistisessä psykiatrian sairaalassa Hospital Espírita André Luizissa Belo Horizontessa, Brasiliassa. Hän yhdistää tieteellisen ja henkisen lähestymistavan psykiatriassa häiriötiloissa, joihin linkittyy henkisinä osatekijöinä muun muassa yksinkertaista obsessiota, hullaantumista ja henkistä tai fyysistä alistamista, häiriintynyttä meediokykyä,

masennusta, psykooseja sekä henkilökohtaisia tai perhetason ongelmia. Tällä tavoin hän auttaa meitä ymmärtämään, miten voisimme saavuttaa terveen mielen ja mikä taas pitkittää mielenterveyden ongelmiamme.

Tohtori Jaider antaa meille mutkattomalla mutta syvällisellä kirjoitustyyllillään arvokkaita oppitunteja lääketieteellisspiritistisestä lähestymistavasta mielenterveyspotilaiden hoidossa ja kokonaisvaltaisen terveyden saavuttamisessa. Potilaskertomusten esittelyä täydentävät kirjan lukemattomat lisätietoja sisältävät alaviitteet, liitteet sekä Allan Kardecin ja Henki André Luizin tekstien siteeraukset, jotta lukija pystyisi syventämään tietämystään kirjailijan käsittelemiltä aihealueilta. Tämä teos on erittäin hyödyllinen kaikille mielenterveyspotilaille ja heidän läheisilleen, terveydenhoitoalan opiskelijoille ja alan ammattilaisille.

Planetaarinen Muunnosvaihe

Ihmiskunta on parhaillaan suuren muunnosvaiheen kynnyksellä, jonka kuluessa maapallomme tulee muuttumaan koe-tusten ja hyvitysten planeetasta uudistavaksi maailmaksi. Tämä muutosprosessi on ollut osa taivaallista suunnitelmaa jo pitemmän aikaa. Niinpä on luonnollista, että se ei tule tapahtumaan taianomaisesti yhdessä yössä, vaan hitaasti ja asteittain, mutta yhtä kaikki täysin peruuttamattomasti.

Suuret luonnonkatastrofit, kuten tämän teoksen aiheena oleva

Intian valtameren tsunami vuonna 2004, ovat osa tätä prosessia. Niiden tavoitteena on nopeuttaa ihmiskunnan kehitystä poistamalla planeetaltaamme rikoksiin sortuneita Henkiä, jotka ovat torjuneet järjestyksen sekä moraalisen ja henkisen kehityksen, joiden toteutumista ne eivät enää pysty viivästyttämään. Nämä Henget tulevat elämään jonkin aikaa toisissa maailmoissa, joissa ne oppivat rakkauden ja hyvyyden lakeja, kunnes kykenevät palaamaan kotiplaneetallemme osallistuakseen ihmiskunnan kehityksen edistämiseen.

Tämä poikkeuksellinen kirja tutustuttaa lukijansa tämän planetaarisen muunnosvaiheen mekanismeihin ja korkeisiin tavoitteisiin. Ne palvelevat kipeästi ja akuutisti tarpeen olevia muutoksia, jotka edistävät kunnioitusta lakeja, etiikkaa ja luontoa kohtaan. Niiden avulla ihminen muuntuu kokonaisvaltaisen ehjäksi olennoksi, joka on tietoinen velvollisuuksistaan Jumalaa, itseään sekä muita kohtaan.

Valon tie

Valon tie on yksi niistä kirjoista, jotka brasilialainen Chico Xavier, eräs maailman tunnetuimmista meedioista, kirjoitti ottamalla sana sanalta vastaan tekstiä henkioppaaltaan Emmanuelilta.

Valon tie (kirjoitettu 1938) kertoo sivilisaation historiasta spiritismin näkökulmasta ja osoittaa Kristuksen Evankeliumin todellisen aseman Maan uskonnoissa ja filosofisissa opeissa sekä erityisesti, että ne ovat kaikki peräisin samasta Lähteestä.

Tämä kirja kuvaa selkeästi, miten tämä meidän maallinen kotimme, planeetta Maa, on ollut alusta alkaen Valon tiellä. Maa rakennettiin olosuhteiltaan sopivaksi meidän asua. Ihmiskuntamme kehityksen eri vaiheissa meille on lähetetty sanansaattajia ja opastajia henkisellä polullamme.

Ihmiskunnan henkinen kehitys on ollut monipolvinen ja henkiset ohjaajamme ovat olleet usein surullisia ottamiemme harha-askelten takia.

Voimme olla kuitenkin kiitollisia ja varmoja, että olemme koko ajan ohjauksessa.

Olemme tiellä Valoon!

